

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

LICEMJERJE

MRAČNA OPASNOST

**LICEMJERJE:
MRAČNA OPASNOST**

**Adnan Oktar
(Harun Yahya)**

Predgovor

Neshvaćeni islam

“Prihvatite moju ili umrite!” To je slogan fanatika. Koncept poput demokratije za njih ne postoji, sloboda mišljenja, ljubav, poštovanje, prijateljstvo, niti saosjećanje. Njeki ljudi misle da se fanatizam i njegova posljedica, radikalizam, mogu smatrati dijelom religije. Ipak, fanatizam je samostalna religija. Postoje predstavnici religije fanatizma u okviru svake ideje. Postoje fanatici u islamu, judaizmu i kršćanstvu, jednako kao što postoje u marksizmu, fašizmu i ateizmu. Svi oni zastupaju jednu te istu lažnu vjeru: “Ne sviđaju mi se tvoje ideje! Ili misli isto kao ja, ili umri!”

Naročito u posljednje vrijeme, fanatizam se pokušava izjednačiti sa islamom. Zaista, pojedine grupe ovu religiju nazivaju fanatičnim islamom i svoje strahove od fanatizma ispoljavaju prema islamu u tolikoj mjeri da je islam, ibrahimovska vjera, postao je sinonim za “strah.” Islamofobija se zagovara širom svijeta. Ljudi su nesvjesni da njihov strah potječe od fanatizma, a ne od islama. Oni ne shvataju da je religija fanatizma posebna religija koju su proizveli oni koji su skloni sujevjerju u islamu. Ni radikali koji tvrde da nastupaju u ime islama, niti islamofobi koji ih se pribojavaju nisu shvatili da islam nema ništa sa ovako fanatičnom, zastrašujućom, ljubavi lišenom i religijom prepunom mržnje. Radikali u islamu su počeli pričinjavati štetu cijelom svijetu, a najviše muslimanima.

Fraza “umjereni islam” je izmišljena iz ovog razloga. Kao da postoji takvo nešto poput divljeg islama s jedne strane, i umjerenog mofela islama s druge, pa se muslimani koji se protive divljaštvu radikala počinju oslovljavati sa “umjereni muslimani.” Oni koji se protive islamu dive se zagovornicima umjerenog islama, ali i smatraju slabijima u odnosu na radikale. Oni smatraju da pojedini ljudi koji preferiraju mir pokušavaju da smekšaju divlju religiju (sigurno je islam iznad toga). Čak su ovo nazvali i “reformom islama,” a zagovornike umjerenog islama “reformatorima.” Međutim, niko nije uspio da im pokaže da se ne radi o reformi, nego da je to zapravo istinski islam. Iako se protivnici islama dive “reformatorima,” lažna snaga radikalizma i nasilja prevladavaju i čine da se to smatra pravim islamom.

Miroljubivi muslimani ne pokušavaju smekšati, reformirati ili modernizirati islam. Naš glavni cilj kao miroljubivih muslimana jeste da intelektualno eliminiramo neistinu koja se propagira pod imenom islama već godinama. Cilj je eliminirati radikalizam, fanatizam i licemjerje koje se godinama predstavlja kao islam i da iskorijenimo tu besmisleni vjeru koja sa islamom nema ništa, te da opišemo istinski islam uz dokaze iz Kur’ana. Dakle, cilj se okonča najgore klevetanje islama ikada koje čine fanatici.

Ova knjiga je odgovor na tvrdnje određenih zapadnjačkih protivnika islama koji su izgradili karijere na kritiziranju radikalizma, kao i na zastrašujući način razmišljanja fanatika. Ona otkriva neistinitost tvrdnji različitih izvora koji ovu fanatičnu religiju nastoje podvesti pod islam, uz navođenje dokaza iz Kur’ana. Poseban razlog pisanja rada koji odgovara na ovakve tvrdnje jeste to što sve kritike upućene islamu dolaze iz ovog pravca i

da ljudi miješaju religiju radikalizma sa istinskim islamom. Zbog svega ovoga, krajnji cilj je da je tim ljudima koji su pogrešno informirani o pravom islamu, obezbjede informacije jer iznose neosnovane optužbe na račun islama, te da se te tvrdnje opovrgnu dokazima iz Kur'ana.

Problem s fanaticima je to što vjeru uče iz neprovjerenih sujevjernih izvora. Međutim, oni koji kritiziraju te fanatike su ponekad jednako radikalni kao i oni sami, re vjeruju u istinitost tih iajet sujevjerja. Što više navodimo dokaze iz Kur'ana, to se oni trude proizvesti više svojih izmišljenih pravila i sujevjerja koja slijede fanatici. To je ono u čemu najviše griješe. Ukoliko žele da spoznaju pravi islam i pronađu rješenje za fanatizam, moraju obratiti pažnju na pravo vjerovanje opisano ovdje. Ukoliko to ne urade, radikalizam će se nastaviti širiti svijetom, poput kuge.

Poglavlje 1

Dva osnovna koncepta koja zloupotrijebljavaju oni koji islam prikazuju nasilnom religijom: šerijat i džihad

Bog nam u Kur'anu objašnjava kako slijedi u ovom ajetu:

... Ovaj Kur'an nije izmišljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene, i objašnjava sve, i putokaz je i milost narodu koji vjeruje. (Sura Yusuf, 111)

Kao što Bog eksplicitno kaže u ovom ajetu, Kur'an "objašnjava sve," ali to nije dostatno onima koji izmišljaju sujevjerje. Oni ne smatraju put na koji ukazuje Kur'an dovoljno usklađenim sa njihovim lažnim religijskim konceptima. Zbog toga, kroz cijelu historiju oni drže da neke odredbe Kur'ana "nisu dovoljne" (sigurno je Kur'an iznad toga) i da im je potrebno tumačenje. Iz toga su izveli ideju koja kaže da se Kur'an može razumijeti "jedino kroz hadise*."

*Izreke i praksa poslanika Muhammeda (savs). Dozvolite da razjasnimo nešto ovdje: hadisi su se zadržali do današnjeg dana kao riječi poslanika (savs). Dok su pojedini potpuno povjerljive i tačne izreke i prakse, druge su se postepeno iskrivile i značenje im se promijenilo. Postoje dva načina da se razluči da li određeni hadis zaista čini riječi i praksu poslanika (savs), a to je da li je njegov sadržaj u skladu s Kur'anom, a drugi je da li se događaj već realizirao. Bez sumnje se kleveće naš poslanik (savs) uzimajući za istinite one riječi i prakse koje su u suprotnosti s Kur'anom, te tvrdeći da ih je izrekao naš poslanik (savs) jer se poslanik (savs) strogo pridržavao isključivo Kur'ana.

Ideja da se Kur'an "jedino može razumijeti kroz hadise" je donijela ogromnu štetu islamskom svijetu jer su neki muslimani, vodeći se ovom idejom, počeli izmišljati hadise u ime vjere. Čak su postepeno prestali koristiti Kur'an u potpunosti, uzimajući te hadise kao jedini izvor vjere. U slučajevima kada se ti hadisi sukobljavaju sa Kur'anom, čak su bili toliko drski da ustvrde da su "ovi hadisi snažniji od Kur'ana." Stotine izmišljenih hadisa su bili izvorima za različite vjere, a rezultat su bile četiri škole koje jedna drugu opovrgavaju u mnogim oblastima islama. Svi njihovi učenjaci sebe nazivaju muslimanima, ali se svi zalažu za potpuno različite stvari. Čak smatraju da su pripadnici drugih škola nevjernici.

Naš poslanik (savs) se u Kur'anu žali Svemogućem Bogu na stanje u kojem se našao islamski svijet:

Poslanik je rekao: "Gospodaru moj, narod moj ovaj Kur'an izbjegava!" (Sura al-Furqan, 30)

Zaista, problem ogromnog dijela islamskog svijeta danas jeste da ljudi smatraju da je Kur'an prevaziđena knjiga.

Kada je Kur'an napušten, došlo je vrijeme za "idžmu." (Idžma: eminentni vjerski lideri koji u svakom period donose naredbe u vezi sa šerijatskim zakonom na osnovi deduktivne analogije.) s obzirom da Kur'an nije bio njihova vodilja, pritisnuti su hiljadama izmišljenih hadisa i konačno su odlučili da "ni Kur'an ni hadisi ne mogu ispravno objasniti obaveze." Ovi "vjerski lideri" su počeli proizvoditi zakone u ime islama, škole su počele da se sukobljavaju jedna sa drugom, pa su se muslimanske zajednice počele sukobljavati sa pripadnicima drugih škola. Svaki "vjerski lider" ima svoju interpretaciju koju smatra zakonom, svaka zajednica se zasniva na drugačijem setu praksi, pa se islam počeo raslojavati na sekte, klase i, u konačnici, male grupe. Kur'an, međutim, je ostao dekorativni predmet koji treba da je okači na zid u svojoj kutiji. Kao rezultat ovoga, ogramoan dio islamskog svijeta je "napustio i počeo ignosrisati Kur'an."

Posmatrajući neke od protivnina islam, primjećujemo da je, kakve li ironije, njihov problem isti kao i kod zagovornika sujevjerja: ne crpe saznanja o islamu iz Kur'ana. Baš kao i zagovornici sujevjerja, oni se koncentriraju na izmišljene hadise, tradiciju ili tumačenja islama od strane vjerskih lidera koji su generalno neusklađeni sa Kur'anom. Po njihovom shvatanju, "islam" je stil života i praksa zagovornika sujevjerja. Po njihovom shvatanju "islam" je imaginarna moć historičara, a nen vjera objavljena Kur'anom. Oni nazivaju zakon ove izmišljene religije "šerijatom," a ne propise Ku'ana. Potpuno su nesvjesni vrijednosti, koncepta i prakse predstavljene u Kur'anu, ali duboko poznaju prakse i pravila lažne religije zagovornika sujevjerja. Kritizirajući pravila te lažne religije, oni smatraju da kritiziraju islam. Toliko su vezani za religiju zagovornika sujevjerja da prosto en vjeruju kada im se kaže: "To nije islam." A to je iznimno ozbiljna greška.

Ovi ljudi bi trebali povjerovati u ovo, osim ukoliko se islamu ne protive iz izelološko-religijskih stavova, te ako zaista treže riješenje za ovo tamno poimanje. Njihova religija nije islam. Kur'an, sam po sebi, je dovoljan muslimanu. Hadisi su istiniti i pouzdani u onoj mjeri u kojoj su usklađeni sa Kur'anom. Hadis koji nije u skladu sa Kur'anom ne spade u islam. Ukoliko musliman ne pronalazi islam u Kur'anu, to znači da je u potrazi za drugom religijom i šerijatom te vjere, koja nije islam.

Istinski šerijat prema Kur'anu

Riječ šerijat znači "put." Musliman može jednostavno odlučiti koji "put" da prati slijedeći Kur'an. Nekolicina stvari je "haram" u Kur'anu i one su zabranjene eksplicitno. One nisu otvorene za diskusiju ili interpretaciju. Na primjer, ubistvo, preljuba, kamata, svinjeetina i krv su stvari koje su haram djela opisana u ajetima Kur'ana nedvojbenim jezikom. Postoji jedna bitna karakteristika Kur'ana. Ljudi koji žele da izmisle zabrane interpretacijom

Kur'ana u skladu sa ličnim željama uvijek izvode svoje lične zaključke iz njih. Ipak, Bog zabranjuje ono što je haram nedvojbenim naredbama, kao što je u ajetu:

On vam jedino zabranjuje strv, krv, svinjsko meso i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo. (Sura al-Baqara, 173)

Bog u Kur'anu otkriva da će postojati ljudi koji će izmišljati pravila o tome šta je dozvoljeno, a šta zabranjeno u ime islama:

I ne govorite neistine jezicima svojim: "Ovo je dopušteno, a ovo je zabranjeno," da biste tako o Allahu neistine iznosili. Oni koji o Allahu govore neistine neće uspjeti. (Sura an-Nahl, 116)

Nakon vremena našeg poslanika (savs) pojavile su se brojne zajednice koje su inosile laži o Allahu. S obzirom da ove zajednice nisu za svoju vodilju uzimale Kur'an, mogli su halal/dozvoljenim ili haram/zabranjenim proglasiti šta su željeli.

Međutim, postoje neke zajednice čije karakteristike Bog posebno naglašava: „Oni haram čine dobrim, halalom.“ Naš gospodar kaže u Kur'anu:

O vjernici, ne uskraćujte sebi lijepe stvari koje vam je Allah dozvolio, samo ne prelazite mjeru, jer Allah ne voli one koji pretjeruju. (Sura al-Ma'ida, 87)

Pri ispitivanju sistema divljaštva koji se primjenjuje pod nazivom šerijata, koji je pak potpuno nekompatibilan sa islamom, govorit ćemo o zajednicama koje sebi halal čine haramom i koji su potpuno udaljeni od Kur'ana.

Prvo ćemo definisati šerijat, pravi put po Kur'anu drugačije rečeno, u skladu sa ajetima:

Kur'anski šerijat znači ljubav, poštovanje, privrženost i zaštitu za ljude svih vjera i stavova. Kur'anski šerijat insistira na demokratiji i slobodi mišljenja. Pod Kur'anskim šerijatom ljudi su načitani, obrazovani, širokih nazora, puni poštovanja prema tuđim stavovima, sretni, uredni, moderni, moralni, optimistični, cijene umjetnost i nauku, kao i ljubav i prijateljstvo. Ne postoji mržnja, netolerancija, konflikti, despotizam, prisila, prijetnje, nesreća, ljutnja ili rat pod okriljem Kur'anskog šerijata. Detaljnije ćemo o ovim definicijama u vezi sa Kur'anom uz dokaze iz ajeta u narednim poglavljima ove knjige.

Postoji li islamska država danas na svijetu koja ispunjava ove zahtjeve šerijata? Naravno da ne. Ovaj šerijat se ne primjenjuje od vremena našeg poslanika (savs). Države koje tvrde da primjenjuju šerijat su zapravo vođene u skladu sa šerijatom fanatičke vjere koju nekoliko nasilničkih grupa nameće u ime islama. Oni uzimaju nekoliko neistinitih hadisa za svoje vodilje, a napuštaju Kur'an. Riječi turskog profesora teologije Yaşara Nuriya Öztürka:

“Zašto govore o šerijatu, a ne o islamu? Jer ako budu govorili o islamu, morat će svoje tvrdnje dokazati Kur'anom. Nemoguće je da oni koji dovode u zabludu u vezi Boga da u Kur'anu pronađu bilo kakav dokaz za ono što oni nazivaju religijom. Koristeći termin šerijat kada govore o ovom problemu imaju mogućnost da daju tumačenje onako kako oni žele, a kada su stjerani u ćošak, onda izmisle religiju koju zasnivaju na svojim prisilama, govoreći: „To je ono što ulema zastupa [vjerski učenjaci], to je konsenzus

muslimanske zajednice, to je ono što su nam ostavili naši preci i tako muslimani rade vjekovima.'

Taj koncept kojim se šerijat pokušava izjednačiti sa islamom jeste onaj koji za cilj ima da se u religiju uvrsti više različitih postulata za koje je jasno da su u suprotnosti sa Kur'anom i vremenom. Ovaj koncept prvenstveno izjednačava šerijat sa religijom i promiče neke neracionalne zakone koji ne potječu iz Kur'ana [već] iz knjiga nekog prevaziđenog fikha [islamske jurisprudencije].“ (Yaşar Nuri Öztürk, Allah ile Alyestmak [Zablude o Bogu], Yeni Boyut Press)

U narednim poglavljima ćemo vidjeti odakle grupe koje tvrde da primjenjuju šerijat, a zapravo samo šire mržnju i bijes, crpe svoj koncept šerijata. Uvidjet ćemo neistinitost jednog po jednog od lažnih hadisa koje oni uzimaju za svoje vodilje. Vidjet ćemo, uz sve jasne dokaze, koliko je ovaj šerijat daleko od Kur'ana i kako se uopšte ne može nazivati islamskim šerijatom.

Šta pravi, Kur'anski šerijat donosi državi?

Da zaista postoji država koja primjenjuje pravi, islamski šerijat, kakva bi bila? Bila bi veoma razvijena umjetnost i nauka, imala bi visok nivo obrazovanja i životnog standarda, bila bi veoma kvalitetna, miroljubiva, puna ljubavi i težila bi ujedinjenju svih ljudi na svijetu. Bila bi predvodnica u miru i uzor ljubavi. Prihvatala bi jevreje, kršćane i ateiste, posmatrala bi ljude svih ideologija kao prijatelje i sve bi ih poštovala. Pobrinula bi se da donose mir svijetu, prije svog interesa stavljala bi interese onih koji su u nevolji i pronasla rješenje za njihove probleme. Bila bi puna ljubavi i sreće. Uz tako visok standard, ljudi bi u ovoj državi imali moderne i demokratske standarde. Sva bi se mišljenja mogla slobodno izražavati, bez ikakve agresivnosti ili vrijeđanja, netolerancije ili nasilja. Dobra se ne bi gomilala i čuvala. Kur'anski životni stil koji se zasniva na zaštiti siromašnih i „stavljanju potreba drugih ispred svojih“. Ne bi bilo siromašnih ljudi. Takav sistem bi bio onakav kakvim bi bili zadovoljni svi ljudi na svijetu i dopadao bi se svim ostalim državama.

Ako uporedimo taj opis sa državama koje se predstavljaju kao „islamske republike“ očita je ogromna razlika. Sistem koji se trenutno primjenjuje pod imenom šerijata definitivno nije islamski šerijat. Kako bi ljudi mogli živjeti prema islamskom šerijatu, vjera bi morala biti lišena svih sujevjera i biti u skladu s opisom koji se hvali u Kur'anu i koji je ranije opisan.

Da bi se to dogodilo, neophodno je da državni vrh zemlje upravlja onako kako islam nalaže, u potpunoj suglasnosti sa Kur'anom, a ne sujevjerjem. Liter musliman, koji je pokoran Kur'anu će imati tri osnovne karakteristike: on ili ona će biti blag, demokratski i pravedan. Zbog ovih osobina će takav lider uvijek biti pouzdan. Ljudi koji žive pod zaštitom muslimanskog lidera koji je u potpunosti pokoran moralnim vrijednostima Kur'ana uživat će u savršenoj slobodi, onakvoj kakva ranije nije viđena. Islamske obaveze neće biti nametnute nikome. Svako će se ponašati onako kako smatra da treba. Svi će uživati pravo da govore ono što žele. Niko neće imati protekciju. Svi će biti tretirani jednako. Pravda će biti dijeljena jednako svima. Ljudi će se ponašati u skladu sa ajetom:

“O vjernici, budite uvijek pravedni, svjedočite Allaha radi, pa i na svoju štetu ili na štetu roditelja...” (Sura an-Nisa’, 135) – čak i kada to čine na štetu muslimana.

Lider musliman će uvijek težiti i željeti da prevlada ljubav jer je razlog objave religije, razlog postojanja ljudi i razlog za stvaranje raja – ljubav. Sukobi će biti beznačajni u društvu u kojem prevladava ljubav, u kojem ničije slobode nisu ograničene i u kojem su svi tretirani jednako, a žive u državi blagostanja. Konfliktna atmosfera će nestati zajedno sa nepravdom, nedostatkom ljubavi i neprijateljstvima.

Dakle, da bi se razumio šerijat, moramo konsultovati Kur'an, a ne prakse država koje tvrde da primjenjuju islamski šerijat. Islam je nastao Kur'anom, pa je samim tim jedini islamski šerijat u Kur'anu, a on je opisan veoma jasno. Nemoguće je za državu koja ne primjenjuje pravedan sistem, demokratiju i slobodu da bude uzor po pitanju šerijata, navodi se u Kur'anu. Stoga bi bilo pograšno da iko ustvrdi: „Ali, to se primjenjuje ovako u ovoj državi, pa će islam donijeti sa sobom divljaštvo.“ Sistem koji ovdje treba optužiti je lažni sistem koji se primjenjuje pod imenom ilama od strane vođa te države. To nije sistem Kur'ana. (Sigurno je Kur'an iznad toga.)

Neuspijeh da se primjeni pravi sistem šerijata iz Kur'ana, koji bi donio užitke koji su ranije pomenuti, i predstavljanje ovog stravičnog divljaštva kao navodnog Kur'anskog šerijata je, naravno, strašna stvar, ali okrivljavanje islama nije riješenje. Oni koji krive islam čine veliku grešku eliminišući islam kao jedini odgovor na radikalizam, nasilje i divljaštvo. Oni zapravo podilaze radikalima pokušavajući da oslabe islam. Njihove optužbe i oružje koje proizvode nisu ono što će eliminisati radikalizam i lažnu religiju koja se propagira pod imenom islama. Jedini način je istinski islam. Ovdje zapravo postoji problem lažne vjere. A lažna vjera može se jedino ukinuti zamijenjujući ju sa onom istinskom.

Pravi Džihad u Kur'anu

Riječ džihad dolazi od arapske riječi "jahd." Njegova su značenja 1) Raditi, nastojati, pokazivati odlučnost i upornost ili samopožrtvovanje i 2) kontrolisati svoj ego. Na temelju tih definicija, vođenje džihada u islamu znači informisati drugu stranu, poučiti ljude moralnim vrijednostima i odvrćati ih od zla. Dok radi ovo, musliman mora istrenirati svoj ego u pravcu moralnih vrlina i trenirati sebe da se udalji od bijesa i mržnje. Drugim riječima, ono što musliman mora raditi u džihadi jeste trenirati sebe s jedne strane, i s druge strane, težiti da poduču ljude istini i dobroti. Mora biti uzor svojim moralnim osobinama kako bi štirio mir i privrženost, te udaljio ljude od zla.

Riječ “jahd” nigdje u Kur'anu nije upotrijebljena u drugom smislu. Oni koji provode pokolj pod nazivom „džihad“ govoreći „Naš oslonac je u Kur'anu“ ili lažu ili su loše upućeni.

U svjetlu Kur'ana, oni koji sada kolju ljude u ime islama, oduzimaju sopstvene živote u samoubilačkim bombaškim napadima ili počinju ratove, čine ozbiljan grijeh, a ipak, većina ovih ljudi nije ni svjesna da ono što rade se protivi Kur'anu. Razlog je to što su dovedeni u zabludu povodom religije. Oni imaju svoj sopstvenu religiju u kojoj postoji mržnja umjesto ljubavi, bijes umjesto blagosti, neprijateljstvo umjesto bratstva, strahote umjesto ljepote i neukost umjesto umjetnosti, nauke i kulture. Zastrašujuće je

jednostavno staviti oružje u ruke nekoga ko vjeruje u takvu religiju, a još je jednostavnije reći mu da je ovo ili ono društvo njegov neprijatelj i da ga ide napasti. Zaista je jednostavno zapaliti ih i šokantno je lagano izgraditi zajednicu bijesa.

Lažni hadisi koje ovi ljudi citiraju, a kojima bi trebalo da opravdaju agresiju i ajeti Kur'ana koje pogrešno tumače u kontekstu rata će detaljno biti izloženi kasine. Postoji jedna bitna stavka koju moramo zapamtiti ovdje: ogromna većina radikala širi nasilje zbog neukosti. Oni ne poznaju pravu vjeru. Većina vjerovatno nikada nije ni pročitala Kur'an. Zog toga nema koristi od osuđivanja, proklinjanja, prijetnji, zatvaranja ili egizla nekoga ko ubija pod pogrešnim ubjeđenjem da vodi džihad. Njegov problem je to što nije bio upoznat s Kur'anom i ne razumije Božiji zakon. S obzirom da je to problem, moramo prihvatit činjenicu da, dok god postoji lažno obrazovanje, postojat će i neuki radikali koji ne znaju šta rade. Ukoliko prihvatimo da je ovo problem moći ćemo shvatiti činjenicu da je jedino što je potrebno onima koji šire teror i nasilje pod imenom džihada, obrazovanje.

Šta je pogrešno protumačeno o ratu u Islamu

Musliman ima odgovornost da vjeruje u svaki ajet Kur'ana, bez izuzetaka

Razlog za ovakav naslov jeste da se ukaže na neistinitost tvrdnje koju iznose fanatici želeći uvesti sujevjerje u islam, kao i pojedini protivnici islama, koji pokušavaju zloupotrijebiti neprijatne ideje ovih fanatika koji tvrde da pojedini ajeti Kur'ana više ne vrijede. Oni citiraju slijedeći ajet kao navodni dokaz svojih tvrdnji:

Mi nijedan propis ne promijenimo, niti ga u zaborav potisnemo, a da bolji od njega ili sličan njemu ne donesemo. Zar ti ne znaš da Allah sve može? (Sura al-Baqara, 106)

Oni koji upotrijebljavaju svoje riječi protiv Kur'ana pogrešno tumače ovaj ajet kao dokaz koji im dozvoljava da nameću svoje sujevjerje kao vjeru umjesto Kur'ana. Nepromišljeno su zamislili da će pogrešno tumačeći ovaj ajet, moći poništiti neke ajete pa ih čak i zamijeniti izmišljenim hadisima. S druge strane, neki protivnici islama drže da postoje ajeti o opojnim sredstvima ili ratu koji više ne vrijede, pa pokušavaju da podijele muslimane na one koji se toga pridržavaju i one koji to ne rade.

Istinsko tumačenje ovog ajeta kojeg imenovani ljudi pokušavaju citirati kao dokaz svojg krajnje perversnog načina razmišljanja je slijedeći: arapska riječ „ayat“ u dijelu „Mi ni jedan propis ne promijenimo“ je u jednini. Riječ „ayat“ također znači propis, znak ili čudo, jednako kao i rečenica-ajet, ali riječ „ayat“ koja se koristi kao rečenica u Kur'anu nikada se ne pojavljuje u jednini. Kada se pojavljuje u jednini, riječ „ayat“ uvijek znači dokaz ili znak, i tako je prevedena na svim ostalim mjestima.

Značenje ovdje je dakle ne „ajet Kur'ana“ nego „znak, propis i šerijat“ koji je dat prethidno. Stoga su, prema ovom ajetu, neke prakse i naredbe koje su primjenjivani od strane prethodnih zajednica na koje su se odnosile Božanske objave, to jeste jevreji i kršćani, s vremenom zaboravljeni jer su ili opozvani ili zamijenjeni drugim propisima u Kur'anu. Slična ili bolja verzija je propisana, dakle, Kur'anom.

Također treba da obratimo pažnju na riječi “učinimo da bude zaboravljen” u ajetu. Da bi jedan propis zamijenio drugi, ovaj raniji treba da bude “zaboravljen.” S obzirom da

je Kur'an ostao neizmijenjen 1.400 godina, ne postoji pitanje zamjene nekog ajeta drugim. Propisi koje fanatici smatraju zamijenjenim nisu zaboravljeni, još su u Kur'anu. Ovo jasno ukazuje da izmjene o kojima se ovdje govori nisu zamjena jednog ajeta drugim, nego propisi koji su poslani drugim, ranijim zajednicama, a koji su zaboravljeni. Zapovjedi koje su bile poslate ranijim zajednicama ali su "zaboravljene" pa su obnovljene Kur'anom, u detaljnijim ili sličnim verzijama u odnosu na one koje su poslate tim zajednicama.

Kur'an je "neizmijenjena" knjiga

Kao što naš Gospodar izričito navodi u ajetu, Kur'an je "neizmijenjena" knjiga.

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo se Mi pobrinuti da ostane neizmijenjena!
(Kur'an, 15: 9)

Nempoguće je da neki propisi knjige koja je ostala neizmijenjena i čije se naredbe odnose na sve muslimane budu smatrani validnim, a drugi ne. Savršenstvo sveobuhvatnosti Kur'ana, matematička i naučna čuda, činjenica da je to uputstvo i da je sadrži ajete o tome kako je sačuvan u izvornom obliku, su sve indikatori koji govore protiv tvrdnji fanatika i protivnika islama.

Oni koji ne vjeruju u Kur'an, pošto im je objavljen... A to je, zaista, knjiga zaštićena, laž joj je strana, bilo s koje strane – ona je Objava od Mudroga i Hvale dostojnoga.
(Kur'an, 41:41-42)

Mi smo dužni da ga saberemo da bi ga ti čitao. A kada ga čitamo, ti prati čitanje njegovo, a poslije, Mi smo dužni da ga objasnimo. (Kur'an, 75:17-19)

Kao što ovi ajeti eksplicitno govore, Kur'an je neprikosnovena knjiga i neistina ju ne dotiče ni na koji način. Ova knjiga je pod zaštitom našeg Gospodara. Stoga je očita kleveta sugerisati da su propisi u Kur'anu zamijenjeni nekim drugima.

Ovdje moramo naglasiti da navodni učenjaci koji kleveću islam i Kur'an na ovaj način protivriječe sami sebi po pitanju broja ajeta koji su navodno zamijenjeni. Savko od njih prema vlastitom nahođenju ističe ajete koje smatra zamijenjenim drugim propisima, a ti propisi potom vode do novih i drugačijih vjera, a neki od ovih navodnih učenjaka idu čak toliko daleko da tvdore da hadisi mogu zamijeniti ajete. Ovi ljudi potpuno ignorišu Allahov ajet koji glasi "u Knjizi Mi nismo ništa izostavili" (Kur'an, 6:38). Oni se protive ajetima Kur'ana, te ih zamijenjuju hadisima, od kojih su neki potpuno izmišljeni. Ova nelogičnost koju sprovode u ime islama također predstavlja osnovnu akciju radikala. O ovome ćemo detaljnije u nastavku.

Baš kao i autori sujevjerja, protivnici islama su pokušali primijeniti ovu lažnu interpretaciju ajeta na veliki broj propisa o islamu. Pogledajmo sada gdje su sve ovi ljudi pogriješili.

Pogrešna diferencijacija između muslimana "Mekanskog perioda" i "Medinjanskog perioda"

Neki protivnici islama nazivaju umjerene muslimane "muslimanima Mekanskog perioda." U njihovim očima vrijeme kada je naš poslanik (savs) bio u Meki je bilo mirno vrijeme bez ratova, a ratovi su promptno počeli nakon preseljenja našeg poslanika (savs) u Medinu. Neki ljudi tvrde, na osnovu ovoga, da zagovornici ratovanja u islamu priznaju samo ajete objavljene u Medinjanskom period, dok miroljubivi muslimani priznaju samo ajete iz Mekanskog perioda. Ta ideja je jednako nelogična, koliko je posljedica neukosti.

Kao što smo već vidjeli, onovna pretpostavka da bi neko moga postati muslimanom jeste da vjeruje u sve ajete Kur'ana, bez izuzetka. Ako neko odbija samo jedan jedini ajet, onda gubi svojstvo muslimana koje je opisano u Kur'anu. Dakle, ne postoji mogućnost, sa aspekta Kur'ana da neko ko kaže "Ja sam musliman" pravi razliku govoreći "Ja priznajem ovaj ajet, ali ovaj ne."

Istina je da nije bilo borbi za vrijeme Mekanskog perioda u životu našeg poslanika (savs), i da jeste bilo borbi za vrijeme Medinjanskog perioda, te da su ti ajeti objavljeni u vezi sa tim specifičnim borbama. Da bi se shvatio razlog ovoga, moraju se shvatiti teški uvjeti za vrijeme našeg poslanika (savs).

Teško iskušenje muslimana u Mekanskom periodu

Objava našem poslaniku (savs) ej trajala pune 23 godine. Tokom prvih 13 godina ovog procera, muslimani su živjeli kao manjina u paganskom društvu Meke i bili podvrgnuti ogromnim pritiscima. Mnogi muslimani su bili podvrgnuti psihološkim torturama, ubijani su, njihovi domovi i imovina mnogih je opljačkana, te su konstansno bili izloženi prijetnjama i uvredama. Ipak, muslimani su nastavili živjeti bez posezanja za nasiljem, isključivo držeći se na distance od pagana i uvijek ih pozivajući na put mira.

Međutim, napadi paganske zajednice o kojoj je riječ nisu posustajali.

Kurejšije su u početku smatrale Muhammeda (savs) nebitnim. Dok su nastavljali s nevjerništvom, nisu se protivili pozivima poslanika (savs) sve dok nije govorio protiv njihovih idola. Ipak, kada bi vidjeli poslanika (savs) verbalno su ga napadali. Nepromišljeno su se rugali i ponižavali muslimane. "Verbalni napadi" Kurejšija su tako počeli.

Kur'an opisuje njihovu poziciju slijedećim riječima:

Grješnici se smiju onima koji vjeruju; kada pored njih prolaze, jedni drugima namiguju, a kada se porodicama svojim vraćaju, šale zbijajući vraćaju se; kada ih vide, onda govore: "Ovi su, doista, zalutali!" (Kur'an, 83:29-32)

Meka je bila centar idolopoklonstva. Meka bi svakodnevno bila preplavljena ljudima koji su dolazili posjetiti Ka'abu i idole koji su tu bili, te su time Kurejšije zarađivale mnogo

novca i prestiž. Kurejšije su posmatrale širenje islama u Meki kao prijetnju svojim vlastitim interesima pa su zato pozivali na neprijateljstvo i ostala plemena. Oni su također bili svjesni činjenice da islam sviju posmatra jednako i da ne diskriminira nikoga na temelju loze ili bogatstva. Vođe Kurejšija su stoga vjerovale da treba da preduzmu mjere predostrožnosti kojima bi zaustavili širenje islama. Te su "mjere" često uključivale mučenje pa čak i ubijanje muslimana. (Ibn Hisham, 1/287)

Tadašnji pagani nisu mogli mnogo nautiti članovima jakih i eminentnih porodica, poput hazreti Ebu Bekra ili hazreti Osmana, ali su se veoma zlobno odnosili prema siromašnim i nezaštićenim muslimanima. Mnogi časni muslimani poput Ebu Fakiha, Habiba ibn al-Aratta, Bilala ibn Rabaha, Suhaiba ar-Rumia, Ammara ibn Jasira, Jasir ibn Amira i and Sumejje bint Khajjat su bili izloženi takvom strašnom maltretiranju.

Ebu Fakiha, rob Sufijana ibn Umajjaha, bio je vezan za noge svaki dan od strane svog vlasnika i vučen po užarenom kamenju i pjesku.

Kovač Habbib ibn al-Aratt je bio stavljen na vreli ugalj, a na njegovim prsima su držali ugalj sve dok se ne bi ugasio.

Ocu Ammara ibn Jasira, Jasiru ibn Amir, su vezali noge za dvije kamile i natjerali ih da idu u suprotnim pravcima, te na taj način rastrgnu njegovo tijelo. Nemoćna da gleda patnju svoga muža kojeg su ubili na tako divljački način, Sumejja bint Khajjat se suprotstavila paganima i također bila ubijena strijelom koju je ispalio Ebu Džehl. (Zad al-Maad, 2/116; Doba sreće, 1/254)

Umayyah ibn Khalaf bi svog roba Bilala al-Habashija polegao na vreli pijesak svaki dan. Onda bi na njegove grudi stavio ogroman kamen i ostavljao ga tako satima. Mučio ga je s ciljem da ga okrene protiv poslanika (savs) i napusti islam. Jednog dana vezao mu je ruke i noge i stavio uže oko vrata. Onda ga je vukao po užarenom pjesku ulicama Meke. (Zad al-Maad, 2/116; Doba sreće, 1/253)

U početku nisu bili u mogućnosti da napadaju našeg poslanika (savs) jer je bio pod zaštitom svog amidže Ebu Taliba i bojali su se Hašimija. Postepeno, međutim, počeli su ga klevetati govoreći da je "prorok, pjesnik, mađioničar, vještac." U konačnici, koristili su svaku priliku koja im se pružila da vrijeđaju i maltretiraju poslanika (savs).

Ovo maltretiranje muslimana se događalo jednostavno zbog toga što su vjerovali i propovijedali islam. Uprkos svim ovim ugnjetavanjima, torture i nasilju, muslimani nikada nisu nautili onima koji su ih zlostavljali, jer je islam tako zahtijevao, i nikada se nisu pokušali braniti, što je bilo najosnovnije ljudsko pravo. Vidjevši da im muslimani ne uzvraćaju, Kurejšije su pojačale svoju agresivnost i mučenja. Tada su Kurejšije počele ubijati muslimane čim bi ih vidjeli.

Kako su se progoni pogoršavali, muslimani im se nisu opirali ni na koji način, niti su čak pokušavali da se odbrane jer Kur'an zabranjuje prolijevanje krvi, shvatili su da ne mogu više ostati u Meki. To je značilo da moraju migrirati u Medinu.

Medinjanski period i borbe

Kako su se napadi idolopoklonika pojačali u Meki, muslimani su migrirati u obližnji grad Jasrib (kasnije poznat kao Medina), gdje su se osjećali slobodnije i bili dobrodošli, pa su uspostavili svoju upravu tamo. Ipak, čak i kada su osnovali svoju vlastitu upravu, napadi pagana iz Meke nisu prestali. Kurejšije su pratile muslimane i nastavile s nasiljem protiv njih. Ali naš poslanik (savs) i muslimani oko njega nikada se nisu upustili u borbu protiv idolopoklonika.

Ni jedna osoba, zajednica ili država neće trpjeti a da ne odgovori kada je napadnuta, uvijek će agresoru uzvratiti "u samoodbrani" ili barem poduzeti defanzivne akcije. Ljudi koji djeluju u nužnoj odbrani su bez izuzetka oslobođeni sudskog progona, a države koje tako postupe su nevine pred međunarodnim zakonima jer su bile žrtve nepravdanih napada, s obzirom da su ljudski životi, porodice i voljeni, ili narod jedne države, teritorij i čast ugroženi.

To se također odnosilo i na poslanika (savs) i muslimane u Mekanskom period. Ipak, uprkos svim nepravdanim i ubilačkim napadima, poslanik (savs) i muslimani nikada nisu organizovali protivnapad iz razloga što je Bog ubijanje učinio grijehom. Umjesto toga, kao što propisi nalažu, uvijek su drugu stranu pozivali na mir, a kada su ti pozivi bili neuspješni, napustili su svoje domove, zemlju i gradove i odselili se.

Za 13 ili više godina Mekanskog perioda i u prvim godinama Medinjanskog perioda, vjernicima je još uvijek bilo naređeno da budu strpljivi naspram svij mučenja i nepravde, te da propovijedaju miroljubivo Božiju vjeru, kao što ajet i govori **"Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima na najljepši način raspravljaj!"** (Kur'an, 16:125), i nikakva borba nije bila dozvoljena. Naš poslanik (savs) je na slijedeći način odgovorio muslimanima koji su se željeli usprotiviti progonima koji su opisani:

"Borba još nije dozvoljena. Budite strpljivi, Božija pomoć je blizu, a za svoje patnje ćete biti nagrađeni..."

Naš poslanik (savs) je dobio dozvolu da brani sebe i one koji čine njegovu zajednicu u slijedećim ajetima koji su objavljeni nakon preseljenja u Medinu:

Dopušta se odbrana onima koje drugi napadnu, zato što im se nasilje čini – a Allah ih je, doista, kadar pomoći – onima koji su ni krivi ni dužni iz zavičaja svoga prognani samo zato što su govorili: "Gospodar naš je Allah!" ... (Kur'an, 22:39-40)

Ovim ajetima muslimanska zajednica koja je bila nepravdno prognana samo zbog toga što su govorili "Naš Gospodar je Bog" počela je da se priprema da se brane. Kao što

je eksplicitno navedeno u ajeti, muslimanska zajednica “koja je napadnuta zato što im se nasilje čini” je dobila dozvolu da se brani, ali im nije naređeno da napadaju. Nakon ovog ajeta muslimani su se počeli braniti i uzvraćali su samo onoj svirepoj zajednici koja ih je napadala. Ajeti koji se tiču rata i odbrane objavljeni kasnije sadrže objašnjenja po pitanju obima tokom borbi. Drugim riječima, poseban opis je dat specijalno za situaciju u tom konkretnom ratu. Dakle, svi ajeti o ratu u Kur’anu su specijalno objavljeni u vezi sa konkretnim napadima koji su se događali u to vrijeme kako bi se ukazalo na teške uvjete ovog vremena i pravednost našeg poslanika (savs).

Protiv koga su vođene borbe?

Jedan važan parameter mora biti uzet u obzir kada se govori o borbama opisanim u Kur’anu, a to je “druga strana” u borbi. Neki religijski i historijski izvori kažu da su se borbe u vrijeme našeg poslanika (savs) odvijale protiv Jevreja. Pojedinci koji to pročitaju onda idu tražiti antisemitske poruke u Kur’anu, tvrdeći da se ajeti objavljeni za konkretne bitke u Kur’anu odnose generalno protiv Jevreja. Međutim, to je ozbiljna greška.

Pagani su oni koji su proganjali poslanika (savs) i muslimane. Većina njih su bili idolopoklonici. Njihov cilj je bio da spriječe štetu za svoje idole i perverzna uvjerenja. Neki su bili licemjери i politeisti koji su izašli iz jevrejskih zajednica, ali bilo bi veoma pogrešno takve nazivati Jevrejima. Jednako kako je pogrešno posmatrati politeiste i licemjere koji su izašli iz muslimanske zajednice kao “muslimane”, tako je pogrešno politeiste i licemjere koji su izašli između Jevreja i počeli činiti nasilje, zvati Jevrejima. Nemoguće je da istinski Jevrej stupi u borbu i uzima živote vjernika.

Kur’an proklinje antisemitizam. Zbog toga oni koji traže izraze neprijateljstva prema jevrejima u Kur’anu odlaze praznih ruku – to moraju shvatiti oni koji ove ajete tumače kao da se odnose na borbu protiv jevreja. Nas poslanik (savs) je uvijek uživao dobre odnose s jevrejima. Tretirao ih je s poštovanjem i privrženošću, a istinski, pobožni Jevreji poslanika (savs) jednako tako.

Informacije o poslanikovoј (savs) privrženosti Jevreja, Tori i judaizmu ćemo razmotriti detaljno u poglavlju namijenjenom Sljedbenicima Knjige.

Opis rata u Kur’anu

Kur’an je veoma eksplicitan u opisu kada i kao se vodi rat:

Borite se na Allahovom putu protiv onih koji se bore protiv vas, ali ne otpočinjite borbu! – Allah, doista, ne voli one koji prekoračuju zapovijedi. (Kur'an, 2:190)

Ratovati se **mora jedino protiv onih koji napadnu muslimane**. Dakle, može se voditi jedino **odbrambeni** rat. Muslimanima je apsolutno **zabranjeno** Kur'anom da napadaju nekoga bez povoda.

Ono što Allah nalaže muslimanima Kur'anom jeste da uvijek moraju biti pravedni, čak i kada su ljuti na neku zajednicu zbog nepravdnosti ili agresije. Allah u jedom ajetu objavljuje:

O vjernici, dužnosti prema Allahu izvršavajte, i pravedno svjedočite! Neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i bojte se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite! (Kur'an, 5:8)

Na primjer, jednim ajetom Allah zabranjuje muslimanima da prelaze granice po u vezi sa onima koji ih spriječavaju da pristupe Ka'abi, savjetujući da njih i sve ostale tretiraju ljubazno.

... I neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite, zato što su vam spriječili pristup Časnome hramu, nikako ne navede da ih napadnete! Jedni drugima pomžite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu; i bojte se Allaha... (Kur'an, 5:2)

Muslimani je Svemogući Allah upozorio da ne prelaze granice, čak i onda kada su bili spriječeni da obave vjersku obavezu Hadždža (hodočašća) i kada im je učinjena nepravda. Allah naređuje muslimanima da se pravedno ponašaju čak i u situaciji kada su u ovakvim okolnostima, te im zapovijeda da čine dobro i da se ne ljute. Muslimani imaju obavezu da poštuju ovu Kur'ansku naredbu, bez obzira na okolnosti.

Ajet koji opisuje jedini dozvoljen povod za borbu – samoodbrana – također sadrži još jedan uvjet po pitanju rata: umjerenost. To znači da će se muslimani u slučaju napada isključivo braniti, ne smiju pretjerati i mogu poduzimati samo odbrambene mjere. Drugim riječima, nasilje, agresivnosti, ljutnja i ekstremizam su zaranjeni u Kur'anu.

Drugi ajeti donose obavezu da se učestvuje jedino u odbrambenim ratovima protiv agresora, slijedećim riječima:

Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični – ali vam zabranjuje da prijateljujete sa onima koji ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg izgone i koji pomažu da budete prognani... (Kur'an, 60:8-9)

Postoji bitna razlika ovdje. Nezakonito je muslimanima da napadaju one koji ih nikada nisu napali, čak i kada se radi o akve ljude tretirati pošteno i pravedno. U skladu s ovim ajetom, muslimani mogu jedino napadati one koji ih ugnjetavaju zbog religije i zaista fizički ratuju protiv njih, onih koji započinju neprijateljstvo, dakle. Kao što smo već

objasnili, ukoliko je napadnut, svako će se naravno braniti. To je pravo svake osobe, nacije i države, a također je i ispravno.

Činjenica da je naš poslanik (savs) nije vodio ni odbrambene ratove prije objave ovog ajeta kojim se takva aktivnost dopušta, predstavlja ogromnu žrtvu i religijsku posvećenost. Do tog momenta, naš poslanik (savs) je koristio tek kompromis i pokušavao ubijediti drugu stranu, kao što i zahtjeva ajet: “...i s njima na **najljepši način raspravljaj! ...**” (Kur'an, 16:125) iako je jedini cilj pagana među Kurejšijama bio pokočj.

S obzirom da smo ovo objasnili, sada ćemo analizirati ajete koje tvorci sujevjerja i protivnic islama pokušavaju predstaviti dokazima temelja za nasilje koje provode navodno u ime islama, te ćemo pobiti njihove greške u vezi ovoga, jednu po jednu.

Prije nego što pogledamo ove ajete, treba razumijeti da sve bitke opisane u Kuranu vođene protiv specifične zajednice iz te regije, te da se te posebne okolnosti opisuju u ajetima. Ta je zajednica bila politeistička, sa kojom je bio potpisan sporazum. Dakle, sve ove borbe je doredilo ponašanje i agresivnosti imenovane zajednice koja je prekršila sporazum o miru i prijateljstvu. Ajeti koji su objavljeni tiču se okolnosti u to vrijeme i opisuju specifičnu atmosferu.

Kako bismo boljkje razumijeli ovu činjenicu, hajde da pogledamo definiciju politeiste u to vrijeme i sporazume koji su s njima sklopljeni:

Politeisti s kojima su bili sklopljeni sporazumi

Iako, prema nekim komentarima iz ovog perioda, riječ politeist jednostavno znači “oni koji Allahu pripisuju ravne,” termin se zapravo odnosi na pagane koji obožavaju idole, koji izričito Allahu druge smatraju ravnim i vjeruju u bezbroj božanstava, i koji nisu muslimani, jevreji, sabijci, kršćani, niti mazdanci (obožavatelji vatre).

Ikako su u Kur'anu spomenute različite religije koje su postojale u Arabiji u vrijeme dolaska islama, politeisti su uvijek spomenuti kao posebna grupa. Posmatrajući vrijeme našeg poslanika (savs), iako je bilo dozvoljeno ženiti žene i jesti hranu koju spremne sljedbenici knjige, jevreji i kršćani, bilo je zabranjeno ženiti se ili jesti ono što spremne mazdanci i sabijci, kao i politeisti.

Kao što smo već vidjeli, naš poslanik (savs) je bio prisiljen migrirati u Medinu zbog jakoh protisaka politeista, a od prvog dana preseljenja, uspostavio je bratske veze između Ansara (pomagača, muslimana iz Medine) i Muhadžira (izbjeglica, muslimana koji su napustili Mekku i došli u Medinu). Potpisao je brojne sporazume s politeističkim, zajednicama i ljudima koji su živjeli u regiji, i uvijek ih je pozivao da budu ujedinjeni da bi izgradio mir, uprkos ekstremističkim stavovima politeist.

Naš poslanik (savs) je po dolasku u Medinu počeo raditi na jačanju ljubavi i bratstva, čime je dokazao da ljudi mogu živjeti u miru s narodima drugih vjera i jezika. Jedan od najvećih dokaza da je on poslanik mira i ljubavi jeste i to što je prvi tekst koji je napisao bio mirovni sporazum. Nakon što je osvojio Mekku, poslanik Muhammed (savs) je čak i oslobodio sve politeiste koji su ranije mučili muslimane i tretirao ih je veoma samilosno. Ova vrijedna moralna karakteristika poslanika Muhammeda (savs) je nešto što nikad ranije nije viđeno u arapskom društvu i dočekano je s velikim odbravanjem.

Poslanik (savs) je uzor svim muslimanima po pitanju implemencije pravde na osvojenim teritorijama. Naš poslanik (savs) je primjenjivao pravdu o kojoj govori Kur'an prema stanovnicima država koje su zauzete i sklapao s njima sporazume koji su na zadovoljstvo obje strane i prema kojima niko neće biti diskriminiran. Iz tih razloga ljudi osvojenih zemalja, bez obzira na svoju religiju ili etničku pripadnost, su uvijek bili oduševljeni pravednošću koju je sa sobom donosio islam. Naš poslanik (savs) i njegovi ashabi predstavljali su zajednicu koja je uspostavljala pravednost među ljudima, kao što je opisano u ajetu: "**A među onima koje stvaramo ima ljudi koji druge upućuju istini i koji prema njoj pravedno sude.**" (Kur'an, 7:181)

Sporazum koji je naš poslanik (savs) sklopio sa kršćanskim narodom Nadžrana na jugu arabijskog poluotoka jedan je od najboljih primjera njegova razumijevanja i pravičnosti.

Jedna od odredaba ovog sporazuma glasi ovako:

"Životi ljudi u Najrana i okolice, njihova vjera, njihova zemlja, imovina, stoka onih od njih koji su prisutni ili odsutni, njihovi poslanici i njihove bogomolje su pod zaštitom Boga i u skrbništvu Njegova poslanika." (The Pact of Najran, Article 6, http://www.islamicresources.com/Pact_of_Najran.htm)

Na osnovu ugovora sa svim zajednicama u regiji, naš je poslanik (savs) osnovao državu Medina i napisao prvi ustav u historiji islama, Medinski Ustav. Ovo je bio prvi i najsavršeniji primjer demokratskog i multilateralnog ustava. Ni jedan demokratski sistem danas nije uspio uspostaviti takav red poput ovog koji je naš poslanik (savs) uspostavio Medinskim Ustavom, a niko nije uspio ni da primijeni taj isti Ustav tako dobro kao naš poslanik (savs).

Prvi multilateralni i najdemokracičniji ustav do danas: Medinski Ustav

Medinskim Ustavom, prvim Ustavom države Medine, naš poslanik (savs) donio je demokratsko i mirno uređenje kakvo ranije nije viđeno na Arapskom poluotoku, i to u urbanoj zajednici čiji su članovi bili različitij rasne, religijske i plemenske pripadnosti

Prema ovom ustavu, svi građani Medine treba da žive zajedno u miru, urede svoj život prema vlastitoj religiji i uvjerenjima i da imaju mogućnost da osnivaju i uređuju svoje institucije i zakone. Čineći to, živjet će u miru i zajedništvu sa ostalim građanima Medine.

Medinski Ustav je napisan 622. godine pod vodstvom poslanika Muhammeda (savs), prije otprilike 1,400 godina, kao odgovor na zahtjeve ljudi različitih vjera, a do nas je stigo kao pisani pravni sporazum. Zajednice koje su živjele u neprijateljstvu 120 godina i bile sačinjene od različitih religija i rasa, objedinjene su pod ovim ustavom. Posredstvom ovog sporazuma, poslanik (savs) je pokazao da se sukobi mogu okončati čak i među onima koji su jedni druge napadali svakom prilikom, bili otvoreni neprijatelji jedni drugima i nikada nisu surađivali, te da čak i takve zajednice mogu početi živjeti lagodno jedni kraj drugih.

Prema Medinskom Ustavu, svako je bio Slobodan ispovijedati vlastitu religiju, političke ili filozofske izbore, bez ikakve prisile. Mogli su osnovati udruženja ljudi sličnih interesa. Svako je mogao prakticirati svoj vlastiti system pravde. Ipak, neko ko je počinio prekršaj nije mogao biti štićen od bilo koga. Stranke sporazuma su se međusobno pomagale i podržavale, te bile pod zaštitom poslanika Muhammeda (savs). Nesuglasice među strankama bi se iznijele pred Božijeg poslanika (savs). Zaista, čak su i politeisti preferirali arbitražu poslanika (savs), s obzirom da je on bio najpravednija osoba.

Ovaj sporazum kojeg je napisao naš poslanik (savs) je postepeno implementiran između 622. i 632. godine. Putem ovog ustava su ljudi prevazišli plemensku strukturu zasnovanu na rodbinskim vezama, te usprkos svojim ogromnim geografskim, kulturalnim i etničkim razlikama, uspjeli oformiti cjelinu. Medinski Ustav je pružao i veoma široku slobodu vjeroispovijesti i religije. Jedan od stavova kojim se to garantuje je slijedeći:

“Jevreji iz Banu ‘Awf plemena su zajednica poput vjernika. Jevrejima pripada njihova, a muslimanima njihova religija.” (Medinski Ustav, <http://www.islamic-study.org/jews-prophet-page-2.htm>)

Medinski Ustav se sastoji od 47 stavova. 1-23 se odnose na muslimane, dok se članovi 24-47 odnose na jevrejska plemena u Medini. Referiranje na kršćane, koji su bili veoma malobrojni, također je važno istaći u kontekstu sveobuhvatnosti ovog akta po pitanju religije.

Analiza Medinskog Ustava prema izvještaju zvanom “Pregled Medinske povellje prema pluralističkoj perspektivi profesora Leonarda Swidlera” kaže da je Ustav značajan document za dokazivanje poslanikovih napora da ujedini grad i da okupi ljude oko zakona koji su svi prihvatili.

Prema ovom izvještaju, pravničkom terminologijom, svaki pojedinac je imao jednaka prava, uživao istu slobodu izbora religije i učešća u ratu zajedno s muslimanima kada je

za tim bilo potrebe, bilo im je zabranjeno da surađuju s neprijateljem, što ukazuje na napore da se uspostavi solidarnost među građanima Medine. Autor ovog izvještaja kaže da je ovo politički i vjerski tekst čiji je cilj uspostavljanje novog društva zasnovanog na vrijednostima kao što su jednakost i sloboda. Kao što je i naglašeno u Ustavu, superiornost zakona nad pojedincem je prvi korak ka ostvarivanju cilja, tj. Uspostavljanja atmosfere dijaloga i suživota. Odredbe Ustava su također propisivale i jednako odgovornost svakog pojedinca u odbrani grada. Prema ovom izvještaju, s obzirom da su imena svih grupa koje su živjele u gradu poimenično nabrojane, Ustav, a time i sam poslanik, su priznali sve grupe kao legalne subjekte o kojima se vodilo računa. (Kenan Çetinkaya, *Amerika'da Diyalog anlayışı ve Medine Vesikası* [Razumijevanje dijaloga u Američkoj i Medinskoj Povelji])

Iako postoji veliki broj reference na jevreje u ustavu, važno je napomenuti da su u tom gradu živjele i paganske zajednice. Iako su politeisti u Meki otvoreno iskazivali neprijateljstvo prema poslaniku Muhammedu (savs) i muslimanima, te ih prisilili da napuste svoje posjede, poslanik (savs) je uvijek bio ljubazan prema medinskim paganima, te je potencirao pomirenje i suživot. Medinmski Ustav pokazuje da su muslimani zaštitnički tretirali prava i zakone politeista, te da su ovi politeisti bili voljni stupiti u odbranu Medine zajedno sa muslimanima. Takav stav prema politeistima nije uopšte iznenađujući, s obzirom da prema Kur'anu muslimani imaju odgovornost da štite posliteiste s kojima su potpisali sporazume, čak i kada bi ih to koštalo njihova vlastitog života. (Ovo ćemo detaljnije razjasniti u nastavku teksta.)

Zaključno, Ustav o kojem je riječ se smatraceoma važnim dokumentom koji sadrži bit jedinstva i suživota, ljubavi i privrženosti, prijateljstva i mira, te predstavlja primjer dijaloga među muslimanima i nemuslimanima općenito, a posebno među muslimanima i jevrejima. Koncept mira našeg poslanika (savs) je zasnovan na Kur'anu ali je danas teško pronaći muslimansko društvo koje je u stanju da živi na osnovu tog istog koncepta. Ovo je neupitan i veoma važan dokaz da je najdemokratičniji ustav u historiji napisao i sproveo naš poslanik (savs), te da su današnja društva napustila praksu našeg poslanika (savs) kakvu nalaže Kur'an.

Naredna poglavlja ove knjige stoga treba cijeniti u svijetlu ovih informacija. Prakse današnjih kreatora sujevjerja su radikalno drugačije od naredbi Kur'ana Časnog, koji zapovijeda da čak i politeisti budu zaštićeni, te da sljedbenici knjige (jvereji i kršćaćni) uživaju poseban status kod muslimana, kao i od prakse poslanika Muhammeda (savs) koji je uvijek težio miru i demokraciji. Kreatori sujevjerja uvijek u Kur'anu traže dokaze za neprekidne konflikte, dok sam Kur'an uvijek nalaže mir. Ova važna činjenica se mora imati na umu kada se tumače ajeti o ratu.

Ajeti o ratu i njihovo tumačenje

Nakon što smo pojmlili definiciju rata prema Kur'anu, treba da ispitamo ajete o ratu koje zloupotijebjavaju radikali, a za kritiku ih koriste i pojedini protivnici islama.

Pregled ajeta 191 sure al-Baqara:

I napadajte takve gdje god ih sretnete i progonite ih odande odakle su oni vas prognali. A zlostavljanje je teže od ubijanja! I ne borite se protiv njih kod Časnoga hrama, dok vas oni tu ne napadnu. Ako vas napadnu, onda ih ubijajte! – neka takva bude kazna za nevjernike. (Kur'an, 2:191)

Ovaj ajet je objavljen nakon što su muslimani proživjeli ozbiljno nasilje i progone, te su bili prisiljeni preseliti se iz Mekke u Medinu. Ispunili su se uvjeti koje smo ranije spomenuli i muslimani su dobili zapovijed da se brane od direktnih napada. Koristili su iste metode kao i zajednica koja ih nikada nije prestala ugnjetavati, odbila je biti ljubazna prema njima, te se oglušila na pozive za mir i pregovaranje.

Ipak, ovaj ajet sadrži i podsjetnik na pravila ratovanja: **“I ne borite se protiv njih kod Časnoga hrama, dok vas oni tu ne napadnu.”** Kao što i možemo vidjeti, jedini uvjeti pod kojima je moguće boriti je jeste da je druga strana napala prva. Ako nisu u ratu s njima, ako ih ne napadaju, inđa je za muslimane potpuno nedozvoljeno boriti se protiv takvih.

Zaista je sumnjivo kako radilali i protivnici islama koji iskrivljuju ovaj ajet ignorišu ovu veoma važnu odredbu. Ajet eksplicitno daje pravo muslimanima na samoodbranu: dakle, ajetom se ne naređuje osvajanje niti agresija.

Još jedan važan element je objavljen u ovom ajetu, a glasi: **“A zlostavljanje je teže od ubijanja.”** Raspirivanje jaza u zajednici, ohrabrivanje i širenje mržnje, anarhije i terora baveći se klevetama i lažima je, izazivanje agresivnosti kod mase ljudi je firna prema ovoj odredbi, a ajet nam govori da je fitna gora od ubijanja. Dakle, oni koji napadaju muslimane su oni koji se bave stvarnom, psihološkom i prikrivenom fitnom i time nanose ogromnu štetu. Muslimani se, prirodno, brane od agresije koja se pojavi.

To što su pojedini fanatici obuzeti glasinama i sujevjerjem optužuju pojedince, društva ili cijele religije da šire fitnu i pokušavaju da pronađu navodne dokaze za svoje perverzije u Kur'anu je izuzetno bolno. Fitna uključuje poteze koji vode do korupcije, kao što su stvaranje razdora među muslimanima, navođenje muslimana na gubitak ili grijeh stvarajući im različite nevolje, uspostavljanje aparatutre za masovne pobune i izvođenje fizičkih ili verbalnih napada na muslimanje. Dakle, da biste neko mogao optužiti za fitnu, takav mora počiniti jedno ili više ovih dijela. Oni koji pokušavaju optužiti jevreje ili Irael, brendirajući ih kao one koji čine fitnu, dakle spadaju u one na koje se odnosi ovaj ajet.

Prema Kur'anu, pogrešno je optuživati sve jevreje ili Izrael za fitnu. Ljudi koji šire fitnu mogu biti iz svih religija i država. Jednako kako ne možemo reći da svi arapi, turci ili muslimani šire fitnu jednostavno zato što postoje pojedini arapi, turci ili muslimani koji to zaista čine, nema osnova za fitnu optuživati ni sve jevreje ili sve izraelćane. Prema Kur'anu, muslimanu je dozvoljeno jesti u domu jevreja, može biti njegov gost i prijatelj, pa čak može i oženiti jevrejku (ovo će biti pojašnjeno u jednom od narednih poglavlja). S obzirom na to, nemoguće je da musliman bezuslovno smatra jevreja odgovornim za fitnu. Ljudi koji daju takve stereotipne izjave ne znaju ništa o Kur'anu, kao što smo rekli i na početku, te se tako ponašaju zbog neukosti koja proističe iu utjecaja bezbroj izmišljenih hadisa o fitni i jevrejima. O ovim hadisima i stavu Kur'ana prema sljedbenicima Knjige bit će riječi u narednim poglavljima.

Pregled ajeta 89, 90 i 91 sure an-Nisa':

Oni bi jedva čekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki. Zato ih ne prihvaćajte kao prijatelje dok se radi Allaha ne ise. A ako okrenu leđa, onda ih hvatajte i ubijajte gdje god ih nađete, i nijednog od njih kao prijatelja i pomagača ne prihvaćajte, – (Kur'an, 4:89)

osim onih koji se sklone kod nekog plemena s kojim vi imate ugovor o nenapadanju, ili vam dođu, a teško im je da se bore protiv vas ili plemena svog. A da Allah hoće, okrenuo bi ih protiv vas i oni bi se, uistinu, protiv vas borili. Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir, onda vam Allah ne daje nikakva prava protiv njih. (Kur'an, 4:90)

Vi ćete nailaziti i na one koji žele biti sigurni i od vas i od naroda svog; kad god se pozovu da budu mnogobošci, vrate se u bezvjerstvo. Ako se oni ne okane vas i ne ponude vam mir i ako ne prestanu vojevati protiv vas, vi ih hvatajte i ubijajte gdje god ih stignete, puno pravo vam dajemo protiv njih. (Kur'an, 4:91)

Ovi se ajeti odnose na licemjere. To su bića koja tvrde da su muslimani, koji žive među muslimanima i čini se da su dio njih, ali koja zapravo vrlo neprijateljski posmatraju Boga i islam, te pokušavaju muslimanima zabosti nož u leđa. Bog objavljuje da oni koji umru kao licemjeri završavaju u najnižim dijelovima pakla, kao što je i vidljivo, zbog ovakvih dvoličnjaka i izdajnika, licemjerje je posebno opasno i odvratno ljudsko ponašanje, koje se razlikuje i od poricanja politeista.

Zabranjeno je ajetom 89 sure an-Nisa' biti prijatelj s licemjerima koji su napustili muslimane i koji su pokušavali da zavedu muslimane u istu zabludu u koju su i sami pali. Ono što opravdava borbu protiv njih jeste stanje u kojem oni napadaju muslimane. To možemo vidjeti iz slijedećeg ajeta, 90-tog ajeta. Kako jasno kažu riječi: **“Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir”** ništa ne smijete činiti protiv zajednice koja vas ne napada. Oni koje je dozvoljeno ubiti su, veoma eksplicitno, samo

oni koji prvi muslimanima objave rat. Muslimanima je jasno dato pravo da se brane u slučanu napada ovdje.

Uz to, 90-ti ajet sure an-Nisa' je još jedan primjer pravednog, samilosnog i ljubaznog jezika Kur'ana koji uvijek favorizuje mir. Neki licemjeri koji su do tada uvijek zaadali nož u leđa muslimanima i učestvovali u izdajama, a koji su kasnije postali miroljubivi prema muslimanima su također izvan dometa ove dozvole, kao što je rečeno: **“osim onih koji se sklone kod nekog plemena s kojim vi imate ugovor o nenapadanju, ili vam dođu, a teško im je da se bore protiv vas ili plemena svog.”** U tom istom ajetu Allah kaže: “Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir, onda vam Allah ne daje nikakva prava protiv njih,” ponovo naglašavajući njihov imunitet. Ovo je izričita definicija pravednosti.

Ajet 91 sadrži objašnjenje situacije zasnovanu na istim okolnostima. Radi se o licemjerima koji se pokaju i koji kažu da ne žele da se bore, a onda se ponovo vrte fitni i počnu napadati muslimane. gain. U tom slučaju, odredbe koje se tiču rata u Kur'anu ponovo stupaju na stagu i kaže se da se ove ljude ne smije dirati sve dok ne napadaju, ali ukoliko to učine, onda je samoodbrana dozvoljena.

Treba imati na umu da je situacija opisana u ajetu bila specifična i da se događala tokom bitke na Uhudu, te se tiče onih licemjera koji su izdaju počinili na bojnopolju.

Pregled ajeta 5 sure at-Tawba:

Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakome prolazu dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allah zaista prašta i samilostan je.. (Kur'an, 9:5)

Da bismo razumijeli okolnosti u ajetu koji je gore naveden, moramo početi čitati od prvog ajeta sure at-Tawba, tako ćemo shvatiti da mnogobošci koji zaslužuju da budu napadnuti nisu “svi mnogobošci”, nego samo oni koji su smišljali divljačke napate na muslimane i **koji su sklapali primirja** kako se s njima ne bi borili tokom svetog mjeseca. Mnogobošci o kojima je ovdje riječ su oni koji su lukavo pokušavali istrijebiti muslimane i nastavili ih napadati i tokom svetih mjeseci, te ubijali muslimane, **iako su sklopili validna primirja s muslimanima i savršeno znali da muslimani neće ratovati tokom svetih mjeseci.**

Pod ovim okolnostima, muslimanima je dato pravo ovim ajetom da se brane od divljačkih napada. Kao što je i vidljivo iz ajeta, iako su mnogobošci izvodili napade tokom svetih mjeseci, muslimani nisu odgovarali tokom ovog perioda, kao što je Allah naredio. Pokazali su strpljenje tokom ovih mjeseci i počeli se braniti tek kada su sveti mjeseci prošli. Također, vidimo da ovaj ajet opisuje metode koje treba koristiti u samoodbrani:

zarobljavanje, opsada i zasjede na putevima. Osnovni tehnike ratovanja zasnovane na međunarodnim zakonima su opsada i zarobljavanje. Putevi koji su ključni su zauzeti i zadržani, te je time suprotna strana spriječena u kretanju. Ovaj ajet, dakle, opisuje metode koje su danas usvojene i smatraju se legitimnima po međunarodnom pravu, jedina razlika je to što muslimanima nije dozvoljeno napadanje, oni jednostavno pokušavaju da prekinu napade koji se izvršavaju protiv njih.

Također, nema nikakva govora o napadanju onih koji odustanu od svojih napada i pokaju se. Njih se mora osloboditi – to je izričito naređeno.

Kada pogledamo već slijećeći ajet, pronalazimo veoma bitnu izjavu koja opisuje ljubazan i zaštitnički duh Kur'ana. Ovaj ajet eliminiše sve tvrdnje o muslimanima koje iznose protivnici islama. Ajet glasi:

Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna. (Kur'an, 11:6)

Ovim ajetom se muslimanima nalaže da pomognu mnogobošce koji su se kod njih sklonili i zatražili pomoć, čak i kada to ugrožava njihove vlastite živote. Ovaj ajet načaje da bi musliman ovdje trebao koristiti **čak i samog sebe ako štiti** za mnogobošca. Drugim riječima, on ima odgovornost da rizikuje vlastiti život da zaštiti nekoga ko poriče Boga i da mu obezbjedi sigurnost.

Ovo su odredbe Kur'ana. Prema ovoj odredbi, nikoga se ne smije ubiti jer ne vjeruje u Boga. Nasuprot tome, takva osoba mora biti zaštićena, čak i po cijenu života muslimana. Dakle, opravdanje za rat ne može biti nikako u vezi sa vjerovanjem druge strane u Boga ili to što on pripada drugoj vjeri. Opravdanje za rat je to što druga strana izvodi napade, te muči i oduzima živote ljudima.

Još jedna činjenica je iznesena u ovom ajetu, a to je da ljudi moraju biti pod zaštitom muslimana sve dok ih ne napadaju ili ne počnu ponašati neprikladno, omalovažavajući njihovu religiju, jezik, etničnost ili uvjerenja. Musliman ima odgovornost da zaštiti sljedbenike knjige ili ateiste i komuniste, na jednak način kako štiti druge muslimane. To je uslov da neko bude musliman, prema opisu muslimana u Kur'anu. Ukoliko neko ustvrdi: "Ja sam musliman", on mora štiti druge:

Pregled ajeta 13 sure at-Tawba:

Zar se nećete boriti protiv ljudi koji su zakletve svoje prekršili i nastojali protjerati Poslanika, i prvi vas napali? Zar ih se bojite? Preče je da se Allaha bojite, ako ste vjernici. (Kur'an, 11:13)

Ovaj ajet je još jedan u nizu od onih koji ukazuju na odredbe povodom borbe u Kur'anu. Kada je mnogobožačka zajednica, koja je postigla primirje s muslimanima, dakle, koja je živjela mirno s njima kako i propisuju ti sporazumi, prekršila ugovor i počela napadati, kada su pokušali prisiliti poslanika (savs) da napusti svoju zemlju i da ode u egzil, te **kada su započeli neprijateljstvo**, kako u ajetu stoji, onda muslimani imaju pravo da uzvrate i bore se protiv njih.

Pregled ajeta 33 sure al-Ma'ida:

Kazna za one koji protiv Allaha i Poslanika Njegova vojuju i koji nered na Zemlji čine jeste: da budu ubijeni, ili razapeti, ili da im se unakrst ruke i noge odsijeku ili da se iz zemlje prognaju. To im je poniženje na ovome svijetu, a na onome svijetu čeka ih patnja velika. (Kur'an, 5:33)

Tema koju smo posebno naglašavali u svim ovim ajetima o ratovanju je primjetna i u ovom ajetu. Karakteristike zajednice protiv koje je dozvoljeno boriti se, su ovdje prikazane detaljno: oni ratuju protiv Boga i Njegova poslanika, te itu svijetom kvareći ga. Ljudi se ne bave isključivo fizičkim napadima na muslimane, nego oni također šire iskvarenost svijetom. Ajet govori o zajednici koja predstavlja problem cijelog svijeta, koju svi smatraju perverznom, korumpiranom i ratnički nastrojenom.

Kao i u svim ratovima, ubistva su moguća kod otpora zajednici koja aktivno proglašava rat muslimanima, sve do svog posljednjeg resursa, a jedna od mjera koja se može nametnuti jeste da se takvi ljudi izmjestе iz zemlje. Drugačije rečeno, prema Kur'anskim ajetima, muslimanima je dozvoljeno ono što im je inače zabranjeno – ubiti i istjerati – ali isključivo u takvom ratnom stanju.

Pregled ajeta 57 sure al-Anfal:

Ako se u borbi s njima sukobiš, tako ih razjuri da se opamete oni koji su iza njih. (Kur'an, 8:57)

Također je potrebno i ovaj ajet cijeniti u svijetlu okolnosti i dokaza koje smo razmatrali detaljno u prethodnim redovima. Ne smije se zaboraviti da je medinski period, kada su objavljeni neki od ajeta, bio period žestoke borbe. To je bio rezultat nepravde koja je sprovedena nad muslimanima, dakle **“onima koji su ni krivi ni dužni iz zavičaja svoga prognani samo zato što su govorili: "Gospodar naš je Allah..."** (Sura al-Hajj, 40), kako glasi jedan od ajeta. Šta više, kao što i ajet kaže: **“Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir, onda vam Allah ne daje nikakva prava**

protiv njih.” Muslimani imaju odgoovrnosti da zaustave borbu i ne napadaju drugu stranu kada ona prekine napadati.

Pregledajući nekoliko ajeta prije ajeta 57 sure al-Anfal, uvidjet ćemo da se isti odnosi na zajednice s kojima su muslimani potpisali primirje. Kao i u skoro svakom drugom ajetu kojim se legitimizira pravo na samoodbranu, opisuje se kako su ove zajednice prekršile primirje s muslimanima i odmah ih po tom napale.

Važno je pokazati značajnu snagu takvim zajednicama koje se trude napadati ostale, odbijaju se voditi razumom i stvaraju nered kršeći stalno primirja, jer kada se to jednom učini, te zajednice koje su navikle stvarati nered više neće imati snage da to čine, a i druge grupe mnogobožaca koje su se spremale da ih slijede i stvore još dodatnih nereda, te počnu napadati će time biti obeshrabrene. Ovo je neophodna i važna mjere predostrožnosti protiv zajednica koje krše svako primirje i spriječit će sve naknadne konflikte. Velika važnost se pridaje sankcijama koje su u službi zastrašivanja, a stoje u ustavima svih država svijeta i međunarodnopravnim aktima. Cilj je da se spriječi agresivno djelovanje jedne ili više različitih osoba. Ove mjere su u međunarodnom pravu veoma cijenjene, te je nepravedno, ali i kršenje zdravog razuma i pravde, da oni koji ih smatraju neophodnim u državnim zakonima, kažu da jednake mjere ne vrijede za zaštitu islama.

Pregled ajeta 4 sure Muhammad:

Kada se u borbi s nevjernicima sretnete po šijama ih udarajte sve dok ih ne oslabite, a onda ih vezite, i poslije, ili ih velikodušno sužanjstva oslobodite ili otkupninu zahtijevajte, sve dok borba ne prestane. Tako učinite! Da Allah hoće, On bi im se osvetio, ali On želi da vas iskuša jedne pomoću drugih. On neće poništiti djela onih koji na Allahovu putu poginu. (Kur'an, 47:4)

Kao i sa prethodnim ajetom, ono što ovaj ajet naglašava jeste prisustvo ratnih okolnosti. Mirovni sporazum je prekinut, mnogobopešci su postali nasilni i sada ne postoji druga alternative nego da ih se direktno napadne. Ovaj ajet opisuje međunadodna pravila ratovanja. Pri tome, opisuje još i nešto što se zapravo ne primjenjuje pod okriljem međunarodnih pravila o ratovanju: obaveza da se zatvorenici oslobode čim se neprijateljstvo okonča. Ipak, danas su ratni zatvorenici još uvijek u zatvoru Guantanamo Bay na Kubi, čak iako je rat u Afganistanu završen, a organizacije kao što su U.N. i NATO ovo smatraju legitimnim. Ali Kur'an ne smatra ovo legitimnim, prema stavovima islama, svi zatvorenici moraju biti pušteni čim se borba okonča.

Ajeti o ratu jasno opisuju odbrambene ratove u skladu s okolnostima tog vremena, s obzirom da su vođeni isključivo protiv mnogobožaca i licemjera koji su započinjali neprijateljstva i činili fitnu i nered stvarali. Glavni razlog pogrešnog tumačenja ovih ajeta i njihova korištenja za kreiranje politike bjesa i mržnje kod radikala su hiljade lažnih

hadisa koji su ubačeni u islam i u lažne predstave nekih analitičara. Ipak, Kur'an treba čitati čista i otvorena uma, lišenog svih lažnih hadisa i drugih sujevjerja. Kada se posmatraju u svjetlu ratnih okolnosti tog vremena, značenje ovih ajeta je kristalno jasno.

Ne postoji opravdanje za rat u islamu

Oni koji tvrde da je islam religija rata moraju shvatiti da je takav stav zapravo dijametralno suprotan učenju islama. Ne postoje opravdanja za napadanje druge strane u Kur'anu. Kur'an nudi najdetaljnije objašnjenje demokratije i slobode. U atmosferi demokratije i slobode ne postavlja se pitanje proglašenja druge strane neprijateljem ili pokušaja da ju se ušutka. U takvoj atmosferi svako poštivan i svako može slobodno iznijeti svoje mišljenje, a islamski šerijat opisuje upravo takvo okruženje. Dakle, ne postoji opravdanje za napadačke ratove u Kur'anu. Hajde da razmotrimo ovu činjenicu kroz riječi Kur'anskih ajeta:

Rat radi prisilnog prelaska na islam?

Oni koji ratuju, prisiljavaju ili nameću islam nekome krše Kur'an. Jedna od najeksplicitnijih naredbi Kur'ana je da "nema prisile u vjeru/i":

Nema prisile u vjeru/i... (Kur'an, 2:256)

To je jasna odredba Kur'ana. Ni jedan musliman ne smije se protiviti toj naredbi i prisiljavati nekoga da bude pobožan. To je u Kur'anu strogo zabranjeno.

Naš poslanik (savs) je samo savjetnik. On ima odgovornost da podučava i zajednicama predstavlja islam, posljednju objavljenu religiju. U to vrijeme, neki od onih koji su čuli za islam od poslanika (savs) lično i od drugih muslimana postali su vjernici, ali neki također nisu. Kao što Kur'an striktno zahtjeva, ni naš poslanik (savs), ni drugi muslimani njegova vremena nikada nisu posezali za prisilom. Našem poslaniku (savs) Kur'an naređuje: **"Pa ih opominji! Tvoje je samo da opominješ. Ti ih ne možeš prisiliti [da vjeruju]." (Kur'an, 88:21-22)** Prisila je ovim, dakle, potpuno zabranjena.

Prema Kur'anu, svaki musliman ima obavezu da ljudima prenosi moralne vrijednosti islama, ali niko ne smije za to koristiti silu i govoriti: "Ti moraš biti musliman" ili "Ti moraš obavljati vjerske dužnosti." Svrha Kur'ana je da donese ljubav i mir svijetu. Takav pritisak je nekompatibilan sa Kur'anom.

Drugi ajeti u kojima se zabranjuje prisila glase:

i reci: "Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće – neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje"... (Kur'an, 18:29)

Da Gospodar tvoj hoće, na Zemlji bi doista bili svi vjernici. Pa zašto onda ti da nagoniš ljude da budu vjernici? (Kur'an, 10:99)

Mi dobro znamo šta oni govore; ti ih ne možeš prisiliti, nego podsjeti Kur'anom onoga koji se prijetnje Moje boji. (Kur'an, 50:45)

Reci: "O vi nevjernici, ja se neću klanjati onima kojima se vi klanjate, a ni vi se nećete klanjati Onome kome se ja klanjam; a i vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam, vama – vaša vjera, a meni – moja" (Kur'an, 109:1-6)

S obzirom da je prisila zabranjena u Kur'anu, ne postoji opravdanje za rat, agresiju, neprijateljstvo ili ljutnju. Na šta drugo, osim na promjenu vjere, bi musliman mogao siliti mnogobožачke zajednice? Jasno je Haram prisiljavati nekoga da primi islam. Dakle, **prema islamu u Kur'anu, nametanje islama nikada ne može biti izgovor za rat.**

Rat s ciljem ideološke ili etničke superiornosti?

Islam poštuje sve ideologije, nacije, etničke grupe, sve ideje i vjere. Islam je vjera u kojoj se sve ideje saslušaju i koja dozvoljava maksimalnu slobodu mišljenja. **Rat povodom bilo kakvih sukoba mišljenja ili etničkih grupa je naravno nemoguć u vjeri sa takvim konceptom demokratije i slobode.**

Rat u svrhu širenja islamskih pravila koja donosi vjerski lider?

Kao što smo već vidjeli detaljno, prema Kur'anu, muslimanski vođa mora biti neko ko također prihvata kršćane, jevreje, ateiste, komuniste, agnostike, budiste i ljude koji teže drugim uvjerenjima i ideološkim sistemima u zajednici koju predvodi. On mora imprementirati kompletnu slobodu mišljenja. Mora dozvoliti ljudima potpunu slobodu. Konfliktne, klevetaoci i licemjerne osobe se pojavljuju tamo gdje nema slobode. On mora to zaustaviti i raditi ono što Kur'an zahtjeva. Kao što i ajet kaže: **"O vjernici, budite uvijek pravedni, svjedočite Allaha radi, pa i na svoju štetu ili na štetu roditelja i rođaka..."** (Kur'an', 4:135), njegova je odgovornosti da bude pravedan bez obzira o kojem se pojedincu radi, njegovoj vjeri ili porijeklu, pa čak i kada je to na njegovu štetu.

Rat s ciljem eliminacije neprijatelja?

Zar u islamu mogu postojati neprijatelji? Islam je religija koja zahtjeva da svi ljudi budu jednaki i kao braća. Prema islamu, bez obzira na nečiju rasu, religiju, boju kože, državljanstvo ili društveni status, oni ili ona su jednako vrijedni poštovanja čisto zbog toga što su ljudska bića. Kao što sve objavljene religije kažu, ljudska bića su braća jer smo svi potomci poslanika Adema (savs). Ovo je princip bratstva koji je uvjet za ispravno vjerovanje.

Islam je suprotan svim fašoidnim ideologijama, kao i materijalističkim i darvinističkim idejama koje su zasnovane na rasnoj superiornosti i dijele ljude u čažne kategorije kao što su "napredni" i "primitivni." Samim time islam void intelektualnu i

racionalnu borbu protiv sukoba koje ove ideologije sa sobom nose, te u sebi nema prostora za njihove zastupnike.

Pravilo u islamu da su svi ljudi vrijedni poštovanja predstavlja osnovu svih međuljudskih odnosa. Pram islamskom gledištu, čak i neko ko se pogrešno ponaša uvijek ima šansu da se se okrene pravom putu, putu dobrote. Time je nemoguće da pravi musliman ima ikakve neprijatelje. Svaki musliman je odrgovorani za ponašanje prema drugima, a to treba biti pažljivo, uz obaviještavanje o moralu, a nikako stvarati neprijatelje i kovati urote kako da ih se porazi.

Pored toga što u Kur'anu nema nikakvog materijalnog kriterija za kvalitet ljudi, upotrijebljava se i termin "Ademovi sinovi" koji upućuje na to da su svi ljudi stvoreni jednaki:

Mi smo sinove Ademove, doista, odlikovali; dali smo im da kopnom i morem putuju, i opskrbili ih ukusnim jelima, i dali im velike prednosti nad mnogima koje smo stvorili. (Kur'an, 17:70)

Razlog toga što se religija koja ne nudi nikakav izgovor za ratovanje uveliko smatra religijom rata potiče u potpunosti iz prakse kreatora sujevjerja. Neki ljudi općenito griješe po pitanju islama jer jednostavno nisu svjesni ovakvog razjašnjenja i imaju uvid jedino u djela radikala. Ljudi s radikalnim razmišljanjem nisu svjesni da primijenjuju zapovijedi koje nisu iz Kur'ana i da su prihvatili potpuno drugu vjeru koja je potpuno različita od istinskog islama, a to je upravo ono što pokušavamo ispraviti ovom knjigom.

Ko priželjkuje rat?

Kada govorimo o nekoliko navodnih učenjaka koji upućuju široke narodne mase u islam, moramo imati na umu jednu veoma važnu činjenicu: za neke grupe, sector naoružanja je jedini koji se obavezno mora održati živim. To je jedini sector na koji ekonomske krize nemaju utjecaj. To je veoma vitalno tržište na kojem ponuda i potražnja nikada ne prestaju i koje uvijek nudi neke novine. Zašto je tako vitalno? Jer ga ratovi održavaju živim. A jedan od načina da se ratovi održe živim je slijedeći: provokacija nekuke mase ljudi koji svoju vjeru smatraju vjerom ratovanja i koji su spremni da ubijaju i budu ubijeni. Nije teško, naravno, zaključiti ko najbolje odgovara ovom opisu: radikalne grupe koje se pojavljuju u ime islama.

Neki protivnici islama na zapadu su u pravu kada kažu da ovakvi radikali šire nasilje. Međutim, ovi ljudi su u krivu kada su u pitanju neki lideri, poput Osame bin Ladena. Ti takozvani lideri su ljudi koje generalno islam ne zanima, niti ih je briga za muslimane koje su zatvorile različite obavještajne službe. Oni se odmah aktiviraju kada god se pojavi potreba za neprijateljskim ili ratnim okruženjem. Provode svoje vrijeme po barovima i kaficima zapadnih zemalja, ali kada komanda dođe, oni uzgoje svoje brade, promijene

svoju odjeću i jezik, usvoje tipičan bliskoistočnjački izgled i bace se na posao da implementiraju sujevjerje koje su učili godinama.

Ovaj fenomen se dogodio više puta, Osama bin Laden je samo jedan od primjera. Dolazak hazreti Mahdija (savs) je najveći događaj koji je naš poslanik (savs) predvidio predvidio u periodu pred kraj svijeta, pa je čak i iskreno iščekivanje muslimana ovog događaja iskorišteno od strane pojedinih krugova da se oda utisak kako je bin Laden upravo Mahdi, te su u tu svrhu uloženi napori kako bi se što više ljudi ubijedilo. Ono što je bin Laden započeo nije samo imalo posljedice po Afganistan, nego po cijeli muslimanski svijet. Ovaj scenario je okončan slikama bin Ladenovog mrtvog tijela. Ovo je možda najupečatljiviji dio cijelog plana. Prema tom planu, muslimanski svijet je trebalo da vidi onoga koga su smatrali Mahdijem, mrtvog i da izgubi nadu i prestane iščekivati. Ovo je bio sistematski smišljen scenario sa svrhim slabljenja i iskorištavanja islamskog svijeta.

Ljudi radikalnih shvatanja su bez sumnje krivi za ovo, ali ne smijemo ignorisati određene sile koje su ih podstakle na to. Rat uvijek služi interesima nekolicine u vrijeme kada je oružana industrija tako jaka i profitabilna. Obično su radikalne grupe one koje se potiču na borbu, ali onima koji povlače konce je zapravo potreban rat. Ove uvijek na borbu spremne grupe, zbog svoje neukosti, su odličan paravan za sile koje stoje iza svega, a akteri su tek pijuni koje je veoma lako poslati u rat.

Amerikanci ili euroljani koji se žale na radikale ne smiju zaboraviti ove menadžere koji njima upravljaju. Ovo, naravno, ne opravdava zločine onih koji su zapali šaka radikalnih grupa i kreatora sujevjerja podijeljenih u sekte i koji jedni drugima izjavljuju neprijateljstvo, ali ni ova činjenica ne bi smjela biti zanemarena. Zaista, različite organizacije koje su orvoreno režirale i vodile proteste i pobune, posebno u muslimanskim zemljama, ne oklijevaju jasno iskazati svoje ciljeve.

Zaključak:

U ovom poglavlju pregledali smo primjere ajeta o ratu koji se koriste kao argumenti protiv islama i stajališta istinskog islama o konceptima rata i džihada. Izvor religije radikala i fanatika bit će opisan u narednim poglavljima. Vidjet ćemo kako su koncepti ove nove vjere zasnovani na izmišljenim hadisima koji su u sukobu s Kur'anom. Također ćemo vidjeti kako religija fanatika, koja podstiče na rat, mržnju i bijes, nema ništa sa pravim islamom.

POGLAVLJE 2

Lažna vjera fanatika

Naš poslanik (savs) je najsavšeniji implementator Kur'ana. Cijeli svoj život je proživio u skladu s Kur'anom, te je time najbolji uzor muslimanima. Sve njegove riječi i djela su u potpunosti u skladu s Kur'anom, a neke od njih su sačuvane sve do danas. Neke od ovih njegovih riječi, poznate kao hadisi, jasno jesu autentično govor poslanika (savs) i potpuno su vjerodostojne jer oslikavaju praksu koju naređuje Kur'an. Posebno mnogo hadisa koji se odnose na vrijeme pred kraja svijeta su ostali neizmijenjeni i predkazuju izvanredne stvari koje će se dogoditi u budućnosti. Ovi hadisi su se obistinili, jedan za drugim i u našem vremenu. Hadisi su predkazali prije 1400 godina su evente koji se dešavaju jednom u ljudskoj historiji, kao što je dolazak dvorepe komete Lulim, okupaciju Afganistana, rat u Iraku i napade 11. septembra (za detaljnije informacije pogledajte "Poslanik Isa (savs) i hazreti Mahdi (savs) će doći u ovom stoljeću," Haruna Yahye, Global Publishing). Dakle, ono što je predkazao naš poslanik (savs) je od sve veće vrijednosti za na i moramo vjerodostojne hadise posmatrati kao lijepe vijesti i blagoslove, a ne zanemarivati ih u potpunosti.

Ipak, činjenica je da postoje i knjige hadisa koje sadrže nešto što je naknadno dodato i nemaju nikakve veze sa istinskim govorom i praksom našeg poslanika (savs). Ono po čemu možemo razlikovati ovakve hadise od onih vjerodostojnih jeste to što su u potpunosti suprotni Kur'anu. Nemoguće je da su riječi i praksa koje su suprotne Kur'anu ono što je činio naš poslanik (savs).

Na osnovu iznesenog do sada, posmatrajući vjeru fanatika, vjeru potpuno različitu od islama, moramo razumijeti neke činjenice o ovim hadisima zato što vjera fanatika nema oslonca u Kur'anu, jedinoj ispravnoj objavi u islamu. Odakle onda potječe ova lažna vjera?

Religija fanatika potječe iz tradicije i sujevjerja koje se širilo od usta do usta, ali uglavnom u vidu izmišljenih hadisa koje su predstavljali kao riječi našeg poslanika (savs).

Tokom stoljeć nakon objavljivanja Kur'ana, razne izreke i prakse našeg poslanika (savs) su se počele prikupljati u zbirke hadisa. Hadisi su, vjeruje se, počeli biti zapisivani tokom drugog stoljeća po Hidžri. Neki od hadisa o kojima je riječ su sačuvani, dok su drugi netačno preneseni, izmijenjeni ili čak potpuno izmišljeni.

Kao što smo već objasnili, moramo posmatrati Kur'an kao mjerilo vjerodostojnosti hadisa koje oslikavaju riječi i djela našeg poslanika (savs). Ako je hadis suglasan sa

Kur'anom, onda je hadis istinit. Ukoliko se hadis odnosio na budućnost i već se obistinio, također je vjerodostojan. Međutim, ukoliko je hadis u sukobi s Kur'anom, onda ne treba biti sumnje da se taj hadis ne može smatrati vjerodostojnim.

Da li su hadisi muslimanima neophodni? Prije svega, jedini "nezamjenjivi" izvor za muslimane je Kur'an, a Kur'an je sam po sebi dovoljan za muslimane. Kao što Svemogući Gospodar kaže, svaki musliman će biti odgovoran samo za poštivanje Kur'ana. Ipak, ogroman je blagoslov znati za praksu i čuda našeg poslanika (savs) zasnovana na Kur'anu. Nije obvezujuće za muslimane da prate hadise, ali riječi i ponašanje našeg poslanika (savs), ako i ono što je predkazao za budućnost, su veoma važne smjernice. Iz toh razloga je veoma bitno moći raspoznati istinu od laži, te moći prepoznati ispravne hadise koji su sačuvani sve do danas.

Za neke islamske zajednice, međutim, problem je da su napustili Kur'an i usvojili izmišljene hadise kao svoju vodilju. Dat ćemo pregled ovih hadisa u naslovu "Izmišljeni hadisi."

Izmišljeni hadisi koji su temelj vjere fanatika

Termin "izmišljeni hadisi" se odnosi na riječi i tradiciju koja se lažno pripisuje našem poslaniku (savs), klevećući ga, a koje on nikada nije izgovorio. Drugim riječima, ovo znači da se namjerno pokušava predstaviti ono što naš poslanik (savs) nikada nije izgovorio, kao hadise koji su njegovo naslijeđe.

Izmišljeni hadisi su glavna tema narednih poglavlja ove knjige, iz razloga što ovi hadisi predstavljaju glavni uzrok rasta nove vjere koja zamijenjuje Kur'an u nekom muslimanskih zajednicama. Raspravljaćemo o najupečatljivijim i najčešćim izmišljenim hadisima, dakle lažnim hadisima, drugačije rečeno. Cilj ovome jeste da se uoči sujeverje na kojem se zasniva lažna koncepcija islama i da se ukase na neistine kroz dokaze iz Kur'ana. Nadamo se da će na ovaj način neki ljudi koji su pogrešno shvatili islam postati svjesni da religija fanatika, ne samo da je zasnovana na nesporazumu, nego je to zapravo potpuno izmišljen system. Istovremeno, oni koji neuko kritikuju islam i Kur'an mogu uvidjeti da su pogriješili i da mnogi koji navodno predstavljaju "muslimanski identited" nemaju nikakve veze sa istinskim islamom i Kur'anom. Također se nadamo da će objašnjenja data ovdje biti instrument da iskreni ljudi koji su prisiljeni živjeti pod fanatičnim shvatanjima i koji to smatraju jedinim postojećim i istinitim sistemom islama, poći pravim putem koji preporučuje Kur'an.

Odakle potiču Izmišljeni hadisi ?

Riječi za koje se tvrdi da ih je izgovorio naš poslanik (savs), te djela za koja se smatra da su činila praksu našeg poslanika (savs) po prvi put su zapisana nekoliko stoljeća

poslije njega. Od autora slavnog djela Kutub al-Sittah (Šest knjiga), koje se sastoji od 6 knjiga hadisa, Buhari je umro 256. godine po Hidžri, Muslim 261. godine, Tirmidi 279. godine, Ebu Davud 275. godine, An-Nasai 303. a Ibn al-Madžah 273. godine. Šitske knjige hadisa su drugačije, a neki suniti i šiti ne priznaju knjige onih drugih. Zborka šitskih hadisa je novijeg porijekla. Jedan od poznatih šitskih sakupljača hadisa, Al-Kulajni je umro 329. godine po Hidžri, Babavaj 381. godine, Ebu Džafar Muhammed ibn Hassan Tusi godine 411. po Hidžri, te El-Murtaza 436. godine.

Poznato nam je iz historijskih zapisa i prvih hadisa koji su do nas stigli da nije bilo zapisanih hadisa za života poslanika (savs), niti za vrijeme četvorice halifa. El Haravi kaže slijedeće na ovu temu: "Ni poslanikovi ashabi, niti oni koji su živjeli u to vrijeme, ni oni koji su živjeli u vrijeme neposredno nakon smrti Muhammeda a.s. ali su razgovarali barem s jedim ashabom, nisu zapisali ni jednu njegovu riječ. Jedino su ih prenosili međusobno, od usta do usta. Od ovoga postoje tek jedan ili dva izuzetka. Zbog straha od padanja u zaborav, Omer ibn Abdul Aziz, u pismu se obraća Ebu Bekru al-Hazamu, želeći da on pokuša da istraži tradicije i reproducira ih." Jezid ibn Abd al-Malik je uklonio Ebu Bekra al-Hazama i one koji su s njim radili na ovome s njihovih mjesta nakon smrti Omera ibn Abdul Aziza. Slijedeći halifa, Hišam, se smatra prvom osobom koja je skupljala hadise Az-Zuhrija. Ovo datira dva ili tri stoljeća nakon smrti našeg poslanika (savs).

Prije Buharija, niko se nije potrudio razlikovati hadise po stepenu njihove vjerodostojnosti. Ovi napori ih dijele na "vjerodostojne" i "slabe," prema Buhariju. Međutim, ispitivanjem hadisa vidise da su ovi pokušaji bili neuspješni. Ne samo slabi hadisi, nego i oni potpuno izmišljeni su predstavljani u okviru islama, a pojavljivali su se sve češće.

Bilo je nemoguće spriječiti takvo stanje u to vrijeme jer je od smrti našeg poslanika (savs), pa do pisanja ove knjige, kao i poznatih zbirki hadisa koje ih uključuju, lanac prenošenja i porijeklo čine šest ili sedam ljudi. Kada su ovi hadisi zapisivani, čak i prenosilac, prenosiočevog prenosioca od poslanika (savs) je preminuo. Drugim riječima, oni koji su mogli potvrditi da li su ljudi koji su prenijeli ove hadise rekli istinu, su odavno umrli.

Učenjaci koji su se bavili hadisima su ovoga bili svjesni. Muslim je rekao da nije uključio sve hadise koje je smatrao potpuno vjerodostojnim u svoju knjigu (Muslim, Tom 1). Buhari, koji je tvrdio da su hadisi izvor vjere, poznavao je 600,000 hadisa, ali je u zbirku uključio tek 6,000-7,000 njih, tj. tek 1% od cijeline. Zaključio je da preostalih 99% nisu vjerodostojni i nije ih uključio u svoja djela. To znači da su hadisi cijelom islamskom svijetu preneseni voljom i mišljenjem samo nekoliko ljudi, a to je strašno stanje za one koji hadise smatraju "izvorom vjere" jer nikada i nikako ne mogu doći do onih hadisa koje bi drugi možda smatrali istinitim, ali ih Muslim nije našao dovoljno vrijednim da ih uključi u svoju zbirku. Dozvolite da se prisjetimo da je, tokom cijelog procesa ove analize,

Kur'an, jedini krajnje vjerodostojan, zaštićen i neizmijenjen izvor ljepote u islamu, ostavljen po strani.

Egipatski komentator Ahmed Amin daje slijedeću procijenu, otkrivajući obim izmišljanja hadisa:

“kada bismo željeli napraviti izložbu hadisa, dobili bismo priamidu čiji bi vrh ukazivao na period Božijeg poslanika. Kako se spuštamo dalje, svjedočimo postepenom širenju prema bazi. Međutom, idealno bi trebalo biti obratno, jer su poslanikovi ashabi najbolje znali kako se poslanik ponašao. Kako su umirali, broj onih koji su poznavali riječi poslanika bi se smanjivao i piramida bi mijenjala svoj položaj, okrećući se naopačke. Ipak, svjedoci smo da se broj hadisa povećava za vrijeme Omejada i postaje veći nego u vrijeme života poslanika.” (Ahmed Amin, Duha al-Islam)

S obzirom na navedeno, postojanje i vjerodostojnost stotina hiljada različitih hadisa, ponekad potpuno suprotnih jednih u odnosu na druge, dovelo je do neprijateljstva među određenim istraživačima hadisa. Na primjer, dok Ikrimu pouzdanim izvorom smatra Buhari i još nekoliko poznatih istraživača, Muslim ga optužuje da je lažov. Možda je najinteresantniji način na koji Buhari, autor najpoznatije knjige hadisa u islamu, proglašava Ebu Hanifu, osnivača Hanefijske škole, “ghayr al-siqah,” tj. “nepovjerljivim” i ne zapisuje niti jedan hadis koji on prenosi. U očima najpoznatijeg istraživača hadisa, osnivač najpoznatije škole je nepovjerljiv, a velika većina muslimanskog svijeta njih obojicu smatra najvjerodostojnijim prenositeljima hadisa. Činjenica je da postoji onoliko mnogo nesuglasica u raspravama oko pouzdanosti onih koji prenose hadise, koliko i među samom hadisima.

Još jedan problem, osim činjenice da je većina izmišljenih hadisa pronašla sebi mjesto među mnogim istinitim hadisima našeg poslanika (savs) u kojima se manifestuje duh Kur'ana, jeste način na koji su ti hadisi prenošeni. Mnogo ljudi zamišlja da su hadisi preneseni direktno od našeg poslanika (savs), ali to nije tako – ni jedan učenjak ne tvrdi da su to direktno prenesene izreke. Mnogi istraživači hadisa, a posebno Buhari, smatraju da je dovoljno prenijeti značenje hadisa i da nije potrebno da ih se doslovno pamti. To, naravno, omogućava mnogim dodanim komentarima da postanu sastavni dio ovih izreka, da pogrešno shvaćene teme budu prenesene kao ispravne, te da ljudi koji ne razumiju u potpunosti ove teme bivaju uključeni u prenošenje.

Kada se smatra da je dovoljno prenijeti smisao hadisa, nemogućnost da se sazna početak i kraj samog hadisa dovodi ponekad do gubitka značenja. Na primjer, dvojica ljudi su došla Aiši (ra) i rekla da je Ebu Hureje prenio da je poslanik (savs) govorio da nesreća dolazi samo posredstvom žena, konja i kuća. Na ovo je Aiša (ra) odgovorila: “Tako mi Boga koji je objavio Kur'an poslaniku! Poslanik ovo nikada nije rekao. Ono što jeste rekao je da neuki ljudi tako misle.”

Nema sumnje da su osnivači sve četiri škole bili vrijedni mislimani i islamski učenjaci. Međutim, trebamo znati da hadisi o kojima je riječ predstavljaju osnov za stvaranje ovih škola. Osnivači četiri škole su ih zasnovali na osnovu mišljenja o hadisima koje su lično formirali.

Četiri imama osnovali su svoje vlastite škole produbljujući kriterije kojima su se služili istraživači hadisa koji su napisali kolekciju Kutub al-Sittah. Kao što smo već vidjeli, Ebu Hanifa, osnivač hanefijske škole, najveći među četvoricom, kritiziran je od strane ostalih, posebno od strane Buharija, kao neko ko ima slabo znanje o hadisima i generalno potencira svoje lično mišljenje.

Uprkos ovakvim podjelama među istraživačima hadisa i školama, postoje neki ljudi koji tvrde da su hadisi neupitni. Takvi ljudi šire nerazumne ideje da svako ko price barem jedan hadis Buharija ili Muslima nije vjernik. Neki su čak otišli i dalje, kao što ćemo vidjeti u detaljnijem opisu kasnije, tvrdnjama da hadisi nadjačavaju komande Kur'ana. U ovim zastrašujućim nelogičnostima leži osnov za neuke zajednice koje osnivaju fanatici.

Hajde da pogledamo koliko su različiti izmišljeni hadisi s obzirom na poglede različitih sekti koje su u islamu nastale povodom njih.

RAZLIKE MEĐU ISLAMSKIM ŠKOLAMA I STAVOVIMA

	TEME/PITANJA	HANEFIJSKA	MALIKIJSKA	ŠAFIJSKA	HANBALIJSKA
1	Koža uginule životinje	Haram	Halal	Haram	Halal
2	Jesti jegulje	Halal	-	-	Haram
3	(Muškarcima) Nositi crvenu odjeću?	Mekruh/pogrdno	Halal	Haram	Mekruh
4	(Muškarcima) Nositi žutu odjeću?	Haram	Halal	Haram	Haram
5	Svirati ud, rog, def, trubu ili bubnjeve?	Mekruh	Halal	Halal	Haram
6	Jesti meso vrane	Haram	Halal	Haram	Haram
7	Jesti konjsko meso	Haram	Halal	-	-
8	Jesti dagnje	Haram	Halal	-	-
9	Jesti ostrige	Haram	Halal	-	-

10	Jesti meso lastavice	Halal	Halal	Haram	Haram
11	Jesti meso orla	Haram	Halal	Haram	Haram
12	Koja je udaljenost ispod koje je Haram proći ispred nekoga ko klanja/moli se?	40 lakata	1 lakat	3 lakta	3 lakta
13	Da li nenamjieran govor tokom namaza/molitve kvari molitvu?	Da	Ne	Ne	Da
14	Da li kvari namaz/molitvu ukoliko uzdahnete "Ah" ili "Oh"?	Da	Ne	Da	Da
15	Broj farza/obaveznih radnji tokom abdesta/čišćenja pred molitvu	4	7	6	7
16	Da li je obavezno isvesti čišćenje određenim redosljedom?	Ne	Ne	Da	Da
17	Da li je obavezno zvesti čišćenje bez pauze?	Ne	Da	Ne	Da
18	Broj radnji koje kvare abdest/čišćenje	12	3	5	8
19	Da li glasan smijeh tokom molitve kvari abdest/čišćenje?	Da	Ne	Ne	Ne
20	Da li obrok s kamilnim mesom ili kupanje umrle osobe kvare	Ne	Ne	Ne	Da

	abdest/čišćenje?				
21	Da li sumnja kvari abdest/čišćenje?	Ne	Ne	Ne	Da
22	Da li tekuća krv kvari abdest/čišćenje?	Da	Ne	Ne	Ne
23	Broj razloga zbog kojih je gusul/generalno čišćenje tijela obavezno?	7	4	5	6
24	Broj farza/obaveznih radnji kod gusula/generalnog čišćenja tijela?	11	5	3	-
25	Kakva je presuda za one koji ne obavljaju molitvu zbog nemara ili lijenosti?	Da ih se uhapsi, da budu udarani dok ne prokrvare, da budu ubijeni	Da budu ubijeni ukoliko se ne pokaju	Da budu ubijeni ukoliko se ne pokaju u roku tri dana	Da budu ubijeni ukoliko se ne pokaju u roku tri dana
26	Koliko je puta obavezno reći selam na kraju molitve?	Nije obavezno	Obavezno je izgovoriti selam na jednu stranu	Obavezno je izgovoriti selam na jednu stranu	Obavezno je izgovoriti selam na obje strane
27	Da li je obavezno zanijetiti/izgovoriti namjeru da se posti tokom Ramazana za svaki dan posebno?	Da	Ne	Da	Da
28	Da li vađenje uzorka krvi kvari post?	Ne	Ne	Ne	Da
29	Da li je muškarcima i ženama obavezno da daju zekat/milostinju za nakit koji posjeduju?	Da	Ne	Ne	Ne
30	Da li je ženi dozvoljeno da obavi	Ne	Da	Da	Ne

	hadždž/hodočašće bez muža?				
31	Broj osnovnih radnji tokom Hadždža	2	4	5	4
32	Da li je Haram sjediti ili nasloniti se na svilu ili ju koristiti za pokrivanje jastuka ili zidova?	Ne	Da	Da	Da
33	Da li je obrijati bradu Haram?	Da	Da	Ne	Da
34	Da li je Haram igrati tavle?	Ne	Da	Da	Da
35	Da li je Haram igrati šaha?	Da	Da	Ne	Da
36	Kakva je posljedica po životinju koja je bila žrtva bestijalnosti?	Mora se ubiti. Njeno se meso ne smije jesti.	Ne ubija se. Njeno se meso može jesti.	Ne ubija se. Njeno se meso može jesti.	Mora se ubiti.
37	Kakva je kazna za konzumaciju vina i ostalih intoksikanata?	80 udaraca bičem	80 udaraca bičem	40 udaraca bičem	80 udaraca bičem
38	Da li je dozvoljeno da imovinu osuđenika/ce koji/a je pogubljen/a dati nasljednicima?	Da	Ne	Ne	Ne
39	Da li se smrtna kazna može primijeniti na žene?	Ne	Da	Da	Da
40	Da li žena može biti sudija?	Da	Ne	Ne	Ne
41	Da li su psi nečisti?	Ne	Ne	Da	Da

Oni koji traže upute izvan Kur'ana moraju se okrenuti istinskoj vjeri

Hiljade izmišljenih, pogrešno tumačenih i iskrivljenih hadida – tumačenih onako kako je pojedincima odgovaralo, trenutno se smatraju najvažnijim izvorom islama. Islam je podijeljen u četiri odvojene škole, u biti četiri različite religije, koje se sukobljavaju jedna s drugom. Mnoga naša muslimanska braća smatraju da je to istina o vjeri, primjenjuju ta pravila u neznanju i smatraju mnoge nepouzdana hadise potpuno istinitim. Sujevjerje, koje predstavlja izvor tolikih konflikata danas, proizvod je stavova koji se ne mogu uskladiti po pitanju hadisa. Hajde da se sjetimo bitne činjenice koju smo već iznijeli i koju ćemo često ponavljati u ovoj knjizi – jedino na što se naš poslanik (savs) požalio Našem Gospodaru u Kur'anu jeste to da je Kur'an zanemarena, zaboravljena Knjiga:

Poslanik je rekao: "Gospodaru moj, narod moj ovaj Kur'an izbjegava!" (Kur'an 25:30)

Da je Naš Gospodar želio, naravno da je mogao zaštititi svaku riječ našeg poslanika (savs), pa bi ove 1400 godina stare izreke do nas stigle neizmijenjene, baš kao i ajeti Kur'ana. Međutim, Kur'an je sasvim dovoljan za savršeno tumačenje islama jer su zaista sve prakse našeg poslanika (savs) sadržane u Kur'anu. To je razlog zašto je Naš Gospodar zaštitio Kur'an i zašto je on dovoljan muslimanima. S obzirom da je Kur'an zaštićen i neizmjenjiv, kreatori sujevjerja nikada ga nisu mogli iskotistiti kao osnovu za svoja sujevjerja, te nikada nisu obezbijedili dokaz iz Kur'ana za izuzetno teško izvodivu verziju islama koju pokušavaju nametnuti, i oduvijek su se, umjesto toga, okretali dokazivanju hadisima. Ipak, postoji jedan put, jedno objašnjenje i jedno razmišljanje u Kur'anu oko kojeg se muslimani mogu ujediniti.

Kur'an je objavljen kao uputa i blagoslov muslimanima:

... Kur'an nije izmišljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene, i objašnjava sve, i putokaz je i milost narodu koji vjeruje. (Kur'an, 12:111)

Bog u Kur'anu govori o postojanju ljudi koji Kur'an smatraju nedovoljnim, ništavim ili pogrešnim (sigurno su Allah i Kur'an iznad toga) i koji slijede isprazne priče:

To su Allahovi dokazi koje ti kao istinu navodimo, pa u koje će – ako ne u Allahove riječi i dokaze Njegove oni vjerovati? (Kur'an, 45:6)

Bog poziva ljude da razmisle o Kur'anu, nepromijenljivoj Božijoj zapovijedi i istinskoj Knjizi islama, umjesto ovih lažnih izreka koje su prepune protivvrječnosti:

A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivvrječnosti. (Kur'an, 4:82)

Kada se napusti Kur'an, kada se islam iz Kur'ana smatra nedovoljnim (sigurno je Kur'an iznad toga) i akda ljudi počnu tražiti novu vjeru, konfuziju, nesporazumi i neprijateljstva neizbježno uslijede. Ti ljudi koji neuko krotikuju Kur'an i pokušavaju da uspostave funkcionalnost religije koju su sami smislili koriste se sujevjerjem da pokušaju odvratiti i buduće generacije od Kur'ana.

Napuštanje Kur'ana u islamskom svijetu

Neki su muslimani tokom godina sistematski okrenuli svoja leđa Kur'anu zbog ovih izmišljenih hadisa i sujevjerja koje su mnogi navodni učenjaci pokušali unijeti u vjeru. Prema izmišljenim hadisima i usklađenim izjavama nekoliko navodnih islamskih učenjaka, raširene su prakse koje u Kur'anu nemaju nikakva osnova. One su toliko teške i sputavajuće da su mnogi ljudi počeli Kur'an smarati "nedostižnim." Na primjer:

- Besmislene ideje poput one da se "Kur'an ne smije dirati osim ako osoba nije abdestila (izvela ritualno čišćenje)" učinile su čitanje Kur'ana teškim.

- Iako se abdest jasno propisuje u samo jednom ajetu Kur'ana, i izvodi se veoma jednostavno, prema sujevjerju fanatika postoje hiljade stvari koje mogu pokvariti abdest i opisane su u bezbroj debelih knjiga. Dodirivanje Kur'ana je time učinjeno gotovo nemogućim.

- Kur'an općenito ne treba dirati. Treba ga smjestiti na uzdignuto mjesto i zaštititi, te ne skidati nikada više.

- Iako bi Kur'an trebao biti najvažniji dio života muslimana, ovim besmislicama se tvrdi da se Kur'an treba čitati samo u vrlo posebnim prilikama, kao što je mjesec ramazana, svete noći i dženez (sahrane), i to isključivo na arapskom jeziku. Apsolutno ne treba čitati Kur'an na maternjem jeziku nearapa. Pod utjecajem ovakvih sujevjerja mnogi su ljudi počeli vjerovati da je grijeh čitati Kur'an na njihovu maternjem jeziku. To je razlog zašto tokoliko nearapskih zajednica ne poznaje sadržaj Kur'ana.

- Zbog ovakvog načina razmiljanja, milioni muslimana širom svijeta su potpuno nesvjesni Kur'anskih propisa.

- Iako ne postoji obaveza pokrivanja glave u Kur'anu (o ovome ćemo pisati još u narednim redovima), te nema propisa o dodirivanju Kur'ana jedino nakon abdesta, ženama je ipak zabranjeno da Kur'an dodiruju ukoliko njihova glava nije pokrivena i ukoliko nisu abdestile, prema propisima ovih sujevjerja. Na jednak način je i muškarcima čitanje Kur'ana učinjeno gotovo nemogućim, ako nisu izveli bezbroj rituala propisanih komplikovanim pravilima koja je teško ispoštovati.

- Jedan od najpoznatijih mitova izmišljenih da bi se spriječio pristup Kur'anu jeste ideja da Kur'an sam po sebi nije razumljiv, te da su ljudima potrebna tumačenja i komentari učenjaka da bi Kur'an razumjeli. Pojedini muslimani koji su odgojeni u ovom uvjerenju smatraju da neće pronaći dovoljna objašnjenja u Kur'anu, iako Bog u jednom ajetu kaže "**...i sve smo potanko objasnili.**" (Kur'an, 17:12), te umišljaju da će im izmišljeni hadisi pružiti smjernice.

Kur'an je naša uputa i treba nam neprestano biti u rukama

Kur'an je naša uputa koju trebamo čitati svugdje i u bilo koje vrijeme. Ipak, zbog ovog sujevjerja muslimanima je gotovo nemoguće čak i uzeti Kur'an u ruke.

Ipak, u ajetu **"I pamтите Allahove ajete i mudrost koja se kazuje u domovima vašim..."** (Kur'an, 33:34) Kur'an se opisuje kao nešto što se uvijek čita i čije se mudrosti uvijek drže na umu. U drugom ajetu Bog opisuje Kur'an riječima **"Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji su svjesni Allahova postojanja."** (Kur'an, 2:2). Kako bi jedna knjiga bila uputa, ljudi moraju znati mudrosti koje sadrži. Ajeti Kur'ana otkrivaju da je to uputstvo, svijetlost koja obasjava put, mjerilo koje razlikuje istinu od neistine, dokaz protiv neposlušnih, čudo, lijek za one duhovno oboljelim srcima, radosna vijest vjernicima s poteškoćama, savjet i podsjetnik svim ljudima, zakon koji propisuje sve do detalja, vodilja koja produbljuje razumijevanje, objašnjenje svega na više načina, upozorenje onima koji koriste svoj razum i sredstvo za rješavanje sukoba među suprotnim stranama. Zato su se oni koji priželjkuju fanatizam prvo pobrinuli da uskrate pristup Kur'anu većini ljudi.

Kada ljudi nemaju pristup Kur'anu, prirodno je da postaje nemoguće da musliman razlikuje istinu od laži jer nema nikakav standard prema kojem bi sudio. Također nema mogućnosti da utvrdi istinitost hadisa na osnovu Kur'ana. Kada se Kur'an zamijeni sujevjerjem i lažnim hadisima, rezultat je neizbježna nova religija koja je potpuno suprotna Kur'anu. Ovo su metode kojima je fanatična religija postala dominantna u islamskom svijetu.

Ogroman problem: klevetničke tvrdnje da su hadisi poništili ajete

Već smo razmatrali temu poništavanja. Razmatrali smo, s potpunim dokazima, nelogičnost tvrdnje da jedan ajet može poništiti drugi. Problem nastaje kada neki takozvani "vjerski učenjaci" odu tako daleko da ustvrde da hadisi poništavaju odredbe date u ajetima.

Oni koji to tvrde primarno kleveću našef poslanika (savs). Oni lukavo pokušavaju uvjeriti ljude da se naš poslanik (savs) svojim riječima i praksom protivio Kur'anu i činio one stvari koje nisu u Kur'anu (sigurno je naš poslanik iznad toga).

Naš je poslanik (savs) vladao na osnovu Kur'ana i živio isključivo u skladu s Kur'anom. Naš poslanik (savs) nije imao nikakve ovlasti da bilo šta učini dozvoljenim ili zabranjenim, mimo Kur'ana, te zbog svog poslanstva i duboke bogobožnosti, on takvo nešto nikada ne bi učinio. Svemogući Allah objavljuje u ajetu da ovo uzrokuje Njegov bijes:

...Kur'an je, doista, govor objavljen plemenitom Poslaniku, a nije govor nikakva pjesnika – kako vi slabo vjerujete! i nisu riječi nikakva proroka – kako vi malo razmišljate! Objava je on od Gospodara svjetova! A da je on ikakve riječi izmislio i

Nama ih pripisao, Mi bismo ga silom uhvatili, a onda mu žilu kucavicu presjekli, i niko ga od vas ne bi mogao od toga odbraniti. (Kur'an, 69:40-47)

Kur'an je objašnjenje za sve i neizmijenjen je. Kao što Bog objavljuje u jednom od ajeta:

... Ovo (Kur'an) nije izmišljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene, i objašnjava sve, i putokaz je i milost narodu koji vjeruje. (Kur'an, 12:111)

Kao što je i vidi iz ajeta **“O Vjerovjesniče, zašto sebi uskraćuješ ono što ti je Allah dozvolio – u nastojanju da žene svoje zadovoljiš? A Allah prašta i samilostan je.” (Kur'an, 66:1)**, naš poslanik (savs) nije čak imao ovlasti niti da ono što mu je dozvoljeno učini zabranjenom u svom privatnom životu. Pri tome, Bog to jasno iznosi u brojnim ajetima, na primjer **“Odluka o tome pripada samo Allahu” (Kur'an, 6:57)** i **“On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka” (Kur'an, 18:26)** da je On jedini izvor naredbi i odluka. Božije zapovijedi su u Kur'anu.

S obzirom na ovo, nemoguće je da naš poslanik (savs) izda naredbu koju Bog nije naredio.

Kada je pristup Kur'anu ometen, a pojedinci se usude drsko tvrditi da se Kur'anski ajeti mogu poništiti hadisima, postaje izuzetno jednostavno proizvesti novu religiju i uputiti na nju velike mase ljudi. Razmotrit ćemo sada neke od izmišljenih hadisa kako bismo shvatili taj novi islam koji je potpuno različit od onog propisanog Kur'anom.

Razumijevanje granica fanantičnog mentaliteta

Pojedini zapadnjaci koji kritikuju fanatike generalno nisu svjesni ograničenja takvog mentaliteta. Pravila ove religije nastala na lažnim izrekama lažnih učitelja i sujevjerju, mnogo su strašnja nego što oni misle. Znakovi radikalnog ekstremizma nisu ograničeni na to da će on prosto zakačiti bombu na sebe i raznijeti se. Ovaj zastrašujući mentalitet se manifestuje u svakom mometu života radikaliste. Sve je ogrnuto tamom, od okruženja u kojem živi, preko porodičnog života i mišljenja o ženama, do njegovog pogleda na živa bića i poimanja koncepta čistoće i sreće.

Pri ukazivanju na njihovu perspektivu, predstavimo lažne hadise koji inspirišu radikale i odgovoriti na njih ajetima iz Kur'ana. Cilj toga je da ukažemo da izvor radikalizma i činjenicu da to nema nikakve veze sa islamom. Dozvolite da počnemo s podcjetnikom koji ćemo ponavljati u svakoj fazi: **niti jedno od sujevjera koje ćemo ispitati ovdje nije spomenuto u Kur'anu. Lažni hadisi i prakse o kojima je riječ, dijametralno su suprotne sadržaju i duhu Kur'ana. Protivne su Kur'anu, te stoga nisu dijelom islama. Oduvijek su isključivo štatile muslimanima. Iz ovih razloga mora ih se eksplicitno pobrojati radi dizanja svijesti i preduzimanja mjera zaštite od ove prijetnje.**

Ubijanje ljudi koji piju alkohol

Ako je pijan, bičujte ga; Ako je ponovo pijan, bičujte ga; Ako je ponovo pijan, bičujte ga; Ukoliko to ponovi i četvrti put, ubijte ga. (Sunan Abu Dawud, Knjiga 38, Hadis 4469)

Ova naredba, koja u Kur'anu nigdje nije pomenuta, dodata je u islam ovim sujevrjem. Ipak, Kur'anski aketi govore o postojanju ljudi koji su muslimani i koji obavljaju svoje vjerske obaveze, iako su konzumirali alkohol. Jedan od ajeta glasi:

O vjernici, pijani nikako molitvu ne obavljajte, sve dok ne budete znali šta izgovarate ... (Kur'an, 4:43)

Postoje dvije važne odredbe u ovom ajetu. Musliman je možda zgriješto pijući alcohol, ali se nije odrekao vjere ili postao nevjernik. Ajet jasno kaže da mogu postojati neku među muslimanima koji piju jer griješe, a njima se savjetuje da se otriježne kada se mole. Bog je zabranio nekome ko je pijan da klanja jer to zahtjeva visoku koncentraciju, s obzitom da osoba tokom namaza mora znati šta govori i radi jer ponavlja Božije ime. Također, ajet objašnjava i to da se takva osoba vraća molitvi nakon što se otriježni. Dakle, takva osoba je i dalje musliman.

Kur'an donosi poruku ovom jasnom izjavom da čak i oni ljudi koji pogriješe, ne odriču se vjere po automatizmu, a izmišljeni hadisi doslovno pozivaju na ubistvo. Problem je to što mnogi ljudi u radikalnom svijetu hadise znaju napamet, ali su potpuno nesvjesni onoga što soji u Kur'anu.

Ubijanje ljudi koji se briju

Ubijte one koji se briju, iako čitaju Kur'an. (4816-Sahih Bukhari, Sahih Muslim, Malik's Muwatta, Sunan an-Nasai, Sunan Abu Dawud)

Prisustvo ovih lažnih hadisa među vjrodostojnim hadisima nekih prestižnih izvora poput Buharija ili Muslima, čini ove neistine još vačidnijim u očima fanatika. prvo i osnovno, Kur'an pohvalno govori o čistoći i urednosti. Dakre, skraćivanje brade na različite načine – na kratko ili na duže – i održavanje je concept čistoće koji je u potpunosti u skladu s Kur'anom. Pri tome, zapravo **nema ni jednog ajeta** o brijanju brade u Kur'anu, pa je jasno da je to dodano kroz lažne hadise. Jasno je da je nomoguće

da naša predivna vjera zapovijeda da se neko ubije zbog brijanja brade, kada naređuje: **ako neko ubije nekoga koji nije ubio nikoga, ili onoga koji na Zemlji nered ne čini – kao da je sve ljude poubijao. ...**" (Kur'an, 5:32) Kako je moguće ovo uzeti kao izgovor za ubijanje kada ne postoji niti jedan jedini ajet o ovih temi u Kur'anu?

Naravno da je takvo nešto nemoguće u istinskom konceptu islama. Ovdje je također bitno da se podsjetimo da veliki broj ljudi u muslimanskom svijetu ima lijepo održavane i uređene brade. Prema ovom načinu razmišljanja, nekih 80% muslimanskih nuškaraca bi trebalo ubiti. Problem je to što trenutno postoji veoma mnogo radikalnih muslima koji vjeruju u istinitost ovih lažnih izjava i koji smatraju da drugi muslimani "zaslužuju smrt" isključivo zato što briju svoje brade. Oni žive s takvim strašnim mentalitetom, uprkos Kur'anu.

Ubijanje ljudi koji počine preljubu

Ubijte one koji počine preljubu. (1623-Tirmidhi, 1601)

U slučaju kada oženjem muškarac počini preljubu s udatom ženom, kaznit će ih se sa stotinu udaraca bičen i bit će na smrt kamenovani. (Sahih Muslim, Knjiga 17, Hadis 4191)

Ovi lažni hadisi su izmišljeni kako bi se kamenovanje ljudi koji počine preljubu, koje se pojavljuje u Tori, također učinilo dijelom islama i kako bi se pokušala opravdati ova barbarska praksa. Neki navodni učenjaci su čak otišli tako daleko da su izmislili i druge hadise kako bi ovku konkretnu izmišljotinju uključili u literature o hadisima. Ovi hadisi, od kojih ćemo navesti nekoliko primjera, su čiste klevete usmjerene protiv našeg poslanika (savs), halifa i ashaba, kako bi se opravdalo kamenovanje na smrt:

(Prenosi 'Aiša) "Kada su ajeti o kamenovanju i bučevanju objavljeni, bili su zapisani na parčetu papira, i čuvani ispod mojeg jastuka. Nakon smrti poslanika (savs), dok smo još bili u žalosti, jedna je koza pojela to parče papira." (Musnad Ahmad bin Hanbal, vol. 6. str. 269; Sunan Ibn Majah, str. 626; Ibn Qutbah, Tawil Mukhtalafi 'l-Hadis (Kairo: Maktaba al-Kulliyat al-Azhariyya. 1966) str. 310; As-Suyuti, ad-Durru 'l-Manthur, vol. 2. str. 13)

Omer je želio vratiti ajet o kamenovanju na smrt koji je koza pojela nazad u Kur'an, ali se bojao ogovaranja javnosti i suzdržao se od toga. (Sahih Bukhari 53/5; 54/9; 83/3; 93/21; Sahih Muslim, Kitab al-Hudud 8/1431; Sunan Abu Dawud 41/1; Itkan 2/34)

'Abdullah b. 'Abbas prenosi da je 'Umar b. Khattab čuo predavanje Božijeg poslanika (savs) i rekao: Zaista je Allah poslao Muhameda (savs) sa istinom, i objavio je njemu svoju knjigu. Jedna od objava koja je došla preko njega je i ajet o kamenovanju. Mi smo ga učili i razumjeli. Božiji poslanik je kamenovao, a i mi smo kamenovali nakon njega. Plašim se da nakon nekog vremena neko ne kaže: "Allaha mi ne možemo u Božijoj knjizi naći ajet o kamenovanju", pa da tako zalutaju napuštajući dužnost koju je Svemogući objavio. Kamenovanje je u Božijoj knjizi. To je pravedna kazna za muškarca i ženu koji su počinili blud, ukoliko imaju svjedoci koji bi to potvrdili, ili ukoliko je žena zatrudnjela, ili ukoliko bludnik sam prizna. (Sahih Muslim, Knjiga 17, Hadis 4194; Sahih Bukhari, Knjiga 82, Hadis 816)

Prenosi Jabir bin 'Abdullah As-Salami: ... Kada smo stigli u Medinu, Omer je na Džuma namazu rekao "Nema sunje, Allah je poslao Muhammeda s Istinom i objavio mu Knjigu (Kur'an), a među objavljenim je bio i ajet Ar-rajm (kamenovanju preljubnika na smrt)." (Sahih Bukhari, Knjiga 92, Hadis 424)

Ispitat ćemo gore citirane hadise koji su prepuni kleveta o Kur'anu, našem poslaniku (savs) i ashabima:

Prije svega, Bog eksplicitno kaže u ajetima da je Kur'an Knjiga pod Božijom zaštitom:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti! (Kur'an, 15:9)

on je, zaista, Kur'an plemeniti u Knjizi brižljivo čuvanoj. (Kur'an, 56:77-78)

Mi smo dužni da ga saberemo da bi ga ti čitao. (Kur'an, 75:17)

Bog jasno iznosi da je On Zaštitnik Kur'ana i da je On Onaj koji je ajete Kur'ana spojio i čuva ih. Iz samog Kur'ana saznajemo da je konačna objava poslata, te da je pod Božijom zaštitom. S obzirom da je Kur'an posljednja objava, instrument je pomoću kojeg će ljudi tražiti spasenje sve do Sudnjeg dana, te je zbog toga posljednja objava stavljena pod Božiju zaštitu.

Naš Gospodar ovo objavljuje našem poslaniku (savs) slijedećim ajetom: **"Mi ćemo te naučiti da izgovaraš pa ništa nećeš zaboraviti."** (Kur'an, 87:6). Kao što ajet kaže, Bog nikada nije dozvolio poslaniku (savs) da zaboravi niti jedan ajet koji mu je objavljen. Stoga je nemoguće da postoje ikakvi zaboravljeni ili manjkavi ajeti u Kur'anu.

Što se tiče okolnosti gdje je koza pojela ajet, tvrdi se da je ajet pronašao put iz Kur'ana, Knjige koju Bog opisuje Sačuvanom i Štićenom, ili drugim riječima, da nas Allah sačuva, da Bog nije mogao zaštotiti ajet (sigurno je Allah iznad toga). Zanemarivanje ovih činjenica znači sumnju i Boga, a samim time i napuštanje vjere.

Šta više, besramno je oklevetan i halifa Omer (ra) ovim izmišljenim hadisom. Tim klevetničkim navodima se tvrdi **da je Omer znao da ajet nije u Kur'anu, da ga je predstavio kao ajet iz Medinske objave uprkos tome što nije u Kur'anu, da se ashabi tome ne protive, a da hazreti Omer ipak nije uključio taj ajet u Kur'an jer se navodno bojao ogovaranja.**

Bez sumnje je nemoguće da je nasljednik našeg poslanika (savs) rekao da se naredba koja ne pojavljuje u Kur'anu "zapravo nalazila u Kur'anu." To bi značilo da je Omer porekao činjenicu da je Kur'an dobro zaštićena Knjiga i značilo bi da negira Božiju riječ (sigurno je hazreti Omer iznad toga). Omer je ovim lažnim hadisima beskonačno oklevertan.

Također je strašna kleveta ashaba tvrditi da se oni nisu usprotivili izjavi na hudbi da ajet iz Kur'ana nije bio zaštićen. Potpuno je jasno da bi se ashabi snažno usprotivili takvoj tvrdnji i odmah istakli protivdokaze iz Kur'ana.

Još jedna ružna kleveta Omera kroz ove lažne hadise je navod da nije uspio iznijeti svoje mišljenje da ajet pripada Kur'anu zbog straha od ogovaranja. Ovo ukazuje koliko perverzian i strašan stav o Bogu, našem poslaniku (savs), te halifama i ashabima imaju ovi lažni učenjaci koji izmišljaju hadise. Hazreti Omer je besprijekoran musliman koji je za uzor uzimao poslanika (savs), živio cijeli život za Allaha, suočavao se s mnogim poteškoćama radi Njegova zadovoljstva, te koji je čak riskirao smrt zbog svoje vjere u Boga i u svrhu zaštite poslanika (savs) i Kur'ana. Reći da ova uzvišena i blagoslovljena osoba koja se nikada nije plašila kritike, smrti, borbe ili prijetnji po živor, nije uspjela izjasniti da postoji ajet koji je izvučen iz Kur'ana samo zato jer se uplašio ogovaranja, je potpuna kleveta nastala u umu nekoga ko nema nikakve veze sa islamom.

Pri tome valja napomenuti da je propis o preljubi iznesen detaljno u Kur'anu, te da apsolutno nema mjesta ni za kakvim divljaštvom poput kamenovanja na smrt ili *rajm-a*. Čak i da se tema kamenovanja pominjala u Kur'anu, kao što navodni učenjaci tvrde, otkud onda dva veoma različita propisa na temu preljube? Ne mogu, naravno, postojati i to je samo još jedan o dokaza prevare. Sada, dozvolite da iznesemo jedini validan dokaz Našeg Gospodara u Kur'anu na temu prevare kroz ajete:

Preljuba iz prespektive Kur'ana

Propisi o preljubi u Kur'anu su slijedeći:

Bludnicu i bludnika izbičujte sa stotinu udara biča, svakog od njih, [jalda]... (Kur'an 24:2);

Jalda znači mali štapić, a ne veliki. U poslanikovo (savs) vrijeme, ovo se izvodilo tako što bi se spojilo vezanjem 100 štapića i naredba bi bila ispunjena jednim udarcem preljubnika sa 100 štapića od jednom.

Osim toga, jop jedna pouka treba da se naglasi a to je da i iz drugih odredbi možemo uvidjeti da je svrha ove kazne zastrašivanje, te da se u praksi i ne može baš realizovati:

One koji okrive poštene žene, a ne dokažu to s četiri svjedoka, sa osamdeset udaraca biča izbičujete i nikada više svjedočenje njihovo ne primajte; to su nečasni ljudi. (Kur'an, 24:4)

Kao što se iz ajeta vidi, kako bi se ženu optužilo za preljubu, četvoro ljudi bi ju moralo vidjeti u to vrijeme. Moraju postojati 4 direktna svjedoka čina preljube, ne ljudi koji su ju vidjeli prije ili poslije, jer bi to bila puka pretpostavka. S obzitom da je gotovo nemoguće da četvoro ljudi posvjedoči da su vidjeli čin preljube, ovo je očito mejra zastrašivanja.

Kazna od 80 udaraca bičem za one koji nisu u stanju naću 4 svjedoka za svoje navode o preljubi je također veoma zastrašujuća odredba. Odredba kaže da će one koji optuže ženu za preljubu ali ne mogu to dokazati svjedocima, Allah smatrati lažovima.

Zašto nisu četvericu svjedoka doveli? A pošto svjedoke nisu doveli, oni su onda kod Allaha lažljivci. (Kur'an, 24:13)

Kao što smo i vidjeli, onaj ko ne može dokazati sa 4 svjedoka, sam će biti optužen za laž i klevetu. Dakle, jedini validan način da se sazna da li je osoba rekla istinu ili ne, jeste prisustvo četiri svjedoka preljube. Prosto ne postoji drugi način da se te riječi validiraju.

To su propisi o preljubi sa stanovišta Kur'ana. Detaljno je i jasno opisano, a propisana kazna je značajno drugačija od kamenovanja na smrt. Oni koji pokušavaju uvući divljaštvo kamenovanja u islam, usprkos jasnim odredbama u ajetima, čine ogromnu klevetu. Kamenovanje do smrti se u ime "islamskog šerijata" implementira u državama poput Irana, Afganistana i Saudijske Arabije, a predstavlja i ubistvo i kršenje Kur'ana. Ovakva praksa u tim državama je ubistvo u ime islama.

Ubijanje onih koji krađu

Prenosi Jabir ibn Abdullah: Kradljivca su doveli pred poslanika (savs). Rekao je: ubijte ga. (Sunan Abu Dawud, Knjiga 38, Hadis 4396)

Naredba da se ubiju čak i oni koji konstantno krađu ne pojavljuje se nigdje u Kur'anu i product je drugog izmišljenog hadisa. To je naprosto zločin.

Kur'anska naredba u vezi onih koji krađu je slijedeća:

Kradljivcu i kradljivici odsijecite ruke njihove, neka im to bude kazna za ono što su učinili i opomena od Allaha! A Allah je silan i mudar. (Kur'an, 5:38)

Arapska riječ koja je ovdje upotrijebljena za "odsjecite" je "iqtaa." Ova riječ je množina glagola "qata'a," odsjeći. Glagol "qata'a" u Kur'anu opisuje specifičan način sječenja, kao što je i vidljivo iz načina upotrebe u drugom ajetu:

I kad ona ču za ogovaranja njihova, posla po njih, te im priredi divane, dade svakoj od njih po nož i reče: "Izadi pred njih!" A kad ga one ugledaše, zadiviše se ljepoti njegovoj i po rukama svojim se porezaše: "Bože, Bože!" – uskliknuše – "ovo nije čovjek, ovo je melek plemeniti!" (Kur'an, 12:31)

Veoma je očito da one ovdje nisu odsjekle svoje ruke noževima za ljuštenje voća koji su im dati. Vidimo da su im noževi iskliznuli iz ruku i napravili posjekotine na koži. Dakle, kada na umu imamo značenje riječi, vidimo da se ovdje ne radi o naredbi potpunog odsijecanja, nego posjecanju sličnom ogrebotini ili rani na koži, lija je svrha zaplašivanje ili označavanje osobe kao kradljivca, kako bi ju se spriječilo da djelo u budućnosti ponovi.

Istražujući Kur'an u vezi sa odredbama o krađi, uviđamo da, kao i sa svim drugim oblicima zločina, uvijek je naglašen oprost. Naredni ajet u istoj suri u kojoj je data i odredba o krađi, govori o praštanju ljudima koji počine to djelo. Najvažniji uvjer za ovo je, naravno, da se osoba treba pokajati i popraviti svoje ponašanje. Ajet glasi:

A onome ko se poslije nedjela svoga pokaje i popravi se – Allah će, sigurno, oprostiti. Allah doista prašta i samilostan je. (Kur'an, 5:39)

Još jedna bitna okolnost koju ovdje treba naglasiti je razlog krađe. Društva u kojima se Kur'anska odredba o kojoj je riječ sprovodi su bez sumnje društva odana Kur'anskom šerijatu. Nemoguće je da društvo koje se pokorava Kur'anskom šerijatu ima bogate ljude na jednoj strani i veoma siromašne ljude na drugoj jer društva zasnovana na Kuranu su savršeni sistemi blagostanja. Drugim riječima, dobrostojeći članovi društva štite one koji su u stanju potrebe i preuzimaju odgovornost za brigu o njima. Ajeti na ovu temu glase:

Nije čestitost u tome da okrećete lica svoja prema istoku i zapadu; čestiti su oni koji vjeruju u Allaha i u onaj svijet, i u meleke, i u knjige, i u vjerovjesnike, i koji od imetka, iako im je drag, daju rođacima, i siročadi, i siromasima, i putnicima, i prosjacima, i za otkup iz ropstva, i koji molitvu obavljaju i zekat daju, i koji obavezu svoju, kada je preuzmu, ispunjavaju, naročito oni koji su izdržljivi u neimaštini, i u bolesti, i u boju ljutom. Oni su iskreni vjernici, i oni se Allaha boje i ružnih postupaka klone. (Kur'an, 2:177)

Pitaju te kome će udjeljivati. Reci: "Imetak koji udjeljujete neka pripadne roditeljima, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i putnicima; a za dobro koje učinite Allah sigurno zna." (Kur'an, 2:215)

I hranu su davali – mada su je i sami željeli – siromahu i siročetu i sužnju. "Mi vas samo za Allahovu ljubav hranimo, od vas ni priznanja ni zahvalnosti ne tražimo! (Kur'an, 76:8-9)

Daj bližnjem svome pravo njegovo, i siromahu, i putniku, ali ne rasipaj mnogo, (Kur'an, 17:26)

S obzirom da smo pružili ove informacije, dozvolite da se zapitano zašto ljudi uopšte krađu?

Prvi razlog je potreba. Kada se neko nađe u teškoj situaciji, u dugu ili je potonuo u siromaštvo, može napraviti pogrešan izbor i okrenuti se krađi. Ipak, u društvima koja ne pružaju Kur'ansku zaštitu, nemoguće je da se neko nađe u teškoj situaciji, zadužen ili uništen siromaštvom. Siromašne će štiti oni kojima su podareni bogatiji resursi, s obzirom da je Kur'anska odredba u vezi dugova ljudi u teškom stanju jasno opisana i glasi: **"... a još vam je bolje, da dug poklonite, kad biste samo znali."** (Kur'an, 2:280)

Drugi mogući razlog je da je krađa mentalni ili psihološki poremećaj. To je specijalno stanje koje zahtjeva tretman i rehabilitaciju, a osoba koja je krađu učinila u ovom slušaju je bolesna, a ne kriva.

Praktično nepostoje drugi razlozi koji bi mogli nekoga navesti da ukrade. S obzirom na uzroke ovog djela, uviđamo da je takvo nešto preventivno spriječeno u islamskim društvima.

S vobzirom da stvaraelji sujevjerja prirodno potpuno ignorišu sve ovo i pokušavaju islam prikazati religijom smrti i nasislja, njihovi propisi su u potpunosti neskladni sa Kur'anom. Njih nimalo ne zabrinjava to što, iako je krađa zabranjena, neko ko poćini krašu ili u stanju potrebe ili je psihološki bolestan, a u svakom slućaju je takva osoba u odgovornosti muslimana. S obzirom da ne uspijevaju uvidjeti tu odgovornosti, sposobni su na najbesramnije zloćne zasnovane na ovakvim propisima. Oni koji forsitaju ove lažne propise neuko se odriću Kur'ana (da Allah sašuva od toga), smatraju ga nekompatibilnim s njihovim preverznim mentalitetima i pokušavaju implementirati svoj lićni sistem pravde, umjesto onog u Kur'anu. Ipak, kada istražimo Kur'an, pronaći ćemo favorizovanje ljubavi i oprosta u odnosu na nasilje.

Ubijanje apostata – onih koji se odreknu vjere

Zakoljite onoga koji promijeni vjeru. (Sunan an-Nasa'i, Tahrir al-dam, bab 14; Malik's Muwatta, Akdyia, tr. 15; Sunan Abu Dawud, Hudud, bab 1)

Koji god ćovjek napusti islam, pozovite ga da se vrati. Ukoliko se ne vrati, odrubite mu glavu. (Tabarani)

Ovi izmišljeni hadisi su glavni razlog nedostatka ljubavi, bijesa i nasilja u drćavama kojima vlada nekur'anski, lažni šerijat. Ne samo da ovakva tvrdnja, jedna od najgorih obmana usmjerena protiv istinskog islama, nema nikakvog temelja u Kur'anu, nego

Kur'an eksplicitno zabranjuje i pokušuje takav fanatičan način razmišljanja. Neki od ajeta kojima se u Kur'anu obezbjeđuje sloboda mišljenja i vjeroispovijesti su slijedeći:

U vjeri nema prisile... (Kur'an, 2:256)

"Vama vaša vjera, a meni moja." (Kur'an, 109:6)

... ti ih ne možeš prisiliti... (Kur'an, 50:45)

i reci: "Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće – neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje!" ... (Kur'an, 18:29)

Da Gospodar tvoj hoće, na Zemlji bi doista bili svi vjernici. Pa zašto onda ti da nagoniš ljude da budu vjernici? (Kur'an, 10:99)

Ti podsjeti – tvoje je da podsjećaš, ti vlast nad njima nemaš! (Kur'an, 88:21-22)

U islamu je opisano u Kur'anu, svako je slobodan da vjeruju ili ne, kao što je on želi. U islamu Kur'ana, musliman samo ima obavezu da kažem ostalima pravilne moralne vrline. Spasenje je u rukama Boga. A muslimana je odgovornost prema svima s ljubavlju, bez obzira da li oni vjeruju ili ne. Ti ljudi koji pokušavaju da prikažu muslimane kao ubice pokušati prikriti ovu realnost u Kur'anu.

U islamu je opisano u Kur'anu, musliman ima odgovornost za održavanje pravde, čak i ako to radi protiv sebe, svoje roditelje ili njegove porodice (An-Nisa ', 135). Prema tom ajetu, prava svih su zaštićeni, bez obzira na njihovu vjeru ili uvjerenja, a tu je dužnost da ih tretiraju s pravdom.

Kao i do sada smo vidjeli, i bit će vrlo često vidim ponovo, u jednom ajetu Bog naređuje muslimanima čak da koriste svoja tijela u skloništu nekome ko ne vjeruje:

Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna. (Kur'an, 9:6)

Koncept religije po kojem muslimani, čija je dužnost da štite one koji ne vjeruju, treba da se ponašaju je vrlo jednostavan. Zaisat, Allah kaže poslaniku (savs) da se obraća nevjernicima na slijedeći način i opisuje transparentan demokratski sistem:

Reci: "O vi nevjernici, ja se neću klanjati onima kojima se vi klanjate, a ni vi se nećete klanjati Onome kome se ja klanjam; ja se nisam klanjao onima kojima ste se vi klanjali, a i vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam, vama – vaša vjera, a meni – moja!" (Kur'an, 109:1-6)

Ovo su ajedi koji počinju riječju "reci" i poslaniku (savs) daju najljepšu uputu u demokratski sistem, te sredstva kojima se taj sistem može služiti. Sura završava riječima "Vama vaša vjera, a meni moja." Drugim riječima, musliman se ne smije miješati u vjerovanje drugih ljudi, a treba praktikovati svoje. Ne smije koristiti prisilu ili nasilje, te ne smije ugnjetavati ljude jer nisu muslimani. Mora ih poštovati i ostaviti na miru govoreći "Vama vaša vjera." A od njih može zahtjevati jednako poštivanje, riječima

“Meni moja vjera.” Kur’an koji negira pravo na prisilu i nasilje, koji štiti nevjernike čak i po cijenu života vjernika, u kojem se zahtjeva pravedno suđenje čak i one koji negiraju vjeru i koji opisuje demokratiju na najpotpuniji i najsavršeniji način – to je prava vodilja za muslimane.

Ubijanje onih koji prestanu klanjati (moliti se 5 puta dnevno)

One koji prestanu da klanjaju se može ubiti. (2117-Sunan Abu Dawud)

Gore navedeni lažni hadis je još jedan od onih koji narešuju ubijanje onih koji se odreknu islama. Jasno je, ipak, da vjera koja se otvoreno odriče prisile i nasilja neće psiljavati ljude da se mole. Kako bi mogla religija koja tvrdi “...**ti ih ne možeš prisiliti...**” (Kur’an, 50:45) biti tako nasilna i represivna? Ne može, naravno. Kada čitamo Kur’an, shvatamo da sve ljude treba tretirati s poštovanjem i privrženošću, bili vjernici ili ne.

Hajde da ponovimo jednu bitnu činjenicu koju smo iznijeli na početk knjige: akt obožavanja izveden pod prisilom nema vrijednost obožavanja, nego može jedino izazvati mržnju i ljutnju. Kada nekoga natjerate da se moli, on ne postaje musliman. Neko ko je prisiljen da se moli protiv svoje volje će se pretvoriti u dvoličnu osobu, licemjera, neprijatelja vjere. Neko ko misli da će biti ubijen ukoliko prestane da se moli će se pretvarati da je vjernik jer ne želi da dovede vlastiti život u opasnost. Ponašat će se licemjerno, gnušati se života koji mora živjeti, a time i vjere koja mu je nametnuta. Stvoriti licemjera je najgora moguća šteta koju možete učiniti islamu. Dakle, religioznost koja se postiže prisilom, nasiljem i prijetnjama smrću nije religioznost uopšte. To samo šteti islamu.

Ako neko prestane klanjati iako nema mentalne ili psihološke smetnje, za to može biti više razloga. Ta osoba možda nije dovoljno posvećena, možda ju Bog nije obdario s dovoljno snažnom vjerom u srcu ili se možda ne boji Boga dovoljno. Uputa je jedino u Božijim rukama i niti jedno ljudsko biće ne može samostalno uputiti drugu osobu u vjeru. Neobavljanje molitve ne znači da se ta osoba odrekla vjere. Možda je prestala da klanja trenutno, ali će početi ponovo već slijedećeg dana, što će mu biti od velike koristi. Ili, možda neće početi ponovo klanjati, ali će još biti dobra i korisna osoba – bilo šta od ovoga se može dogoditi. Čak iako se potpuno otuđi od vjere, tu osobu muslimani svedjedno moraju tretirati s privrženošću. Tako treba postupiti prema uputi iz Kur’ana.

Ubiti nekoga iz ovih razloga ne predstavlja ništa drugo do zločin ubistva i nema nikakvog opravdanja u Kur’anu.

Četiri škole koje su se vremenom stvorile na osnovu različitih hadisa i njihove interpretacije, a onda postale dijelom islama, su poput četiri različite vjere od kojih je svaka potpuno drugačija od ostalih. (nepremostive razlike među ove četiri škole smo već iznijeli na prethodnim stranicama). Četiri škole naređuju različite kazne za one koji prestanu klanjati iz lijenosti, ali su neusaglašene. Na primjer, kazna po Hanbalijskoj školi za nekog ko prestane klanjati jer je lijen je smrt. Prema Hanefijskoj, međutim, neko ko zanemari molitvu iz lijenosti ne postaje nevjernik i ne treba ga ubiti, ali mora biti zatvoren i izbatinan sve dok mu krv ne poteče. (Hashiya Radd al-Muhtar, 1/62) Niti jedna od ovih naredbi se ne nalazi u Kur'anu.

Takve protivriječnosti, divljaštva i prakse strane vjeri se pojavljuju kada ljudi počnu tražiti vjeru izvan Kur'ana. Pojave se ljudi prepuni mržnje i bijesa kada se ljudi potčine vjeri koja ne potiče iz Kur'ana. Religija fanatika je takva da odbija naredbe iz Kur'ana i smatra ih nedovoljnim (sigurno je Kur'an iznad toga).

Na narednim stranicama iznijet ćemo barbarske prakse vjere fanatika, poput "batinanja djece koja ne klanjaju i ubijanja ljudi koji ne daju milostinju ili koji konzumiraju alkohol." Nikada ne smijemo zaboraviti slijedeće činjenice kada tražimo opravdanje za divljaštvo koje se čini u ime islama:

Ni jedna od ovih praksi nema temelja u Kur'anu. Takva fanatična vjera je izmišljena.

Batnanje djece koja prestanu da klanjaju

... Kada on [dječak] napuni deset godina, onda ga istucite ako ne klanja. (Sunan Abu-Dawud, Namaz, 494)

Akti obožavanja su nešto što se čini dobrovoljno i često su izraz ljubavi prema Bogu. Ati obožavanja su nešto što se čini dobrovoljno i često su izraz ljubavi prema Bogu. To je nešto što se ne može nametnuti prisilom. Iz ovih lažnih hadisa se čini da je dijete moguće batnjati da klanja i prije nego napuni 10 godina. Kakva korist može proizaći iz nametanja obaveze djetetu koje još nije spoznalo Boga, koje nije svjesno svrhe svog postojanja na ovom svijetu i koje ne shvata pojam Stvoritelja i tajni stvaranja? Ono što treba napraviti da bi dijete postalo religiozno nije prisiljavati ga da klanja, nego mu ukazati na dokaze postojanja i jedinstva Boga, te mu objasniti ono što pita o ljubavi prema Bogu i vjeri općenito. Jednom kada shvati ove stvari, dijete će pojmiti da je ono stvorenje koje ima odgovornost prema Bogu, postati zahvalno i početi entuzijastično obožavati Boga. U tom će slučaju namaz biti iskren i učinjen iz ljubavi i privrženosti.

Međutim, ako dijete koje je još nesvjesno Boga prisiljeno ispunjavati vjerske obaveze čije mudrosti još ne poznaje, a posebno ukoliko dobije batine kada ne učini kako se od njega zahtijeva, takvo dijete će se vjerovatno tajno gnušati religije i njenih činova obožavanja do kraja svog života. S obzirom da može provesti ostatak svog života s tom strašnom predrasudom, ono će imati pogrešno poimanje Boga i neće ni pokušati da uvidi i razumije istinske propise. Istući dijete čiji um još nije dovoljno razvijen da shvati sve i prisiliti ga da se pokorava religijskim obavezama, umjesto da ga se približi Bogu s ljubavlju i ljepotom, će ga samo učiniti protivnikom islama, a to će naštetiti islamskom svijetu. Ipak, fanatici koji su svoja leđa okrenuli Kur'anu ne shvataju ovo.

Ova mržnja koju smo opisali također je vidljiva u praksi. Djeca nekih učenjaka koji svoje živote žive potpuno posvećeni fanatizmu ili postanu potpuni neprijatelji religije u kasnijem životu i li potonu u neku vrstu degeneracije kakva se rijetko viđa u društvu. Oni će ismijavati ili prezirati islam svakom svojom riječju. Čak i mnogi ateisti imaju neku vrstu poštovanja prema religiji, ali ovi ljudi ništa ne poštuju i punu su gnjeva. Glavni uzrok ovom je ideja "prisiljavanja ljudi da vjeruju" koja se ne pojavljujenigdje u Kur'anu, a nameće se djeci u ime "islama" od vrlo rane dobi.

Ubijanje ljudi koji ne daju Zekat/milostinju

Uzimanje milostinje od ljudi silom i objava rata radi ubijanja onih koji se usprotive: prenosi Ebu Huraire: Ebu Bekr je rekao "Tako mi Boga! Ako mi oni (daju Zekat i) zadrže čak i jare koje su davali za života Allahova poslanika, borit ću se s njima za to."... (Sahih Bukhari, 536)

Davanje milostinje je obaveza propisana u Kur'anu. Kao i svaka religijska obaveza, obavezna je muslimanima i ispunjava se iskreno radi ljubavi prema Bogu. U skladu s tim, musliman će udijeliti dio onoga što posjeduje kao savjestan čin, nedozvoljavajući da drugi koji su u stanju potrebe nastave živjeti s poteškoćama. To je nešto što se čini iskreno i od srca, a uslov za to nije da je ta osoba musliman.

Ono što poštivanjem religije čini poštivanjem jeste da se čini dobrovoljno, s ljubavlju i strastveno. Bog ima moć da sviju učini imućnima i da ih snadbije svim što im treba, ali On testira ponašanje i imućnih i siromašnih činjenicom da postoje siromašni. Siromašni imaju odgovornost za iskažu snagu i da budu Bogu zahvalni bez obzira na sve, dok oni imućni imaju odgovornosti da budu zajvalni i da se brinu o siromašnima.

Bog u Kur'anu kaže da će ljudi koji u vjeruju u Njega i u postojanje Sudnjeg dana davati Zekat. Dakle, kao i svaki drugi akt poštivanja religije, davanje Zekata je nešto što se mora činiti iskreno, s vjerom u Boga, a ne kroz prijetnje smrću:

... naročito onima koji molitvu obavljaju i onima koji zekat daju i u Allaha i u onaj svijet vjeruju – njima ćemo, sigurno, veliku nagradu dati.. (Kur'an, 4:162)

Nahriniti siromaha je jedna od najvećih obaveza muslimana u Kur'anu. Međutim, naredba koja se tiče neispunjavanja te obaveze nije ona koju opisuju izmišljeni hadisi:

Prema hadisu o kojem govorimo, neko ko ne želi dati Zekat iz bilo kojeg razloga mora biti prisiljen da to učini i pola njegove imovine se mora konfiskovati. Prije svega, neko čija imovina se konfiskuje time ne izvršava vjersku obavezu jer to nije djelo koje ta osoba dobrovoljno čini. Dalje, prisiliti nekoga da ispuni vjersku obavezu je potpuno protivno Kur'anu. To također može biti iskorišteno kao sredstvo za izazivanje bijesa prema vjeri i vjernicima, te može naškoditi zajednici vjernika.

Najveće divljaštvo od svega je, naravno, naredba da se ubije onaj ko ne ispunjava obevezu davanja Zekata. Takva se naredba ne pojavljuje nigdje u Kur'anu i to je prosto ubistvo. Kur'an zabranjuje prisilu u religiji. Pro tome, Kur'an zabranjuje uzimanje ljudskog života, osim pod opravdanim okolnostima kakva je samoodbrana. U Kur'anu stoji:

... ako neko ubije nekoga koji nije ubio nikoga, ili onoga koji na Zemlji nered ne čini – kao da je sve ljude poubijao... (Kur'an, 5:32)

Kao što smo i vidjeli, ubistvo je veliki zločin u islamu. Dakle, oni koji nemarno private ubistvo kao vjersku naredbu čine i klevetu islama i našeg poslanika (savs), a također čine i ogroman grijeh. Lažni hadisi su važan dokaz za modus operandi ovog sujevjerja koje je u suprotnosti s istinskim odredbama islama.

Zatvaranje i izgladnjivanje onih koji ne poste

Neko ko namjerno ne posti nije nevjernik, ali ga se mora zatvoriti i ne dati mu hranu ili vodu. (Aš-Šharh as-Saghir 1/239) (Kifayat al-Talib 2/252) (Al-Mughni 2/408)

Ovaj izmišljeni hadis je u sukobu s vjerom i savješću iz razloga koji su gore navedeni:

1. Zahtjeva prisiljavanje ljudi da ispunjavaju vjerske obaveze koje moraju biti dobrovoljne;
2. Potpuno je suprotan ajetu koji kaže da u vjeri nema prisile;
3. Zasnovan je na nasilju, onome što je suprotno vjerskoj ljubavi;
4. Umjesto da ohrabruje ljude da vole Boga i da vjeruju, što je glavni cilj vjere, on motivira ljude da osjećaju bijes i mržnju ka religiji i obožavanju;

Uz sve ovo, post je akt koji ljudi ne mogu izvršiti zbog slabosti, a nije ni obavezan bolesnima. Bog postavlja ovaj važan uvjet za post veoma jasno u slijedećem ajetu:

[Postite] i to neznatan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu – isti broj drugih dana. Onima koji ga jedva podnose – otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da više, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite. (Kur'an, 2:184)

... Ko od vas u tom mjesecu bude kod kuće, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi, neka isti broj dana naposti – Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate... (Kur'an, 2:185)

Ova dva ajeta, koja daju prilično jasne naredbe po pitanju posta, kažu da ljudi koji nisu u mogućnosti da poste tokom Ramazana zato što su bolesni ili na putu mogu nadoknaditi jednak broj dana koje su propustili postiti kasnije, a ako ljudi nisu ljudi nisu sposobni postiti uopšte zbog bolesti ili zato što ne mogu izdržati s lakoćom post, mogu to nadoknaditi tako što će nahraniti siromaha. Bog u ajetu otkriva slijedeće: **“Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate.”**

Ukoliko ljudi insisritaju da treba da poste usprkos ovim jednostavnim i jasnim naredbama u vezi s bolesnima i ostalima kojima je teško postiti, znači da sami sebi nanose štetu. Kur'an zabranjuje muslimanima da čine nešto što će im naškoditi.

Uspostava represivnog sistema kroz lažne hadise koji su u suprotnosti s Kur'anom, usprkos ovim jasnim odredbama Kur'ana, imaju važnu ulogu u razotkrivanju prakse koju provode fanatici. Ovi ljudi zaista preziru jezik nježnosti u Kur'anu (sigurno je Allah iznad toga) i pokušavaju smisliti svoje religije zasnovane na njihovom tamnom pogledu na svijet. Zato pokušavaju uvesti ova represivna sujevjerja u vjeru.

Pojedinci su bolesni ili preslabi – sasvim je jasno da se prilike ljudi u mnogome razlikuju. Mnoge ljude se iskušava različitim bolestima na ovom svijetu. Iako Bog svojom uzvišenom ljubavlju daje mogućnost zamjene bolesnima i slabima, u nekim državama ljudi i dalje pokušavaju jedni druge prisiliti da poste na osnovu ovih lažnih hadisa. Također, nije im problem zamisliti ni okolnosti u kojima nekog ko je previše bolestan da bi postio, zatvaraju i drže bez hrane i vode. U takvim situacijama, nema sumnje da će se bolest te osobe pogoršati i da će uskoro umrijeti. Danatični način razmišljanja teži nametanju takvog despotizma čak i po cijenu ugrožavanja ljudskih života.

Ubijanje pijanih ljudi

Validno je odricanje od vjere pijane osobe. Ali takvu osobu ne treba ubiti dok ne povрати svijest i dok ju se ne pozove na pokajanje. (Imam Šafi'i Kitab ul-Umm,

tom 6, str. 148; Al-Insaf, tom 10, pp. 331-332; Mughni al-Muhtaj 4/137; Hashiyat al-Dasuki 4/363; Ibn Qudama al-Mughni 9/25-26)

Prema ovom izmišljenom hadisu, neko ko je pio i pod utjecajem alkohola se odrekne vjere, uzima se za validnim, bez obzira što je u nespvesnom stanju. To je zastrašujuća ideja. Očigledno je da neko ko je u pijanom stanju ne može govoriti razumno niti ligično, te da će biti nesvjesan onoga što govori. Takvu osobu se jasno ne može smatrati odgovornom za ono što govori. Ipak, fanatici naređuju, a sve na osnovu ovog izmišljenog hadisa, da takvu osobu treba ubiti. Još jednom se lažna praksa koja se u Kur'anu nigdje ne pojavljuje pretvara u vjersku naredbu, a ubistvo se legalizuje.

Ovo je lažni i zastrašujući mentalitet koji Kur'an sputava. Bog se obraća "vjernicima" u ajetu **"O vjernici, pijani nikako molitvu ne obavljajte, sve dok ne budete znali šta izgovarate..."** (Kur'an, 4:43). Jasno je da se neki od ljudi koji konzumiraju alcohol i napiju. Ti ljudi su oni isti koji klanjaju. Sve ovo je jasno vidljivo iz ovog ajeta. S obzirom da osoba treba da zna šta govori tokom molitve, da bude lucidna i da uspostavi duboku povezanost s Bogom, nemoguće je da bude tako koncentrisana ukoliko je u pijanom stanju, te se stoga ne može smatrati odgovornom za ono što kaže ili uradi, pa Bog zabranjuje ljudima da se mole dok su pijani. Termin upotrijebljen u ajetu je **"...dok ne budete znali šta izgovarate"** naglašava da neko neće znati šta radi dok je pijan i "neće znati šta govori." Stoga nam je objašnjeno da osoba treba da se moli jedno ukoliko je stanje pijanstva okončano.

Neko može tvrditi da se odriče vjere u vrijeme kad mu je razim pomućen stanjem pijanstva u kojem se nalazi, i može pričati na potpuno nelogičan način. Ono što je bitno je ono što osoba govori i čini kada se otriježni. Štaviše, osoba se može zaista odreći vjere i može to eksplicitno izjaviti. Koristiti to kao izugovor za njeno ubustvo je manifestacija fanatizna i klevete Kur'ana. Kur'an prezire takav brutalni mentalitet.

Izmišljajući takve odredbe o pijanstvu u Kur'anu, Svemogući Bog kaže da to što je neko učino nešto pogrešno nije prepreka muslimanu da voli Boga i da izvrši svoje religijske obaveze. Ovaj ajet također ukazuje na to koliko je islam privržen i otvorenog stave prema svima. Ipak, fanatično razmišljanje priželjkuje smrt u svakoj prilici, te je stoga i smislio čažne zapovijedi, iako je Kur'an propisao potpuno suprotno.

Ubijanje onih koji govore neprikladno o poslaniku bez daih se pozove na pokajanje

Svako ko uvrijedi poslanika mora biti pogubljen odmah bez da ga se pozove da se pokaje. (Ibn Taymiyya)

Ibn al-Mundhir kaže: Svi učenjaci se slažu da ubiti bilo koga ko uvrijedi Božijeg poslanika (savs). (Enver Šah, al-Kashmiri, "Ikfar al-Mulhidin", str. 64; "Tanbihul Ghafilin," str. 14)

Abdullah prenosi: Treba ih pogubiti bez pozivanja na pokajanje. Halid b. Walid je ubio čovjeka koji je uvrijedio poslanika (savs) i nije ga pozvao da se pokaje. (Ibn Taymiyya)

Jasno je da ne treba podržati nekoga ko vrijeđa Boga, poslanike ili vjerske vrijednosti. Međutim, nisu svi ljudi isti. Neki su ateisti i imaju negativne predrasude o religiji iz različitih razloga – neke su odgajali da budu bijesni, neki su neuki, a neki ne znaju ništa o Kur'anu. Dakle, moguće je da ljudi imaju negativne predrasude o religiji iz više razloga, a danas postoje i takvi ljudi koji žive u konstantnom bijesu i mržnji prema svemu.

Ima ljudi s najrazličitijim shvatanjima na ovom svijetu na koji dolazimo da budemo testirani, a naš test kao vjernika se sastoji od suživota sa ovim idejama, mišljenjima i ljudima.

Dužnost muslimana je da kaže ljudima, bez obzira kakve predrasude ili bijes oni nosili, o Kur'anskim vrijednostima na ljubazan način i da njima ostavi krajnju odluku. Ponekad će druga strana biti pod utjecajem ovakvog lijepog ponašanja i možda uvidjeti grešku koju je pravila, te se popraviti. Ta činjenica je objavljena u još jednom Kur'anskom ajetu:

Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvratiti, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati. (Kur'an, 41:34)

U ovom ajetu se muslimanima naređuje da na lose ponašanje uzvrate dobrotom. Rezultat toga je da će **“dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati...”**

Ukoliko se druga osoba i danlje nastavi ponašati i govoriti loše, ono što treba uraditi je objašnjeno u Kur'anu:

A robovi Milostivoga su oni koji po Zemlji mirno hodaju, a kada ih bestidnici oslove, odgovaraju: "Mir vama!" (Kur'an, 25:63)

On vam je već u Knjizi objavio: kad čujete da Allahove riječi poriču i da im se izruguju, ne smijete sjediti s onima koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bićete kao i oni. Allah će, sigurno, zajedno sastaviti u Džehennemu licemjere i nevjernike. (Kur'an, 4:140)

Kao što je i vidljivo, naredba u Kur'anu je da se ne boravi s tako neukom zajednicom kada se na njih naiđe, da se udalji od njih i kaže “Mir”; Drugačije rečeno, da ih se podsjeti na miroljubiv način.

Dvije vrste ljudi su opisane u ajetu: oni ljudi koji se smatraju odveć neukima za bilo kakvu interakciju i oni koji odbijaju istinu iako im je saopštena mnogo puta. Musliman, s obzirom da ima dužnost da širi istinsku vjeru, a time i uvijek govori istinu – u ovakvom momentu nema nikakva posla s takvim ljudima i uljudno će se od njih udaljiti.

Još jedan elemenat se javlja u ovom ajetu, a to je da se ne sjedi s njima “dok ne počnu razgovarati o drugim stvarima.” Dakle, ovi ljudi se mogu uvijek naći u blizini muslimana i u konstantnoj interakciji s njima, pa kada počnu govoriti o drugim stvarima, musliman može nastaviti da bude u njihovoj blizini.

Ovo znači da se od muslimana ne očekuje da pribjegavaju divljačkim metodama koje su u lažnim hadisima navedene. Moraju se udaljiti od onih koji govore lose i uputiti ih na istinu u formi savjeta.

Još jedan od dokaza da su ovi izmišljeni hadisi u suprotnosti s Kur'anom jeste “sprječavanje pokajanja.” Bog poziva ljude da se pokaju u vezi sa svim o čemu Kur'an govori. On često u ajetima govori kako je pokajanje nešto što je između onoga koji se kaje i Boga, te da je Bog Onaj koji prašta i Samilosni. Oni koji se često kaju su pohvaljeni u Kur'anu. Pa, kako se onda osobu može spriječiti da se pokaje? Kako spriječiti nekoga da zatraži Božiji oprost? Kako ljudi mogu ignosrisati Božiji ajet koji glasi “**...On, doista, prima pokajanje, On je milostiv.**” (Kur'an, 2:37) i lišiti druge prava da zažale i zatraže Božiji oprost?

Jasno je da niko na to nema parvo.

U drugom ajetu naš Gospodar objavljuje:

... oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv. (Kur'an, 2:160)

Oni ljudi koji suludo negiraju činjenicu da je Bog “Najmilostiviji” i pokušavaju nametnuti svoje izmišljene hadise povodom ovoga, otvoreno se ponašaju protivno Kur'anu.

Sujevjerje o “prokletim životinjama” u religiji fanatika

Ubijte pse, osim lovačkih pasa i tornjaka... (Sahih Bukhari, Sahih Muslim, Malik's Muwatta, at-Tirmidhi, an-Nasai)

Dužnost vam je [ubiti] potpuno crnog (psa) koji ima dvije tačke (oči), jer je šejtan. (Sahih Muslim, Knjiga 10, Hadis 3813)

Kaže se da magarci njaču jer vide šejtana. (Sahih Muslim, Knjiga 35, Hadis 6581)

Još jedan hadis kaže da su pacovi zapravo grupa Beni Israil, zato što kad im se stavi mlijeko kamile, neće ga ni okusiti. (Sahih Muslim, Knjiga 42, Hadis 7135, 7136)

Jedan hadis kaže da je krava zločinac. (Sahih Bukhari, Knjiga 54, Hadis 531; Musnad Ahmed ibn Hanbal 2/52)

Golub je šejtan. (Sunan Abu Dawud, Knjiga 41, Hadis 4922; Ibn Majah)

Gušter je grešnik. (Sahih Muslim 2239/145, Ibn Majah 3230, Sunan Abu Dawud 5262)

Onaj ko ubije guštera udarcem šake dobiva sedamdeset nagrada za to. (Sunan Abu Dawud, Knjiga 41, Hadis 5243; Sahih Muslim, Knjiga 26, Hadis 5566)

Kamenovanje na smrt magaraca koji "počine preljubu" (Sahih Bukhari 63/27) – (još jedan od lažnih hadisa glasi da je magarac koji je počinio preljubu kamenovan na msrt i da je u tome učestvovao jedan od ashaba.)

Magarci koji vide šejtana, pacovi jevreji, krave zločinci, šejtanski golubovi, magarci preljubnici, jadni crni psi i gušteri koje treba ubijati – to je sažetak groznog života po fanatičnom poimanju svijeta, koje ne može biti dalje od Kur'ana. Ovaj suludi mentalitet naređuje da se pobiju svi psi osim lovačkih i ovčarskih. Dakle, čak i kućni ljubimci, mali psi i psi čuvari – neke od najslađih životinja na svijetu koje je Bog stvorio u toliko vrsta i obdario is s toliko ljubavi i zaštitničke energije ka ljudima, moraju biti ubijeni. Ipak, Kur'an objavljuje **"Njega veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ništa što ga ne veliča, hvaleći Ga; ali vi ne razumijete veličanje njihovo. – On je doista blag i mnogo prašta."** (Kur'an, 17:44) Nemoguće je da ova stvorenja koja veličaju Boga na način koji mi ne razumijemo i koja su specijalno stvorena za raj u svoj svojoj ljepoti, budu grešnici ili zaposjednuti šejtanom. Kako pacov može biti jevrej? A šta je uopšte loše u tome što je neko jevrej?

Štaviše, kako to magarac može počiniti preljubu? Da li magarac ima ikakve moralne vrijednosti ili institut braka kojim mora biti vjeran? Da li je savjesatn da bi razumio sve ove stvari i obaveze? Kako onda magarac može biti optužen za preljubu? Ovo je zaista neuka tvrdnja, a ipak fanatici idu toliko daleko da kleveću ashabe i pokušavaju ih iskoristiti kao dokaz za svoje lažne navode.

Naravno, sve su ovo izmišljeni hadisi i nemoguće je da tako okrutna pravila imaju ikakva mjesta u Kur'anu. Bog kaže u Kur'anu da su bili psi sa ashabama u pećini i ArRakim, kojeg veoma hvali u slijedećim ajetima:

I pomislio bi da su budni, ali oni su spavali; i Mi smo ih prevrtali sad na desnu, sad na lijevu stranu, a pas njihov, opruženih prednjih šapa, na ulazu je ležao... (Kur'an, 18:18)

Neki će reći: "Bila su trojica, pas njihov je bio četvrti", a neki će govoriti: "Bila su peterica, pas njihov je bio šesti", nagađajući ono što ne znaju, dok će neki reći: "Bila su sedmerica, a pas njihov bio je osmi." Reci: "Gospodaru mome je dobro poznat njihov broj, samo malo njih to zna." ... (Kur'an, 18:22)

Muslimani očito mogu imati psa čuvara ili ljubimca sa sobom.

I druge životinje su spomenute u Kur'anu, također.

1. Prema Kur'anu, životinje se treba tretirati s ljubavlju i privrženošću:

On [Sulejman] je rekao: "Zaista ja volim ljubav ka Bogu [ili ove konje] jer su podsjetnici na mog Gospodara"—[ponavljajući ovje riječi dok su se konji udaljavali,] dok ih nije sakrio oblak [prašine]. [Sulejman reče:] "Vrateite mi ih!" I on ih poče gladiti po nogama i vratovima. (Kur'an, 38:32-33)

i kad stigoše do mravlje doline, jedan mrav reče: "O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman i vojske njegove, a da to i ne primijete!" I on se nasmiја glasno riječima njegovim i reče: "Gospodaru moj, omogući mi da budem zahvalan na blagodati Tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da činim dobra djela na zadovoljstvo Tvoje, i uvedi me, milošću Svojom, među dobre robove Svoje!" (Kur'an, 27:18-19)

2. Životinje u Kur'anu su spomenute kao Božija stvorenja i znaci koji vode ka vjeri:

Pa zašto oni ne pogledaju kamile – kako su stvorene? (Kur'an, 88:17)

Allah se ne ustručava da za primjer navede mušicu ili nešto sićušnije od nje; oni koji vjeruju – ta oni znaju da je to Istina od Gospodara njihova; a oni koji ne vjeruju – govore: "Šta to Allah hoće sa ovim primjerom?" Time On mnoge u zabludi ostavlja, a mnogima na Pravi put ukazuje; ali, u zabludi ostavlja samo velike grješnike, (Kur'an, 2:26)

O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: "Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!" (Kur'an, 22:73)

3. Kur'an nas informiše da životinje imaju inteligenciju:

Allah onda posla jednog gavrana da kopa po zemlji da bi mu pokazao kako da zakopa mrtvo tijelo brata svoga. "Teško meni!" – povika on – "zar i ja ne mogu, kao ovaj gavran, da zakopam mrtvo tijelo brata svoga!" I pokaja se. (Kur'an, 5:31)

4. Bog objavljuje u Kur'anu da se životinje ponašaju u skladu s objavom:

Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi, zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!" Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju. (Kur'an, 16:68-69)

5. Dokazi stvaranja kod životinja su detaljno opisani u Kur'anu:

Vi imate pouku i u stoci: "Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete, koje nastaje od grizina u buragu i od krvi – ukusno onima koji ga piju. (Kur'an, 16:66)

6. Rečeno nam je da su životinje stvorene u različitim oblicima kao izvor ljepote:

I ljudi i životinja i stoke ima, isto tako, različitih vrsta. A Allaha se boje od robova Njegovih – učeni. Allah je, doista, silan i On prašta. (Kur'an, 35:28)

Kako oni ne vide da Mi samo zbog njih stoku stvaramo i da oni njome raspolazu kao vlasnici? (Kur'an, 36:71)

7. Rečeno nam je da se životinje klanjaju Bogu i da Ga slave:

Zar ne znaš da se i oni na nebesima i oni na Zemlji Allahu klanjaju, a i Sunce, i Mjesec, i zvijezde, i planine, i drveće, i životinje, i mnogi ljudi, a mnogi i kaznu zaslužuju. A koga Allah ponizi, niko ga ne može poštovanim učiniti; Allah ono što hoće radi. (Kur'an, 22:18)

Zar ne znaš da Allaha hvale svi koji su na nebesima i na Zemlji, a i ptice širenjem krila svojih; svi znaju kako će Mu se moliti i kako će Ga hvaliti. A Allah dobro zna ono što oni rade. (Kur'an, 24:41)

Kao što smo i vidjeli, Bog u Kur'anu govori o mnogo različitih vrsta životinja koje Ga slave kao inteligentni i savršeni primjerci stvorenja, te opisuje ljubav, brižnost i privrženost poslanika njima. Pervezni koncept religije fanatika koji naglašava mržnju ka životinjama nigdje u Kur'anu nema osnova.

Također vidimo primjere vrijednovanja i ljubavi ka životinjama u poslanikovom (savs) životu – zasnovane na primjeni Kur'ana. Naš poslanik (savs) mnogo je volio životinje i bio prema njima nježan, na način da to potpuno pobija fanatike. Neka od poslanikovih (savs) djela koja ukazuju na njegovu privrženost životinjama su slijedeća:

Ljubav našeg poslanika (savs) prema životinjama

Naš poslanik (savs) je ukinuo praksu okrutnog tretiranja životinja

Neukost koja je vladala u društvu u vrijeme kada je naš poslanik (savs) počeo propovijedati islam manifestirala se i u maltretiranju životinja. Koristili bi životinje kao mete za strijeljaštvo, sjekli bi im uši i repove, te čak ih i žigosali po licu da bi ih razlikovali od životinja drugih ljudi. Kada bi ogladnjeli u pustinji, rasjekli bi kamilama grub da izvuku komad mesa, pa ih onda opet zašili.

Naš poslanik (savs) je u potpunosti ukuo ove neprijatne običaje neukog društva. On je smatrao da i životinje zaslužuju samilost. Sve prakse maltretiranja životinja su okončane od strane našeg poslanika (savs).

Naš poslanik (savs) je zabranio izrabljivanje životinja

Naš poslanik (savs) je zabranio izrabljivanje životinja. Razgovori i ceremonije koje su se izvodile dok su ljudi bili postavljeni jedni naspram drugih sjedeći na leđima svojih životinja i po nekoliko sati, a koje su se održavale već stotinama godina, on je zabranio. Vlasnicima je jedino bilo dozvoljeno da jašu životinje ukoliko je to bilo zaista potrebno. Naš poslanik (savs) izdao je upozorenje riječima: “Ne koristite leđa svojih životinja kao stolice. Bog vam ih je dao u službu kako bi vam olakšale putovanja na mjesta na koja inače ne biste mogli stići vi lično bez izlaganja velikim poteškoćama. On je također stvorio i zemlju. Sve svoje druge potrebe obavite sa zemlje.” (Sunan Abu Dawud, Jihad 61, [2667])

Još jedan hadis glasi: “Jašite svoje životinje nježno i samo kada su u stanju da budu jahane, i oslobodite ih onda kada treba da se odmore. Ne koristite ih kao sjedalice dok pričate jedni s drugima na ulicama (ne provodite sate u razgovoru dok sjedite na životinji).” (Ahmad, III, 439)

Parvo radnih životinja na odmor

Naš poslanik (savs) dao je radnim životinjama parvo da se odmore na isti način kako to i ljudi rade, te je naglašavao potrebu da se i životinje odmore kada se caravan zaustavi na odmorištima uz put.

Naš poslanik (savs) je zabranio zlostavljanje i maltretiranje životinja

Naš poslanik (savs) je govorio: “Ko ubije vrapca ili nešto veće od toga bez opravdana razloga, Bog će ga smatrati za to odgovornim na Sudnjem danu.” (Sunan Abu Dawud, 2/11) i naređivao je da se “gnijezda ptica ne smiju oštećivati, a njihova jaja i pilići uzimati.” (Sahih Bukhari, 139).

Naš poslanik (savs) je zaustavio nekog je tukao životinju koju je jahao i upozorio ga da je to krđenje Božijeg zakona. “Bog nije stvorio životinje da bi im ti to radio,” rekao je. (Musnad Ahmad, 4/131)

Privrženost našeg poslanika (savs) kuji i njenim kućicama

Dok je poslanik (savs) prolazio sa armijom od 10.000 ljudi, ugledao je kaju koja se upravo okotila i njene kućice. Pozvao je Djuail, sina Suraka, i naredio mu: “*Stani ispred kaje i njenih kućica i stražari dok sva armija ne prođe, pa ih zaštiti da ih neko ne bi zgazio.*” (ash-Shami, *Subul al-Huda Wa-al-Rashad*, VII, 51) zahvaljujući nježnosti poslanika (savs) armija od 10.000 ljudi je izmijenila putanju da ne bi omela psa i njene kućice.

Izreka poslanika (savs) koja odražava ljubav prema životinjama: "Život svakog psa treba poštovati"

"Ne samo korisnih pasa, živote svih pasa treba poštovati i štititi sve dok ne uzrokuju nikakvu štetu i ne postanu nasilni ili agresivni." (Hashyatu'l-Bayjarmi Ala'l-Manhaj-al-Maktabatu'sh-Shamila, 1/474)

Mačka našeg poslanika (savs), "Muezza"

Naš poslanik (savs) je imao mačku imena jMuezza." Toliko je volio Muezzu da je jednog dana, kada je Muezza zaspala na rukavu njegova ogrtača, poslanik (savs) izabrao da odreže taj dio ogrtača radije nego da ju probudi.

Pri tome, ime Abu Hurayre, onoga ko je prenio mnogo poslanikovih (savs) hadisa, znači "otac mačića."

Privrženost našeg poslanika (savs) ptici i njenom pilićima

"Bili smo na putu i tookom odusutva poslanika, vidjeli smo pricu i njena dva pilića, pa smo ih uzeli. Majka ptica je kružila iznad nas po zraku i udarala svojim krilima od tuge. Kada se poslanik Muhammed vratio, rekao je "Ko je povrijedio osjećanja ove ptice dirajući njene piliće? Vratite joj ih." (Sahih Muslim)

Jare

Naš poslanik (savs) je ovo reako čovjeku koji je muzao kozu: "Ostavi malo mlijeka i za mladunče koze kad je mužeš." (Majmua'z-Zawaid, 8:196)

Izgladjela kamila i njen vlasnik

Naš poslanik (savs) je ušao u voćnjak koji je pripadao jednom muslimanu iz Medine, pa je tamo ugledao kamilu koja jeca od gladi, što ga je duboko potreslo. Prišao je kamili i pomilovao ju, pa je upitao za njena vlasnika. Potom je upozorio vlasnika riječima: "Zar se ne bojiš Boga po pitanju ove životinje koje je u tvom posjedu?" (Sunan Abu Dawud, "Jihad", 44)

U drugom hadisu naš poslanik (savs) kaže: "Bojte se Boga po pitanju ovih nijemih (životinja)." (Sunan Abu Dawud, Jihad, 44/2548)

Antilopa koja je spavala

Tokom karavana, naš je poslanik (savs) ugledao antilopu koja spava u hladu. Naredio je jednom od svojih pratilaca da sačeka i da obezbjedi da niko ne ometa životinju u prolazu. (*Malik's Muwatta, Hajj, 79; Sunan an-Nasai, Hajj, 78*)

Magarac sa žigom na licu

Prilikom jednog putovanja poslanik (savs) je video magarca koji je imao žig na licu i rekao "Bog prokleo one koji su ga žigosali." (Sahih Muslim) te je preporučio da se žigosanje vrši tako da se životinje ne povrijeđuju.

Lijepo se odnositi prema životinjama

"Putnik je na putovanju je bio žedan i sišao je u bunar da se napije iz njega. Kada je izašao iz bunara ugledao je psa koji je bio jako žedan i lizao zemlju svojim jezikom. Pomislivši da je pas bio žedan baš kao on, on je sišao u bunar i ponovo donio vodu u svojoj kožnoj čarapi za psa da se napije. Tada mu je, Svemogući Bog oprostio njegove grijeha. Poslanika (savs) su upitali da li Svemogući nagrađuje čak i djela milosrđa prema životinjama. On je odgovorio: "Da, postoji nagrada za dobročinstvo prema svakom živom biću." (Sahih Bukhari)

Kada su ga ashabi pitali: "Hoćemo li zaraditi dobro djelo ako damo životinjama vode za piće?" Poslanik Božiji je odgovorio: "Dobro djelo se može zaraditi od davanja vode svim živim bićima." (Tajrit, Vol. VII, str. 223)

Razlog zašto smo se pozvali na ovaj hadis kao valjan dokaz jeste to što je kompatibilan s Kur'anom. Razlog zašto je naš Poslanik (savs) je bio tako ljubazan prema životinjama je obrazovanje koje je dobio iz Kur'ana. Naš poslanik (savs) je sigurno osoba koja je najbolje mogla shvatiti da je Bog stvorio brojne oblike života, od kojih svaki ljepše i sposobniji od prethodnog, kao dokaz, ljepotu i blagoslov. On je jasno vidio kako Bog ukazuje na Njegova imena Milostivog i Samilosnog, re svoje veličanstveno umijeće u živim bićima. Naš poslanik (savs) je pokazao kroz svoje postupke kako samilost i naklonost koju preporučuje Kur'an, koja preporučuje ljubav, treba biti sastavni dio identiteta muslimana. Ovo se također može vidjeti u savjetu koji je naš poslanik (savs) dao u vezi samilosti:

"Onima koji su milostivi će milost ukazati Najmilostiviji. Budi milostiv prema onima na Zemlji i Onaj čija su nebesa će se tebi smilovati." (Sunan at-Tirmidhi, 1924)

"Onaj ko je lišen nježnosti i ljubazosti, lišen je sve dobrote..." (Sahih Muslim, Birr, 76)

Stoga, kreatori praznovjerja pokušavaju uzalud pronaći okrutnost prema životinjama u islamu ili u djelima našeg poslanika (savs), i umjesto toga se daju u smišljanje prevara

kako bi ubijedili druge u svoje besmislene stavove. Kur'an je knjiga u kojoj je opisana savršena ljubav prema ljudskim bićima, životinjama i biljkama, a naš poslanik (savs) je živio u skladu s Kur'anom cijelog svog života.

Lažni karakter fanatika

“Anas b. Malik prenosi da su neki ljudi (iz plemena) 'Uraina došli Božijem poslaiku (savs) u Medinu, ali im je njena klima bila neprijatna. Stoga je Božiji poslanik (savs) rekao: ako želite, možete otići do kamila Sadake i napiti se njihova mlijeka i urina...” (Sahih Muslim, Knjiga 16, Hadis 4130)

“Prenosi Abu Huraira: Poslanik je reako “Ako mušica upadne u piće koga od vas, trebate je potopiiti (u piće) jer jedno njeno krilo nosi bolest, a drugo lijek za bolest.” (Sahih Bukhari, Knjiga 54, Hadis 537)

“Prenosi Ibn 'Abbas: Poslanik je reako 'Kada jedete, ne brišite svoje rike dok ih ne polžete, ili neka ih polže neko drugi.” (Sahih Bukhari, Knjiga 65, Hadis 366; Sahih Muslim, Knjiga 23, Hadis 5037)

“Prenosi Maimuna: Božiji poslanik je upitan u vezi geje (jestivog putera) u koji je upao miš. Rekao je “Izvadite miša i i bacite dijelove putera oko njega, a ostatak iskoristite.” (Sahih Bukhari, Knjiga 4, Hadis 236; Malik's Muwatta, Knjiga 54, Hadis 54.7.20; Sunan Abu Dawud, Knjiga 27, Hadis 3833)

Ovi lažni hadisa, od kojih je ovdje za promjer izdvojeno samo nekoliko, su dokaz prljavštine i užasno gživota koji vode ljudi fanatičnog mentaliteta. Uz pomoć ovih izmišljenih hadisa, fanatici suludo kelveću čak i našeg poslanika (savs). Ovi lažni hadisi u skladu s kojima se ponašaju fanatici također nam govore i o njihovu konceptu čistoće i bontona. Bog nikada nije dozvoljeno nešto tako odvratno. Prema Kur'anu, muslimani imaju dužnost biti bespriječno čisti, održavati svoje domove čistim, nositi čistu odjeću i jesti čistu hranu. Prema Kur'anu, muslimani su čisti, a politeisti su nečisti. fanatici koji ne žive u skladu s Kuranom i koji izmišljaju vjeru koja je drugačija od one koju je Bog objavio, te time s Bogom nekog drugog izjednačava, uklapa se u ovaj opis veoma dobro. Bog u ajetu objavljuje:

O vjernici, mnogobošci su nečisti... (Kur'an, 9:28)

... On kažnjava one koji neće da razmisle. (Kur'an, 10:100)

Kao što smo vidjeli, Bog u ajetima govori o zajednicama koje ne koriste svoj intelekt. To je odličan opis fanatika koji idu za praznovjerjem uprkos istini u Kur'anu. Bog strašno kažnjava zajednice koje se povode za praznovjerjem, ne koristeći svoj razum, i koje se bave izmišljanjem potpuno drugačije religije, unatoč tome što imaju Kur'an u svojim rukama, i iako znaju da je ta izmišljena vjera lažna. To je zaista ono što se dešava. Zbog

svoje neukosti, fanatične zajednice vjeruju u sve prljavštine lažnih hadisa navedenih gore i žive život prožet patnjom.

Naravno, postoje neki ljudi među njima koji žive takav život nevoljno, uglavnom iz neznanja i takvi ljudi su zapravo u većini. Stoga, njih moramo posmatrati odvojeno od bezumnih fanatičnih zajednica o kojima je riječ. Njima je uvijek potrebno obrazovanje zasnovano na činjenicama navedenim detaljno u ovoj knjizi, tj. zasnovano na dokazima iz Kur'ana, drugim riječima.

Prema Kur'anu, ono što Bog želi od muslimana jeste da imaju vrlo detaljan i nepogriješiv sistem čistoće. Neki od ajeta iz Kur'ana pozivaju muslimane da budu čisti i glase:

I haljine svoje očisti! Uklonite svu prljavštinu!! (Kur'an, 74:4-5)

O ljudi, jedite od onoga što ima na Zemlji, što je dopušteno i što je prijatno, i ne slijedite šejtanove stope, jer vam je on neprijatelj očevidni! (Kur'an, 2:168)

... Džamija čiji su temelji, već od prvoga dana, postavljeni na strahu od Allaha zaista više zaslužuje da u njoj obavljate molitvu. U njoj su ljudi koji se vole često prati, a Allah voli one koji se mnogo čiste. (Kur'an, 9:108)

O vjernici, jedite ukusna jela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ta vi se samo Njemu klanjate! (Kur'an, 2:172)

A one koji vjeruju i čine dobra djela uvešćemo, sigurno, u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći; u njima će vječno i zauvijek ostati, a u njima će čiste žene imati... (Kur'an, 4:57)

Pitaju te što im se dozvoljava. Reci: "Dozvoljavaju vam se lijepa..." (Kur'an, 5:4)

Od sada vam se dozvoljavaju sva lijepa jela... (Kur'an, 5:5)

Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela?" Reci: "Ona su za vjernike na ovom svijetu, na onome svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi podrobno izlažemo dokaze ljudima koji znaju. (Kur'an, 7:32)

onima koji će slijediti Poslanika, Vjerovjesnika, koji neće znati čitati ni pisati, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvrćati ih, koji će im lijepa jela dozvoliti, a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi... (Kur'an, 7:157)

I kada smo kao pribježište Ibrahimu pokazali mjesto gdje je Hram, rekli smo: "Ne smatraj Nama nikoga ravnim, i očisti ovaj Hram Moj za one koji će ga obilaziti, koji će tu u blizini njegovoj stanovati, i koji će molitvu obavljati (Kur'an, 22:26)

Postoji mnogo Kur'anskih ajeta koji muslimanima naređuju da budu čisti a mi smo citirali samo nekoliko ovdje. Postoji jedna izrazito važna pouka koju naglašava ajet 32 sure al-A'raf, a to je da jednako kako postoje oni koji zabranjuju ukrase i lijepu odjeću muslimanima, također se trude zabraniti i lijepu obskrbu. Zaista, pažljivim pregledom životnog stila fanatika uviđamo da ovi bi ljudi svojim ekstremističkim razumom bili u stanju učiniti čistoću zabranjenom muslimanima.

Prema Kur'anu, musliman mora biti najčistija i najjurenija osoba. Mora se odjevati lijepo i na savremen način, mora jesti čistu hranu i održavati svoj dom čistim – jednostavno, mora biti čist u svakom momentu. Naš poslanik (savs) je bio besprijekorno čist. Svaki pokušaj da se okleveće tako temeljita osoba poput našeg poslanika (savs) je jedna vrsta gore opisanog ozbiljnog prestupa u Božijim očima. Fanatici se, ipak, ponašaju kao da toga nisu svjesni.

Dozvolite da sada sagledamo šta je poslanik (savs) zaista govorio u cilju da ukažemo na greške prethodno navedenih izmišljenih hadisa. Neki vjerodostojni hadisi na ovu temu govore o čistoći našeg poslanika (savs) i njegovoj temeljitosti: (Ovi hadisi su u određeni vjerodostojnima jer su u skladu s Kur'anom):

Islam je čist. Zbog toga, treba održavati i sebe čistim, također. Samo čisti ljudi mogu ući u Džennet. (Ahmad Diya'al-Din al-Kamushkhanawi, Ramuz al-hadisima, vol. 1, 96/2)

A vjernik nije prljav. (Sahih Bukhari)

Očistite sve dobro. Čistoća dovodi do vjere, a vjera vodi u raj. (al-Taberani)

Čistoća je pola vjere ... (Sahih Muslim, Knjiga 2, Hadis 432)

Prenosi Salman al-Perzijski: Pročitao sam u Tevratu da se blagoslov hrane sastoji u abdestu uzetim prije nje. Pa sam to spomenuo pred poslanikom (as). On je rekao: "Blagoslov hrane sastoji u abdestu prije i abdestu poslje nje." (Sunan Abu Davud, Knjiga 27, 3752 Hadis)

Onaj koji jede luk i češnjak i praziluk, ne bi trebalo da pristupa džamiji jer melecima smetaju iste stvari kao i djeci Ademovoj. (Sahih Muslim, Knjiga 4, Hadis 1147)

Perite odjeću, uredite kosu, očistite zube i oblačite veoma čistu odjeću. Budite čisti! (Ibn Asakir)

Ko god da jede češnjak ili luk treba se držati podalje od naše džamije ili treba da ostane u svojoj kući. (Sahih Buhari, Knjiga 12, Hadis 814)

Ključ za molitvu (namaz) je čistoća ... (Sunan Abu Dawud, Taharah, 31: Tirmidhi, Taharah, 39)

Oblačite i one blagoslove koje vam je Bog darovao, tako da se na vama to može vidjeti! (al-Taberani)

Prenosi Aisha, Ummul Mu'minin: Božiji poslanik (savs) nam je naredio... da džamije treba održavati čistim i namirisanim. (Sunan Abu Davud, Knjiga 2, Hadis 455)

Kada Bog daruje blagoslov Svom robu, Voli da blagoslov da bude vidljiv na tom robu. (al-Taberani)

Ebu Sufjan je rekao: "Ebu Ejjub Al-Ansari, Džabir bin Abdullah, a Anas bin Malik mi je rekao da kada je ovaj ajet:" U njoj (džamiji) su ljudi koji vole da se čiste i da budu očišćeni. I Bog voli one koji se sami čiste i očiste. " [9: 108] je objavljen, Božiji poslanik (savs) je rekao: "O Ensarije! Bog vas je pohvalio za čistoću. Kakva je vasa čistoća?' Oni su rekli: "Mi smo abdestili za namaz i kupali se da se očistimo od nečistoće poslije spolnog općenja, a čistili smo se vodom." On je rekao: 'To je ispravno. Dakle, pridržavajte se toga'"(Ibn Madže Sunan, Poglavlje Ne: 2, Hadis 355).

"Među stvarima Ovog svijeta, najdraže su mi žene i mirisi, a radost mog smiarja je u molitvi." (al-Nasai, 3939, iz Hadis Anas ibn Malika (ra))

Prljavo poimanje vjere i mizeran status muslimana

Pod utjecajem različitih izmišljenih hadisa fanatici pribjegavaju stilu života koji posmatna sve vrste odvratnosti kao legitimne, a prljavštinu načinom života, pa također njeguju i veoma nizak životni standard. Zbog toga postoji veoma rasporostranjen, i na žalost "popularan" nizak životni standard u nekim islamskim zajednicama. U svjetlu koncepta gdje je nizak životni standard prihvatljiv, musliman je neko ko izgleda zapušteno, prljavo, neuredno i sirovo – niti blizu kvalitetu i kulturi, te kao neko ko ne pridaje nikakvu važnost ljepoti i bontonu, te ko čak nije u stanju ni da razumije te principe. Ukoliko obratite pažnju, uvidjet ćete da se uvijek užae trud da se ostavi takav utisak kada god se spomene riječ "musliman."

Naravno, nije čudno da ovi ljudi imaju tako nižak standard i vode bijedan život, nakon što pogledate njihov koncept islama: ne može se naći čak ni izuzetak koji potvrđuje pravilo po pitanju kvaliteta tamo gdje prevladava mentalitet koji ženama brani i sređivanje obrva (govorit ćemo o ovome u nastavku), koji insistira da ljudi treba da poližu svoje ruke nakon jela umjesto da ih operu, te da zdjelu supe s muhom udavljenom unutra smatraju zdravom. Ovaj lažni concept religije je prizveo lažne hadise koji su toliko rasprostranjeniji da ovi ljudi kritikuju muslimana ukoliko izgleda pristojno i lijepo.

Ova prevara pod krinkom islama je utkana u cijelo islamsko društvo na jedan ili drugi način, i ta sablasna pojava čini da se i druge zajednice osjećaju nelagodno, naravno.

Međutim, u Kur'anu postoji izvanredan standard. Kao najsavršeniji praktikant Kur'ana, poslanik (savs) je bio najuglađenija i najpametina osoba svog vremena. Uvijek je bio čist. Uvijek je nosio najkvalitetniju i najčistiju odjeću, te se uvijek ponašao ljubazno. Da je naš poslanik (savs) živ danas, bez sumnje bi bio najistaknutija osoba našeg vremena iz razloga što se naš poslanik (savs) vodio isključivo Kur'anom, a Kur'an nalaže održavanje najvišeg mogućeg standard sve vrijeme.

Veoma je važno razjasniti da visok standard nije nešto što se stiče novcem, imovinom ili dizajnerskom odjećom: **visok standard je osobina koja se može postiću cijeneći čistoću, njegu i ljepotu, kroz savršeno ponašanje i stav, te kroz poštovanje,**

ljubav, razum i moralne vrijednosti. Osoba može nostiti istu odjeću svaki dan ali imat će visok standart ukoliko ju očisti svaki dan i njeguje ju. Neko ko možda ne dijeli mišljenje sa drugima će biti dovoljno visokog standard ponašanja da poštuje mišljenje drugih ljudi i da se prema njima odnosi s pažnjom. Ponašanje je jedno od najvažnijih načina da se dosegne visok standart vrijednosti. Neko ko ne može podnijeti prljavštinu, pohlepu ili ružno ponašanje je već osoba veoma visokog standard vrijednosti. Neko ko lijepo govori, hvali ljepotu, koristi svaku priliku da prepozna iznimnu vrijednost nauke i elegancije, te ko prirodno cijeni druge ljude je osoba visokog standard vrijednosti.

Sve ove karakteristike koje zahtijevaju vrijednost su, u mnogome, zaboravljenje u islamskim društvima, a razlog za to je greška u koju su zapale ove zajednice: napustile su Kur'an. Pojavila su se društva koja preferiraju kvantitet u odnosu na kvalitet, mržnju u odnosu na ljubav, te prljavštinu u odnosu na čistoću i urednost. Jedini lijek za ovu specifičnu nesreću je Kur'an. Jedna od hitnih stvari koja se mora napraviti odmah jeste da se ovim društvima ukase na vrhunski kvalitet muslimana uz dokaze iz Kur'ana. Sve dok se ne podkrijepi dokazima iz Kur'ana, ova društva će nastaviti da okreću glavu od demokratije, da budu zajednice bjesa, da šire mizeriju i da se drže što dalje od umjetnosti i čistoće. Ovo je pošast koja iz dana u dan sve više raste.

POGLAVLJE 3

Mržnja fanatika prema ženama

Žene su jedan od najljepših blagoslova na ovom svijetu

Jedan od najupečatljivijih primjera nedostatka ljubavi i grubosti fanatičnog mentaliteta jeste stav ovih ljudi ka ženama. Zbog raznih sujevjerja koja izmišljaju, fanatici žene gledaju kao manje vrijednu vrstu, isključuju ih iz društva i ne mogu čak da podnesu ni da ih gledaju na ulici. Na narednim stranicama ukazat ćemo na stav fanatika prema ženama, citirajući izmišljene hadise na ovu temu, a onda dokazati da su njihove neispravne percepcije dijametralno suprotne Kurpanu i istinskim riječima našeg poslanika (savs). Izmišljeni hadisi o kojima je riječ će dati mnogo bolji uvid u stanje krajnje nemoralnog ugnjetavanja žena u mnogim muslimanskim državama.

Ističući fanatičnu perspektivu ka ženama, oni forsiraju stav da je vjera i razum žena manjkava. Tu prevladava ideja da su žene tek polovična ljudska bića i da njima treba upravljati i usmjeravati ih. Za ljude koji ovako razmišljaju je čak i samo postojanje žena pošast i uzrok ljutnje, pa oni stoga osjećaju potrebu da ih pokriju, isključe iz društva, liše svih prava i proglase neljudskim što više mogu. Blesavo se trude pretvoriti žene u građane drugog reda i spriječiti ih da donose vlastite odluke i budu involvirane u društveni život, re pokušavaju da ih pretvore u zajednicu koju oni kontrolišu jer znaju veoma dobro da su žene sposobne samostalno razmišljati čak i o detaljima koji njima promakni, donostiti sudove i ispravno zaključivati na osnovu detaljne analize. Isključivanje žena uz pomoć ovih nelegitimnih sredstava je omogućilo fanaticima da šire ove svoje neistine veoma lahko.

Ipak, Bog je objavio da nema razlike između muškaraca i žena po pitanju pobožnosti, te da žene i muškarci imaju jednake odgovornosti kada se tiče dobročinstva, širenju morala i intelektualne težnje ka pravom putu. Prema Kur'anu su muškarci i žene jednaki po pitanju odgovornosti. Međutim, Kur'an ženu stavlja u superiorniju poziciju u odnosu na muškarca po pitanju brižnosti i vrijednosti, te brige o sebi. Neki ajeti kojima fanatici i neprijatelji islama oduvijek pokušavaju dokazati svoje teze o ženama zapravo govore o superiornosti žena, te važnosti i vrijednosti koju im Naš Gospodar pridaje. Detaljno ćemo razmotriti ove ajete u narednim redovima.

Jedno od poređenja koje Naš Gospodar koristi u vezi žena u Kur'anu pokazuje koliko ih On cijeni. On poredi ženu s delikatnom biljkom ili cvijetom. Ovaj opis Merjeme (as)/Marije je direktan dokaz vrijednosti koju Bog pridaje ženama:

I Gospodar njen primi je lijepo i učini da odraste lijepo [kao lijepa biljka]... (Kur'an, 3:37)

Briga o divnom cvijetu zahtjeva najveći senzibilitet. Divna biljka je osjetljiva i vrijedna, te zahtjeva brigu i pažnju. Ljepota cvijeta, njegova delikatnost, briga koju zahtijeva, te vrijednost i važnost koju simbolizuje opisuju mjesto koje žene imaju u Kur'anu. Zapravo Bog je stvorio sve biljke i cvijeće na svijetu kao elemente ljepote, kao očaravajuće blagoslove, simbole čistoće i čuda stvaranja, korištenje takvog izraza ljepote u poređenju sa ženama, način na koji Bog poredi žene sa simbolom čistoće i ljepote je izvanredna demonstracija vrijednosti koju pridaje ženama.

Žene u Kur'anu

Veličanstvena vrijednost koja se ženama pridaje u ovim Kur'anskim ajetima koji o njima govore je pod posebnom zaštitom u svim okolnostima. U pogledu odgovornosti, međutim, žena se smatra jednakom muškarcu. Stoga, žena je pod zaštitom ne zato što joj je ista potrebna, nego zato što ima posebnu vrijednost.

Prema Kur'anu, žena može raditi ukoliko želi, ali nije na to prisiljena. Kao što vidimo u Kur'anskom primjeru kraljice Sabe, žena može čak i vladati državom. Vidimo i na primjeru Merjeme/Marije (as), uzora svim ženama, žena je prema Kur'anu snažnija, odlučnija i upornija od muškarca u izvanrednim okolnostima. Žena je prema Kur'anu kraljica, biće kojem se uvijek mora dati dostojanstveno mjesto. Po pitanju perspective prema ženama, Kur'an je dakle najljepša uputa cijelom svijetu.

U vrijeme našeg poslanika (savs), žene su bile uključene, jednako kao i muškarci u život. Činjenica da je blagoslovljena supruga poslanika (savs), Hadžera (ra), bila vrlo poznata i cijenjena poslovna žena u regijonu je veoma važna informacija u cilju prikazivanja aktivne uloge koju su žene imale u društvenom životu. U vrijeme poslanika (savs), ženski i muški suvremenici su imali jednaku odgovornosti za upućivanje ljudi koji su tek prihvatili islam, radi uspostavljanja društvenog uređenja, pa čak i rata. Ljubaznost, ljubam, toplina i dobrota koje je poslanik (savs) pružao svojim ženama su bile najbolji uzor cijelom svijetu. Jasno je da naš poslanik (savs), koji se utrkiavao sa svojim ženama, koji je saginjao da im pomogne da uzjašu magarca, koji je hvalio superiornost žena svakom prilikom i koji je naslanjao svoju glavu na rame svojih supruga da se osmori dok je posmatrao zabavne događaje, nikada ne bi dozvolio sramotne prakse fanatika. Također, neupitno je da uvlačenjem sumnje kroz izmišljene hadise u živote suvremenika i Božijeg poslanika (savs), fanatici žele oklevetati i poslanika (savs) i njegove suvremenike, preuzimajući na sebe tako težak teret.

Razlog za tako različit tretman žena u religije fanatika u odnosu na ono što je opisano u Kur'anu će postati očit odmah nakon što razmotrimo neke od izmišljenih hadisa. Također ćemo pružiti i jasan odgovor na svaki izmišljeni hadis iz Kur'ana.

Način na koji fanatici kleveću žene

Ideja da su žene manje inteligentne i pobožne

O žene! Često proklinjete i nezahvalne ste svojim muževima. Nisam vidio nikoga s većim nedostatkom inteligencije i vjere od vas. (Sahih Bukhari, Poglavlje 24, Hadis 541)

Bog je rekao: ... Također sam je učinio glupom, mada je stvorena pametna, i moram učiniti da veoma pati tokom trudnoće i porođajaja... (Historija Al-Tabarija: Opće upute i Od stvaranja do Potopa, prevod Franz Rosenthal [State University of New York Press, Albany], Toml. 1, str. 280-281)

Nema spomena niti u jednom ajetu Kur'ana o tome da su žene slavije od muškaraca u inteligenciji. Naprotiv, obraćajući se "vjernicama i vjernicima," Bog nam govori da imaju jednaku odgovornost u Njegovim očima. Dakle, oni su slični u pogledu inteligencije i savjesti. Šta više, u primjeru kraljice Sabe vidimo da žene mogu čak biti i vladari država i donositi odluke o najvažnijim stvarima. Pri tome, to što imaju anatomske drugačija tijela ne znači da su jedni inteligentniji od drugih, već to uzrokuje njihova Bogobožnost, ljubav prema Bogu i dubina vjere i savjesti. Bog uvijek ukazuje na istinu svim ljudskim bićima, bili oni žene ili muškarci. Stoga, ono što nekoga čini inteligentnim i pobožnim nije njihov spol, nego njihov odnos prema onome što je prezentovano njihovoj svijesti i, kao što Kur'anski ajet kaže: **"O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti..."** (Kur'an, 8:29) Strah od Boga: to je jedino mjerilo inteligencije u Kur'anu. Dakle, na jednako kao što muškarci nisu superiornije samo zato što su muškarci, žena nije manjkave inteligencije prosto zato što je žena. Međutim, kao što smo mnogo puta do sad istakli, religija fanatika je potpuno drugačija od Kur'ana i prepuna je kleveta.

Način na koji kleveću i samog Boga ovim izmišljenim hadisima ukazuje na stepen do kojeg su spremni ići ovi fanatici. Ništa ni slično tvrdnjama "...učinio sam ju glupom i mora se patiti tokom trudnoće i poroda" ne stoji u Kur'anu, pa se pitamo kakav je onda status ovih riječi koje se pripisuju Bogu? Gdje je to objavljeno, zašto se misli da je od Boga ako se ne pojavljuje u Kur'anu? Najveća opasnosti religije fanatika je da lažu o Bogu i sama činjenica da su za to sposobni.

Trudnoća se smatra svetim stanjem prema Kur'anu, zbog kojeg se također i majke smatraju svetima. Naš Gospodar objavljuje u slijedećim ajetima:

Mi smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti. (Kur'an, 31:14)

Čovjeka smo zadužili da roditeljima svojim čini dobro; majka njegova s mukom ga nosi i u mukama ga rađa, nosi ga i doji trideset mjeseci. A kad dospije u muževno doba i kad dostigne četrdeset godina, on rekne: "Gospodaru moj, dozvoli Mi da Ti budem zahvalan na blagodati koju si darovao meni i roditeljima mojim, i pomози mi da činim dobra djela kojima ćeš zadovoljan biti, i učini dobrim potomke moje; ja se, zaista, kajem i odan sam Tebi." (Kur'an, 46:15)

Merjema (as) je zatrudnjela Božijom voljom i bila je strpljiva kada se suočila sa svim poteškoćama na koje je naišla tokom trudnoće. Zato što je bila tako snažna i odana Bogu postala je superiorna u odnosu na sve druge žene na svijetu:

I kada meleki rekoše: "O Merjema, tebe je Allah odabrao i čistom stvorio, i boljom od svih žena na svijetu učinio." (Kur'an, 3:42)

Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je uvijek istinu govorila... (Kur'an, 5:75)

Pokazujući svoj lični zastrašujući stav prema ženama kroz govor o "gluposti" i referirajući se na trudnoću i porođaj kao Božiju kaznu, fanatici istovremeno vrijeđaju i Merjemu (as), i savremenike poslanika (savs) i sve druge pobožne žene kojima su date izvanredne vrline.

Komplikacije tokom trudnoće i bol pri porođaju su nevolje ovog svijeta i zahtjevaju veliku snagu, čvrstinu i odlučnosti. Bog objavljuje da majka koja pokaže snagu kada je suočena s teškoćama ima vrlo visoku vrijednost u Njegovim očima. Zbog toga, majka koja je pokorna Bogu i voli Boga usprkos svim poteškoćama je veoma superiorno biće. Vrijednost koja se pridaje majkama je jedna od moralnih vrijednosti Kur'ana.

Kao što smo i vidjeli, postoje mnogi razlozi zbog kojih bi žene mogle biti i superiornije u odnosi na muškarce u Kur'anu, pa je stoga ideja da su "manjkave inteligencije i vjere" u najmanju ruku groteskna kleveta fanatika. Bog se obraća muškarcima i ženama jednako kada govori o odgovornostima. Zbog toga su u Kur'anu na toliko mjesta vjernice, žene i vjernici, muškarci spomenuti istovremeno. Jedan od takvih ajeta glasi:

Muslimanima i muslimankama, i vjericima i vjericama, i poslušnim muškarcima i poslušnim ženama, i iskrenim muškarcima i iskrenim ženama, i strpljivim muškarcima i strpljivim ženama, i poniznim muškarcima i poniznim ženama, i muškarcima koji dijele zekat i ženama koje dijele zekat, i muškarcima koji poste i ženama koje poste, i muškarcima koji o svojim stidnim mjestima vode brigu i ženama koje o svojim stidnim mjestima vode brigu, i muškarcima koji često spominju Allaha i ženama koje često

spominju Allaha – Allah je, doista, za sve njih oprost i veliku nagradu pripremio. (Kur'an, 33:35)

Kao što je i vidljivo iu ovog ajeta, nema razlike među muškarcima i ženama kada se govori o osnovama vjere kao što su biti musliman i bojati se Boga, sjećati Ga se, biti odan Bogu, biti snažan i davati zekat – nema ni najmanje sugestije u Kur'anu da je ženama dato imalo manje bilo koje od osobina vjernika. Kakvog god spola bili, vjernici, i žene i muškarci se moraju bojati Boga što je više moguće, voljeti Ga dubokom ljubavlju i tražiti Njegovo odobravanje.

Ideja da su žene iskrivljene

Žena je stvorena od muškarčeva rebra i nikako ju ne možete ispraviti; Ako želite da se njome okoristite, iskoristite je dok njena iskrivljenost traje u njoj. A ako pokušate da je ispravite, slmićete ju, a slamanje je razvod. (Sahih Muslim, Knjiga 8, Hadis 3467; an-Nasai)

Stvaranje ljudskih bića je detaljno opisano u Kur'anu:

Mi čovjeka od bitu zemlje stvaramo, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavljamo, pa onda kap sjemena ugruškom učinimo, zatim od ugruška grudu mesa stvorimo, pa od grude mesa kosti napravimo, a onda kosti mesom zaodjenemo, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživimo – pa neka je uzvišen Allah, najljepši Stvoritelj!! (Kur'an, 23:12-14)

Niti jedan ajet Kur'ana ne govori o tome da je žena stvorena od rebra i da je iskrivljena. Nasuprot ovih termina koje koriste fanatici, Svemogući Gospodar objavljuje da su muškarci i žene stvoreni “u najboljem obliku.”

Allah vam je učinio Zemlju prebivalištem, a nebo zdanjem, i On vam obličje daje i likove vaše čini lijepim, i jelima vas opskrbljuje ukusnim. To je Allah, Gospodar vaš, i neka je uzvišen Allah, Gospodar svjetova! (Kur'an, 40:64)

Riječi “ako pokušate da ju ispravite, slomićete ju” u navedenom lažnom hadisu odnose se i na fizičku iskrivljenost rebra i na mentalnu iskrivljenost žene koja se ne može popraviti. Ipak, ništa takvo se ne pojavljuje u Kur'anu. Ovo ukazuje da je zasnovan na bijesu koji fanatici osjećaju prema ženama.

Lekcija kojoj nas Kur'an uči je slijedeća: svi, muškarci i žene, imaju mane i mogu napraviti greške. Prema Kur'anu, ove mane treba ispravljati tako što ih treba ljubazno iznijeti, usmjeravajući osobu na ono što je ispravno i ono što je pogrešno, te pokušati utjecati na svijest osobe o kojoj je riječ. Niko nema parvo odbacivati nekoga i govoriti: “ova se osoba nikada ne može popraviti.” Neko ko to učini i počne sebe smatrati

superiornijim može uvidjeti da je osoba koju smatra “nepopravljivom” zapravo u boljem položaju nego on/a na Ahiretu/u vječnosti. Jedino Bog zna ko je na pravom putu.

Sujevjerena uvjerenja fanatika da su žene manjkave i iskrivljene od svog postanka je ojačana tezom da ih je nemoguće ispraviti i promijeniti naknadno. Mnogi lažni hadisi, dakle, sadrže neistinite informacije koji utiču na to da prevladava shvatanje da su dobre žene vrlo malobrojne i da većina njih ne zaslužuje da uđe u Džennet.

Hadisi i tvrdnje izmišljeni da ponize žene

A pobožni žena među ostalim ženama je nalik na gavrana označena bijelim nogama. (Nahj al-Fasahah, str.20)

Jedna od 99 žena ide u Džennet, a ostale će u Džehennem. (Sahih Bukhari)

O žene, trebate davati sadaku mnogo i tražiti puno oprost jer sam video među vama mnogo stanovnika Džehennema. ... (Sahih Muslim, Knjiga 1, Hadis 142)

Lažnih hadisa u pitanju jasno kako su žene omalovažava i smatraju građani drugog reda u društvima sastavljen od fanatika. Nakon izrade ovih hadisa, neke islamske zajednice pretvorio u društvima straha i fanatizma koji prezirao i omalovažava žene i zatvorio ih u zatvorenom prostoru. Žene se smatraju kao građani drugog reda dovela je do razvoja zajednice strašan nedostatak civilizacije, kulturne deformacije, nedostatak ukusa i praznine; predstavnici te fanatik mentalitet nikada rasla ili razvijena. Mnoge zemlje na Bliskom Istoku danas su u sredini da je kulturna deformiteta i nedostatak kvalitetnih proizvodi koji zastrašujuće perspektivu. Ipak, religija u Kur'anu je lijep, običan, kvalitetan i mirno.

Fanatici u pitanju su potpuno podbacila shvatiti da je Bog pridaje veliku vrijednost ženama, nakit od raja, u oba ovom svijetu i na Ahiretu. Najvažnije od svega, oni nikada nisu tražili smjernice iz Kur'ana.

Nijedan od termina u lažnim hadisima u pitanju pojaviti bilo gdje u Kur'anu. Bog je opisao ljudi sa oštećenim morala, koji čine zlo i počini Haram / Zabranjeno djela detaljno u Kur'anu, a nijedan od ovih opisa reći ništa o njima se odnosi posebno na žene.

Na primjer, Bog otkriva u Kur'anu da je veliki broj ljudi neće vjerovati, i da je veliki broj onih koji rade volju pripisuju jednaka Njemu:

Elif Lām Mīm Rā. Ovo su ajeti Knjige! A ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina je, ali većina ljudi neće da vjeruje. (Kur'an, 13:1)

Većina ovih ne vjeruje u Allaha, nego druge Njemu smatra ravnim. (Kur'an, 12:106)

U drugom ajetu, Bog otkriva da uprkos njegovom crJesti sve moguće načine za ljude da uče , većina ljudi još uvijek ne uče, ali nastaviti sa istim moralnim degeneracije:

Mi smo im o ovome često govorili da bi razmislili, ali većina ljudi poriče blagodati. (Kur'an, 25:50)

Kao što smo vidjeli, ni ove ni bilo koji drugi ajete iz Kur'ana govori ništa o ljudima sa slabim moralima a ponašanja biti žena, na način na koji fanatici tvrde. Ljudi koji se ponašaju nemoralno nisu klasificirani na osnovu njihovog spola u bilo koji ajet. Ne postoji ništa u svakom ajetu kaže da su žene više nemoralne ili manje žene će ući raj. Informacije u lažnim hadisima je sve prevara a gotovih proizvoda u cilju širenja neprijateljstvo prema ženama. Kuran apsolutno a definitivno pobija lažnih hadisa u pitanju.

Ideja da su žene prepreka onima koji žive u skladu s vjerom

Zar nije bilo žena, Bog bi se pravilno obožavali. (Sujuti, Sahih Buhari, Ibn-i Adiy, Abu Khatim, Ibn-i Dževzi, Muhammed Nasuriddin a Ibn-Hibban i sve prihvatiti ovaj hadis.) (Silsilat al-Ahadisuzzaif: 74, Tenzihusharia: 1/62, Al-Leali: 2/59)

Da nije bilo žena, svi ljudi bi išli u raj. (Ibn-i Arrak a As-Saqafi ne prihvate hadis [Jamiussaghir: 2/113].)

Neka nam prije svega sjećam jednog vrlo važna stvar; mizoginom razmišljanja opisan u lažnim hadisima se pojavljuje apsolutno nigdje u Kur'anu.

Prelazimo na sadržaj gotovih hadisa gore, to nije žena ili druge blagoslove ovog svijeta koji sprečavaju ljudi koji su slabi u, ili bez vjere, dnevnog vjerske moralne vrijednosti, ali vlastite slabosti savjesti, uma a hoće. Bog je stvorio ovaj svijet kao test. Na isti način na koji ljudi su testirani kroz svoje živote problemima, poteškoćama, bolesti a slabosti, tako da su i testirani od strane blagoslova a dobre stvari. Žene su jedan od blagoslova a dragulji ovog sveta. Kao i svaki blagoslov, međutim, kako to blagoslov se ocjenjuje ovisi o moralnim vrijednostima osobe posjeduju taj blagoslov. Bog otkriva u Kur'anu da je blagoslov ovoga svijeta su nastala kao test:

Ljudima se čini da je lijepo samo ono za čim žude: žene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi. To su blagodati u životu na ovome svijetu; a najljepše mjesto povratka je u Allaha. (Kur'an, 3:14)

Kao i žene, djeca, zlato, srebro, sjajna životinja, poljoprivrednog zemljišta i bogatstvo su sve blagodati ovog svijeta i za ljude da uživaju. Međutim, osoba koja ima vjeru će također biti svjesni da su svi ovi blagoslovi zapravo pripada Bogu, da su svi blagoslovi naći u ovom svijetu su prolazne, a da su najviše i najfinije oblici svih blagodati se mogu naći u raju. Nijedan od ovih blagoslova stoga okrenuti takve ljude od Boga ili spriječiti ih nastoje na njegovom putu. Ako osoba padne u heedlessness na račun bilo koje od ovih blagoslova i više ne traži Boga odobrenje u svim stvarima, onda je to nešto što proizlaze iz njegove vlastite slabosti vere; to nije krivica blagoslova, ali od samog lica. Stoga je osoba sebe koji će morati da se suoči sa posljedicama, tako dugo dok se ne ispravi sebe. To će učiniti ništa dobro za osobu pokušavaju okriviti nekog drugog u daljem tekstu.

Dakle, čovjek koji traži da se drže odgovornim ženama, na temelju tih lažnih hadisa, za sve svoje greške, grijeha i zla djela, samo se zavarava sebe. Prema Kur'anu, vjera znači

da osoba mora služiti Bogu kako treba, bez obzira na uvjete ili okolnosti. Niko neće moći da koriste ideju da, "Bio sam u stanju da pravilno obožavaju zbog žena" kao izgovor u daljem tekstu. Kao što se kaže u ajetu, "...sam čovjek će protiv sebe svjedočiti, uzalud će mu biti što će opravdanja svoja iznositi." (Kur'an, 75:14-15) Drugim riječima, bez obzira na to izgovora osoba može doći do, on je i dalje savršeno svjestan istine. Neki ljudi koji su krivi žene za svoje propuste na temelju tih lažnih hadisa su, naravno, vrlo dobro znaju da se licemjerno a čine cijelu ideju gore. Ne obazirući se na činjenicu u ovom svijetu neće promijeniti ništa u prisustvu Boga, gdje "...i kada svako dobije ono što je zaslužio, kada im neće biti učinjeno nažao?" (Kur'an, 3:25)

Ideja da se čovjek nikada ne treba prepustiti vodstvu žene

Nikada neće uspjeti narod što ženu učini svojim vladarem. (Sahih Buhari, Knjiga 88, Hadis 219)

Poslušnost ženama je za žaljenje. (Nahj al-Fasahah, str. 35)

. Tražiti ženske savjete, a onda rade upravo suprotno od onoga što kažu "(Al-maqasid al-Hasana: 248, Tazkirat al-Mawzuat: 128, Tenzihus Sharia: 2-204, Silsilat al-hadisa: 432)

Nemojte tražiti ženske savjet, ali im se protiviti. Protive njih, jer prosperitet leži u suprotnosti sa ženama. (Vjerski Informacije za žene 44,45 Sujuti, al-Laali II, 147; Ibn Arrak, Tenzihus šerijatski II, 210)

Ko god posluša njegova supruga, Bog će baciti licem prema dolje u pakao. (Ibn Arrak II, 215)

Ljudi koji povjeriti administraciju svojih poslova da žena nikada ne će biti sačuvana (prosperitetna). (Nahj al-Fasahah, str. 188)

Ruševina je kraj ljudi koji slušaju žene. (Nahj al-Fasahah, str. 203)

Oni koji su pod vladavinom žena neće dostići spasenje. (Nahj al-Fasahah, str. 271)

Kao što smo vidjeli, jedan od najvažnijih refleksije način na koji fanatici prezirati žena je njihova žarkom željom da nikad ne ih vidim na pozicijama vlasti. Oni su stoga za razliku od žena vladara; oni su čak i protiv pojam žena se konsultovati na sve. Oni imaju ideju da sve žene misle i sve što rade je pogrešno. To je dio njihovog neprijatnog lukavstvo isključivanja žena iz društva. U gotovih hadisa iznad su također služio tom cilju iu mnogim zemljama u kojima prevladavaju fanatični zajednicama takve perverzne ideje i koji su neprijateljski da je formiran žene. Ipak, to je mentalitet dijametralno suprotan praksi našeg Poslanika (as) u Kur'anu, a nalazi se u manifestuje sukobu sa islamom.

Na primjer, kao torbari sujeverja širiti glupo ideju da "nikada neće uspjeti, kao što je narod što ženu čini njihov vladar," Bog navodi Queen of Sabe, a ženski vladar, u Kur'anu.

Uprkos svim sujeverje o "ne konsalting žena," kraljica od Sabe bio je jedini vladar koji je napravio sve konačne odluke o pitanjima države. Ajeti prijaviti liderske osobine kraljice od Sabe kako slijedi:

I ne potraja dugo, a on dođe, pa reče: "Doznao sam ono što ti ne znaš, iz Sabe ti donosim pouzdanu vijest. Vidio sam da jedna žena njima vlada i da joj je svega i svačega dato, a ima i prijesto veličanstveni." (Kur'an, 27:22-23)

Tako je kraljica od Sabe, ženski vladar koji upravlja svoj narod, je opisao da je Poslanik Solomon (savs). Nakon što je Poslanik Solomon (savs) je poslao Queen of Sabe pozivno pismo, ona je konsultovao vodeći članovi njenog naroda koji je poslao sljedeći odgovor:

"Mi smo vrlo jaki i hrabri" – rekoše oni – "a ti se pitaš! Pa, gledaj šta ćeš narediti!" (Kur'an, 27:33)

Kao što smo vidjeli, u Kur'anu žena može odlučiti država i biti vladari i imaju svoje odluke i naredbe sprovode. Konceptija žena u religija fanatika i Kur'an su potpuno u suprotnosti jedna s drugom.

Kada fanatici besramno vređaju žene kroz ovih lažnih hadisa, oni ne znaju da su i vređaju Merjemu (as), pobožnog ženski vjernike u Kur'anu, mubarek supruge našeg Poslanika (as) i njegovi ženskog društva. Ne smije se zaboraviti da je mentalitet koji toliko prezire žene pretvara da prezir prema svim ženama.

Možemo jasno vidjeti kako različite živote fanatika je iz Kur'ana kada pogledamo položaj žena u vremenu od našeg Poslanika (as):

Na primjer, supruga Poslanika (as), Kadija (ra) je bio jedan od najbogatijih trgovaca u Meku. Poslala Trading karavana u Damasku i zaposleni ljudi za tu svrhu. U periodu Medina, žena radila kao koža radnici, proizvođači konca, tkalja, farmaceuti, krojači i parfem prodavaca i aktivno učestvovali u svim sferama života. Žene su učestvovali u ratovima zajedno sa muškarcima, pa čak i služio u prvoj liniji kada je to potrebno.

Raita bint Abdillah kaže da je Poslanik (as): "O Božiji poslanice, ja sam najamnica. Moj suprug (Abdullah ibn Masud) i moje dijete nemaju ništa, ja prodajem ono što sam napravila svojim umjećem." I pita da li joj potrošnja na njena porodica će zaraditi zasluga. Poslanik (as) odgovara: "Naravno da postoji zasluga u vašem potrošnje na njima." (Ibn Sa'da, Kitab al-Tabaqat, VIII, 290; Abu Nu'aym, HILYA, II, 69; Ibn al-Asir, Usd al-Gaba, VII, 121.)

Kao što smo vidjeli, žene iz vremena našeg Poslanika (as) predviđeno njihovo domaćinstva i imao autoritet u životu porodice; našeg Poslanika (as) hvali svoje napore.

Quayba bint Sa'da, od ljudi iz plemena Aslam, se navodi da su tretirani ranjenih i bolesnih u vremenu od našeg Poslanika (as); Drugim riječima, žene u vrijeme Poslanika (as) radio je kao doktori. Zaista, Asma bint Umais, vrlo inteligentan, obrazovani i iskusni žene koji su migrirali u Abesiniju (današnja Etiopija), poznato je da je bio vrlo dobar doktor. Ummu Salama kaže da Asma bint Umais je lijek za Poslanika (as) iz "biljaka i maslinovo ulje donio iz Indije i Jemena." To obzir i kaže da Asma naučili da se to droga u Abisiniji. (Ibn Sa'da, Kitab al -Tabaqat, II, 236.)

Imena nekih od žena koji je prodao Attar cvijeća u Medini u vrijeme našeg Poslanika (as) su poznati. Jedna od njih, Mulayka Ummu as-Saib al-Saqafiyya, ušao u prisustvu Poslanika (as), kako bi se prodati mirise; To nam jasno pokazuje da su žene u vrijeme našeg Poslanika (as) radio je kao prodajni ljudi.

Položaj ženskog društva koji su sudjelovali u borbama zajedno sa svim ostalim muslimanima je opisan na sljedeći način u jednom od računa koji je postavio pitanje iz sasvim savršeno:

"Mušrici koji je iskoristio nemara vjernika ušao na takav način da je grupa od 10-12 ljudi optuženih za zaštitu Poslanik Bog morao ući u borbu. U jednom trenutku našeg Poslanika (savs) je ostala sama, samo Nasiba s njim. To je trajalo 40-50 sekundi izolacija. Jedan od mušrika iskoristio trenutak a napao, ali Nasiba ubio njom mačem. Drugi politeista napali Poslanika Boga. To je politeista dvostruko oklopljeni. Bez obzira na to koliko je udario, ona nije mogla da ga ubije. Ona je dobila udarac mač ramena do krstima. Ostali vjernici onda je stigao a neutralisati to nevjernik. Tih nekoliko sekundi bili su toliko važni! Nasiba dobio 11 rana na Uhudu. Ipak, ona nikada nije napustio do kraja borbe.

Kao što smo vidjeli, u potpunoj suprotnosti sa lažnim hadisa, žene u vrijeme Poslanika (savs) su bili prisutni u čak najvažnijih mjesta, kao što su na bojno polje. Ženskog društva okupirana kao što eminentnih pozicije što je zaštita je Poslanik (savs) u borbi. Način na koji naš Poslanik (savs) je smatraju prikladnim za žene da preuzme ulogu zaštite u takvom opasan a po život opasne situacije je važan pokazatelj koliko je verovao inteligenciju a savjest ženskog drugovima u pitanju.

Muško vjernici, ali i ženski vjernici su upućene ne samo u ajetu **"O vjernici, ne služite se riječima: "Ra'ina", nego recite: "Unzurna" [čuvaj nas] " i slušajte..."** (Kur'an, 2:104). U ovom ajetu, žene, kao i muškarci, se savjetuje da ne kažem "biti naš pastir." To znači da u Kur'anu, žene se ne smatraju subjekti koji treba da se brinuti a upravljaju ljudi zbog njihove slabosti uma, već naprotiv kao jaki, inteligentni ljudi, sposobni da stoji na svojim nogama a čija savjest je da može vjerovati. Međutim, mnogi ljudi u nekim islamskim

zemljama koje su oblikovali ovih lažnih hadisa koji su dovedeni u tokom stoljeća su lišeni koji koncepcije: Dakle, kad kažemo, "Muškarci a žene imaju ista prava u Kur'an je, "oni koji su žestoko poriču da svjesno ili nesvjesno pobunjenik protiv Boga ajete.

Klevetnički Ideja da su žene građani drugog reda i da ih je Bog učinio nazadnima

S obzirom da je Bog je unazadio žene, morate ih takvima i vi ostaviti.

Ako bih da komanduje nikome da ničice nekog drugog, ja bih naređujem žene ničice svojim muževima, jer Bog je uložio je drugi prava u odnosu na bivšu. (Nahj al-Fasahah, str. 119)

Mržnja žena koje traje već stotinama godina u fanatik mentalitet je donio veliku masu ljudi da kleveću Boga i našeg Poslanika (as). Obratite pažnju da ne postoji referenca u tim lažnim hadisima da žene uživaju jednaka prava kao i muškarcima po Kur'anu, superiornost ležeći ne u pol, ali u umu i savjesti i straha od Boga; niti je li bilo govora o postojanju kur'anskim u kojima se štite prava koja uživaju žene.

Ove zapovijedi i računi su namjerno izbjegavati, a tu je i nikad nije bilo govora o ženama kao subjekata koji su veličali u Kur'anu. Dakle, ove riječi koje su prevario muslimani stotinama godina, a navodno riječima našeg Poslanika (as) sebe, doveli su do perverzno mentalitet postaje pripisuju islamu. Na taj način su oklevetan islam i našeg Poslanika (as) stotinama godina.

Ipak, ideja da žene koje ostavio unazad od Boga, možda je zabraniti, pojavljuje se u ni jedan ajet Kur'ana. Naprotiv, Bog otkriva u Kur'anu, kroz riječi kao što su "**Vjernici, oni koji vjeruju, svako ko se ponaša s pravom, muško ili žensko, kao vjernik ...**" da svi vjernici, muški i ženski, imaju iste odgovornosti, bez naknade mi za pola. U ajetu 95 od An-Nisa ', Bog kaže;

Vjernici koji se ne bore – osim onih koji su za borbu nesposobni – nisu jednaki onima koji se na Allahovu putu bore imecima svojim i životima svojim. One koji se budu borili ulažući imetke svoje i živote svoje Allah će odlikovati čitavim stepenom nad onima koji se ne budu borili, i On svima obećava lijepu nagradu. Allah će borcima, a ne onima koji se ne bore, dati veliku nagradu. (Kur'an, 4:95)

Kao što smo vidjeli, ajet govori vjernika imaju odgovornost da vode intelektualni borbu na Božjem stazu tokom čitavog svog života. Međutim, ta odgovornost je nametnuta jednako na muškarce i žene. obraćajući se svim "vjernike," Bog drži sve muslimane, muškarci i žene, odgovoran za pražnjenje da su vjerske obaveze. Ako muslimanka obavlja tu obavezu bolje od muškaraca, onda ta žena će biti superioran u odnosu na sve ljude u očima Boga. Ako musliman muškarac to radi, onda će on biti superioran u pred Bogom zbog svoje pobožnosti; ne postoji razlika među spolovima ovdje. Naprotiv, superiornost leži u savjesti, inteligencije i iskrenost.

Dakle, baš kao i svi ostali, ovi lažni hadisi previše su na ukupno suprotnosti sa izjavama naći u Kur'anu i vrijednost vezan za žene u Kur'anu. Prije svega, muslimani padaju na sedždu da nitko osim Boga. Jedina sila kojoj će muslimanska luk glavu i poštuju su Boga i Njegovog Poslanika.

Za muslimanka, njen suprug je bespomoćna sluga koga voli za Boga miloga i za koga oseća poštovanje i suosjećanja u mjeri u kojoj kompatibilan sa kao musliman. Njena ljubav i poštovanje su pravaca proporcionalni svog muža iskrenu odanost Bogu, snagu svoje vjere i njegove revnosti i odlučnost na putu. Nema govora o njoj osjećaj poštovanja za svog muža samo zato što je čovjek, kao što je u truli mentalitet fanatika. Za musliman muškarac i žena, brak je i zavjet koji se odnosi na onaj svijet. Muslimanka se, dakle, samo osjećati ljubav, poštovanje i naklonost za muža koji je pun vrlina i netko se nada da će Bog biti zadovoljan u daljem tekstu. Ona nikada ne bi osjetiti tu ljubav i naklonost ako suprotno primjenjivati. Čak razmišlja o takvoj ljubavi ili koristeći ga u kaznu za komparativne svrhe je apsurdno za musliman.

Navodi da je ženama zabranjeno da se ukrašavaju

Bog proklinje one dame koje se bave tetoviranja i onih koji su se sami tetovirane, a one dame koje ukloni kosu lica a onih koji čine umjetni razmak između zube kako bi izgledati ljepše ... (Sahih Buhari, Knjiga 60, Hadis 408)

Ibn Omer prijavio Božjeg Poslanika (savs) psuje ženu koja je dodao lažnu kosu, a žena koja je postavila za tetovaže. (Sahih Muslim, Knjiga 24, 5300 Hadis)

Apostol Boga (savs) zabranio deset stvari: oštrenje krajevima zuba, tetoviranje, čupanje za kosu, ... (Sunan Abu Davud, Knjiga 32, 4038 Hadis)

Glavni ideje iza fanatik način razmišljanja koji nastoji da prikazuju žene kao odvratn, ružan, bolestan-njegovan i građani drugog reda proizlaze iz tih lažnih hadisa. Ova pojava da fanatici su nametnute žene pod imenom religije je dovelo do njih se smatra loše njegovan, pa čak i više nije ljudski i lišen ljepote, čistoće i fino govor.

Slika jedne Muslimanke izvući od lažnih hadisa gore je onaj koji čini nemogućim za ženu da imate mjesto u društvenom životu. Prema tom modelu, ako je žena muslimanka da je neprihvatljivo da ona bude privlačan, čist i dobro njegovan. U fanatik način razmišljanja koji opisuje taj pojam kao znak pijeteta na taj način pretvara ženu u entitet koji ne može ući u društvo zbog njen izgled i također joj oduzima mogućnost da govori o vjeri iz istog razloga.

Samo razmisli; Koja žena bi žele da žive po modelu po kojem muslimanke su predstavljene žena koja ne obraća pažnju na grooming, koji ne pridaje nikakvu važnost čistoće, koji nisu ni misli suočavanja s dlake na njenom licu još se nije ni sramota da tamo gdje su drugi ljudi? Ili koji bi želio takvu osobu za razgovor o religiji? Pa kako može žena koja vjeruje da je religija zabranjuje potrazi atraktivan, čist i dotjeran, i da će biti proklet od Boga za to, žele da imaju bilo kakve veze sa takvom verom?

Ovo je jedan od glavnih razloga zašto se islam sve previše često doslovno shvatiti kao zlokoban vjera najbolje držati daleko od, posebno u zapadnim društvima. Fanatici su zatvoreni muslimanskih žena u potpuno gotovih model koji ima apsolutno nema mjesta u Kur'anu, i na taj način nastoji spriječiti ih živi od i propovijedajući islam. Dok je na isti način na koji muslimanka ima dužnost govoriti o moralne vrline i ljubav prema Kur'anu, ona također ima odgovornost da pokaže ove vrline kroz njeno ponašanje i stavove, da žive po njima otvoreno govori. U govorimo o tome da musliman ona mora izgledati dobro, a objašnjavajući da kao Musliman znači ljubav, ona mora iskreno otjeloviti ljubav; na taj način, neko ko stvarno treba da zna ljepote vjere mora znati da će ova vjera donijeti sve te užitke s njim i mora biti u stanju da ih vide svojim očima. To je ujedno i način na koji je opisan u Kur'anu. Kur'an govori o muslimanima nosi fino i besprijekorno čistu odjeću i koristeći najfinije odjeće i opreme kada se sastanu zajedno.

O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću koja će pokrivati stidna mjesta vaša, a i raskošna odijela... (Kur'an, 7:26)

O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad pođete u džamiju... (Kur'an, 7:31)

Pored toga, Kur'an opisuje u slavnoj detaljno čistoću, dobro grooming, ljepote a elegantan odjeću naroda raj, a posebno žene.

kao da su biseri sakriveni. (Kur'an, 37:49)

... u njima će se narukvicama od zlata kititi i u zelena odijela od dibe i kadife oblačiti... (Kur'an, 18:31)

... u njima će se narukvicama od zlata i biserom kititi, a odjeća će im svilena biti... (Kur'an, 22:23)

Na njima će biti odijela od tanke zelene svile, i od teške svile, nakićeni narukvicama od srebra, i daće im Gospodar njihov da piju čisto piće. (Kur'an, 76:21)

Kao što će se jasno može vidjeti iz nekoliko ajeta ovdje citirali, Bog zapošljava ljepotu žena, glatkoću svoje kože koje sve dlake su uklonjene, u riječima **“Bač poput bisera sakrivenih,”** kao mjera ljepote, i otkriva da je ovo kako će biti žena u raj. To znači da je Bog u pitanju glatke i čiste kožu kao lijepa. Bog voli ljepotu, čistoću, eleganciju, ukras i prijatan odjeću, i želi da vidi svoju službenika u tom obliku. Nema sumnje da je naš Poslanik (as) bi smatrali predivan stvari koje Bog smatra atraktivnim i da će ohrabriti i savjetovati muslimanskih žena u istom smislu.

Ne smije se zaboraviti da možda postoje žene koje imaju posegnuti za takvim metodama grooming iz drugih razloga osim onih estetske. Na primjer, žene mogu imati nositi perike nakon tako teškim oblicima liječenja kao kemoterapije. Ovo je sasvim normalno, pa čak i neophodno, a ovo je odličan način da se sami brinu o sebi za žene u pitanju. Fanatici, međutim, pokušati učiniti daleko s ovom ljepotom i da život lakšim putem ovih lažnih hadisa.

Na isti način, ne postoji zabrana u Kur'anu u vezi tetovaže na različitim obrascima, korekcija obrva asimetrične na primjer kroz tetoviranje, ili uklanjanje dlaka na licu; da bi

se u svakom slučaju krši duh Kur'ana. Fanatika koji će prisiliti prilično mlada djevojka da izlazim sa viškom dlake na licu, koji bi joj osramoti pred drugim ljudima i koji bi nastojati da joj ružan, nego su atraktivni stoga ne može predstavljati ljepotu na bilo koji način. Ipak, Bog ohrabruje vjernike da budu dobro njegovan, atraktivan, elegantan i čist u ajetima.

Fanatični stavovi o tome kako bi se žena muslimanka trebala odnositi prema mužu

Kada čovjek pozove svoju ženu u krevet, a ona ne odgovara i on (muž) provodi noći ljut na nju, melec psuju do jutra. (Sahih Bukhari i Muslim)

Ako žena provodi noći napuštali njenog muža krevetu (ne spava s njim), onda melec pošalju svoje psoske na nju dok se ona vrati (da njen suprug). (Sahih Buhari, Knjiga 62, Hadis 122)

O sunarodnice, ako ste znali da je vaša prava muževi imaju više od tebe, svaki od vas će obrisati prašinu sa stopala njenog muža s njenog lica. (Prijavljeno kao sahih Ibn Hibban, a uz jayyid isnad od al-Bazzar. Vidi Ibn Dževzi, Ahkam al-Nisa ', str. 311.)

On u čijoj je mojoj duši strane, ako iz nogu do krune glave došlo je do rana sipanje dalje gnoj, a ona (supruga) je došao i lizali da, onda bi ona (još) ne bi ispunio svoje pravo. (Ibn Hajar al-Haytami 2/121 Ahmad ibn Hanbal, Musnad, V, 239)

Svaka žena koja traži svog muža za razvod bez opravdanog razloga neće biti lišen čak namirisah raj. (Prijavljena po Tirmidhi, 2/329, abwab al-Talaq, 11; Ibn Hibban, 9/490, Kitab al-Nikah, bab ma'ashirah al-zawjayn)

Postoje tri osobe čije molitve neće biti prihvaćen, niti njihova dobra djela: ... žena čiji je muž je ljut na nju, dok je on zadovoljan s njom ponovo ... (Prijavljena Ibn Hibban u svom Sahihu, 12/178, Kitab al- ashribah, 2, Fasl fi'l-ashribah)

Ona koja ne poštuje prava njenog supruga će nisu poštovali prava Boga. (Shir'a)

Žena koja boli njen muž će biti pod prokletstvo Boga sve dok ona ga čini zadovoljan. (R. Nâsihîn)

Ako razmotrimo ove hadise, jedan po jedan:

O sunarodnice, ako ste znali da je vaša prava muževi imaju više od tebe, svaki od vas će obrisati prašinu sa stopala njenog muža njenog lica. (Prijavljeno kao sahih Ibn Hibban, a uz jayyid isnad od al-Bazzar. Vidi Ibn Dževzi, Ahkam al-Nisa ', str. 311.)

On u čijoj je mojoj duši strane, ako nogu do krune glave došlo je do rana sipanje dalje gnoj, a ona (supruga) je došao a lizali da, onda bi ona (još) ne bi ispunio svoje pravo. (Ibn Hajar al-Haytami 2/121 Ahmad ibn Hanbal, Musnad, V, 239)

Kada pogledamo ove dvije lažne hadise, vidimo da islam predstavlja kao oslikavaju žene kao navodno drugog reda lica osudio dostaviti svojim muževima 'svaki hir (sigurno našeg Gospoda, Kur'an i islam su izvan toga); prema tom đavolske način razmišljanja, muž ima takvu vlast nad ženom da ona nikada neće biti u stanju da ga vrati, čak i ako ona briše prašinu sa noge sa njenog lica ili oblizuje tijelo čisti od gnoja. Uprkos tome čudno mentalitet, stotinama godina, niko nije osjetio potrebu da se čak i pitanje zašto je muž treba da uživaju takva prava nad ženom, a koji su doveli do ove slijep, sujeverno vjerovanje spuštanja duboke korijene; toliko da je većina muslimana su smatrali da uvrnutu logiku kao legitimne.

U okviru ovog prekršaja način razmišljanja, žene su bili prisiljeni da ispuni neznalice koncept poznat kao "dužnosti žene" prema svojim muževima, čak i ako su duboko nezadovoljni užasno ponašanje tih muževa i nedostatak moralnih vrijednosti. Oni su prezreni i maltretirali, a vrlo malo prava su uživali su ograničeni na tačke irelevantnosti. Ideja da su drugog reda i nemoćna lica osuđena na ugnjetavanje je izrečena im silom, a da je perspektiva postala institucionalizovan u islamskim društvima.

Vekovima, niko ustao i rekao: "Ne postoji takva načina razmišljanja i uvjerenja u Kur'anu. Muškarci i žene su jednaki. Bog daruje široka prava i sloboda na žene u Kur'anu. "Naprotiv, stoljećima, mentalitet praznovjerja nametnuo ne Kurana prakse na neki neuki muslimani kroz razne neistine govorio navodno u ime Boga i vjeru, kao što su: **"Ovo je ono što je vera nalaže. Bog i melec proklinju oni koji to ne rade. Takvi ljudi će biti grešnici. Oni ne mogu zaraditi Božje odobravanje ili ući u raj."** Likovi većine muslimanskih žena su uništene od strane muževa odrastao uz učenje fanatični načina razmišljanja, jer u religija fanatika, žene nemaju drugog izbora nego da slušaju svoje muževe i rade šta oni žele. Velika većina nije dozvoljeno da čitaju, posao, ući u društveni život, pa čak i toliko kao gledati kroz prozor. Stoga, budući da su se fizički i psihički ovisna o svojim muževima, a od običaje i tradiciju koje vladaju u tom segmentu društva i neguju fanatik način razmišljanja, to je nemoguće za žene da se oslobode iz tog represije.

Mi moramo pitati ovdje, o čemu se radi o muškarcima u ovim fanatik društvima upravljaju sujeverja koje uzrokuju ljudi da gledaju sebe kao potpuno superioran i usvojiti perspektive da su žene malo više od pokretne stvari? U pogledu Kur'ana, superiornost leži samo u pobožnosti, a nagrada za to je da se nadao od Boga. Kako može čovjek imati takvu vlast nad ženom da ona nikada ne može ga otplaćivati čak i ako ona liže gnoj sa njegovog tijela? Tko je stvorio te prava koja se nikada ne može otplatiti, i zašto? Ono što može da podari nikakva prava na njega, osim ovog superiornost pobožnosti? Bog sigurno daruje takve privilegija na njega, i na taj način tu privilegiju pojavljuje nigdje u Kur'anu: Pa gdje se to tvrdi superiornost dolazi iz? Kako je "svaki muž", bez izuzetka, doći do uživati u ovom uzvišene položaj, bez obzira na to da li je pobožni ili nereligiozne, vjernik ili politeista, grešnik ili tiranin?

To je lažna hadisa u pitanju koje su darovao ova lažna uspona na ljude i koje su napravili dio islama od strane fanatik način razmišljanja. Oni su se proširili i nametnuli da način razmišljanja, što se ne nalazi u Kur'anu, a koji je proklet od Boga, u ime vjere. Većina islamske zajednice, pa čak i većina žena koje su indoktrinirani u ovim islamske zajednice, jednostavno ne mogu shvatiti bilo koji drugi način razmišljanja. To je jedna od najgorih pošasti da je religija fanatika je sebi na svijetu.

Prava superiornost koja je darovana ženama u Kur'anu nema nigdje u religiji fanatika

U društvima pod uticajem fanatizma, žene ne mogu uživati u širokom prava i vlasti priznata kao pripadaju ženama u Kur'anu. Zaista, žene koje žive u ovim društvima su potpuno nesvjesni čak o postojanju tih prava i sloboda. Žene u pitanje dovode do daleko od moralne vrijednosti Kur'ana. Jedna od posljedica tog isključenja je da je većina njih nisu u stanju čak i čitati i pisati. Dakle, ne postoji način na koji oni mogu znati da je ono što oni žive po nije islam, ali je pseudo-religija fanatizma. Međutim, ne samo ove jadno žena, ali i mnoge zemlje svijeta svih zamislite da ovi fanatični prakse koje su trajala stoljećima zapravo proizilaze iz Kur'ana. Oni zamisliti da, možda ne daj Bože, Kur'an opisuje vjeru u kojima su žene bezvrijedne, neznalice i obespravljene, bez karaktera, lišen svih prava i prisiljeni da podnesu svojim muževima bez pitanja. Ipak, ni jedan od tih kleveta pojaviti bilo gdje u Kur'anu.

Neka nas i dalje odgovoriti na klevete protiv žena koje se pojavljuju nigdje u Kur'anu, ali se doživljavaju kao dio od islama zbog lažnih hadisa:

Položaj žene koja razvede od njenog muža

Svaka žena koja traži svog muža za razvod bez opravdanog razloga neće biti lišen čak namirisah raj. (Prijavljena po Tirmidhi, 2/329, abwab al-Talaq, 11; Ibn Hibban, 9/490, Kitab al-Nikah, bab ma'ashirah al-zawjayn)

Prvo, Kur'an eksplicitno opisuje uvjete i pravila koja važe za supružnike da se razvede od jednog drugog (Ovo će biti detaljno opisane u dogledno vrijeme). Bog priznaje pravo na razvod obje strane. Ipak, nema izjave u vezi sa ženom koja razvede njen muž nije u mogućnosti da uđe u raj kao što je gore lažne hadis. Ovo je manifest dokaz da je Hadis je potpuno gotovih proizvoda. Ne može biti pitanje našeg Poslanika (as) što Haram / Zabranjeno nešto što je Bog napravio Halal / dozvoljeno i dovođenje u zapovest da je upravo suprotno od onoga što Bog naređuje. Stoga, u slučaju da žena želi da se razvede, Bog daruje da je sloboda na nju u Kur'anu. Uslovi za razvod se otkriva u ajetima koje sadrže bezbroj mjere opreza za cilj da zaštiti ženu, materijalno i psihički, i prije i poslije razvoda. Prema tome, izjava da je žena koja traži svog muža za razvod "će biti lišen čak namirisah raja" je potpuno lažno i klevetnički. To je proizvod đavolja logika koja nema nikakve veze sa islamom.

To je vrlo važno napomenuti da je Islam se sastoji od Divine izjava, riječ Božju, koji u potpunosti bave ljudske prirode i ljudskog uma i duše. Svi ajeti u Kur'anu sadrže izjave

da podigne teškoće od ljudi, spriječiti opresivne prakse, osigurati da slobodne volje i uma osobe su uključeni i da su u potpunosti se slažem sa ljudskom prirodom. Nijedna od ovih izjava nameću nikakve poteškoće na muškarce i žene. Naprotiv, oni riješe neslaganja, nepravde i nejednakosti među ljudima. Oni podignite teške lance od njih. Oni olakšati ljudske duše. Oni uspostaviti veze ljubavi i prijateljstva, a ne neprijateljstvo i mržnju. Najvažnije od svega, oni dozvoljavaju pojave plemenite i čestiti ljudski model vezan za Boga u potpunu predanost Njemu.

Ipak, model braka koja se pojavljuje u lažnim hadisima u pitanju odražava koncepcija daleko izvan moralne vrijednosti Kur'ana. Prema Kur'anu, ne može biti prisile ili prinude između bračne parove. Ako se pojavi neslaganje, to će biti ispravljena kroz zapovijedi Kur'ana. Najvažnija stvar je da obje strane u brak da se pridržavaju potpuno moralnim vrijednostima Kur'ana i nastojati riješiti svoje razlike što je više moguće. Ako nespojivosti treba istrajati, međutim, onda obje strane imaju pravo na razvod.

Također je otkriveno u ajetu koji u slučaju razvoda obje strane će biti pod zaštitom Boga:

A ako se njih dvoje ipak rastave, Allah će ih, iz obilja Svoga, neovisnim učiniti – Allah je neizmjerljivo dobar i mudar. (Kur'an, 4:130)

Kao što smo vidjeli, u Kur'anu, nakon što je muškarac i žena odlučuju da razvod od svojom slobodnom voljom oni i dalje slobodno živjeti. Ne postoji ni jedan ajetu u Kur'anu da ukazuju na to da žena ne može ući raj ako ona razvede njen suprug.

A Woman što se smatra Sinner dok je njen suprug zadovoljna svojom

Žena koja boli njen muž će biti pod prokletstvo Boga sve dok ona ga čini zadovoljan. (R. Nasihin)

Ona koja ne poštuje prava njenog supruga će nisu poštovali prava Boga. (Shir'a)

Postoje tri osobe čije molitve neće biti prihvaćen, niti njihova dobra djela: ... žena čiji je muž je ljut na nju, dok je on zadovoljan s njom ponovo ... (Prijavljena Ibn Hibban u svom Sahihu, 12/178, Kitab al-ashribah, 2, Fasl fi'l-ashribah)

Reference u gore gotovih hadisa ženama "... da nije ugoditi svojim muževima ili ne poštujući njihova prava" su ponovo u flagrantno suprotnosti sa ajetima Kur'ana. Ako muslimanka ponaša prema svojim mužem na način koji nije kompatibilan sa moralnim vrijednostima Kur'ana, onda ona gubi Božje odobravanje, ne da je njen muž; ono što zaista važno za muslimanske je gubitak od Boga odobrenje. Iz tog razloga, važna stvar za muslimanski nije odobrenje svog supruga, ali to od Boga. Dakle, po Kur'anu, jednom Muslimanka je napravio dobar joj je greška i zaradio odobravanje Boga, to nije od značaja za njen li njen suprug ili neko drugi odobrava nje. Zaista, ako druga osoba ima musliman prirode, on će naravno biti zadovoljni ovim stanjem, jer će to biti ugodan Bogu.

Međutim, generalni perspektiva ovih lažnih hadisa je upadljivo podsjeća brakova iz vremena neznanja, u potpunosti zasnovan politeizam, a ne na Boga i zapovijedi Kur'ana. Kao što smo već rekli, oženjen muškarac i žena u Kur'anu su izaberite ljudi koji se boje Boga, i koji posjeduju plemenite i superiorne moralne vrijednosti. To je ono što brak se temelji na u Kur'anu. Dokle god oni ostaju u braku, njihova osećanja ljubavi, naklonost, poštovanje, samilost i odanost jedni druge jačaju cijelo vrijeme. Bog otkriva u Kur'anu da je ljubav, samilost, skromnost i spokoja moraju svi biti prisutni zajedno u braku:

i jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju; (Kur'an, 30:21)

Postoje tako ogromne razlike između modela braka iz lažnog hadisa sa svojim sukobima, intenzivan sporova, omalovažavanja a ponižavajuće radnje, a model braka u Kur'anu.

Ne smije se zaboraviti da u islamu, dobrota je prikazan, a ne zbog nade u nagradu od drugih ljudi, ali za odobrenje Boga, a muslimani nadaju naknadu za njihovo dobra djela od Boga na miru. Bog otkriva da je moral i to u ajetu:

onaj koji bude dio imetka svoga udjeljivao, da bi se očistio, ne očekujući da mu se zahvalnošću uzvрати, već jedino da bi naklonost Gospodara svoga Svevišnjeg stekao, i on će, zbilja, zadovoljan biti! (Kur'an, 92:18-21)

Dakle, prema Kur'anu, žena će pokušati ugoditi samo Bogu a daju zahvaljujući njemu i žele njegovog odobrenja. Njen jedini Gospodin je naš Svemogući Gospod, ne njen muž. Mentalitet koji govori ženama da se uključe u sve vrste strašne aktivnosti u cilju da vrati njen suprug stoga stoji u potpunoj suprotnosti Kur'anu.

Žene nemogućnosti da izađu, a ideja Oni su skloni šejtanskim varkama

Žena je 'Awhrah (TJ ne treba izlagati); a kad god ona ide na otvorenom, Šejtan joj je prima. (Tirmidhi, Ibn Hibban a Sunan Abu Dawud)

Žena je glavni oslonac, ljepote i finoće društva. To je veliki blagoslov za društvo da žene u njemu, da imaju pravo da govore i da bude glavni, da se uključe u mehanizmima odlučivanja i da imaju svoje mišljenje tražio. Žena je posebno stvoren od Boga da bi mogli obavljati detaljne analize, napraviti kompleks odluke, mislim na sve mjere opreza unaprijed i da bude vrlo pažljiv i inteligentan. Zato je vrijednost u prilogu žena u islamu je tako visoka. Kada je to u potpunosti razumio, islam će biti ispravno shvaćena širom svijeta.

To je zbog ovih razloga da interne i eksterne snage su nastojali stotinama godina da dovede do oštećenja unutar islama, posebno na temu žena. Korištenje gotovih hadisa i sujeverni prakse, kao i razne običaje i tradiciju naziva "pravila" koja zapravo nema mjesta u islamu kao štiti, oni su pokušali da daju utisak da je žena druge klase, prezreni, odbojne i opasno entitet skloni čelnih ljudi u grijeh.

U gore lažne hadis, na primjer, žena je opisan kao da je predispozicije za nemoral, u stanju da kontrolišu sebe, slabe volje, nepouzdati u vjeri i sklone đavolske promptings. To je razlog za sve priče o ženama bilo dozvoljeno od što je manje moguće, što drži pod nadzorom i imaju snažnu tendenciju da nemoralu u slučaju da oni izlaze, dajući ideju da je svaka njihova akcija mora da se prati .

Ipak, to je sasvim jasno da su te gotovih riječi nikada nisu govori našeg Poslanika (as). To je fanatike, sa svojim dubokim neprijateljstvo prema ženama, koji je slavina blesav laži i da ih pripisuje našeg Poslanika (as), koji je u suštini stvari povjerena svog života žena u borbi, izdvojiti prostor za žene u skupštinama i koji oseti duboka ljubav i poštovanje za njih. U vrijeme našeg Poslanika (as), kao što smo već vidjeli u detalje, žene su svoje mesto u bici, bili su prisutni u svim vrstama socijalnih sredina, koja se bavi poslovnim i bili su među vodećim propovjednici vjere. Ajete Kur'ana ne sadrži ni najmanju sugestiju da su žene previše opasno ili inherentno glupo da se dozvoli iz vrata; Naprotiv, u Kur'anu Bog otkriva psihopatske prirodu fanatik stav prema ženama i kako se taj mentalitet bavi đavolski aktivnosti u vremenu od našeg Poslanika (as):

a kad nekog od njih obraduju viješću da mu se rodila onā koju pripisuje Milostivom, [na primjer kćer] lice mu se pomrači i postaje potišten. (Kur'an, 43:17)

i kada živa sahranjenā djevojčica bude upitana zbog kakve krivice je ubijena (Kur'an, 81:8-9)

I kad se nekome od njih javi da mu se rodila kći, lice mu potamni i postaje potišten, krije se od ljudi zbog nesreće koja mu je dojavljena; da li ovako prezren da je zadrži ili da je u zemlju zarovi? Kako ružno oni prosuđuju! (Kur'an, 16:58-59)

Ajeti u pitanju pružiti sve previše osvjetljavajući opis zastrašujuće prirode fanatika odnos prema ženama i pokazati koliko ovaj stav je Bog prokleo. Mentalitet koji je bio ispunjen bijesa i okrenuo crna, kada je saznao da je njegova dijete bilo kćer i da je otišao još dalje, počinila čedomorstvo zakopavanjem da dijete živo postojala u prošlosti, a oni će morati dati račun u daljnjem tekstu za svoje postupke kao što je opisano u ajetima 8 i 9 sure na-Takwir. Ovo neprijateljstvo prema ženama je veliki izvor bijes u očima Boga.

Kao što smo vidjeli, fanatik način razmišljanja koji je preplavljeno neprijateljstvo prema mržnju i žena nikada nije mijenjala mizoginim stav prema njima stotinama godina. Od tih ljudi znali da su ajeti iz Kur'ana nije podržao njihov zli način razmišljanja, oni umjesto toga tražili da se iskaliti štete kroz ove gotovih hadisa: To je glavni razlog za postojanje tih zastrašujuće lažnih hadisa o ženama posebno.

U drugom gotovih ajetu na temu, fanatici traže da treniraju žene ih od gladi skoro do smrti i ne puštajući ih nose atraktivnu odjeću. Prema tom oboljelih mentalitet, ako žena gladni i samo dati staru i ružnu odjeću nositi ona će biti manje sklone da želi da ide van. Lažnih hadisa u pitanje glasi:

Neka žena gladni, ali ne dovoljno da im škodi, a sa samo malo odeće, iako ne idu u krajnosti u to. To je zato što ako žene mogu jesti njihovo punjenje i oblače dobro, ne postoji ništa što vole više od izlazaka i hoda okolo. Ali, ako su relativno gladni i goli, ne

postoji ništa bolje za njih nego sjedi kod kuće. (Ibn Dževzi, Mawdu'at, II / 282.283; Sujuti, al-Laali, II / 154 Ibn Arrak, Tenzihus Sharia, II / 212213)

Ojačati vaš kontrole žena kroz (pružajući im) nedovoljna odjeća, za kada žena dođe da imaju prekomjerne haljine i ukrase, ona ima tendenciju da lutaju izvan kuće. (Nahj al-Fasahah, str. 216)

A čovjek možda izgubio zube i postati ružna dok je njegova supruga slučajno mlada i vrlo lijepa. Moguće je da takva žena, koja je možda u igru kako bi na tržište ili na drugim mjestima gdje je možda su pozvani, vidi zgodni muškarci i po povratku kući je nerado odgovaraju na ljubavnu napretku njenog muža. Ovo je rezultat posjeta žene tržištima i druženja u najmanju ruku. (Imam Sharani, al-Uhud al-Qubra)

Opis žena u lažnim hadisima u pitanju je abnormalan stvorenje, doslovno jedan od životinja koja ne može sama kontrolirati nigdje ide, da ima tendenciju da djeluje u svjetlu vlastite instinkte, a ne iz vjere u, i strah od, Bog i da zbog toga treba da se drže pod kontrolom od strane raznih mjere opreza. Takav opis je upravo da se fanatici imaju žene.

Ono što nas zabrinjava je perspektiva Kur'ana, a ne da je fanatic. Muslimanska žena opisana u Kur'anu se boji Boga. Ona stoga vrlo dobro zna kako se treba oblačiti u kojem okruženju, kako bi zaštitila svoju čednost i čast, i kako da se ponašaju u trgovinama, na tržištu i za vrijeme proslave. Kuran je sve što je potrebno da zna. Ona nema potrebe čovjeka da joj kaže da bi se znalo da je, niti da joj kaže šta da nose ili jesti. To je Bog koji odlučuje, a ne smrtnik. Muškarci su dati ni takvu vlast ili licencu bilo gdje u Kur'anu. Muškarci su dati ni privilegije ili pripisuje im omogućiti da tvrde da imaju takva prava bilo gdje u Kur'anu. Pošto je Bog obraća ženski vjernicima u Kur'anu na isti način na koji On to muškog vjernika, žena će se vidjeti i razumjeti ono što naš Gospodin kaže da je u Kur'anu i nastojati da djeluju na to u najsavršeniji način.

Kako bi se djelovati na moral opisan u Kur'anu, sve žena treba je da se boji Boga. Ti ljudi koji tvrde da pobožnost može utvrditi samo tako što nameće čovjek su fanatici, koji su doslovce zarobljenici užasne lažnih hadisa.

Osim toga, Bog otkriva u Kur'anu da su muslimani, bili oni muškarci ili žene, treba jesti i piti sve što je halal / dozvoljeno - bez ekstravagantne naravno - doći do džamije u najfinije odjeće, nose nakit i biti čist i dobro njegovan.

O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad pođete u džamiju! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju. (Kur'an, 7:31)

Ne postoje ajeti o ženi ne ide od vrata. Naprotiv, jasno se vidi iz ajeta koje društvene odgovornosti koje je Bog nameće ženama zahtijevaju da oni igraju ulogu u društvenom životu intenzivan. Te gotovih hadisa su stoga na kompletan suprotnosti sa Kur'anom.

Ideja da je žena nesreće i poništava Prayer

Apostol Boga (savs) je rekao: Kada neko od vas moli bez sutrah, pas, magarac, svinja, Jevrejin, a Magian, a žena mu odsjeći molitvu ... (Sunan Abu Davud, Knjiga 2, Hadis 704)

Molitva je poništen od strane psa, magarca a ženu (ako oni prolaze ispred moli ljudi). (Sahih Buhari, Knjiga 9, Hadis 490)

Zlo Omen je u tri stvari: Konj, žena i kuća. (Sahih Buhari, Knjiga 52, Hadis 110)

Ako postoji bilo zlo omen u nešto, onda je to u žena, konja a kuću. (Sahih Buhari, Knjiga 52, Hadis 111; Sahih Muslim, Knjiga 26, 5528 Hadis)

Moramo uzeti u obzir ove gotovih hadisa u svjetlu gore navedenih primjedbi. Da omalovažavaju žene, koje je Bog kaže da je stvorio u najfinije obliku, upoređujući ih sa psima, magaraca i svinja, kao i da ih opisati kao "zlo Omen", nije u skladu sa vrijednostima Kur'ana. Muslimanke su blagoslovljeni ljudi, pohvalio i prikazani kao uzori, i voljen i poštovan u Kur'anu, a opisani su kao blagoslov cijelom Kur'anu.

Osim toga, način na koji životinje kao što su psi i konji, koji su vrlo lijepo i također od velike pomoći za ljudska bića, su opisani kao bića sa zlom predznak poništava djela obožavanja je također znak užasne manifestacije obrazloženja u pitanju .

Što je više, ne postoji takav pojam kao bogatstvo ili nesreću u islamu; ovi koncepti su dio politeizam. Dobra i zla, kako dolaze od Boga. Ništa stvorio ima bilo kakvu moć vlastite i niko ne može biti bogatstvo ili nesreća za ljudska bića. Vjerujući u nesreći je jednostavno dio politeističkih karaktera, a Bog nam govori da je stvarno one ljude koji imaju nesreću:

“...Ali ne! Njihova nevolja je od Allaha bila, samo što većina njih nije znala!” (Kur'an, 7:131)

Neki od najjasnijih primjera promjena u smislu navedene detaljno u prethodnim delovima pojavljuju u ovim hadisima.

Iako je smatrati dovoljnim da prenese smisao hadisa, propust da se čuje početak a kraj Hadis je ponekad dovelo do gubitka značenja. Na primjer, dvoje ljudi došli do Aisha (ra) a rekao joj da je Abu Hurayrah pripovijeda da je Poslanik (savs) je govorio da je nesreću nalazi se samo kod žena, konje a kuće. Na ovom Aisha (ra) odgovorio: "Tako mi Boga Ko objavljuje Kur'an Poslaniku! Poslanik nikada nije to rekao; ono što je on sam rekao je da su ljudi iz neznanja drži ovo mišljenje. "

Primjeri fanatičnih stavova koji uspoređuju žene i životinje

Utrci žena se sastoji od deset vrsta, a karakter svakog (od tih) odgovara a odnosi se na prepoznatljiv kvalitet jedne od životinja. Jedan (vrsta) podsjeća na prase, još jedan u majmuna, drugog psa, još jedan je zmija, još jedan je mula, drugi škorpiona, još jedan miš, još jedan golub, drugi je lisica, a još ovce. (Zastupnik Kings od imama Gazalija

Ovdje moramo pitati; kakav mišljenje žena može čovjek koji vjeruje u takve gluposti moguće imati? Kako mogu da vole i poštuju svoju ženu? Kako je mogao takva osoba osjećati ništa osim mržnje za osobu koja bi trebalo da bude najbliži u ovom svijetu? Kako je mogao da postigne ljubav koja je toliko važno u Kur'anu, ako je doslovno tiče svoju ženu kao životinja?

On ne može, naravno. Ipak, u Kur'anu, Bog govori o važnosti posebne vrste ljubavi a samilosti između supružnika:

i jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju; (Kur'an, 30:21)

Na osnovu toga možemo proširiti naš razgovor malo: Generalno govoreći, netko čije mišljenje njegove supruge je uokviren tako strašne detalji će nesumnjivo misli na svoju majku, sestru ili kćer na isti način. Njegova ljubav i poštovanje za njih će biti odraz bolesne perspektive u tim lažnim riječima, i njegova odnosa s njima neminovno će se zasnivati na prezir.

Opis žena u lažnim hadisima očito potiče mržnju, a ne ljubav. Nemoguće je da se osjećaju poštovanje za žene opisane u lažnom hadisa u pitanju, a ne riječ je rečeno o ljubavi. Ovaj veliki emocija, koji je Bog opisuje kao bitne u Kur'anu, ljubav koja je cijeli svrha iza Božijeg stvaranja svemira, je doslovno bio zaboravljen. Kakav je to vjera koja ima toliko mnogo neprijatelja, a naročito žene?

Takva vjera je većina definitivno nije istina vjere u Kur'anu.

Osim toga, jedna od najvažnijih stvari u Kur'anu je da se održi povoljan mišljenja drugih. To je grijeh da preuranjene zaključke bez dokaza i svjedoka. Stoga, u pogledu Kur'ana, pogrešno je misliti o ljudima kao "perfidno, željan za fine odjeće, predispozicije da krađu, lukav, ponosan i lukav", samo zato što su žene. To je nečuveno laž, i greh. Da bi bili u stanju reći da je neko varalica, moramo svjedočiti njihovim trikovima i nepoštenje; kako bi mogli nekoga optužiti za krađu, moramo dokazati da su ukradene imovine nekog drugog. U pogledu Kur'ana, to je kleveta da takve optužbe, u nedostatku bilo kakvih dokaza ili svjedoka, samo na osnovu toga što je osoba žena. Međutim, fanatici su upoznati sa zapovijedi u Kur'anu i stoga ne mogu da vide perverzna logike u gotovih hadisima, jer oni žive od potpuno drugačiji i lažne vjeri.

U narednom poglavlju sadrži replike od tvrdnje onih koji traže dokaze iz Kur'ana na glupo ograničavaju i podrezati žene.

Ajeti koji se odnose na supruke našeg poslanika (savs)

Sada moramo napraviti jedan važna stvar vrlo jasna; Kur'an sadrži ajete rješavanju supruge našeg Poslanika (savs). U cilju sprečavanja sukoba a eventualni nesporazumi, Bog čuva supruge našeg Poslanika (savs) odvojena od drugih žena u njegovom vremenu. Kao što se otkriva u Kur'anu:

O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allaha bojite, na sebe pažnju govorom ne skrećite, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i neusiljeno govorite! U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte, i molitvu obavljajte i zekat dajite, i Allaha i Poslanika Njegova slušajte! Allah želi da od vas, o porodico Poslanikova, grijeha odstrani, i da vas potpuno očisti. (Kur'an, 33:32-33)

U ovim ajetima, supruge našeg Poslanika (savs) imaju posebne odgovornosti na teme stil života, govor, odjeću a slično; ljudi gleda ove ajete ih ponekad protumačiti kao da je generalno upućen svim muslimanskim ženama. Ipak, ovi ajeti nisu upućene sve muslimanske žene, a supruge Poslanika (savs) su posebno izdvajaju od drugih žena.

Zaključak: Kur'an pridaje najveću važnost ženama

Glavni razlog za našu raspravu o gotovih hadisa se tiču žena u ovom poglavlju je da pokaže lažno uvjerenje raširena u nekim islamskim zajednicama i koje su njegove pravo poreklo je. Na taj način, oni koji poštuju te poglede u ime islama, a oni koji se protive islam zbog njih će biti u mogućnosti vidjeti da je ovo ugnjetavanje žena ima apsolutno nema mjesta u Kur'anu.

Međutim, neki ljudi pokušati pronaći dokaze u Kur'anu za omalovažavanja žena. To proizlazi iz pogrešnog tumačenja raznih ajeta iz Kur'ana, pogrešnog tumačenja raznih ličnih zabilježbe je u zgradama i iz takvih pogrešnih interpretacija koje obično napravljen u svjetlu gotovih hadisa dispozitivu. Ipak, kada se pogleda u Kur'anu sam da je nemoguće naći bilo koji od ideja koje su fanatici dolaze sa u svjetlu vlastite želje. Da bi se shvatilo ovo bolje, mi ćemo gledati u ajetima koji su godinama tražili da se prikažu kao dokaze za svoje prisilne kućište i bJesti žena i žena tretira kao ljudska bića drugog reda. Kada se pogleda na ovim očima musliman koji poštuje Kur'an, a ne kroz oči fanatic, kada su ajeti tumače u skladu sa svojim pravi značenja, kada je isključeno da se lažno vjera fanatici, onda svi će jasno vidjeti da je sistem koji pridaje najveću vrijednost ženama je sistem nalaze u Kur'anu.

Odgovori onima koji traže dokaze u Kur'anu kako bi ograničili i omalovažavali žene

Dodavanje riječi "šal/veo/šamija" u prijevode Kur'ana kao sredstvo ograničenja žena

Jedno od pitanja koje fanatici bi se najviše od svega je da žene treba da se pokriju se. Konceptija religije a vjere nekih ljudi, koji pokazuju gotovo nikakav osjetljivost na veliki broj zapovijedi vjere, koji ne poštuje ni svoje najosnovnije zahtjeve, ali koji su skrupulozni kada je u pitanju pridržavanje sunneta - hadisima u drugim riječi - obično poprima oblik "hidžaba = religija." Međutim, da li maramu, koju neki ljudi doslovno smatraju kao jedini simbol vjere, pojavljuju se u Kur'anu?

Mnogi učenjaci kažu da bi im primjedbe o maramu a prikrivanje Kur'ana, a ukazuju na različite ajete o ovoj temi. Činjenica je, međutim, da je riječ "hidžaba" se pojavljuje u ne jednom ajetu. Stoga, prvo moramo vidjeti kako Kur'an tumači prevođenje a komentarima, a ono što je precizno objašnjenje.

Sura an-Nur ajet 31, 1. dio

A reci vjericama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite. (Sura an-Nur – 24, 31)

U gotovo svim prevode ajet pojavljuje kao, "... a izvući glavu-obloga preko njihove grudi", ali riječ "hidžaba" zapravo ne pojavljuje u originalnom arapskom ajetu. Ajetu govori o možemo vidjeti ovaj jasnije gledajući značenja originalnog arapskom riječi "pokrivanje.":

***"... spuste svoja vela na grudi svoje ..."* (Sura an-Nur, 31)**

"Waqul lilmu/minati yaghduhdnamin absarihinna wayahfathnafuroojahunna wala yubdeena zeenatahunna illa mathahara minha **walyadribnabikhumurihinna AAala juyoobihinna** wala yubdeenazeenatahunna illa libuAAoolatihinna aw aba-ihinnaaw aba-i buAAoolatihinna aw abna-ihinna awabna-i buAAoolatihinna aw ikhwanihinna aw baneekhwanihinna aw baneekhawatihinna aw nisa-ihinnaaw ma malakat aymanuhunna awi attabiAAeenaghayri olee al-irbati mina arrijali awi attifliallatheena lam yathharoo AAala AAawratiannisa-i wala yadribnabi-arjulihinna liyuAAalama ma yukhfeena min zeenatihinnawatooboo ila Allahi jameeAAan ayyuhaalmu/minoona laAAallakum tuflihoon"

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ زِينَتَهُنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

” **يَضْرِبْنَ** *ya-dribna*: ya-dribna: izveden iz glagola "daraba," znači "na štrajk, tukli, ostaviti (nešto), poklopac, izbliza."

خُمُرِهِنَّ *khumuri-hin-na*: izveden iz "Khamra" znači "vino, opojni" U ovom ajetu riječ znači "pokrivač" To se obično koristi znači "sve vrste pokriva, zavjese, ekrana.; sklonište; izgovor. "

نَجْوِيَّتِهِنَّ *juyobi-hin-na*: Množina od riječi "juyub." To znači da grudi, dojke, džep, grudi, šupljine, okovratnik.

Pogledajmo sada riječ po riječ na dijelu ajeta čitanja "Wal-ya-dribna bi-khumuri-hin-na 'ala juyobi-hin-na," prevedena kao "... i izvući glavu obloge preko njihove grudi . "

”“Khimar” / Pokriti

Riječ "khumur" koji se koristi kao dokaz za marame pokriva širok spektar značenja, i množini riječi "khimar", što znači "pokrivanje", a potiče od korijena "khamara", što znači "da pokrije. "

Rječnici uglavnom prevesti riječ "khimar" kao što znači "pokriva", sugerišući "sve koji pokriva nešto."

Dakle, riječ prevedena kao "glava obloge" u ajetu zapravo znači samo "pokriva", a riječ "glava" se pojavljuje nigdje na sve u ajetu.

”Yadribna” / Navući

Ovaj glagol u ajetu je prevedena od strane onih koji žele da prikažu maramu kao da je naredio u Kur'anu kao "da treba nacrtati, da treba otpustiti." Razlog za to je da bi mogao upotreba riječi "a nacrtati glavu obloge preko njihove grudi ", kako bi opravdali svoje začeca da je ajetu odnosi na već postojeće maramu na glavi. Činjenica je, međutim, da je glagol znači da postoji takva stvar, a pravilno koristi na sljedeći način:

Glagol "yadribna" je izvedena korijena "daraba." Daraba znači "na štrajk, da tuče, da ode, da se pokrije, da se zatvori." Ovaj ajetu se odnosi na pokrivanje regiona grudi sa pokrivač kada kaže "To bi trebalo pokriti (walyadribna) grudi (juyubihinna) sa njihovim obloge (bikhumurihinna)."

U Kur'anu glagol "yudnina" se koristi kada je značenje navodno je "da bi trebalo produžiti, oslobodi, ili iznevjeriti." To, međutim glagol se pojavljuje na nijedan dio ovog ajeta.

"Juyub" / dekolte

Riječ "juyub" je množina oblik riječi "JayB", što znači "džep" (to se koristi u objašnjenjima kao što su "da otvori džep na košulji", "staviti u džep" ili "do ukloniti džepa ")

Također se koristi da se odnosi na grudi, grudi, srce, džep, torbicu, otvaranje.

Riječ "juyub" se pojavljuje tri puta u Kur'anu. "Juyub" se koristi u ajetu 31 od An-Nur, dok je jednini riječi, "JayB," se pojavljuje na dva mjesta u priči proroka Mojsija (savs). Koristi se kako slijedi u ta dva ajeta:

Jednini reči "juyub", "JayB," pojavljuje dva puta u priči proroka Mojsija (savs): "Uvuci ruku svoju u njedra svoja (fee jaybika) pojaviće se bijela... (Kur'an, 27:12)

Uvuci ruku svoju u njedra svoja (fee jaybika). pojaviće se bijela... (Kur'an, 28:32)

Riječ "juyub" u ova dva ajeta se koristi da znači "grudi" proroka Mojsija (savs). Gledajući sve ove činjenice zajedno, jasno je da kada se koristi zajedno sa riječju "khimar," riječ "juyub" znači da prikriju grudi. Ajet ne sadrži referencu na "zataškavaju glavu."

Stoga, pravo značenje prolaz obično tumači da znači, "... da oni treba da bi im glava-obloge preko njihovih grudi," u stvari, "da oni treba da pokriju svoje grudi njihovim oblogama." Na zapovijed u ajetu se odnosi na pokrivanje grudi, a ne glavom.

Lažna ili pogrešna prevođenja zasnovana na lažnim hadisima

Da bi bili u stanju proizvesti zapovest se odnosi na "hidžaba" ajetu 31 An-Nur, razne pogrešne interpretacije su ponekad bile zaposlene komentatori dok prevođenje ajetu. Cilj iza toga je da bude u mogućnosti da se prilagodi ajet u svjetlu gotovih hadisa da ćemo uskoro biti analizom (sigurno je ajetu je iznad toga). Glavni pogrešne interpretacije u pitanju je došlo zbog toga što u prevodu od "... da oni treba da bi im glave obloge ..."

Lažno tumačenje: "Trebalo da navuku svoje pokrivače za glavu"

Kao što smo vidjeli iz ispitivanja na arapskom, ovaj pasus, tumače u nekim prevodi znači, "... da oni treba da bi im glava-obloge preko njihovih grudi," sadrži referencu ni na "glave pokrivanje" ni "masne." Bez obzira na to, neki ljudi željan tumačenje ajeta u tom

smislu spadaju u ozbiljnu kontradiktornosti i greške u smislu značenja jer njihove interpretacije u suprotnosti sa Kur'anom. Mnogi od njih napraviti iznenađujuće komentare u stilu "Oni su izazvale marame su već nosili na glavama preko njihovih grudi," tvrdeći da je žena već imala obloge na glavama. Da bi muslimanke vremena da se "već imaju obloge na glavama," ne bi morao da bude zapovijed o tome u Kur'anu: Ipak, nigdje u Kur'anu to ništa o maramu reći. Stoga je nemoguće da se žene vremena da je imao marame na glavi kao vjerski zapovijed. Ideja "maramu već na glavama" u nekim komentarima je stoga logično ozbiljan nedostatak. Pogledajmo sada na ovim mane logike:

1- Da bi se back up ideju "maramom već nosi na glavi," neki komentatori ukazuju na to da je pozivanje na "Jilbab," to je burke, u ajetu 59 sure Al-Ahzab je objavljeno prije ajet 31 An-Nur, i da muslimanke stoga već nosile marame na glavi. Kao što se vidi u pojedinostima, Jilbab je komad tkanine koji pokriva cijelo tijelo, od glave do pete; njegova svrha je u suštini da pokrije cijelo tijelo. Ako se sjećam da je ajet 31 od An-Nur komande žene da prikriju svoje grudi, možemo vidjeti da ne postoji mogućnost grudi žene nosi Jilbab je otkriven na bilo koji način, tako da je ajet se ne obraćajući žene koje pokrivaju čitav svoj glave i tijela. Ljudi da to tvrdi kao da su zaboravili ovaj veoma važan i temeljna stvar.

2- Žene u arapskim društvima vremena kretali nag i to je razlog zašto je ajet bio poslat. Nakon toga ajet, muslimanske žene su počeli pokrivaju njihove prethodno izložene grudi. Podsetimo riječ "juyub" u ajetu znači grudi, a da je pravi smisao prolaz u pitanje ", da oni treba da pokriju svoje grudi s njihovim obloge."

3- Prema nekim komentatori koji insistiraju na ideju o "već postojeće glave pokrivanje," žene u pitanju imaju "već" pokrivena glavama s maramama, a ipak, prema njihovom načinu razmišljanja, njihove grudi su na neki način potpuno nepokrivene ! Prema ovom čudan način razmišljanja, žena je uspjela da misle pokrivanja njihovih glava, ali ne pokriva grudi (sigurno muslimani su izvan toga). Oni su navodno skrupulozni kada je u pitanju pokrivanje glave, ali hodao oko gola. To je neizbježan zaključak iz ovih komentatora "ideja" u već postojeću maramu. "Ovim tumačenju, ovi ljudi su tvrdeći da žene" sa svojim grudima osvjetljeni ali glave pokrivaju "se preporučuje da povuče one glave obloge do pokrivaju svoje grudi. Ova strašna mana logike je rezultat pokušaja da se uključuju ideju hidžaba u Kur'anu.

4- Prema ovom čudna ideja, "pred-postojeće hidžaba" mora biti tako dugo da se može srušena na takav način da u potpunosti pokriva grudi s obje strane. Dakle, svaki od žena koje su navodno lutaju u toplesu u trenutku mora "već" su nosili marame, što je bilo sve dok se cijelo tijelo obloge. U pogrešno tumačenje ajeta duž linije "da treba izvući glavu obloge" je na taj način vodio zagovornici ove ideje u logičan zabluda. To je posljedica pokušaja da se pripíše drugo značenje na ovom eksplicitno jasan ajet.

Lažna hadisa gotovih proizvoda kako bi dodali maramu na ovaj ajetu rezultat u još gori logično poremećaja. Ovo će biti opisano u kasnijim poglavljima.

Šta treba znati o značenju arapske verzije aketa i tačnosti njihove interpretacije

Njega treba uzeti više različitih elemenata ako je arapski tekst je da se dobro razumio, ili precizno prevedena na druge jezike:

1- Brinuti o upotrebi te riječi u arapskom

Jedan predmet zahtijevaju pažnju, ako je kriterije uključivanja žena koja pokriva dijelove njihova tijela je da se dobro razumio je kako je riječ "pokriva" se koristi u arapskom.

Riječ "pokriva" se uglavnom koristi u arapskom zajedno naglaskom na predmet koji se prikriti. Na primjer, kada se koristi za stolom riječ uz riječi da pokrije, rezultat je stolnjak. Na isti način, upotreba riječi "da pokrije" ("khimar") uz riječi "glava" ("ra'as") daje riječ "khimaru-ra'as", što znači "glava pokrivač." Ako Kur'an naredio ženama da pokrivaju svoje glave, jedan od izraza koje je potrebno da se koristi bi morao biti "khimaru-ra'as." Međutim, ne pojavljuje se takva izjava.

U ajetu 6 sure el-Ma'ida, što je oko ritual pročišćenja prije molitve, glava riječ je izražena riječi "Ra."

O vjernici, kad hoćete molitvu obaviti, lica svoja i ruke svoje do iza lakata operite – a dio glava svojih potarite – i noge svoje do iza članaka. (Kur'an, 5:6)

Arapski transliteracija: ja eyyuhe ellezine amanu Iza qumtum ila alssalati faighsilu wujuhakum weejdijakum ila almarafiqi waimsahu biru'usikum

Jasno je da je imao Bog zapovjedio žene da pokrivaju svoje glave, da bi komanda su navedene eksplicitno a nedvosmisleno u Kur'anu. Međutim, ispitivanje ajeta u vezi ženske odjeće ne sadrži takav naglasak o glavu.

2- Ispitati upotrebu te riječi u Kur'anu u drugim ajetima

U ispitivanju Kur'anu, potrebno je pogledati kako određeni riječ se koristi drugim riječima u ajetu iu drugim ajetima.

Riječ se koristi uz reč "khimar" ("pokriti") u ajetu 31 od An-Nur a koja naglašava subjekt je "juyub." **Kao što smo vidjeli, ova riječ se koristi da se odnosi na grudi regiji u svim 5 druge ajete u kojima se pojavljuje.** Područje koje je potrebno da se pokrije se po ajetu je, stoga, grudi, a ne glavom.

3- Voditi računa da ne pripisujemo značenja arapskim riječima u zagradama

Arapski ima mnogo veći vokabular od mnogih drugih jezika, a to je izuzetno bogata u smislu značenja: Mnogo se može reći s nekoliko riječi, a riječ može imati vrlo različite namjene, a samim tim i značenja. Zbog toga, mnogi tumačenja se dodaju u zagradi iako je značenje ajeta je jasan; dodaci su izrađeni i značenja su oblikovani prema individualnim interpretacijama prevodioca.

Podsetimo ovdje da je od ljudi koji prevode Kur'an obično imaju tradicionalne koncepcije islama, koji se odnose hadisa kao temelj vjere, a od prevodi ovih ljudi su uglavnom visoko cijenjeni, individualne interpretacije nastajanju prevođenje ajeta su uglavnom tradicionalnih i oblikuje u svjetlu gotovih hadisa. Takvi prevodioce koji dodaju napomene u zgradama imaju tendenciju, svesno ili na drugi način, da se mijenja značenje ajeta, u skladu s tim takvih lažnih hadisa.

Kada pogledamo prevode ajet 31 od An-Nur, vidimo da, iako je riječ "glava-pokrivanje" pojavljuje se nigdje u njoj, riječ se koristi od strane komentatora bilo direktno u tekstu ili pak u zagradi. Iako je riječ "glava" ili "ra'as" ne pojavljuje u ajetu, a riječ "grudi" se koristi u kombinaciji sa riječi "poklopac", što znači da je područje koje treba prikriti je jasno grudi, u riječ "khimar", što znači "bez premaza," se prevodi kao Nastava u ajetu stoga izmjenjeno "glava-obloge."; ovo izmjenjena značenje je postignut rasprostranjen i postati tradicionalna tumačenja, a zaključak je stoga zaključak da žene treba da pokrivaju svoje glave.

Kada je ovo tumačenje da je dodan tek kasnije komentatori se obavlja daleko sa, međutim, jasno je da je ajet se izričito odnosi na prikrivanje naručju. Svako čitanje ajet naići će to značenje sama.

Sura an-Nur Verse 31, 2nd Part

A reci vjericama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite. (Kur'an, 24:31)

"pogrešno tumačenje fraze "ženini ukrasi"

Još jedna tema koja je Bog privlači našu pažnju u ajetu 31 od An-Nur je žena "ukrase." Prolaz u ajetu koji glasi: "... **tako da su poznati njihovi skrivene ukrase**" znači da ne bi trebalo da prikažu svoje grudi, i nije referenca na njihove glave.

Međutim, to se odražava vrlo različito u nekim hadisima a u nekim komentarima na Kur'anu kroz dodatke u zgradama ili narušavanja značenja riječi. Pustite nas da pogledamo ove:

Ideja da su žene alat za iskušavanje

Pravo značenje prvog dijela riječ "zeenatahunna" u ovom ajetu je "ukras ili ukras" i sufiks "Hunna" ukazuje na to da se obratio ženama.

U svoje mišljenje, neki učenjaci kažu, "Ženska tijela su dekorativne i atraktivan, zbog čega je ajet se odnosi na čitav svoj tijela." Od tog polazište tvrde da žene treba da pokrije sve njihova tijela se; u istinu, ajet zapravo govori takve stvari.

Neki ljudi doći do vrlo različitih interpretacija na ono što Kur'an govori i reći: "To se odnosi na dijelove tijela gdje se prikazuju kuglice i ukrasi, zbog čega je haram / Zabranjeno gledati na područjima gdje što se prikažu. "Drugi idu još dalje i reći:" To je Haram / Zabranjeno pogledati šišanje ili nokti žene. "Onda Oni idu na proizvodnju jako čudno ideja, kao što su," Gledajući samo jedan dio obično dovodi da gleda u cjelini. "(Ibn Hajar, al-Zawajir)

Iako je ajet je savršeno eksplicitna, bezbroj vrlo različita tumačenja i čudno su proizvedena od termina "... tako da su poznati njihovi skrivene ukrase." Ove interpretacije variraju prema načina na koji ljudi razmišljanja, a ponekad ovisno o njihovoj perspektivi ka žena. Načina razmišljanja koji traže da se zatvore žene daleko, smiriti ih, učiniti ih ružno i držati ih dalje od društva i humanosti, kako bi ih građani drugog reda i - možda ne daj Bože - pretvoriti ih u jedinke koje žive samo da služe muškarci, a ne Bog, imaju tendenciju da žele da eliminišu žena u potpunosti putem jedinstvenog riječ "ukras." Kroz ove lažne interpretacije ajeta iz Kur'ana, mnogi ljudi su otišli iz suštinu vjere i smatrao Kur'an kao nerazumljiva knjiga, a kada su uzeti ovih dodataka, zajedno sa izmišljene hadise, rezultat je postala tumačenje vjere vrlo različitom vidi u Kur'anu.

Međutim, pojam "skrivene ukrase" u ajetu je vrlo jasan, a odnosi se na dva područja koja ostaju skrivene, seksualne organe i grudi. **Greška kojom su ukrasi i nakit zabranjeni**

Neki ljudi tvrde da je "ukrasa" u ajetu su stvari kao što su "perle, nakit i druge dodatke." Ovo je značajan u shvate grešku i neobičnost različitih tumačenja na osnovu lažnih hadisa. Prema ovom zapanjujuće tvrdnje, čovjek je instinkti su toliko primitivni da je prizor jedne perle je dovoljno da ga vozi van kontrole. Dakle, prema tom načinu razmišljanja, kuglice treba zabraniti odjednom kako bi zadržali "ljudi", navodno barbarski entiteta, zauzdati!

Ovaj zastrašujući način razmišljanja U stvari je vrlo otkriva o mišljenju fanatici "muslimanskog muškarca. Ipak, musliman je entitet koji se boji Boga i razlog da će se uzdržati od Haram / Zabranjeno akcije se ne zato što neke stvari su zabranjeni, ali zato što će biti neprijatnog Bogu. Musliman čovjek nije biće koje će izgubiti sve kontrole kad vidi nepokrivenim žena ili šaku perlica, ili koji živi u svjetlu instinkta; tvrditi da je on predstavlja najgori klevetanje muslimanski muškarci.

Tumačenja u pitanju su zapravo veoma značajna u smislu izlaganja barbarsko mentalitet fanatika. Kada smo izdvojiti i tumačenja fanatika i ograničimo samo na Kur'an možemo sasvim jasno vidim u čemu je riječ "ukras" znači.

Kako se "ukras" koristi u Kru'anu?

U potpunoj suprotnosti sa fanatika "ideju zabrane ornamenata a objekte kao što su ogrlice a naušnice, Bog otkriva u Kur'anu da On stvara takve ukrasi za vjernike a da zaista treba da idu u džamiju tražim dobro njegovan a dobro obučen:

O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad pođete u džamiju... (Kur'an, 7:31)

U ajetu "Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela..." (Kur'an, 7:32) Bog otkriva postojanje način razmišljanja koji će zabraniti te stvari mi Halal / dozvoljeno od Njega. U narednom dijelu ajetu, "...Reci: "Ona su za vjernike na ovome svijetu, na onome svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi podrobno izložimo dokaze ljudima koji znaju. (Kur'an, 7:32) On naglašava da ukrasi su divni blagoslov poklonjena muslimanima u ovom svijetu, a da će oni pripadaju vjernicima sam na onom svijetu, čime je jasno da su vjernici oni koji su vrijedni takvih užitaka. Činjenica da fanatici pokušaju da zabrani muslimanima da uživaju tih zadovoljstva, iako im je Bog smatra dostojan vjernika, pokazuje kako direktno lete u lice razmišljanja Kur'ana.

Još jedan ajetu u kojem ornamentici se iz glasi:

O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću koja će pokrivati stidna mjesta vaša, a i raskošna odijela, ali, odjeća čestitosti, to je ono najbolje. – To su neki Allahovi dokazi da bi se oni opametili. (Kur'an, 7:26)

Religija o kojoj je riječ u jaetu 31 sure an-Nur

U gore ajetima, Bog se odnosi na korištenje ukrasa a ukrase. Međutim, kako je objašnjeno u detalj, riječ "ukras" u ajetu 31 od An-Nur nema nikakve veze perlama ili nešto slično; ajetu navodi porodičnog života žena kao primjer a pokazuje vrstu slobode dati ženama u obitelji. Sada ćemo ispitati relevantne dio riječi u ajetu po riječ:

...neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite. (Kur'an, 24:31)

Riječ "ornamenti" ovdje ne odnosi na kuglice ili pribor, ali vrlo očito da privatne dijelove i osoba kojima će ovih "ukrasa", mogu biti prikazane su zatim navedeni. To uključuje službenici koji nemaju potrebe žena (koje nemaju seksualnu želju ili su impotentni) i djeca koja još nemaju svijest privatnih dijelova žena. Činjenica da su

posebno djeca koja nemaju svijest privatnih dijelova ženske se spominju pokazuje da je riječ "ukrase" odnosi se na one dijelove.

Jezik koji se koristi u Kur'anu je najviše čista i savršena. Reči se koriste s velikom pažnjom, oni su delikatne i to može odmah shvatiti kad ispitati u detalje. Privatni dijelovi su opisane u skladu sa delikatnosti i književni vještinom Kur'ana, a opisani su kao ukrasi.

Jedan od glavnih izgovora pokrenuo neki komentatori, kako bi se proizvoditi njihovo tumačenje hidžaba u ajetu 31 od An-Nur je raznih izmišljenih hadisa. Ove lažne hadisa tako duboko i grubo suprotnosti ajet koji se može vrlo lako vidjeti s jasnom analizom. Sada ćemo ispitati kako lažnih hadisa u sukobu pitanje sa Kur'an, kako zavesti zajednicu islama na temu glave-obloge i nemoćni logika sadrže:

Izmišljeni hadisi na temu pokrivanja glave i njihove neusaglašenosti

Kao što smo vidjeli sa svim dokazima, ajetu 31 od An-Nur, koji neki ljudi pokušavaju da prikažu kao dokaz za hidžab, u stvari ne sadrži referencu na riječ "glava-pokriva" na sve. Međutim, uz uključivanje nekih lažnih hadisa u literaturi islama, ova zablude se proširio a došao do današnjeg dana. Lažne hadise izmislili fanatici su izrešetana sa značajnim nedostacima logike a sadrže mnoge nedosljednosti. Neka nam sada imaju pogled na neke primjere:

Aisha (ra) je rekao: "Kada je otkrio ajet 24:31, žene migranata iz Meke su svoje haljine i poderao komada tkanine od ivica njihove suknje i prekrivena glavama s njima." (Sahih Buhari; Sunan Abu Davud, Beyhaqi, VII, 88)

Prenosi Aisha, Ummul Mu'minin: Neka se Bog smiluje na ranim imigrant žene. Kada je otkrio ajet "To bi trebalo izvući njihove velove nad svojim grudima", što su srušili njihovi debeli vanjski haljine i napravio velove od njih. "(Sunen Ebu Davud, Knjiga 32, 4091 Hadis)

Satiyya Binti ShAYBA pripovijeda ova memorija je čula od Aisha (ra): Bili smo sa Aisha, govorimo o Quraishi ženama i njihovim vrlinama. Aisha: Uistinu, Quraishi žene imaju neke vrline. Ali, Kunem se Bogom, nisam vidio nijednu ženu više vrlina nego žena Ansar koji su vjerovali u Boga Knjiga snažno i čvrsto. Kada je otkrio ajetu Sura Light najsvrsishodnije bi njihove velove nad svojim grudima, vjernik muškarci otišli svojim kućama recituje taj ajet. Oni pročitati ajet da njihove supruge, kćeri, sestre i drugi rođaci. Svaka žena je marama od njihove odjeće, verujući i afirmiše Knjiga od Boga. Sljedećeg jutra, žene obavljaju molitve Fajr (ranih jutarnjih molitvi). Izgledalo je kao da je bilo vrane na glavama. (Sahih Buhari, Tefsir Sura (U komentaru od sure) 24:12; Sunan Abu Dawud, Libas (Tkanina): 29)

Kao što smo vidjeli, ovi hadisi svi tvrde da kada ajet 31 od An-Nur je otkriven, muslimanke odmah poderao komada iz njihove suknje i umotana ih oko glave. To je

mjesto gdje je prvi prekršaj logike počinje. Sada pogledajmo na nedostatke logike u ovih lažnih hadisa i kako su u suprotnosti sa Kur'anom:

- Kao što smo već vidjeli u detaljima, termin u ajetu "... oni treba da stave obloge preko njihove grudi" se odnosi na žene pokrivaju njihove grudi. Hadisima u pitanje, međutim, kažu da kad ovaj ajet je poslat muslimanke odmah smanjiti komade iz svoje haljine i prekrivena glavama s njima, a ne njihove grudi; Ipak, ajet ne kaže ništa o pokrivaju glavu. Nijedan od hadisa u pitanju nešto kaže muslimanke poštujući stvarne naredbu u ajetu, pokriva svoje grudi, drugim riječima.
- Prema opisu ovdje, žene poderao komada iz svojih suknje, ali umjesto da pokrivaju njihove grudi, kao što je komandovao u ajetu, oni ih omotan oko glave. Kako bi se složiti sa pogrešne interpretacije "povlači glavu-obloge," kockice seku od svojih suknje mora da je bio toliko veliki da su oni bili u stanju da pokrivaju svoje glave i spuštaju na svoje grudi.
- Prva stvar koja mi pada na pamet ovdje će biti država ovih pocepane suknje. S obzirom da je komad seku je bilo dovoljno da pokrije njihove glave i grudi, suknje mora biti pretvorena u današnje mini suknje, a njihovi noge mora da su bili izloženi. Prema ovom opisu, žena grudi i noge su izloženi, ali oni su pokrivene glave. Ipak, kao što smo vidjeli sa svim dokazima, ajet 31 od An-Nur je otkrio "samo" da kaže žena da pokrivaju svoje grudi.
- Već smo vidjeli kako su neki komentatori tumače pojam "povlači glavu-obloga" na takav način da opravdaju svoje ideje o "već postojećih glava-obloge." Oni bi ta tvrdnja da bi opravdao ideju da ajet sadrži riječ "glava-pokrivanje" i tvrde da su žene obratili ajet već nosi glavu-obloge. Činjenica je, međutim, da je lažni hadisi u pitanje tvrdnju da su žene su glava-obloge za sebe rezanjem svoje suknje kada je otkrila ajet. Kako to da ovi lažni hadisa, koji su komentatori u pitanju pogledu kao svoj glavni oslonac, sukob toliko sa svojim računima?

Oni su u konfliktu sa svojim računima, jer je vjera onih koji žele dodati lažne zapovijedi u islam osim prave zapovijedi nalaze u Kur'anu su puni duboke nedostataka logike. Svi sujeverni računi u sukob sa Kur'an, i svi oni uključuju velike kontradikcije. U varljivo tumačenja proizveden isključivo kako bi se opravdala ideju glave-pokrivač u ajetu 31 od An-Nur, iako je ajet je savršeno jasno i lako razumjeti, pokazuju razmjere onoga što se događa. Tumačenja je u svjetlu lažnih hadisa u pitanju i zaključcima proizvedeni od njih su prilično zastrašujuće:

U Sha'afi i Hanbali škole, čitav žensko tijelo je bez izuzetka regija koja treba da se prikrija (uključujući lice i ruke). U hanefijske i Maliki škole, ruke i lice može se ostaviti otkriven, sve dok to ne dovodi do pobune (Sabuni, Tafsirul Ayatil Ahkam 2 / 154.155). As-Suddi: "Žena će prikrije jedan od njenih očiju i dio njenog lica odgovara taj dio nepokrivenog oka. Samo jedno oko može biti otvoren "Abu Hayyan:". Takav je bio običaj u Andaluziji. Samo jedno oko od žena je viđen. "(Abu Hayyan, al-Bahr al-Muhit). Sha'afi imami zabranjenim u čak pogledavši nokti žene (Ibn Hadžer el-Haytami, što je halal / dozvoljeno i Haram / Zabranjenog u islamu 2). Prema jednom rasprostranjene račun, pokrivanje je obavezujući dužnost za ženu u islamu također uključuje i njeno lice (Fikh nama-Seerah). Drugi izvor je opisao kako je žena treba

gledati na čovjeka kako slijedi; "To nije dozvoljeno da žena pogledati na prsa, leđa ili noge čudan čovjek, čak i ako ona nema straha od iskušenja. Požuda koju uzrokuje lice je veća od one uzrokovane stopala, kosa ili noge. Budući da se jednoglasno složili da gleda ovim krajevima je zabranjeno, onda mora, a fortiori, biti zabranjeno gledati u lice." (Sabuni, Rewai 2/156).

Zastrašujući umu fanatika može osjetiti samo opušteno kada su žene potpuno pokrivena se: Za neke ljude, međutim, ni to nije dovoljno, i žena koja pokriva svaki dio njenog tijela trebalo bi onda i sama zatvoriti kod kuće. To je nemoguće proizvesti takav radikalni i zastrašujući tumačenja iz ajeta Kur'ana, koji daje sloboda za žene i opisuje kojima mogu slobodno ponašati ispred i ispred kojih im je potrebno da pokriju svoje privatne dijelove. Ipak, lažno hadisa koje smo gledali su napravili to moguće, a ovi ljudi su bili u mogućnosti da idu tako daleko da sami dodatke na ajet i pretvoriti žene u fantomi, pokriven od glave do pete, čiji nokti je čak zabranjeno pogledati. Ovaj primjer je vrlo ilustrativan u smislu vide skali od fanatika razmišljanja. Također, važno je ovdje da je Hadis kolekcija odnosi na muškarce i žene pročišćavaju sebe iz iste posudu u vremenu od našeg Poslanika (as). (Vidi Sahih Buhari, Wudu 43; Sunan Abu Dawud, Kitab al-Taharah 39; Sunan Ibn Madže, Taharah 36; an-Nasai, Taharah 56) S obzirom na područja pročišćen su noge, ruke što se tiče laktovi, lice i glavu, čini se iz hadisa da su žene bile zajedno sa muškarcima i imali svoje glave otkrivena. Međutim, jedan ujedinjujući karakteristika inače svadljivi fanatika je da su oni potpuno ignorišu one hadise koji ih ne odgovara.

Pošto je naš jedini vodič je Kur'an, a račune dati u Kur'anu su eksplicitni kao što može biti, žene bili prisutni zajedno sa muškarcima s glavama otkriveni je ponašanje u potpunosti kompatibilan sa Kur'anom.

Zabranjene stvari Bog u Kur'anu nije Ostavio nejasnima

U gledajući fanatik način razmišljanja koji stvara ideju da "nokti čak i žene su zabranjeni," važno je da se razjasni jedan važno pitanje: Bog je otkrio ono što je zabranjeno s vrlo jasno i nedvosmisleno opisa u Kur'anu. Na primjer, muslimani uče da je zabranjeno da jedu svinjetinu u ajetu "On vam jedino zabranjuje: strv i krv i meso Svinjsko, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo ..." (Kur'an, 2 : 173). Ne postoji pitanje muslimanske biti sigurni, dva uma ili je potrebna tumačenja i komentar u vezi zapovijed "On vam je zabranio ..." Drugi primjer odnosi interes. Ovo je definitivno zabranjeno za muslimane u ajetu, "... Allah je dozvolio trgovinu, a zabranio je kamatu ..." (Kur'an, 2: 275). Niko ne može ući u raspravu na temu u lice ajet ili pokušati tvrditi da je "interes je razlikovati od posla."

Stoga, učimo ono što je zabranjeno izravno iz samog ajeta, a ne iz odbitaka različitih komentatora, komentari dodao u zagradi ili gotovih hadisa. Ajet 31 od An-Nur je kristalno jasno u tom smislu. Ipak greška komentatori "dodavanja tumačenja u zagradi u ajetima je napravio mnogo puta, posebno u odnosu na ovaj ajet. Na primjer, neki komentatori, pod utjecajem imama škola i čine vlastite odredbe, dodaju se riječi "... Osim kao što vidljiva područja što su lice i ruke" za ovaj ajet u

zagradi. Ipak, u islamu, ako svim područjima "... osim iz ruku i lice" je morao biti prikriivena, nema sumnje da je tako važan predmet bi se pojavili u Kur'anu u većini nedvosmisleno termina i naš Svemogući Lord bi učinili to sasvim jasno i nedvosmisleno. Na isti način na koji nemamo sumnje da je svinjetina, zelenaštvo ili preljuba je zabranjeno, tako da bi vidjeli ovo u Kur'anu; Još uvijek nema takav način odijevanja je opisan u Kur'anu. Ona se pojavljuje samo na računima nekih komentatora.

Želja dase žene i njihova tijela zatvore

Iz nekog razloga, pod uticajem izmišljenih hadisa tumačenja fanatika "u uvijek su bili na tragu zatvaranja žena daleko u zatvorenom prostoru ili pokriva njihova tijela se. Glavni opravdanje navode je njihova uzbuđujuće prirode; Ipak, ostaje činjenica da je muško tijelo je jednako atraktivan za žene kao žensko tijelo je za muškarce. Od, prema Kur'anu, ne postoji razlika među spolovima, nema logike da se pokušava da prikrije žene iz straha da muškarci mogu biti uzbuđeni njih. Ako se problem su uzbuđenje ljudi, onda bi to biti daleko više logično muskarcima da su se zatvorili se u zatvorenom prostoru ili da izađe nosi pokrivač koji ih spriječiti da vide ono što je oko njih? S obzirom vjerojatnost vlastitog uzbuđenja, oni bi trebalo da izaberu da eliminiše rizik u potpunosti, a ne pokrivaju žene se.

Sve vrste detalja može se primijeniti na ovu temu. Na primjer, ako neki ljudi će misliti da je ženski glas se probudi i da treba spriječiti da govore, isto treba primijeniti na muškarce. Ako riječima žene ili pjesme pjeva ne treba slušao, zatim imajući u vidu da žene mogu biti uzbuđeni muški glas, da ograničenje treba da važi i za muškarce. Ako je fanatik mentalitet želi da proglasi da je njegova lažna pravila važe, a ako se insistira na pokušava uvjeriti ljude od njih, onda bi trebalo nametnuti iste mjere na muškarce.

Međutim, logika koja se primjenjuje u islamu je da Kur'ana naravno, i nema takvih ograničenja u logici Kur'ana. Ova ograničenja da su fanatici žele da sprovedu su nesumnjivo su gotovih proizvoda u svrhu nametanja kontrole i ograničavanja slobode, i jednostavno služe da stvore ogromne probleme za zajednice, i na kraju dovesti do katastrofe u društvima u kojima su oni sami žive.

Kao iu svim stvarima, muškarci i žene su jednaki u pogledu čednost. Preljuba je zabranjeno za žene i muskarcima. Kao što je Bog otkriva u ajetu 35 sure Al-Ahzab, "... muškarci i žene koji čuvaju svoja čednost," muškarci imaju istu obavezu da bude čedan i čist kao žene rade. Međutim, način da se to postigne je ne zatvaraju ljude, ne puštajući ih, a ne puštajući ih da ispunjavaju ili govore. Na način da se to uradi je za njih da se usvoje moralne vrijednosti Kur'ana. Ljudska bića nisu divlja bića koja se ponašaju od instinkta i tamo gdje ih njihove želje dovesti; ljudska bića su subjekti s kapacitetom da razlikuje dobro od zla kroz njihovu inteligenciju, njihova svijest i, najvažnije od svega, moralne vrijednosti učio ih od Boga i svoju ljubav i strah od Njega.

Dakle, ono što određuje da li je osoba će se ponašati na način koji nije čedan koliko neko drugi otkriva svoje tijelo ili koliko on može vidjeti svoje kose, ali je njegov strah od Boga i moralnih vrijednosti. Bog otkriva u ajetu, "... da Allah ukaže na onoga koji Ga se boji kad ga niko ne vidi ..." (Kur'an, 5:94) da će testirati ljude čak i tamo gdje nitko ne može ih vidjeti. Stoga, koristeći prisila, zatvaraju ljude u zatvorenom prostoru i obično koriste nasilje neće osigurati da. Faith, moralne vrijednosti i obožavanje su pitanja sama srca.

Kur'an govori o Džilbabu, ne o hidžabu

Kao što se vidi iz svih detaljne analize gore, pod uticajem prostrana izjava i prisiljeni računima iz različitih komentatora, ajet 31 od An-Nur se koristi kao treba dokaz za ideju glave-obloge, koja je doslovno pretvorio u tabu. Nevjerovatno je kako ajet koji kaže ništa o glavi obloge, ne daje nikakve informacije o glavu i još eksplicitno opisuje prikrivanju u grudi može se tumačiti na takav vrlo drugačiji način.

Nešto drugo što je prilično zapanjujuće je da su mnogi ljudi koji smatraju da je glava-pokrivač, koji se nikada ne spominje u Kur'anu, kao jedini obaveza u vjeri nikada ne govore o ajetu 59 sure Al-Ahzab, koji ne govore o vanjskom odjevnih predmeta. Oni su okrenuo glavu-pokrivač, koji se ne pojavljuje u Kur'anu, u zapovijedi i ipak potpuno zanemariti zapovijedi u vezi sa plašt koji se pojavljuje u Kur'anu.

Neka nam sada pogledati kako je plašt se doista pojavljuje u Surat al-Ahzab i zašto zagovornici glave pokrivanje ignorisati to:

Sura al-Ahzab, Ajet 59

O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je. (Kur'an, 33:59)

Značenje arapske riječi u ajetu, "Jilbab," je list ili plašt koji pokriva tijelo od vrha do dna. Ovaj ajet iz Surat al-Ahzab je stoga vrlo jasno opisuje plašt koji pokriva glavu i cijelo tijelo. Postoji jedan razlog naveo za nošenje takvog odjeće, i to je za muslimanske žene da budu priznati kao slobodni i čedna.

To znači da nekim okruženjima nisu pogodne za žene da budu u mogućnosti da se krug u ili oblače slobodno. Struktura društva i moralni nivo ljudi u njoj ponekad može zaostaju da civilizacije. Neke zajednice osuđuju žene koje hodaju okolo nisu potpuno prekriven i može čak ići tako daleko da nanese verbalno ili fizičko zlostavljanje na njih. U normalnim uvjetima, muslimanke neće ići na takva mjesta, osim ako oni nemaju izbora. Ipak, kada moraju, to je bitno za muslimanke da pokažu da su muslimani i čedne, ako žele da izbegnu nepoželjan posljedice. U Jilbab nose muslimanke u takvim sredinama je samo takvu mjeru.

Ovo je, naravno, nešto što žena će odlučiti o sebi. Danas demokratska i modernim društvima generalno ne ispunjavaju ovaj opis Dakle, žena u zapadnim društvima

generalno ne osjećaju potrebu da se pokrije vodstvo "nesigurnim mjestima."; Imajući to u vidu, može također biti ljudi u takvim društvima koja zaista predstavljaju opasnost za žene. Dakle, ako žena ne misli da je siguran da može dobro izabrati da se pokrije se, čak iu zapadnom društvu, jer je osnovni uslov spominje u ajetu je sprečavanje muslimanka bude pogrešno procijenio prema načinu ona oblači i potlačenih.

Nametanje hidžaba bez da se ikada spomene džilbab

Da pređemo na temu glave-pokrivač, žena može reći, "Glava-pokrivač se pojavljuje u Kur'anu i vidim ga u ajetu 59 sure Al-Ahzab," i nositi ako ona želi. Na taj način, ona preferira glava-pokriće do potpuno pokrivanje i tumači prikrivanje u tom smislu. Ipak, neko ko kaže: "Čini se da glava-pokrivač u Kur'anu i vidim ga u ajetu 31 od Surat al-Nur," ne govori istinu. Ovo je opasnost, jer je naš Gospod odnosi se na one koji smatraju da Halal / dozvoljeno stvari kao Haram / Zabranjeno i iskriviti ajete Kur'ana. To može biti teška djela u očima Boga tvrditi da je zapovijed da se ne pojavljuje u Kur'anu je zapravo u tome, iako je jedan je svjestan istine.

Ono što je iznenađujuće je da su neki ljudi koji smatraju da je glava-oblogu kao doslovan simbol vjere i braniti ga nedvosmisleno gotovo nikada spomenuti pozivanje na potpuno pokrivanje u Kur'anu.

Zaista, neki ljudi koji su mjeriti vjerske predanosti u smislu glave pokriva i koji mjeriti superiornost u odnosu na glavi obloge - iako Bog kaže superiornosti leži u pobožnosti - nikad spomenuti pravi zapovijedi o Jilbab u Kur'anu. Iako je Kur'an ne govori ništa o glavu-pokrivač, ali sadrži eksplicitne zapovijedi o Jilbab, oni vole da zastupaju nešto što nije u Kur'anu. To je prilično zapanjujuće kako je glava-obloge može značiti toliko u očima ljudi, dok se ništa ne govori o Jilbab.

Žena muslimanka zna kako da se oblači u stilu Kur'ana

Jedna važna stvar koju treba da se ovdje napravio je da je muslimanka zna savršeno dobro kako da se oblače u skladu sa Kur'anom, tako da nema potrebe za muškarca reći ženama kako da se oblači. Čovjek nema pravo da se miješa u ono što uopšte žena nosi, a kamoli joj reći kako da se oblači ili sudimo nju. Bog nije dao čovjek to pravo. Danas, ovo je važno pitanje koje treba da se odgajani i naglasio, posebno u muslimanskim društvima.

A žena može nositi glavu-obloge, ili se pokrije se u potpunosti ili otkrije glavu ili nositi low-cut garderobu. Jednom ona kaže, "Ja sam musliman," niko nema pravo da joj sudi. Poznato je samo u očima Boga koji je više vrlina. To je iskrenost da se računa u vjeri, a ne odjeća. Na isti način na koji neko ko pokriva u potpunosti mogu biti neiskren i otići u pakao, žena koja nosi low-cut odjeća može zaraditi pravo da uđe u raj. To je Bog sam ko će odlučiti.

Kada ljudi usvoje vodiči osim Kur'ana, problemi nastaju koje su neprikladne za ljudsku prirodu i da će uvijek pravi probleme jedne ili druge vrste. Ove prestaju biti pojedinačne probleme i može pretvoriti u društvene sukobe i probleme. Razlika zasnovan na oblicima haljine - kao što je sa ili bez glave-pokriva, ili low-cut odjeća

protiv prikrivanje potpunosti - je lažna percepcija da nema mjesta u Kur'anu i dovodi do napetosti u društvu. Bog otkriva u ajetu da je, prema Kur'anu, superiornost ne leži u haljini i vanjski izgled, ali u pobožnosti, ili Taqwa (djeluje iz straha od Boga):

O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću koja će pokrivati stidna mjesta vaša, a i raskošna odijela, ali, odjeća čestitosti, to je ono najbolje. – To su neki Allahovi dokazi da bi se oni opametili. (Kur'an, 7:26)

Faith je živio i napravio stvarnost u srcu. Faith se manifestuje kroz moralne vrline, toplinu osobe, ljubav, velikodušnost, oprostiti priroda, kvaliteta, kulture, načina a koncepciju umjetnosti a znanosti; Ukratko, u svemu. Stoga je važno za procjenu ljudi kroz njihove moralne vrijednosti, a ne po svojim vanjskim izgledom.

Bez obzira na njihov vanjski izgled, ljudi koji kažu, "Ja sam musliman" su svi plemenitih muslimana. Pogrešno je razliku između njih. Niko nema pravo na diskriminaciju.

Greška poznata kao "dvije žene=jedan muškarac"

Jedan od neshvaćenih pitanja koja neki ljudi traže da koriste kao dokaz protiv islama je ideja da je "žena je vrijedan pola čovjek." Neki protivnici islama su napravili tumačenje da je "muškarca iskaza svjedoka i prava vrijede dvojice žene ". Fanatici su također iskoristio ove pogrešne interpretacije, stavljajući ga u praksi i brendiranje žene kao vrijedan" pola "ono što su ljudi vrijedi. Međutim, kao iu mnogim drugim područjima, protivnika islama i fanatici su također ozbiljno pogrešno na ovu temu.

Bog čini čovjeka svjedočenja svjedoka i da žene jednaki u Kur'anu. Kuran ništa ne govori o "svjedočenje muškarca što vrijedi da su dvije žene." Na primjer, potrebni su četiri svjedoka za preljubu da se utvrdi, i Kur'an govori ništa o tim što četiri žene ili dva muškarca, ili četiri muškarci ili osam žena. To samo govori o četiri svjedoka. Drugim riječima, četiri svjedoka dovoljno, bilo da su muškarci ili žene, a ne postoji razlika između njih.

Kao i sa svim stvarima, kada sukob svjedočanstva, žena se smatra superioran u Kur'anu, a njena riječ je da može vjerovati. Kada žena optužena za preljub, na primjer, kada postoji neslaganje između izjave žene i muškarca, svjedok iskaz žene je omiljen. Jedna žena je čak smatra nevinim na temelju svog svjedočenja. Relevantni ajete iz Kur'ana glasi:

A oni koji okrive svoje žene, a ne budu imali drugih svjedoka, nego su samo oni svjedoci, potvrdiće svoje svjedočenje zakletvom Allahom, i to četiri puta da zaista govore istinu,

a peti put da ih pogodi Allahovo prokletstvo, ako lažu!

A ona će kazne biti pošteđena, ako se četiri puta Allahom zakune da on, doista, laže, (Kur'an, 24:6-8)

Činjenica da je žena se održava superioran u odnosu na čovjeka u smislu iskaza svjedoka je vrlo značajan onaj koji nije dobro poznat. On opisuje suštinu Kur'ana a perspektivu prema ženama. Pogrešne ideje fanatika a protivnika islama su vrlo različiti,

međutim. Pogledajmo na pravi značenja ajeta koji fanatika koji smatraju žene kao vrijedan pola čovjek koristi kao dokaz kada je u pitanju iskaze svjedoka a nasljedna prava žena:

Žene i svjedočenje pri pozajmljivanju

Jedini izuzetak u Kur'anu u vezi sa žensama je iskaz svjedoka povodom pozajmice. Da bi se shvatio, osim ovdje, moramo pogledati ajetu 282 sure Bekara u kojem su opisane pozajmice:

O vjernici, zapišite kada jedan od drugog pozajmljujete do određenoga roka. I neka jedan pisar između vas to vjerno napiše i neka se pisar ne uzdržava da napiše, ta Allah ga je poučio; neka on piše, a dužnik neka mu u pero kazuje i neka se boji Allaha, Gospodara svoga, i neka ne umanji ništa od toga. A ako je dužnik rasipnik ili slab, ili ako nije u stanju u pero kazivati, onda neka kazuje njegov staratelj, i to vjerno. I navedite dva svjedoka, dva muškarca vaša, a ako nema dvojice muškaraca, onda jednog muškarca i dvije žene, koje prihvaćate kao svjedoke; ako jedna od njih dvije zaboravi, neka je druga podsjeti. Svjedoci se trebaju na svaki poziv odazivati. I neka vam ne bude mrsko da ga utanačite pismeno, bio mali ili veliki, s naznakom roka vraćanja. To vam je kod Allaha ispravnije i prilikom svjedočenja jače, i da ne sumnjate – bolje; ali, ako je riječ o robi koju iz ruke u ruku obrćete, onda nećete zgriješiti ako to ne zapišete. Navedite svjedoke i kada kupoprodajne ugovore zaključujete i neka ne bude pod pritiskom ni pisar, ni svjedok. A ako to učinite, onda ste zgriješili. I bojte se Allaha – Allah vas uči, i Allah sve zna. (Kur'an, 2:282)

Ovaj ajet postavlja pravila o zaduživanju, i kaže: "... kad vas na dug za određeni period, zapišite je," i da "nijedan pisar treba odbiti da napiše." Kraj ajeta kaže da "... ni pisar ni svjedok treba staviti pod pritisak." Biti svjedok na pitanja kao što su zaduživanja, gdje materijalnih interesa u pitanju, je nešto što ljudi vole izbjeći. Međutim, Bog želi ljude da preuzmu odgovornost za cijeli ovaj nepoželjno dužnost, i želje "... dva muškarca da se ponaša kao svjedok." Imajte na umu da je ajet ne govori ništa o "pronalaženju dva muška ili četiri ženski svjedoka." To jednostavno govori o "dva muškarca djeluju kao svjedoci." To rizično i tegoban odgovornosti izriče izravno na muškarce. Na ovaj način, žene, koje su više podložni pritisku, zaštićeni od ove nepoželjne dužnosti.

Prema ovom ajetu, samo ako dva muškarca se ne može naći, ali jedan čovjek je na raspolaganju, je stanje nametnut od "jednog muškarca i dvije žene." Na taj način, žena se nije ostavio sama u lice rizičnog Situacija sa finansijskim self-interes i kalkulacije, kao što je zaduživanje. Mogućnost muškarca i žene završiti suprotstavljene jedna drugoj u slučaju nepovoljne situacije koje mogu nastati na taj način izbjeći.

Na primjer, zamislimo je došlo do nesporazuma u vezi sa iznosom kredita ili način otplate. Ako su dva svjedoka su da daju različite iskaze, žena će završiti postava protiv čovjeka, i to u okolnostima kada je jedan od dva je definitivno laže, ona će doći pod velikim stresom i pritiskom. Bog je spriječio žene, koje je On stavlja pod zaštitu od svih spoljnih pritisaka u Kur'anu, od toga da bude izložen takvom stanju stvari. Prisustvo

drugog ženskog svjedoka da podrže njen će eliminirati taj pritisak. U slučaju da jedan muškarac i dvije žene su svjedoci, kada je broj raste na tri, odgovornost će biti više široko rasprostranjen i stres imajući svjedoka će se smanjiti. Dakle, ljudi sa skrivene motive koji žele donijeti pritisak da će morati da prevari dva od tri naroda, a ne jedan od dvije stranke, te da će njihov poguban zadatak mnogo teže.

To je dobro poznata činjenica da se odgovornosti koja se tiču novca, posebno u današnjem društvu, gdje su stvari jedna osoba može lako kleveta drugi, nemarno pokrenuli optužbe na račun druge strane i ostaviti druga strana pod oblakom sumnje. Predostrožnosti poduzete protiv ovo predstavlja garanciju za žene u mnogim aspektima. Neki ljudi smatraju da je lako da smatraju žene kao slabe i da ih kleveće. Takve situacije, u kojima novac je uključen, predstavljaju jedan od klime u kojoj su takvi ljudi mogu dobro pripisuju zločina žena i kleveću nju. Ali, ako se kredit svjedoče i dvije žene, da eliminiše opasnost od takvih lažnih optužbi.

Ovo također predstavlja izvor sigurnosti za žene u psihološkom smislu. To može biti vrlo rizično zaboraviti detalje kao što su iznos od termina kredita ili otplate kada svjedočimo takvu transakciju. Pošto muslimani imaju odgovornost da bude nepristrasan svjedoci, oni također imaju odgovornost da bude u potpunosti svjestan, i ne zaboravite, detalji u vezi kredita pozajmio. Na taj način, ovaj odgovornost da jedna žena može imati na podijeljena je između dva. Čak i ako žena ima vrlo dobru memoriju i preuzima mjere opreza da se ne zaboravi - i žene su mnogo više precizan nego muškarci na takvim stvarima - prisustvo druge stranke i dalje će osloboditi od taj psihološki teret.

To psihološki teret i mogućnost zaboravljanja odnose se i na muškarce, naravno. Ipak, to je uvijek žena koje su zaštićene u psihološku i materijalnu čula u Kur'anu. Naš Gospod je stvorio žene kao lica koja pridaju veliku važnost detalja, koji uzimaju čak i manji odgovornost vrlo ozbiljno, a koji su uglavnom precizan i vrlo odgovoran. Dakle, teret koji će žena osjećati, posebno za vrijeme zaduživanja materijala, bit će vrlo teška zbog obliku u kojem ona nastaje. Svemogući Bog je doveo u takvu izvor olakšanja, kako bi se zaštitila i spriječiti njen dolazak pod psihološkim pritiskom. Ovo je još jedna manifestacija uzvišenih vrijednosti koje naš Gospod mjesto na žene.

Ne smije se zaboraviti da je žena, kraljica od Sabe, opisan je kao šef države u Kur'anu, a ona je naglasila kao moćan donosi odluke. To znači da u pogledu Kur'ana, žene su dovoljno inteligentni i imaju dovoljno snage karaktera da upravlja država. Dakle, one osobe koje tumače iznad ajet, koji izričito štiti žene na temu zaduživanja, da znači da su žene nedostaje inteligencije iskazuju vlastitim željama, zanemarujući zapovijedi u Kur'anu. Ipak za nas, jedina mjera je da Kur'ana.

Naslijedna prava žena

Način na koji žene uživaju pola udio muškaraca prema zakonu nasljeđivanja je još jedan predmet često pogrešno protumačena od strane mnogih ljudi. Neki ljudi koji ne shvate duh Kur'ana, osnovne osnove islama i zaštitništvo a naklonost našeg Gospoda nastoje pružiti dokaze za svoje tvrdnje analizom ajeti opisuju distribuciju nasljeđivanja odvojeno umjesto kao koherentan cjelini . Ipak, nasljedno pravo je zapravo još jedan znak kako žene su zaštićene u Kur'anu.

Ajeti o ženskoj udio zaostavštine su kako slijedi:

Muškarcima pripada dio onoga što ostave roditelji i rođaci, a i ženama dio onoga što ostave roditelji i rođaci, bilo toga malo ili mnogo, određeni dio. (Kur'an, 4:7)

Allah vam naređuje da od djece vaše – muškom pripadne toliko koliko dvjema ženskima. A ako bude više od dvije ženskih, njima – dvije trećine onoga što je ostavio, a ako je samo jedna, njoj – polovina. A roditeljima, svakome posebno – šestina od onoga što je ostavio, ako bude imao dijete; a ako ne bude imao djeteta, a nasljeđuju ga samo roditelji, onda njegovoj materi – trećina. A ako bude imao braće, onda njegovoj materi – šestina, pošto se izvrši oporuka koju je ostavio, ili podmiri dug. Vi ne znate ko vam je bliži, roditelji vaši ili sinovi vaši. To je Allahova zapovijed! – Allah, zaista, sve zna i mudar je. (Kur'an, 4:11)

Kao što je prikazano u prvom ajetu, nasljedstvo u islamu je pravo uživaju i muškarci i žene. Drugi ajet opisuje distribuciju tog nasljeđivanja, u skladu sa potrebama i odgovornostima ljudi.

Gledajući Kur'an u cjelini, vidimo da je održavanje majka, supruga, kćerka ili sestra je odgovornost darovao ne na njih, ali na sina, supruga, otac ili brat; to se odnosi tokom čitavog života žene. Drugim riječima, sina, muža, oca ili brata je odgovoran za ženu pod njegovom zaštitom do kraja svog života.

Na primjer, kada žena udaje ona dala miraz njen suprug. U pogledu Kur'ana, miraz se daje direktno na ženu, ne porodici. Nakon braka, fizičke održavanje žena i njena djeca je ukupna odgovornost čovjeka. Kao što se vidi detaljno u dogledno vrijeme, da održavanje i finansijske odgovornosti nastavlja, čak iu slučaju razvoda. Bilo koja i sve troškove koji nisu nametnute žena su stoga odgovornost čovjeka.

Činjenica da je finansijski brigu o ženi je odgovornost čovjeka ne znači da je bilo ograničenja za nju, međutim. To ne znači da je žena siromaha entitet. Mjere predostrožnosti ovdje je simbol vrijednosti u prilogu za žene i ima za cilj da žena nikada ne pati tokom svog života. Žena je slobodan da živi kao ona želi, slobodan da radi ili ne, zaraditi novac ili ne, pokrenuti biznis ili ne i vladati društvo, pa čak i država, baš kao što želi. Njen biti pod zaštitom muškog u finansijskom smislu ne ograničava njen društveni život, zaustavi joj je od toga da bude besplatno ili zapečaćena u zatvorenom prostoru kao zatvorenik. Jedna žena biti pod zaštitom čovjeka također ne znači da on ima pravo bilo komande nad njom; Kur'an ne kaže ništa o čovjeku biti u mogućnosti da komanduje

žena. Finansijsku odgovornost nametnuti muškaraca ima za cilj da se osigura da su žene, koje su pod posebnom zaštitom u Kur'anu, nikada ne pate tokom čitavog života.

Međutim, u pogledu Kur'ana, žena nema takvu odgovornost prema bilo kome. Na isti način na koji ona ne snosi nikakvu odgovornost za održavanje bilo koga drugog, ona je također u obavezi da se brine o sebi. Ona ne moraju raditi ako ne želi da; ona nema takvih obaveza.

Osim toga, žena ima pravo da provede svoje imovine kako ona želi. Čak i ako ona je bogata, ona je u obavezi da doprinese kućnom budžetu. Ona je u obavezi da snosi nikakvu odgovornost za finansijske njene djece. Čak i ako žena je bogatiji od čovjeka, njegove finansijske obaveze ipak i dalje postoji.

Žena može stavila udio baštinu na posao, ako to želi, ili potrošiti na sebe, ili ga sačuvate. Ali čovjek je u obavezi da iskoristi svoj udio za održavanje i brigu o ženi. Održavanje, blagostanje i udobnost njegove supruge, djeca i sestra - ako ima bilo - u potpunosti su njegova odgovornost. Sjetimo se da ovaj je namijenjen, a ne zato što žena treba, ali da se ne bi mogla da ne pogrese tokom svog života.

Razmatra u svjetlu činjenice izričito navedeno u Kur'anu, ako su dobili muškarac i žena jednaki dionica nasljeđivanja, ravnoteža će biti umanjena u odnosu na čovjek, jer on ima obavezu da se brine o obitelji, dok je žena pod takva obaveza.

Sljedeće odredbe u ajetu je također vrlo važno, "... nakon oporuke napravite ili bilo dugove." Ako umrlog je ostavio iza sebe nasleđe, bilo koje radnje moraju biti u skladu s tim nasleđe. Pokojnik je možda ostavio sve svoje imovine žena i ništa muški članovi porodice: U tom slučaju, zaostavština će važiti i sve će ići na ženu.

Postoji posebna mudrost na način na koji je Bog stavlja finansijsku odgovornost za žene na muškarce. Ako je Bog tako želio, takav teret bi se izreći na muškarce i žene će biti odgovoran za svoje održavanje, pa čak i da su njihove djece, u nedostatku bilo kakve finansijske garancije. To bi bila velika odgovornost i teški psihološki teret. No takav materijal teret nametnut ženama u Kur'anu.

Ženino parvo na razvod

Prvi bitne tačke potrebe da bude na temu razvoda je da je praksa onih fanatika koji odbijaju priznati pravo žene da razvod su apsolutno u pravu. Prema fanatičnim način razmišljanja, bez obzira na to koliko je nesretna ili potlačene žena može biti, ona i dalje nema pravo na razvod. Zastrašujuće mentalitet fanatika - koja nastoji da ugnjetava žene i muškarci prikazuju kao nadređeni - trenutno je stavljena u akciju u zemljama kao što su Iran i Saudijska Arabija.

Ne samo da je takav način razmišljanja nema mjesta u Kur'anu, to je i kršenje duha Kur'ana. Nigdje u Kur'anu ima li odredba u smislu da "samo čovjek može se razvede

svoju ženu." I zaista, ajeti 228 i 241 sure Bekara govore o ženama koje su se razveli. Razvod je pravo darovao na žene, kao i muškarci.

Zanimljivo, neki komentatori ili tumači Kur'ana dodati zagradom da termin "razvedena žena" što je pročitao "žene koje su se razveli od svojih muževa." Ova greška proizlazi iz takvih komentatora u vezi ajete iz Kur'ana kao nedovoljna, sama po sebi posljedica njihove nesposobnosti da se oslobode fanatični koncepcije islama, i nastojanje da se prilagode tim ajetima na taj isti način razmišljanja. Već smo vidjeli koliko je dodataka u zagradama su dio pokušaja da se prilagode Kur'an radikalnim mentalitet. Neki ljudi, koji znaju da oni ne mogu mijenjati ajete da odgovaraju svoje ciljeve, pokušati proizvesti isti utisak upotrebom zgrade. Ipak, kada zanemarimo ove komentare u zagradi ajete Kur'ana nose potpuno eksplicitne poruke.

Razvod i zaštota žene nakon toga

Njegu i zaštitu žena nakon razvoda je važan dokaz u smislu superiornosti vezan za žene u Kur'anu. Naš Svemogućí Gospod je zaštićena sva prava žena u okolnostima u kojima bi mogli biti nepravdu - kao što su razvod - a njih je stavljena pod zaštitu za čitav svoj život. Čak i ako on ju je razveo, čovjek ima odgovornost da štiti a brine o njegovoj bivšoj supruzi do kraja svog života, čak i ako žena nema potrebe za to.

Obezbjediti da je žena sretna i zadovoljna u slučaju razvoda

Za ljude koji žive u svjetlu želje njihove niže sebe, razvod znači ukupno prestanka odnosa druge strane. Takvi ljudi vjeruju da je nekad odnosa zasnovanih na samo-interes su došli do kraja više ne postoji potreba da se pokaže drugoj osobi bilo briga ili zabrinutost. Pošto su uglavnom izgubiti sve osjećaje ljubavi a poštovanja za osobe koje napuste, oni se ponašaju isključivo u svjetlu očuvanja vlastitih interesa i da su sasvim sposoban da ignoriranje problema a poteškoća s kojima se suočavaju druge strane. Ovo je, naravno, moralni defekt vidi u ljudima koji ne žive po vrijednostima Kur'ana. Naš Svemogućí Gospod opisao kako žena treba tretirati s ljubavlju a ljubavlju a odgovarajuće moralne vrijednosti nakon razvoda:

Kada pustite žene, onda ih, prije nego što ispune njima propisano vrijeme za čekanje, ili na lijep način zadržite ili ih velikodušno otpremite... (Kur'an, 2:231)

O vjernici, kad se vjericama oženite, a onda ih, prije stupanja u bračni odnos, pustite, one nisu dužne čekati određeno vrijeme koje ćete vi brojati, već ih darujte i lijepo ih otpremite. (Kur'an, 33:49)

Oba ajeti odnose na "ljubaznosti", a to znači da je čovjek i dalje ima odgovornost za liječenje žena ljubaznošću nakon razvoda "dobrotu."; žena ne može raditi, možda nemaju finansijskih sredstava a možda nemaju gdje živjeti. Ovi ajeti postavite razvedena žena pod zaštitom, a nude mogućnosti zadržavanja ih ispravnosti i ljubaznost ili drugog oslobađajući ih, opet uz ispravnosti a ljubaznošću.

Čovjek mora da pravilno tretira ženu pod oba uvjeta.

Pružanje finansijske sigurnosti nakon razvoda

U Kur'anu Bog zabranjuje razvedena žena se ostavi na miru, nezaštićeni a finansijski podržani. U pogledu islama, bez obzira da li je žena bogati ili ne, ona ipak mora dati materijalnu sigurnost nakon razvoda. Njen bivši muž ima odgovornost da osigura ovo.

Ajeti koji se odnose na potrebu da se osigura finansijska sigurnost razvedenih žena i glasi:

Raspuštenicama pripada pristojna otpremnina, dužnost je da im to daju oni koji se Allaha boje! (Kur'an, 2:241)

... I velikodušno ih darujte darom, zakonom propisanim: imućan prema svome stanju, a siromah prema svome; to je dužnost za one koji žele dobro djelo učiniti. (Kur'an, 2:236)

Neka imućan prema bogatstvu svome troši, a onaj koji je u oskudici – prema tome koliko mu je Allah dao, jer Allah nikoga ne zadužuje više nego što mu je dao; Allah će, sigurno, poslije tegobe, last dati. (Kur'an, 65:7)

Kao što se vidi u ovim ajetima, bogata osoba ili netko od mnogo više ograničen znači i imaju odgovornost da zaštite žene koje su se razveli. Čak i ako oni nikada ne vide tu osobu ponovo za ostatak svog života, čak i ako oni nemaju više materijala ili psihološki očekivanja njih, oni i dalje imaju odgovornost da ih stavi pod finansijsku zaštitu a prema njima odnose s ljubaznošću. Svemogući Bog otkriva da sigurnost osiguravanje žensama je materijal mora biti učinjeno iskreno, dobrovoljno a sa dobrim Grace:

I draga srca ženama vjenčane darove njihove podajte; a ako vam one od svoje volje od toga šta poklone, to s prijatnošću i ugodnošću uživajte. (Kur'an, 4:4)

Assets Given to Women Must Not Be Taken back after Divorce

Naš Svemogući Gospod je otkrio u ajetima da u slučaju razvoda čovjek ne smije uzeti natrag sve što je njegova supruga, dok su bili u braku:

Ako hoćete da jednu ženu pustite, a drugom se oženite, i jednoj od njih ste dali mnogo blaga, ne oduzimajte ništa od toga. Zar da joj to nasilno oduzmete, čineći očigledan grijeh? Kako biste mogli i oduzeti to kada ste jedno s drugim živjeli i kada su one od vas čvrstu obavezu uzele. (Kur'an, 4:20-21)

...Nije vam Halal oduzeti bilo šta od onoga što ste im darovali... (Kur'an, 2:229)

Bog podsjeća ljude u tim ajetima koji udajom žena koje su obećali da će se brinuti o njima; On otkriva da je zbog toga obećanje nemaju pravo ništa tražiti natrag, čak i ako su dali ženama "veliku količinu." Musliman koji poštuje Kur'ana će znati da je ovo obećanje dato Bogu, a volja stoga izvrši svoju odgovornost na najfiniji način. U ajetu "**Nije halal / dozvoljeno zadržati bilo šta ste im dali,**" Bog jasno zabranjuje bilo koji drugi tok ponašanja.

Osiguravanje da žene imaju mjesto za život nakon razvoda braka

Da bi žena ne bi trebalo da se nađe u teškoćama nakon razvoda, a kako bi se osiguralo da je zaštićen, Svemogući Bog savjetuje da muškarac drži blizu . Otkriveno je da je to

trebalo omogućiti mu da zadrži pazi na nju u vremenima opasnosti. Nakon razvoda, vjernik ima veliku odgovornost za pružanje za nju dok ona može naći mjesto za boravak od svoje a osigurati da ne desi da joj:

Njih ostavite da stanuju tamo gdje i vi stanujete, prema svojim mogućnostima, i ne činite im teškoće zato da biste ih stijesnili. Ako su trudne, dajte im izdržavanje sve dok se ne porode, a ako vam djecu doje, onda im dajte zasluženu nagradu sporazumjevši se međusobno na lijep način. A ako nastanu razmirice, neka mu onda druga doji dijete. (Kur'an, 65:6)

S obzirom na značaj predmeta treba ovdje da se ponovi: Te zaštitne mjere naveo ovdje, naravno, ne znači da žena nije u stanju da se brine o sebi; ovo je glupost iznio neke predrasuda ljudi, kako bi se napad na islam. Ajeti su koje se odnose na superiorne moralne vrijednosti. Ono što je pod rasprava ovdje je ljubazno moralne vrijednosti i pričvršćivanje superiornost i vrijednost za žene. Tražim nakon žena znači čega joj da je ona vrlo poštuje i vrednuje. Bog pokazuje vrijednost i zaštitu On stavlja na žene u praktičnom smislu. Također je zabranjeno u ajetu da "... staviti pritisak na njih kako bi ih maltretira." Kao što je navedeno u ajetu, "... konsultovati zajedno sa ispravnosti i ljubaznost," Bog savjetuje dobre odnose između ljudi koji se održava su razvedeni. S obzirom na težak položaj u kojem su žene nalaze danas u društvu u cjelini, ili u društvenom životu, o potrebi i značaju ovih mjera preporučuje se u Kur'anu postati mnogo jasnije.

Žene se ne smiju naslijeđivati prisilno

Jedna od zapovijedi o zaštiti žena u Kur'anu pogledu njihovog ne naslijedila silom. Bog otkriva da:

O vjernici, zabranjuje vam se da žene kao stvari nasljeđujete, preko volje Njihove, i da im teškoće pričinjavate, s namjerom da nešto od onoga što ste im darovali prisvojite, Osim ako budu očito zgriješile. S njima lijepo živite ... (Kur'an, 04:19)

U ovom ajetu, Bog zabranjuje bilo kakav pritisak stavljaju na žene, i bilo koje mjere koje bi mogle stvoriti poteškoće za njih u materijalnom smislu.

Vrijednosti žene kao majke

Majčinstvo je pohvalio u Kur'anu. Poštovanje za roditelje, trJesti ih dobro i štite i paze na njih u starosti, jer u svakom trenutku, su posebne odgovornosti nametnuta vjernici u Kur'anu, a tu su i veliki broj ajeta na tu temu. Neke od tih glasi:

Naredili smo ljudima da budu poslušni svojim roditeljima... (Sura al-‘Ankabut, 8)

Gospodar tvoj zapovijeda da se samo Njemu klanjate i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: "Uh!" – i ne podvikni na njih, i obraćaj im se riječima poštovanja punim. (Kr'an, 17:23)

U Kur'anu Bog savjetuje muslimane da tretiraju svoje roditelje s poštovanjem i ljubaznošću; ipak, majka se posebno vrednuje. Bog otkriva u još jedan ajet koji:Mi

smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti. (Kur'an, 31:14)

Zapravo, svaka majka se bavi nekoliko mjeseci samo-žrtvovanja kako bi joj dijete na svijet. Kao što je Bog otkriva u ajetu, ona nosi bebu unutra sa velikim teškoćama, a onda rađa da dijete s velikim neugodnost. Zatim, sa velikim altruizam, ona pretpostavlja zadatak osigurati da joj je dijete zaštićeno a udoban u svakom pogledu. Osim toga, oni ne očekuju nagradu za sve ovo, a ona čak i gura svoje potrebe u pozadinu. Bog nas je podsetio ovih činjenica a govori nam da su majke zaista vrlo vrijedne entiteta.

U klevetanje Male Superiornost i gluposti o premlaćivanje žena

Neki ljudi traže da se dostavi dokaze iz Kur'ana o trebalo muško superiornosti nad ženama, njihov bJesti žena, a navode sljedeće ajete u tom pogledu:

Muškarci vode brigu o ženama zato što je Allah dao prednost jednima nad drugima i zato što oni troše imetke svoje. Zbog toga su čestite žene poslušne i za vrijeme muževljeva odsustva vode brigu o onome o čemu trebaju brigu voditi, jer i Allah njih štiti. A one čijih se neposlušnosti pribojavate, vi posavjetujte, a onda se od njih u postelji rastavite, pa ih i udarite; a kad vam postanu poslušne, onda im zulum ne činite! – Allah je, zaista, uzvišen i velik! A ako se bojite razdora između njih dvoje, onda pošaljite jednog pomiritelja iz njegove, a jednog pomiritelja iz njene porodice. Ako oni žele izmirenje, Allah će ih pomiriti jer Allah sve zna i o svemu je obaviješten! (Kur'an, 4:34-35)

Ideja je Male Superiornost:

Riječ "baadahum" u ajetu "Bog je napravio jedan excel drugi," ajet 34 od An-Nisa ', jasno obraća mješovitog društva sastavljen od muškaraca i žena. Dakle, pravi smisao ovdje je "Bog je napravio neke ljude i neke žene ističu drugi ljudi i druge žene." To znači da je Bog dao svaki od njih različite sposobnosti i karakteristika.

Prolaz tumačiti na engleski kao "Muškarci imaju naknadu u iznosu od žena, jer je Bog napravio jedan excel drugu i zbog toga što troše bogatstvo na njih." Odnosi se, ne da se muški superiornost ženama, ali isključivo na fizičke razlike. Riječi: "... jer oni troše bogatstvo na njih" nas podsjećaju na muške odgovornost da se brine o ženama u materijalnom smislu, kao što smo već vidjeli u nekim detaljima. Arapskom prolaza "Muškarci imaju naknadu u iznosu od žena" je "Arrijalu qawwamoona aala annisa-ja."

Pravi smisao ovog arapskog izjava "muškarci gledaju nad ženama," ili "Muškarci imaju odgovornost da se brine o stvarima za egzistenciju za žene."

Riječ "qawwam" u ajetu je preveo mnogi komentatori znači "gospodara ili gospodar." Međutim, u svim ostalim ajete u kojima se pojavljuje riječ, ona ima samo jedno značenje, "gledati preko i zaštititi." Kao što čitaoci će zapamtiti, već smo vidjeli kako potrebno da shvate upotrebu i značenje riječi na arapskom, vrlo bogat jezik, u ajetima gledajući kako su zaposleni u drugim ajetima. To se odnosi i na riječ "qawwam."

Riječ "qawwam" je izvedena iz korijena "qwm." Gledajući sve ajete u kojima se pojavljuju oblici ovog korijena, nećete naći jedan u kojem se koristi znači "gospodara ili gospodar." Doista, riječ " hukkam "se koristi za guvernera i vladara u Kur'anu. Na toj osnovi, možemo lako zaključiti da je pravo značenje riječi u ajetu u pitanje" da pazi na i zaštititi. "

Možemo vidjeti ovo bolje kada pogledamo Kur'an u cjelini. Kao što smo već rekli, žene su obično daje superioran položaj u Kur'anu, a oni su slobodni, ali i zaštićeni od mogućnosti bilo kakvih teškoća. Odbrana žena, njihove zaštite u materijalnom smislu i sprečava ih od toga da bude izložena poteškoće su sve odgovornosti dužnost muškarca (ovo je postavljena u detalje u prethodnim poglavljima). Zbog toga, kao što je pojam "qawwam" jasno u ajetu u pitanju, muškarci imaju dužnost da zaštiti žena, uvijek i pod svim okolnostima. Ovaj ajet, koji neki fanatici traže koristiti kao dokaz za mušku superiornost, je vrlo važan onaj koji zapravo opisuje superiornost žena.

Lažni principi o premlaćivanju žena

Original riječ na arapskom u ajetu 34 od An-Nisa 'koji glasi: "Ako postoje žene čiji neposlušnost vas strah, možda ćete ih prekoriti, odbijaju da spava s njima, a zatim tukli ih" koja se prevodi kao "tuku" u brojnim Tekstovi je "idribuhunn (a)." Koren je glagol "daraba" i "daraba" može biti riječ sa najširim značenjem u arapskom. Osim znači "pobijediti", ona se također koristi u "kovanja novca" i "događa na štrajk." Razmotrimo porediti primjer na engleskom jeziku; kad netko kaže da je "zvono je otišao," to ne obično znači da je zvono se više ne funkcionira i stoga više ne korištenja, ali da netko čeka da otvori vrata. Kada se koriste riječi (ili fraze) sa širokim značenjem, stoga je vrlo važno da se analizirati s razlogom i zdravog razuma način na koji se koriste, kontekst i pravi smisao.

Jedan od najčešće zaposleni značenja riječi "daraba" je da putuju i da izađe. Zaista, glagol "daraba" se koristi u ajetima Kur'ana koji se odnose na putovanja, odlazak na putovanje ili odlaze iz negdje za određeni vremenski period. Na primjer;Nije vam grijeh da molitvu na putovanju skratite, i kada se bojite da će vam nevjernici neko zlo nanijeti. Nevjernici su vam, doista, otvoreni neprijatelji. (Kur'an, 4:101)

I Mi objavismo Musau: "Noću izvedi robove Moje i s njima suhim putem kroz more proći, ne strahujući da će te oni stići i da ćeš se utopiti." (Kur'an, 20:77)

i to siromasima koji, zauzeti na Allahovom putu, nemaju vremena zarađivati (*darban*)... (Kur'an, 2:273)

O vjernici, ne budite kao nevjernici koji govore o braći svojoj kada odu na daleke pute (*darabu*)... (Kur'an, 3:156)

Nije vam grijeh da molitvu na putovanju (*darabtum*) skratite... (Kur'an, 4:101)

Riječ "daraba" se očigledno ne koristi u smislu "pobijediti" u ovim ajetima. Ista stvar se odnosi na ajet 34 od An-Nisa ', koji razmatramo ovdje. Kada analiziramo riječ "daraba" u svjetlu ovog ajeta, postoje tri različita značenja moramo pogledati: 1) Izvadite ih iz kuće, 2) prisiljavaju ih da idu napolje, odakle su, ili 3) Beat njih.

Da bi se shvatilo u smislu u kojem je riječ daraba se koristi u ajetu 34 od An-Nisa ', moramo vratiti na termin "Ako postoje žene čiji neposlušnost se bojite," na početku ajeta. Riječ "nushuz" je prevedena znači "pobunu i neposlušnost" u mnogim tekstovima. Neki komentatori koji koriste svaku priliku da probaju i uključuju ideju ponižavajući žena u ajetima o njima, bilo put "poslušnost ljudi" u zagradi ili drugo pokušati dati tu ideju kroz pogrešne prevode. Ipak, riječ "nushuz" znači nevjernost, od žene flertuje s nekim ko nije njen muž do nivoa od nezakonite seksualne odnose. Stoga, sljedeći dio ajeta opisuje kako je muž treba tretirati njegova supruga koji je bio neveran njega. Čovjek je rekao prije svega da savjetuje ženi ne da se ponaša unfaithfully. Ako to ne uspe, suprug je savjetovao da spava odvojeno od nje. Međutim, ako žena i dalje ustraje u nezakonite odnosima i obavezuje preljuba, onda je najbolje da je pokušaj uklanjanja žena iz kuće u potpunosti.

Očigledno je da je Kur'an, u kojima su žene posebno zaštićene, neće sadržavati bilo kakve prakse nalik bJesti žena. Kada pogledamo to logički, bJesti ženu koja insistira na tome da je njen muž nevjeran bez obzira na sve njegove opomene neće učiniti ništa drugo nego bijes koji ga je žena, koja je u svakom slučaju izdali; koji će stvoriti nove probleme umjesto rješavanja pitanja. Međutim, uklanjanje je jedno rješenje.

Žena može misliti više logički, a ona je poslala dalje, mogu osjećati žaljenje u lice ovakvog ponašanja i može izgledati na pitanja na zdraviji način. Ajet kaže da je muž ne smije poduzeti druge mjere protiv nje ako se pokaje greške njenog načina.

U ovom dijelu, prevedena u riječi: "Ali ako vas poslušaju, ne tražiti način da ih kazni," tamo se ponovo pokušati da oblikuju pitanje na temelju "žena koja sluša muškarca." Ipak prema precizno prevođenje, šta prolaz zapravo znači da je "ako oni poslušati vaš savjet i ponašaju se na vjeran način." Kriterijum ovdje nije žena poslušnost čovjeka, ali "vjernost", odgovornost službenik na obje strane u braku .

Ostale zablude o ženama

Još jedan od zablude koje se tiču žena tiče Poslanika Adam (savs) a njegova supruga. Kuran ne kaže ništa o Adamu supruga obmanjuje a zbog čega je grijeh. Vidimo čitanja ajeta 11-28 od Surat al-A'raf da je Šejtan koji prevario Adama a njegova supruga.

Na isti način, Kur'an kaže ništa o ženi se stvara jednog čovjeka rebra. U gotovih Hadis koji predstavlja poreklo ove tvrdnje je opisan u prethodnim poglavljima.

Još jedna zabluda je da se Kur'an je upućen ljudi sami. U stvari, više od 90% u Kur'anu obraća vjernicima izrazima poput "vi koji vjerujete", koji se odnosi na muškarce i žene u cjelini. Na isti način na koji postoje neke ajete upućene sami muškarci, postoje i

drugi koji se bave samo žene. Neki drugi ajeti iz Kur'ana su se obratili izravno a samo na našeg Poslanika (savs).

Izreke našeg poslanika (savs) kojima pohvaljuje žene

Kur'an mora, naravno, biti naš vodič ako želimo da pravilno razumiju mjesto žena u islamu. Od našeg Poslanika (as) primjenjuje Kur'an sama, možemo biti sigurni u istinitost tih hadisa koji opisuju praksu u skladu s Kur'anom. Ove pouzdane hadisa sadrže značenja i prakse potpuno u suprotnosti sa onima iz gotovih hadisa koji pokazuju zastrašujući stav prema ženama i potpuno odvojena od duha Kur'ana. Neki od hadisa koji su vrlo vjerojatno pouzdane zbog njihove kompatibilnosti sa Kur'an su kako slijedi:

Made voljene da me iz vašeg svijeta su žene i parfem, i hladnoću oči je u molitvi. (Ahmed i-Nasa'i)

Samo osoba plemenitosti i časti će vrednovati žena. Samo će ih loše i baza ljudi preziru ... (Ibn Asakir)

Najbolji od vas su oni koji su najbolji za njihove žene. (Ibn Asakir)

Ne muči svoje žene! Oni su poverena tebi od Boga. Budite blagi prema njima i čine usluge! (Sahih Muslim)

Bog ga voli, koji ide na dobro sa suprugom i banTERS s njom i on povećava njihovu opskrbu. (I. LAL)

Najsavršenije vjernik u vjeri je onaj koji je najbolji od njih u dobrom ponašanju. Najbolji od vas je onaj među vama koji tretira njegova supruga najbolji. (Imam Ghazzali, Ihja Ulum-Id-Din [The Knjiga vjerskih uzdizanje] [New Delhi: islamski Knjiga Service, 2001], 02:32)

Najbolji od vas je onaj koji je najbolji za njegove žene, a ja sam najbolji od vas prema mom žene. (Imam Ghazzali, Ihja Ulum-Id-Din [The Knjiga vjerskih uzdizanje] [New Delhi: islamski Knjiga Service, 2001], 02:32)

Blagoslov emancipacije rob je napisano u djelo-Knjiga od njega koji gleda na svoju ženu sa osmehom na licu. (R. Nâsîhîn)

Na Doomsday, ja ću biti neprijatelj onoga koji udara svoju ženu unrighteously. Onaj koji udara svoju ženu će biti buntovan prema Bogu i Poslanika Njegova. (R. Nâsîhîn)

POGLAVLJE 4

Mržnja fanatika prema umjetnosti

Kao što smo vidjeli u prethodnom poglavlju, fanatici koji prepoznaju samo svoje tamne a zlokobne razmišljanja, a ne Kur'an, kao što je suština vjere su izmislili tisuće izmišljotina da bi žene posebno od Kur'ana, obožavanje, intelektualna borba a propovijedanje. Glavni razlozi zašto Islamska zajednica ubrzo postao oštećen nakon vremena Poslanika (savs) je da te zajednice okrenula iz Kur'ana, a njihova kleveta žena je manifestacija toga. S obzirom na to pogrešan način razmišljanja, islamske zajednice postala unazad; Međutim, drugi faktor je uvijek uključen u taj retardacijom - mržnja fanatici "umjetnosti.

Prije nego što opisuju mržnju fanatici 'umjetnosti, podsjetimo na činjenicu da predstavlja osnovu fanatik razmišljanja. U jednom ajetu Gospodina našega govori o "... ljudi koji čine Halal / dozvoljeno stvari zabranjeno:"

I ne govorite neistine jezicima svojim: "Ovo je dopušteno, a ovo je zabranjeno", da biste tako o Allahu neistine iznosili. Oni koji o Allahu govore neistine – neće uspjeti. (Kur'an, 16:116)

Danas postoje naravno ljudi koji su, u svojim očima, zanemari ono što je zabranjeno, koji smatraju da takve stvari kao što Halal / dozvoljeno a čiji je glavni kriterij svakako nije strah od Boga. Međutim, ljudi koji čine "u ime vjere", ono što je Bog mi Halal / dozvoljeno zabranjeno su u sasvim drugu kategoriju zajedno. Ovi ljudi čine nemogućim da radi ono što Kur'an kaže je dozvoljeno, ograničiti sloboda i zabrana što je inače potpuno legitimno. Kao što smo imali priliku da vidimo od početka ove knjige, sa pratećim dokazima, oni zapravo ne vole religije u Kur'anu (sigurno Kur'ana je iznad toga) a nastoje da izmisli vjere svoje.

Ovi ljudi su zabranjene pojmove kao što su radost, humor a umjetnost, koji se pohvalio u Kur'anu a stvorio kao blagoslov:

Shvatanje da se šale, humor i smijeh moraju izbjegavati

Imam Al-Sadik je rekao, "Loud bučan smijeh je Sotone." (Al-Kafi, v. 2, str. 664, br. 10)

Abu Abdullah je rekao: ". Izbegavajte (prekomjerne) šalio a humor, jer uklanja svjetlu vjere" (al-Kafi)

Imam je rekao, "U smeje ne dozvoljavaju zube da postanu vidljivi." (Al-Kafi)

"Ne smijati previše, za smejala previše ubija srca." (Sahih al-Jaami ', 7312; u-Tirmidhi, 2305; Ibn Madže, 4193)

To se prenosi od ibn Faddal al-Hassan ibn al-JAHM Ibrahim ibn Mehzam onih koje je on spomenuo (u svojoj knjizi) Abu al-Hassan: "Jahja (Jovan) ibn Zakariya bi plakati a ne bi smijati . Isus, sin Merjema bi se smijati a plakati. Ono što je Isus uradio je bolje od onoga što bi Jahja učiniti. "(Al-Kafi)

Imam Al-Sadik je rekao, "smeh vjernika je osmeh." (Al-Kafi, v. 2, str. 664, br. 5)

Ove lažne hadise vrlo dobro opisati zastrašujuće i pro hladno svijet fanatika. Čitaoci će zapamtiti da u početku ovog Knjiga smo gledali kako mraku svijet fanatika manifestuje u svim mjestima, a kako se čini, ne samo u vanjskom svijetu, ali u svojim srcima, u svojim kobna stavove prema ženama, cvijeće ili mačke. Lažnog hadisa ovdje naveo otkrivaju kako daleko su fanatici su od sreće, smijeha i humora koji je veliki blagoslov, dio ljudske prirode i jedan od najvećih potreba ljudi. Jasno je da, u prisustvu sistema koji zabranjuje smijeha, ljudi koji uče iz tih lažnih hadisa da su proroci navodno nikada ne nasmejao može postati usko povezano s takvim perverzno i fanatični vjeri.

Ipak, u Kur'anu, muslimani je zabranjeno da tugujem. Musliman je najsrećnija osoba na svijetu, jer on zna kako podnijeti Bogu, nositi se s hrabrošću, daju hvala i preda Bogu. On neće imati brige o budućnosti; on će znati da teškoće koje ga zadesi su svi za najbolje i biti svjesni da sve što se događa unutar sudbinu i znamo da smrt nije kraj, ali u trenutku kada se upoznaje Boga i vječni život. Bog daje vjernicima radosnu vijest raja u Kur'anu. Sve ove stvari su razlog za muslimane da se raduje. Bog nas želi izlagati moralne vrijednosti raj na ovom svijetu, kao i zbog toga što su to vrijednosti koje ga zadovolji.

Prema Kur'anu toga i nesreća su karakteristike jedino nevjernika

Malo će se oni smijati, a dugo će plakati, biće to kazna za ono što su zaslužili. (Kur'an, 9:82)

"Gospodaru naš" – reći će – "naši prohtjevi su bili od nas jači, te smo postali narod zalutali. (Kur'an, 23:106)

Kao što možemo vidjeti, nezadovoljstvo je izjednačen sa nevjernike u Kur'anu. U daljnjem tekstu ovi ljudi će kriviti njihova lutanja na "svoje jad ih prevazilaženje." Prema tome, nezadovoljstvo nije nešto što Bog želi. Nezadovoljstvo se izjednačava nevjernike u Kur'anu, a radost je izjednačen sa vjernicima.

U drugim ajetima, Bog otkriva da će biti ljudi koji preziranje savjet Kur'ana zbog svoje nezadovoljstvo:

"dozvaće se onaj koji se Allaha boji, a izbjegavaće je onaj najnesretniji" (Kur'an, 87:10-11)

Svemogući Allah je zabranio tugovanje muslimanima:

I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici. (Kur'an, 3:139)

Fanatici pokušati da poništi ovih ajeta od Boga na temelju gotovih hadisa. Oni smatraju muslimani kao pogodna za nesreću da je Bog izjednačava nevjernicima. Oni

traže da se uništi radost, najveća potreba duše a tijela. To nije nešto što Bog želi, međutim. Bog je stvorio raj kao boravište radosti.

Radost Dženneta i istinsko značenje tuge

Bog je stvorio u raju, naš večni dom, način života koji je voli a voli; život koji našeg Gospoda hvali a voli u raju je stoga idealan način života za nas. Bog otkriva da su ljudi u raju su u stanju radosti:

Oni koji su vjerovali i dobra djela činili – u džennetskom perivoju će se radovati. (Kur'an, 30:15)

Fanatici žele lišiti "radostan" muslimani ove radost raj dok je u ovom svijetu putem ovih lažnih hadisa. Oni nisu ni svjesni pravo značenje tuge. Da žalim u lice događaja je ekvivalentan kaže "Ja bih da se nije dogodilo", i da je, bez obzira da li je osoba svjesna ili ne, da li on to svjesno ili ne, je pobuna protiv sudbina. Fanatici bi trebali biti svjesni da tako što tugom legitimni oni se protive Božjem zapovijedi i sudbini on kreirao.

Vjera je jedan od najvećih blagoslova koji Bog može darovati osobi. Za nekoga ko ima vjeru, mir i sreću stvorio u svom srcu ta vjera su iznad svega ostalog, čak i ako je lišen blagodati ovog svijeta i je testiran sa najvećim poteškoća, a čak i ako se okolnosti svi izgledaju da se protiv njega. Bog daruje mir i zdravlje na srce koje se pretvara u Njemu, i sreća na dušu. To je nemoguće za nekoga ko ne uključuje Boga da bude istinski sretni, čak i ako on tvrdi drugačije. Bog podari blagoslov na ovom svijetu na takvu osobu kao dio testa i ta osoba može izgledati da uživaju mnoge blagoslove i užitke. On može doći do privremene želje i sreću. Međutim, čežnja u duši nikada neće mu dopustiti trajne sreće, ili unutrašnji mir. U ajetu 28 sure AR-Ra'd, Bog kaže; "... One koji vjeruju i čija se srca mir u sjećanje na Boga. Samo u sjećanje na Boga možete srca naći mir. "Mir uma zavisi od obveznica samo Bogu.

Dakle, neko ko istinski vjeruje u Boga je stvarno sretan. Sreća je tajna da je kompatibilan s ljudskom prirodom i koji vodi osoba zdrava i zvuka. Čelije ostanu zdravi putem sreće. Razlog zašto je sreća ima tako pozitivan efekt je da su, sve stvari koje su u skladu s ljudskom prirodom su dobre stvari koje preporučuje Boga. Bog je stvorio smeh, radost i sreću kao dobre stvari. Tuga, s druge strane, ima velike štete na efekte koje dovode do fizičke i psihičke povrede.

Stav da humor treba izbjegavati

To će biti korisno da dodirnete o zabrani humora ovdje. Uspješna humor je umjetnost; ljude koji su postigli to su uglavnom ljudi koji proizvode veliku djela kombinacijom umjetnosti i inteligencije. Humor ponekad donosi radost u nečije okruženju. To ponekad može izraziti kritike da ne može biti otvoreno u više tajne, ali prihvatljiv i pomirljiv način. Kada zaposleni na način da se daruje radost na drugu stranu, koja savetuje sa iskrenošću, ali koji također govori u srce, humor je veliki blagoslov. Kao i svih oblika umjetnosti, humor je blagoslov koji širi ljudi

vidike i donosi delikatnosti i suptilnost zajednicama. Humor je također fino aspekt demokratija. Fanatici su vodila u život bez delikatesa; grube i bez duše života, okreću leđa na takav blagoslov.

Sve što su fanatici tvrde na temu radosti, smijeha i humora, kao što je opisano gore, se u potpunosti pobija Kur'ana. Naš Poslanik (as) i njegovi drugovi djelovao na način koji je kompatibilan s ovim duhom Kur'ana i iskusili radost i sreću darovao po vjeri:

A'isha (ra) je rekao da je u pratnji je Poslanik (as) na određenom putu. Poslanik (as) zatražio je od ljudi da krene dalje, i oni su marširali pred. Tada je Poslanik (as) joj je rekao: "Hajde, hajde da trku." A'isha kaže da je trčala i ostao mnogo ispred njega. Poslanik (as) ćutali neko vrijeme. ... Ponovo je u pratnji je Poslanik (as) na neki put. Poslanik (as) ponovno je zatražila od ljudi da marširaju naprijed, i oni su preselili naprijed. Tada je Poslanik (as) je ponovo zatražio da ima trku s njim. Ovaj put je Poslanik (as) porazio i ona zaostaje. Sada je Poslanik (as) nasmejao i rekao: "Ovo je odgovor na našim prethodnim poraz." (Ahmad, kao Safwat-Safwah, vol. I, str. 68)

Abu Osama je rekao da se koristi da se šali s njim. (Sunan Abu Dawud; u-Tirmidhi)

Abu Hurejre (ra) je rekao, Poslanik (as) će vire mu jezik u al-Husain ibn Alija, koji bi, opet, kako se izvija od radosti kad je to vidio.

Abdullah bin Haris je rekao da on nije vidio bilo koga drugog ko je bio više duhovit nego Poslanik Boga (as).

Kada su neki od njegovih drugova rekao Poslanika Muhammeda (as): "O proroka Muhameda, vi i šali s nama!" On je odgovorio: "Da, ja samo sam reći istinu." (at-Tirmidhi)

'Anas (ra) je rekao da ga je neko pitao da li je Poslanik (as) je veseli primjedbe. Ibn 'Abbas je odgovorio potvrdno. (Ibn Asakir i drugi Kanz Vol IV str. 43)

'Anas (ra) je rekao: "Poslanik Boga (as) je bio najljubazniji i najviše duhovitim ljudima."

Navodi da su muzika i poezija zabranjene

Ibn Asakir odnosi Anas (ra) da je Poslanik (savs) je rekao, "Ko sluša pjevačica, rastopljenog olova će biti uloženo u uši na Sudnjem danu." (Dha'ifu-Jami 'As-Saghir lil-Albani br. 5410 a Ad-Dha'ifah br. 4549)

Bilo bi bolje za tebe su bili vaši unutrašnjost puna bljuvotine a krvi, nego poezija. (M. Al-Masabih 4/4809)

Ko god sluša zvuk pjevanja neće biti dozvoljeno da sluša duhove u raj. (Kanzu 'Ummal br. 40660, 400666 a Kurtubi, br. 14 / 53-54)

Singing proizvodi licemjerstvo u srcu. (Sunan Abu Davud, Knjiga 41, 4909 Hadis)

Bog je mi pjevanje, koji su plaćeni za to, novac iz njega a nastave i slušajući ga zabranjeno. (Muhammad Al-Ghazali, Nabawi Sunnet)

Za razliku od svih tih gotovih hadisa, nema nikakve zapovijedi u Kur'anu koji zabranjuje muziku, ples a zabavu. Bog je mi sreću, zadovoljstvo a radost Halal / dozvoljeno za muslimane. Ples znači ritam a harmoniju. Bog je stvorio cijeli univerzum s ritmom; čak i ptice, insekti a leptiri plešu. Ptice pjevaju lijep pjesme sa zvukom a ritam nikad ne može dobiti dovoljno. To je velika radost da ih sluša. Zvuk mora, puls prirode, uzdisanje stabla su sve ritmičke. Bog voli ritam, ples, muziku a lijep glas. Raj je također stvoren s tom ritmu. Sve drveće, biljke i životinje u raju će plesati. Jedan Hadis koji otkriva ovaj kaže:

To se odnosi od Abu Musa al-Ash'ari (ra) da, on je rekao iz Basre propovedaonice: "Bog će poslati vijest narodu raj i pitati:"? Je li Bog održao obećanje da vas ' U tom trenutku, oni će gledati na ukrasa, odjeće, voće, besprekorno supružnici i rijeke podario na njih i neće biti u stanju da pomogne govoreći: '. Bog je održao obećanje da nas' Anđeo će tri puta pitati, "ima Bog održao obećanje za vas?" Kad vide da je obećanje dato im je zadržao sve do najsitnijih detalja, oni će reći: "Da! ' Anđeo će odgovoriti, "Postoji jedna stvar više. ' Svemogući Bog će se manifestovati da stane na službenike i podignite veo s njihovih očiju. Kad ga vidim, sve rijeke će radovati, drveće će talasa i žamora, na vile će dati off iskre, potoke će teći brzo i svijetle, fino mirise će prožimaju dvorišta i vile, i miris mošusa i kamfora će biti mirisalo na svim stranama. Ptice će pjevati, a devojke će zaslepiti oči sa svojom ljepotom. (Ash-Sharani, Mukhtasar Tazkirah al-Kurtubi, str. 370)

Bog tako inspiriran ljepotu raja a radost harmonične muzike u raju u našeg Poslanika (savs). Kako da užitak koji je Bog stvorio u raju a da je On hvali biti Haram / Zabranjeno za ljudska bića? To ne može, naravno.

Tu je folklor a ples širom Turske. Postoji narodne plesove poznat kao Horon, halay a Zejbek. Ljudi plešu u cijelom svijetu. A svijet u kojem je zabranjeno muziku i ples je nespojivo ljudskom prirodom. To bi ostavili veliki jaz a gubitak blagoslova. Pokušavam da zabrani blagoslov koji se pohvalili a sviđi naš Svemogući Gospod predstavlja koban neuspjeh da shvate Boga a Njegove visoku umetnost.

U nepoštenje fanatika koji traže da se zabrani muzike

Govoreći o tim stvarima, i moramo gledati na vlastite živote fanatici ". Budući da su izmislili lažne zabrana koja se pojavljuje nigdje u Kur'anu, veliki broj od tih ljudi su u stalnom stanju suprotnosti a neistinitost u svakodnevnom životu (oni koji su istinske su sigurno Osim toga opisa, ipak).

- Ti ljudi koji kažu, "Muzika je zabranjeno" općenito držati muzike stanice uključen cijelo vrijeme, pa čak i uživati u muzici sebe.
- Kada su ovi ljudi pohađaju vjenčanja su sretno plešu a pjevaju ili držite kane noći.
- Ovi ljudi uglavnom slušaju muziku u svojim automobilima.

Ne postoji apsolutno ništa loše u slušanje muzike sve vrijeme ili plešu na svadbama; Naprotiv, ove stvari su divan blagoslov. Način na koji ovi ljudi koje kritiziraju ovdje koriste religije da podrže svoje zabrane na muziku je potpuno lažna a odražava njihovu vlastitu nepoštenje. Važno je biti svjestan pravo lice onih koji izdaju zabrane u ime religije a njihov položaj je opisan u ajetima Kur'ana. Naš Svemogući Gospod opisuje stanje onih koji su prihvatili vjere, osim u Kur'anu kako slijedi:

... dok su monaštvo oni sami, kao novotariju, uveli – Mi im ga nismo propisali – u želji da steknu Allahovo zadovoljstvo; ali, oni o njemu ne vode brigu onako kako bi trebalo, pa ćemo one među njima koji budu ispravno vjerovali nagraditi, a mnogi od njih su nevjernici. (Kur'an, 57:27)

U ovom ajetu, Bog je rekao da ova lažna izmišljena religija ne pojavljuje u svojoj knjizi a da oni koji izmišljaju da religija ne sami pridržavaju ga. Stoga možemo naučiti o licemjerstvo ovih ljudi iz Kur'ana. Privatnom životu uvijek potvrditi ovu činjenicu otkrio u Kur'anu. Mnogi ljudi mogu zamisliti da su ljudi u pitanju zapravo voditi život pun straha od Boga. Može vrlo lako biti neki ljudi među njima koji iskreno vjeruju, ali to nije slučaj. Zaista, iskreni one među njima će se na kraju učiti a žive po islam Kur'ana. To je nemoguće za nekoga da budem iskren, a ipak žive po lažnim religija jer imamo Božje obećanje:

O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. – A Allahova dobrota je neizmjerena. (Kur'an, 8:29)

Kao što je otkriveno u ovom ajetu, poštena osoba će imati razumijevanja za razliku između istine a laži.

Bog voli muziku i potiče robove svoje da je vole

Muzika a ples su blagoslov od raja mi halal / dozvoljeno u islamu. To je Bog ko stvara muziku, pjesme, muzički instrumenti, fini kostimi, ukrasi, ples a sve divne stvari. On čini da ljudi vole sve te blagoslove i stvorio duše na takav način da uživaju u čarima ove.

Tori također opisuje kako je Poslanik David (savs) pevao Psalmi uz pratnju Lyres, timbrels, činele a sistrums, a kako je plesao pred Bogom; On takođe kaže kako je bilo ljudi koji zavide taj ples. Na isti način na koji postoje ljudi u muslimanskim društvima danas koji pokušavaju da zabrani ono što je halal / dozvoljeno, tako da učimo Tore o postojanju tih dana ljudi koji nerazumno pokušali da zabrane muziku i ples među Židovima. Oni su čak i glupo kritikovao postupke proroka.

... David a sav Izrael slavili svim svojim snagom pred Jahvu, kastanjete, harfe, Lyres, timbrels, sistrums a činele (Tora, 2. Samuel, 6: 5)

Nošenje posteljina oplećak, David je bio ples pred Jahvom iz sve snage, dok su on i sav Izrael su dovodili do Riznice Jahve povici a zvuk trube. Kao što je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Michal, kći Saul, gledao kroz prozor. I kad je vidjela kralja Davida skačući i plešući pred Jahvu, ona prezirao u njenom srcu. (Tora, 2. Samuel, 6: 14-16)

* Michal, kćer Saulova, jedna je od supruga David

Kad se David vratio kući da blagoslovi njegovog domaćinstva, Michal kćer Saul izašao mu u susret i rekao: "Kako je kralj Izraela je istakao se danas, ide okolo polugola u punom pogled na djevojke rob svojih službenika kao i bilo vulgaran kolege bi! ", rekao je David Michal," To je bilo prije nego što je Jahve, koji me izabrao, a ne tvoj otac ili bilo koga iz svoje kuće kada me je imenovao vladar nad ljudima Gospod je Izrael-ja ću proslaviti pred Gospodom. Ja ću postati još više nedostojanstveno od toga, i ja ću biti ponižena u vlastitim očima. Ali ovi robljem ste govorili, ja ću biti održan u čast "(Tora, 2. Samuel, 6: 20-22).

Kretali su se Kovčeg Božji iz Avinadava kuće na novom kolica, sa Uza i Ahjo je vodeći. David i svi Izraelci slavili sa svim svojim snagom pred Bogom, sa pjesmama i sa harfe, Lyres, timbrels, činele i trube. (Tora, 1. Ljetopisa 13: 7-8)

Dakle, sve Izrael doveo do Barke Pakta o Jahve sa povike, uz zvuk sirena i trube ovnova ", i cimbalu, i sviranje Lyres i harfe. Kao što je Kovčeg saveza Jahvina ulazio u Davidov grad, Michal kćer Saul gledao kroz prozor. I kad je ugledala King David plešu i slave, ona ga je prezirao u njenom srcu. (Tora, 1. Ljetopisa 15: 28-29)

Ljudi u to vrijeme, uključujući i proroka Davida vlastitog supruga, pogledao na svom uživa i pleše s velikom radošću. Ipak, Bog hvali ovaj zabavno okruženje u Tori, i način na koji je Poslanik David je poslušao Božje zapovijedi o muzici i plesu znači da je on ponašao u samom najbolji način. Međutim, oni koji su izgledali na izvana, koji nisu imali vjeru u Davidovu poslanstva i koji su težili da izmišljaju fanatik religiju svojih izuma, kritikovao ovo ponašanje njegovih.

Ista kritika usmjerena protiv proroka se također okrenuo protiv muslimana Kur'ana danas. Preferirajući netrpeljivost preko vjeru u Kur'anu je bio jedan od najgorih pošasti tokom istorije; Žene, ples i muzika su jedno od područja u kojima se najizraženiji ove pošasti.

Ipak, kao što je na primjeru Poslanika Davida (as), našeg Poslanika (as) su oduševljeni u muzici i plesu, blagoslov od Boga. Zaista, hadisima govori našeg Poslanika (as) drugova plešu, a postoje čak i izvještaji Poslanika (as) sebi ohrabrujući ples i zabavu. Pošto su u dogovoru sa Kur'an, tu je svaki vjerovatnoća da ove riječi u hadisima, od kojih je samo nekoliko su navedene u nastavku, su pouzdani.

Prenosi Ebu Mas'ud al-Ansari: Amir ibn Sa'da rekao: "Odlazak u pronalaženju i Qarazah ibn Ka'b i Abu Mas'ud al-Ansari na svadbi u kojoj djevojke su pevali", rekao sam, "Da li je ovo biće vrši u prisustvu od vas dvojice koji su drugovi Božije Poslanika (as) i bili prisutni na Badr? " Oni odgovorio, "Sedi ako želite i slušati zajedno sa nama, ili otići ako želite, za što smo dobili licencu (ili dozvolu) za zabavni na svadbi." (U-Tirmidhi Hadis 3159)

Prenosi Salama: Izašli smo sa Poslanik u Khaibar. A čovjek (sa drugovima) rekao, "O 'Amir! Poslušajmo neke od vaših Huda (deva vožnje pjesme.)" Tako je pjevao neki od njih (tj lirska u skladu sa kamile hoda). Poslanik je rekao, "Ko je vozač (ovih kamile)?" Oni su rekli, "Amir". Poslanik je rekao, "Neka Bog podari milost Svoju na njega!" (Sahih Buhari, Knjiga 83, Hadis 29)

Aisha (ra) odnosi: The Božiji poslanik (as) je pozvao žene Ansar na svadbi. Oni su pjevali pjesme ... (Sunan Ibn Madže, Nikah: 21, Sahih Buhari, Nikah: 48, al-Maghazi: 12)

Prenosi Ar-Rubai bint Muauwidh: Poslanik (as) je došao do mene nakon konzumiranja njegov brak sa mnom i sjeo na krevet kao što ste (pod-narator) su sada sjedi, i male djevojke su bile bJesti daire i pjevanje .. . (Sahih Buhari, Knjiga 59, Hadis 336)

Narator Aisha (ra): Imao sam curu od Ansar koje sam dao u braku, i Božje Messenger (as) je rekao: "Zašto ne pjevaju, Aisha, za ovaj klan Ansar kao što peva?" (U-Tirmidhi Hadis 3154)

Anas pripovijeda da kada je Poslanik (as) prvi put došao na Madina Ansar izašli, muškarci i žene. ... Žene Banu al-Najjar izašlo lupa njihove bubnjeve i pjevanje: "Mi smo djevojke Sinova Najjar. ! O oduševljenje Muhammeda za susjeda "Prorok (as) izašli i rekli:" Da li me voliš "Oni su odgovorili:"? Da, tako mi Boga, O Božiji poslaniče! "Na ovaj je rekao:" Bog zna da moje srce te voli. "(Ibn Madže Sunan, Knjiga od Nikah, Hadis 1889)

Ideja da Slikarstvo i skulptura haram / zabranjeno

Ljudi koji će dobiti najtežu kaznu od Boga će biti odluka sliku. (Sahih Buhari, Knjiga 72, Hadis 834)

Ko napravi slika će se kazniti Boga dok on stavlja život u njemu, a on nikada neće biti u stanju da stave život u njemu. (Sahih Buhari, Knjiga 34, Hadis 428)

Najviše bolno muči ljude na Dan kijameta bi slikara slika. (Sahih Muslim, Knjiga 24, 5270 Hadis)

Slikar od ovih slika će biti kažnjeni na Sudnjem danu, a to će se reći da ih, "Make živ ono što ste stvorili." (Sahih Buhari, Knjiga 93, Hadis 646)

Meleci ne ulazi u kuću u kojoj ima slika. (Sahih Buhari, Knjiga 34, Hadis 318)

Svi slikara koji čine fotografije će biti u vatri pakla. Duša će biti udahnuo u svakoj slici pripremili njega i on će ga kazniti u paklu. (Sahih Muslim, Knjiga 24, 5272 Hadis)

Kroz ove lažne hadisa fanatici napraviti slikarstva i skulpture Haram / Zabranjeno za muslimane. I zaista, prema nekim izmišljenim hadisima, slikari smatraju se među onima koji će patiti najgore muke u daljem tekstu. Prema ovom perverznoj perspektive, ovi ljudi su pripisuju božanstvenost u sebi, možda ne daj Bože, imitirajući Njegove kreacije. Ipak, ono što moguća veza mogla postojati između slikar ili skulptura proizvođači umjetničko djelo i potraživanja od božanskog statusa? Ako slikar ili kipar ne donese takvu tvrdnju perverzno, to može biti samo zbog slabosti uma ili duše, ne zbog umjetnosti on proizvodi. I to je mogućnost da se odnosi na sve ljude i sve članove zanimanja.

Sve ljepote u prirodi su umjetnička djela od strane naših Svemogućí Gospodaru. Svjesni smo kako slavno umjetnost može biti gledajući ove radove našeg Gospoda. U stvari, gotovo svaki tehnologija prisutna u svijetu je razvijen od strane imitirajući Bog stvorio. Postojanje stvari stvorio je blagoslov za tehnologiju. Na primjer, ljudi imitiraju ptica i neke vrste mušica stvorio Bog kada proizvodnjom aviona. Pošto ovi avioni su bili inspirisani živa bića, oni imaju savršen letenje sposobnosti i pokretljivost. To je prednost, jer postoje već savršeno funkcioniranje modela u prirodi. Ovo je dar podario Bog kao blagoslov na svim inženjerima. Bez obzira na sve naučnih dostignuća koje čine naš život lakšim i udobnijim, današnjem svijetu tehnologije je jednostavno kopija ovih umjetničkih djela u prirodi. Bog je stvorio modele u prirodi i tehnološkim kopije njih kao blagoslov za nas.

Razlog zbog načina na koji fanatici ciljaju skulpturi posebno zapravo leži u tradiciji naslijeđene iz prošlosti. U prošlosti, kada idolopoklonstva je raširena, neki vladari su mjere protiv odluka statue kako bi se spriječilo ljude iz obožavanja idola. Ove mjere, namijenjene za otklanjanje potencijalnih opasnosti u ovim društvima u prošlosti, doslovno su propagira kao zapovijed vjere, iako ne postoji takva zabrana u Kur'anu. To je jedna od najgorih komada štete nastale od strane nekih ljudi koji vole svoju tradiciju u Kur'anu.

Mi ne lišava sebe vatre ili sunca samo zato Magians obožavanja vatre i drugih ljudi obožavaju Sunce, ili ne ubijamo krave samo zato što Hindusi imaju svetih krava, tako da je istinski primitivan način razmišljanja da zabrani sve kipovi samo zato postoje neki pagani koji obožavaju idole. Ono što je pogrešno je da obogotvori objekte i drugim subjektima, a ljudi koji to su oni koji počine Haram / Zabranjeno djela, a ne samim objektima.

Umjetnosti slikarstva i skulpture koje su fanatici zabraniti za muslimane su definitivno nisu Haram / Zabranjeno prema Kur'anu, je Knjiga koja je vodič za sve muslimane. Bog voli umjetnost i uzrokuje Njegove sluge vole; On je stvorio cijeli svemir sa čl. Ne

postoje ajeti u Kur'anu koji čine likovne umjetnosti, kao što su slikarstvo i skulptura Haram / Zabranjeno. Naprotiv, umjetnička djela su pohvalio u Kur'anu.

Statue i umjetničkih djela pohvalio kao primjere veličanstvo u palači Poslanika Solomon (as) se pojavljuju i to u Kur'anu:

Oni su mu izrađivali što god je htio: hramove i spomenike, i zdjele kao čatrnje, i kotlove nepokretne. "Trudite se i budite zahvalni, o čeljadi Davudova!" – A malo je zahvalnih među robovima Mojim. (Kur'an, 34:13)

Fanatici koji zabranjuje ove umjetnosti - unatoč ovim ajetima Kur'ana - potrebu da kažu šta misle o Poslaniku Solomon (savs), koji je imao izuzetno lijep statue u svojoj palati.

Ove torbari od praznovjerja su počeo da se iskaljuje veliku štetu na islamskim društvima. Islamski svijet nikada nije uspjela da razvije nakon širenja takvog praznovjerja o skulpturi a slikarstvu. Društva koja ne može razviti umjetnost zamrznute, bez duše a atrofirale; oni su zatvorene do novina. Oni postupno gube svoju kreativnost, sposobnost razmišljanja a praktično razumijevanje detalja. Hladnoća a nedostatak ukusa ogledaju se u mjestima gdje žive a način na koji se oni ponašaju jedni prema drugima. Kao rezultat njihovog okreću leđa umjetnosti, monotoniju, hladnoća a nedostatak ukusa, bez milosti, dominiraju u mraku svijetu fanatika.

Stav da su zlato i svila zabranjeni

Poslanik Božiji (savs) je svila i držao ga u desnoj ruci, a uzeo zlato i držao ga u lijevoj ruci a rekao: oba su zabranjeni na muškarce moje zajednice. (Sunan Abu Davud, Knjiga 32, 4046 Hadis)

Abu Musa al-Ash`ari prijavljenih: Božiji poslanik (savs) je rekao, "Nošenje od svile a zlata je ostvaren Haram / Zabranjeno za muškarce a Halal / dozvoljeno za žene moje zajednice " (At-Tirmidhi)

Fanatici su zabranjeni svile i zlata a gotovih proizvoda su brojne hadise o tome. Ipak, nema ajeta iz Kur'ana u kojima su zabranjeni zlato a svila. Naprotiv, zlato a svila su opisani kao blagoslov od raja u nekoliko ajeta u Kur'anu:

čekaju sigurno edenski vrtovi, kroz koje će rijeke teći, u njima će se narukvicama od zlata kititi i u zelena odijela od dibe i kadife oblačiti, na divanima će u njima naslonjeni biti. Divne li nagrade i krasna li boravišta! (Kur'an, 18:31)

A one koji budu vjerovali i dobra djela činili – Allah će sigurno uvesti u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, u njima će se narukvicama od zlata i biserom kititi, a odjeća će im svilena biti. (Kur'an, 22:23)

edenske perivoje u koje će ući, u kojima će se zlatnim narukvicama, biserom ukrašenim, kititi, a haljine će im, u njima, od svile biti. (Kur'an, 35:33)

Postoje hadisi pokazuju da svilenu tkaninu je također se koristi u vrijeme proroka Muhameda (savs):

Prenosi Sa'da: Vidio sam čovjek jaše na bijeloj mazgi a on je imao crnu turbanom od svile a vune. On je rekao: Apostol Boga (savs) stavi na mene. (Sunan Abu Davud, Knjiga 32, 4027 Hadis)

Ebu Davud je rekao: Dvadeset drugovi Apostol Boga (savs) ili više put na khazz [svila]. Anas a al-Bara 'b. 'Azib su bili među njima. (Sunan Abu Davud, Knjiga 27, 4028 Hadis)

Kao što smo vidjeli, muslimani smatraju zaslužuje ljepote a fine odjeće u sunnetu našeg Poslanika (savs).

Naravno, ovi su stvari bile u sunnetu našeg Poslanika (savs), jer naš Poslanik (savs) ohrabrio a volio blagoslov koji je pohvalio u Kur'anu. Jedan od glavnih dokaza da je lažni hadisi ovdje su izmišljotine je način na koji oni zabranjuju, kao naredba našeg Poslanika (savs), nešto što se nikada ne spominje u Kur'anu: Takva stvar je, naravno, izvan pitanje.

Zlato je ukras, a kao što smo već vidjeli, Bog hvali ljepotu ukras u Kur'anu. Kao što je otkriveno u ajetu, **“O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad pođete u džamiju ... “ (Kur'an, 7:31)**, Muslimani su ohrabreni da se obuče lijepo a koristiti ukrase.

Podsetimo se da ukrasi su izrađeni Halal / dozvoljeno za svakoga, muškarci i žene, bez razlike, u Surat Al-A'raf:

Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela?" Reci: "Ona su za vjernike na ovome svijetu, na onome svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi podrobno izlažemo dokaze ljudima koji znaju. (Kur'an, 7:32)

Stav da su šminkanje, uređivanje, čišćenje i privlačan izgled zabranjeni

Izmišljeni hadisi koji zabranjuju ugodnog mirisa

Molitvi od žene koja koristi parfem za ovu džamiju nije prihvaćen dok se ona vrati i se kupa kao da je seksualni odnos (savršeno). (Sunan Abu Davud, Knjiga 33, 4162 Hadis)

Ako žena koristi parfem i prolazi ljude tako da oni mogu dobiti svoj miris, ona je tako-i-tako, što znači ozbiljne primjedbe. (Sunan Abu Davud, Knjiga 33, 4161 Hadis)

Ako žena nosi parfem za bilo koga drugog osim svog muža, njena molitva neće biti prihvaćen, osim ako ona pere da miris iz njenog tijela kao da je pranje off seksualni odnos. "(Man La Yahzaruhul Faqih, v. 3, str. 440)

Koristeći parfem za osim jednog muža žena donosi sramotu i vatre (pakla). (Nahj al-Fasaha, 2382)

Izmišljeni hadisi koji zabranjuju tetovaže, Uklanjanje Dlake, Estetska zubara

Bog je prokleo one žene koje se bave tetoviranjem i onih koji su se sami tetovirali, a oni koji skinu lice dlaka, a oni koji stvaraju prostor između zuba umjetno izgledati lijepo. (Sahih Buhari, Knjiga 72, Hadis 815)

Izmišljeni hadisi koji zabranjuju perika, obrva Plucking, tetovaže

Bog je prokleo, kao što je dama što produžava (njen ili tuđem) kosa umjetno ili bude ga produžiti, ali i dama koja tetovaže (sebe ili nekog drugog) ili dobiva sama tetovirane. (Sahih Buhari, Knjiga 72, Hadis 820)

Poslanik Boga (as) prokleo ženu koja radi tetovaža i onaj koji ih je učinio, a oni koji čupaju obrve. (Sunan Ibn Madže, Poglavlje 11, Hadis 1989)

Izmišljeni hadisi koji zabranjuju ženama iz Going od vrata u atraktivnu odjeću

Poslanika Muhammeda (as) je rekao: "O Fatima! Meleci sedam nebesa i sedam Zemlji Proklinjem žena koja ukrašava i sama, oblači i odlazi iz njene kuće, tako da ljudi mogu diviti joj ljepotu. Ona postaje meta Božanskog gnjeva kad je živa. Kada umre je naredio da joj se baciti u pakao." (Shahabul Akhbar, Dastaan-e-zanaan, str. 11)

Imam Al-Sadik: "Za nekoga da bude doveden nizak i osramoćen, to je dovoljno da nose odjeću koja će se proširiti njihova slavu (na takav način da privuku pažnju ljudi i izazvati ih da ukaže tu osobu van)." (Bihar al-Anwar, Vol.78, str. 252)

Hazrat Ali: "nose debele odjeće (da ne otkriva tijelo), jer ljudi koji nose tanke odjeće također imaju tanak (slab) vjeri." (Bihar al-Anwar, Vol.79, str. 298)

Poslanik Boga (as) zabranio ženama da nose odjeću koja će privući pažnju ljudi i iznosi pribora koji čine buku kada su izašli. (Mustadrak al-Wasail, Vol.14, str. 280)

Izmišljeni hadisi koji tvrde da žena izgubi Paradise po zaokuplja se sa Gold i Odjećama

Pogledao sam u raj i manjine njegovih stanovnika bile su žene. Zato sam pitao, "Gdje su žene?" A mi je rekao, "Oni su preokupirani dva crvena stvari: zlato, i šafran," što znači nakit i bojila za odjeću.

Izmišljeni hadisi koji propisuju da se ženama ne daje lijepa odjeća

Pomoći ženama da ih ne daje lijepu odjeću nositi.

Razlog za citira sve ove gotovih hadisa je da budemo u stanju pokazati kako žene su prezreni u religija torbari praznoverja, i kako se oni smatraju glupo, bez karaktera i uglavnom irelevantno. Ove naredbe, koje se pojavljuju nigdje u Kur'anu, su prikazani putem ovih lažnih hadisa kao da su dio vjere. Na taj način, ne samo da je ženski ljepotu učinjeno daleko sa, model društva u kojem je također oduzeta njihova mudrost i karakter na taj način opisan. Od tada, živote onih koji su već zamrznuti, bez duše i bez ljubavi postaju sve više atrofirale. Kada ženske lepote, jedan od najvećih blagoslova u ovom svijetu, vrši daleko sa, kako duše svoje i njihova ideja društva sudopera do dna. Kao što smo detaljno objašnjeno u prethodnim delovima, po zanemarujući ženske umove i ignoriranje ideje žena koje su sposobne za oštre i detaljne razmišljanja, sposoban za uzimanje mjere opreza i uz mnogo šire razumijevanje nego muškarci u velikom broju pogledu, u društva u pitanju su lišeni mnoge prednosti. Najpotresnijih stvar je da su žene u ovim društvima također vjeruju u ovom krive religije i ne vide ništa loše u vezi sebe kao inferiorne. Žene u pitanju su navikli da tražim ne razlikuje od ljudi i biti izuzetno loše njegovan, u nemajući mišljenja o svemu, što je neznalica i ostavljajući sve odluke na muškarce i općenito podnošenje muškarcima.

Činjenica je, međutim, kao što smo već vidjeli, da je Bog odnosi u ajetima na one koji čine ukrasi i lepih stvari Haram / Zabranjeno. Takvi ljudi se ponašaju suprotno Kur'anu:

Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela?" Reci: "Ona su za vjernike na ovome svijetu, na onome svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi podrobno izlažemo dokaze ljudima koji znaju. (Kur'an, 7:32)

Kao što smo već vidjeli u detalje, žene su divan a vrijedan u pogledu Kur'ana; ženski ljepota je blagoslov. Ženski inteligencija može dovesti do vrlo široke horizonte društvima. Bog je podario sve te prekrasne attribute na žene; On ih hvali a štiti ih. Ove lažne izjave u izmišljenih hadisa gore u potpunosti odbacio Kur'ana.

Ne smije se zaboraviti da su ljudi koji pokušavaju da zabrane ljepotu a blagoslove voljeni od Boga su fanatici. Stoga je vrlo velika greška u osudi onih koji misle da svijet fanatika je pravi jedan i na taj način kritikuju pravi islam iz ovog neznanja. Ljudi koji su stvarno pridržavaju Kur'ana su oni koji znaju da su ljepota a ukras su blagoslov od Boga, a ne oni koji žele da im se zabrani.

Kada bi poimanje fanatika zavladao svijetom...

Neka nam sada imaju pogled na kakav svijet mogao čekaju fanatici u svjetlu ovih zabrana. Ako su primenjene zabrane slika i skulptura torbari sujeverja u svakodnevnom životu, ne bi bilo slika, slika ili čak reklamnih plakata bilo gdje u svijetu. Stoga,

- Ne ilustracije mogu se koristiti uz pisanu propovijedanje materijalima.
- Ne bi bilo ilustracije u školi udžbenika.
- Ne bi bilo slika na novčanice.
- Ne bi bilo slavno slika ili zidne dekoracije u palačama.

- Ne bi bilo Illustrated opisa ljudskog tijela u anatomiju klase.
- Ne bi bilo škole likovnih umjetnosti ili slično.
- Ne bi bilo Illustrated novina, časopisa, knjiga ili web stranice. Gledanje TV-a će biti zabranjeno, jer je gotovo u potpunosti se sastoji od slika.
- Uz zabranu medijskih organizacija, morali bismo da odustane od bezbroj koristi se dobiti iz medija. To bi također bilo nemoguće da propovijeda moralne vrijednosti, i reći ljudima dobrote i istine, kao što je propisano u Kur'anu.

Šminkanje, uređivanje, savremenost i kultura – “kvalitet” ukratko, to su propisi islama

Naravno musliman mora biti dobro njegovan, čist a atraktivan, jer ljepota, grooming, ljepote a uživajući u umjetnosti su sve karakteristike voljeni od Boga a, kao što je navedeno u ajetima gore navedeni, su svi blagoslovi darovao vjernicima. Ne postoji ništa u Kur'anu da ukazuju na to da je Haram / Zabranjeno za žene da nose make-up a biti dobro njegovan. Zaista, žene su izlazili tražim kao atraktivan a dobro njegovan moguće u vremenu od našeg Poslanika (savs). Žene su nosile make-up u to vrijeme, previše: Muškarci, previše, uključujući i našeg Poslanika (savs) posebno, nosili Kohl na njihove oči. Kao što je jedan Hadis otkriva:

Prenosi Aisha (ra): Božiji poslanik (savs) primjenjuje Kohl u njegovim očima dok je on posta. (Sunan Ibn Madže, Poglavlje 9, 1678 Hadis)

Muslimanke u tim danima koristi ruž za usne, ruž a Kohl a slikao ruke a nokte kanom. Žene i muškarci koriste posebne boje da obojite svoju kosu. Naš Poslanik (savs) koji se koristi da ohrabri ljude da farbaju kosu, pa čak i ofarbao svoje.

Zainab je rekao: Otišao sam u Um Habiba, supruga Poslanika (as) kada je umro njen otac, Ebu-Sufjan bin Herb. Um Habiba tražio parfem koji je sadržavao žuta miris (Khaluq) ili neki drugi miris, i ona prva parfimisanog jedna od djevojaka s njim i onda protrlja obraze s njim. (Sahih Buhari, Knjiga 63, Hadis 251) (Khaluq je ružičasto-žute boje i služi kao neka vrsta rouge.)

Ostali hadisa na tu temu su kako slijedi:

U Tabarani tradiciji je naredio "da promeni boju kose kako bi se protive stranci." (2111)

Prenosi Ebu Hurejre: Bog je Apostol rekao: "Jevreji i kršćani ne farbam (njihove sijede kose), tako da će učiniti suprotno od onoga što rade (tj ofarbaj sijede kose i brade)." (Sahih Buhari, Knjiga 56, Hadis 668; Sahih Muslim, Knjiga 24, 5245 Hadis)

Anas bin Malik je rekao, Abu Bakra ofarbao kosu kanom 'i Katam (tj biljaka koje se koriste za umiranje kose). (Sahih Buhari, Knjiga 58, Hadis 257)

Anas b. Malik je rekao, Abu Bakra i Umar obojena kosa s kanom. (Sahih Muslim, Knjiga 30, 5779 Hadis)

Ispričao pod nadležnošću Sohayb al-Khayr: Poslanik (as) je rekao: "Najbolji boja koju koristite za kosu je ova crna supstanca koja poboljšava vaše ženske ljubav s tobom i odražavaju više dostojanstven sliku da odvraći svog neprijatelja." (Sahih muslim)

Hadis nam također govore da je žuta boja kose koja je bila najviše ugodan našeg Poslanika (as):

Prenosi Abdullah ibn Abbas: Kada čovjek koji je obojen sebe kanom donosi Poslanik (as), on je rekao: "Kako fino je ovo!" Kada je drugi čovjek koji je obojen sebe kanom i katam donosi, on je rekao: " Ovo je bolje od toga "Zatim još jedan čovjek koji je obojen žutom bojom se sa, donosi, on je rekao:".. To je bolje nego sve to "(Sunan Abu Davud, Knjiga 33, 4199 Hadis)

O Ansar, bojiti kosu crvena i žuta, i da se razlikuje od A'aajim (Persijanci). (Naracija Ahmad, 21780)

(A drugovi) općenito je smatrao da farbaju kosu žute. Među njima su Hazrat Ali, Ibn Omer i Ebu Hurejre. Neki ofarbao ga kanom i katam, a neki uz crnu boju. Među onima koji preferira crne su Hazrat Osmana, hazreti Hasan, Hazrat Husain (dva sina Alija), Uqba ibn 'Amir, Ibn Sirin i Abu Burda.

Prenosi Abdullah ibn Omer: ... "Vidio sam apostol Boga (as) bojenje sa žutom bojom, a ništa nije bilo draže da ga nego što. On bi farbam svu odeću sa njom, čak i njegov turban. (Sunan Abu Davud, Knjiga 32, 4053 Hadis)

Abu Qatadah (ra) je jednom pitao Poslanik Boga (as): "Imam dugu kosu, treba da češlja to?" Poslanik (as) je odgovorio: "Da, i pazi na kosu." Stoga Abu Qatadah koriste ponekad primijeniti ulje dva puta dnevno (tj primjenjuju nafte i češlja se) zbog reda Poslanika (as). (Imam Malik je ispričao ovaj Hadis Mishkaat str. 384)

Prenosi AbuDharr: Poslanik (as) je rekao: ". Najbolje stvari s kojima sijede kose se menjaju su kane i katam" (Sunan Abu Davud, Knjiga 33, 4193 Hadis)

U vrijeme našeg Poslanika (as), umjesto laka za nokte, postoje brojni računi žena slikanja noktiju kanom. Naš Poslanik (as) je također rekao da je ohrabren svoje žene za to.

Prenosi Aisha: Žena je dao znak iza zaveses da ukazuju na to da je imala pismo za apostol Boga (as). Poslanik (as) zatvorena ruku, govoreći: ". Ja ne znam da li je muškarac ili žena ruku ovo", rekla je: ". Ne, ženu" On je rekao: "Ako si žena, ti bi razliku u nokte, što znači kanom. "(Sunen Ebu Davud, Knjiga 33, 4154 Hadis)

Prenosi Aisha (ra): Kada je Hind, kći Utbah, rekao je: prorok Božji, primite moje odanosti, on je odgovorio; "Ja ne prihvatiti svoj odanost dok ne napravite razliku u dlanove ..." (Sunan Abu Davud, Knjiga 33, 4153 Hadis)

Žene su predivna stvorenja, naravno da moraju biti lijepo uređene

Naravno žene moraju biti privlačan i dobro njegovan, i naravno, njihovo ponašanje mora biti vrlo plemenit. To znači kvalitetu, i kvalitet dovodi do ljudi poštovanje toj osobi. To ne znači da mora biti prilično ili bogat, već da treba žele da usvoji duh čistoće Kur'ana i biti čista i dobro ispalo. Muslimani moraju biti dobro njegovan, kao što bi dovršili svjetlo na njih, i moraju poboljšati njihova uvažavanja i poštovanja i kvaliteta gledajući dobar. Svi u svijetu će biti veoma pogođena prizor ugledan, kulturni i samopouzdan muslimanka. Ovo je nešto što Bog želi i odobrava.

Make-up je važno sredstvo tražim dobro njegovan i atraktivan, i blagoslov od Boga. Bog voli sve oblike ljepote. To je razlog zašto su svi stvoreni žene, cvijeće, drveće, leptira i ptica da bude privlačan. Mi smo u velikoj mjeri se dive skladan boje na leptira krilo, izvanrednom simetrije i skladan obrasce. Žene su također ukras ovoga svijeta, pa čak i najatraktivniji. Na isti način na koji je stvoren leptir biti delikatan do našeg Gospoda, kako bi se stvorile žene da budu delikatan. To ljepota nastaje kroz grooming darovao ih kao blagoslov, i oni su na taj način postali izuzetno vrijedne. Lepota koja se bavi srce i oko žene koja ne vodi računa o izgledu i ne pridaje joj je vrijednost u sebi će također biti bezvrijedan.

Ljudi koji traže da se zabrani korištenje make-up su uglavnom izgubili duh zadovoljstva. Na isti način na koji ne postoji umjetnost, zadovoljstvo, radost ili ljepotu u svojim mutnim svijetu, jer oni smatraju žene kao subjekte koji moraju biti zaključana i ispao, oni ih vole biti ružno nego privlačan. Neka nam stoga pitam, šta progresivni i modernog društva osoba ili eventualno mogao birati religija koja čini žene bezvrijedan i loše na dohvat ruke su? Ko bi želeo da predstavlja takvu vjeru? Ko bi se zalažu takvu vjeru?

To je razlog zašto neki zapadni zajednica za razliku od fanatika, ali oni su u zabludi kad misle da je to vjera je zapravo islam.

Muslimani imaju parvo nositi privlačnu dizajnersku odjeću i posjedovati lijepa auta i domove

Naš Poslanik (savs) a njegovi drugovi bili su najkvalitetnije, većina modernih izgleda a najčistiji ljudi svog vremena. Da li su našeg Poslanika (savs) danas živ, on bi bio najkvalitetniji osoba našeg vremena. On bi nositi najviše moderan i atraktivan odjeću dana, da žive u najmodernijih i ugodan dom a da voze najboljih automobila. On će biti poznat sve za svoju izvrsnost. Zaista, hadisa tvrde da

našeg Poslanika (savs) nosio najviše odaberite a impresivan odjeću svog vremena, a nosio zlatne vezene robe:

"Otišao je u zlatnoj-izvezenim ogrtač a rekao: O Mahrama! To je ono što sam zadržao za vas ... "(Velika Hadis Kolekcija, Jam al-Fawaid, Min Jami al-Usul a Majma AZ-Zawaid, Imam Muhammed ibn Muhammed ibn Sulayman, Ar-Rudani, Iz publikacije, 2. izdanje, Istanbul, 2009, str. 257-261-262-265-271-272-273)

Ti ljudi koji pokušavaju da naprave religiji od njihove tradicije zasnovane na praznovjerje generalno se smatraju nedostojnim ništa atraktivnih i djelovati iz osećanja inferiornosti, pa stoga ne smatraju sebe - ili Muslimani općenito - kao zaslužuje atraktivnih dizajnerske odjeće, lijepo domove i fino automobile. Nema problema ni sa kim žive u luksuznom domu, koji ima dobar auto i nosi najljepših odjeća ipak ovi ljudi gube razum i zdravog razuma kada muslimani činiti takve stvari. Njihov osjećaj inferiornosti i povećava njihovu ljutnju. Oni ne samo gledati na van s ljutnjom, ali i na muslimane.

Naravno muslimani moraju učiniti sve u njihovoj moći da zaštite ljude u teškoćama i nastoje ugoditi Bogu što je više moguće u tom pogledu. Međutim, to ne znači da oni moraju biti bolestan na dohvat ruke su, prljavi i scruffy. Musliman ima značajnu propovijedanje moć samo zbog njegovog pojavljivanja. Što je više izgleda čist, visoke kvalitete, ljubazan, i moderan, ekstrovertne on je, a više radostan on je i otvoren za nove ideje, što više usavrši njegov propovijedanju vjere će biti. To stil života će, naravno, prevladati u čitavom svom životu, a ne samo propovijedajući. U pogledu Kur'ana, muslimani već imaju obavezu da žive na taj način, i doista oni uživaju u tome.

Umjesto da užasan način života na koji su prezreni žene, oni će biti pogođeni miroljubive koncepciji islama u kojima prevladava kvalitetu i da će početi osjećati ljubav, a ne strah, a to je ono što je u skladu sa Kur'anom. Zaista, u vrijeme našeg Poslanika (as), ljudi koji su vidjeli svoj slavni kvalitete, radostan i moderan izgled i ponašanje bili su uvijek izuzetno pogođene. To je poznata činjenica da je naš Poslanik (as) je uvek nosio vizantijske odore i druge fine odjeća kada pozdrav stranim izaslanicima. Naš Poslanik (as) je poslao Dihya al-Kalbi na raznim putovanjima predstaviti islam u drugim narodima. Dihya al-Kalbi je nevjerovatno zgodan i uvijek nosio vrlo skupo i visoko-kvalitetnu odjeću na mjestima gdje je otišao propovijedati islam. Zbog njegove pojave i njegova velika kvaliteta ljudi izlijte na ulice u regijama gdje je otišao propovijedati, i da će biti veoma impresionirani njega. Cilj je bio ovdje da ljudi vide da islam vrednuje ljepotu i kvalitetu.

Neki od naših hadisa Poslanika (as) o muslimanima dorada dobro i biti dobrog kvaliteta su:

Abu'l-Ahwas se odnose na sljedeće autoritet njegovog oca, Malik bin Nadlah: "Došao sam da je Poslanik (as) nosio staru odjeću, a on je rekao:"? Imate li imovinu ' Ja sam rekao: 'Da!' On je pitao: "Kakav?" Ja sam rekao: "Ja imam svake vrste, odnosno, deve, goveda, konje, i ovce." [Poslanik] rekao: '. Ako je Bog daje bogatstvo, onda neka to pokazati na tebe' "(Imam Ahmed snimljen ovaj Hadis iz Sufjan bin` Uyaynah, iz Abu Az-Za`ra `Amr bin` Amr, iz njegovog stric Abu al-Ahwas `Avf bin Malik bin Nadlah od svog oca, Malik bin Nadlah.)

Prenosi od Džabir (ra): Otišli smo u bici kod Anmar sa Poslanika (as) ... O Božiji poslaniče, imamo prijatelja iz Madina. Također smo ga pripremili. On slijedi iza i štiti nas. Čovjek je došao s dva odcijepljen komada odjeće. Kada ga je Poslanik (as) vidio, pitao je, "Da li on ima ništa drugo da obučem od ova dva pocepanih komada odjeće?" "On ima dva komada odjeće Dao sam ga u torbu." "Zovi ga i reci mu staviti te na. "Pozvao sam ga, a on je stavio te na. Kako se čovjek okrenuo da ode, Poslanik Boga (as) je rekao: "Zar nije bolje za njega (umjesto nosio stare odeće kada ima novih)?" Čovjek to čuo i rekao: "O Božiji poslaniče! Trebam li nositi novu odjeću kad idem na džihad na putu Boga? "" Da, čak i kada se vodi džihad na putu Boga. "(Velika Hadis Kolekcija, Jam al-Fawaid, Min Jami al-Usul i Majma az -Zawaid, Imam Muhammed ibn Muhammed ibn Sulayman, Ar-Rudani, Iz publikacije, 2. izdanje, Istanbul, 2009, str. 257-261-262-265-271-272-273)

POGLAVLJE 5

Jevreji i kršćani prema religiji fanatika

Fanatici "zastrašujući način razmišljanja, koje smo posebno vidi u kontekstu rata i žena, može se uočiti u svojim stavovima prema sljedbenici Knjige, Jevreji i kršćani. To je još jednom gotovih hadisa koje su godinama zatrovani Muslm društvima koje su gajili intenzivan neprijateljstva prema hrišćanima i Jevrejima. Zbog ovih lažnih hadisa, koje se odnose kao da su rekao je Poslanik (as) sebe, muslimanske zajednice su ignorisali pravednika Jevreja i kršćana, koji se pohvalio u Kur'anu, te su živjeli u doslovnom neznanju na činjenicu da Jevreji i kršćani moraju ostati pod zaštitom muslimana. Na račun ove pogrešne način razmišljanja su došli negirati one ajete iz Kur'ana u kojima su opisani iskreni kršćani i Jevreji. U pogledu islama, negira bilo ajete Kur'ana znači odrekne vjere, i oni su čak uspjeli podcijeniti to.

Ovaj odjeljak razmatra pravo značenje ajeta iz Kur'ana da su fanatici i neki protivnici islama nastoje koristiti kao dokaz za neprijateljstvo prema sljedbenika Knjiga u islamu, kao i gotovih proizvoda hadisa koje su pravi uzrok neprijateljstvo prema Jevrejima i hrišćanima koji je ohrabrio niz godina. Također treba da zapamtite sljedeće vrlo važna činjenica; Kršćanstvo i judaizam su istinite vjere koji su spustili prije islama, a prema Kur'anu, svi muslimani imaju odgovornost da prihvate sve prave vjere i prave proroke. Jedan ajet glasi:

Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (Kur'an, 2:136)

Nema sumnje da su ovi pravi vjera postepeno pogrešno protumačena od strane fanatični razmišljanja, i da je tu distorziju produžen je do same svete spise. Međutim, kada pogledamo Kur'an, koji će ostati neiskvareni do Dana Reckoning, mi razumijemo da moramo vjerovati u kršćanstvo i judaizam u svom prvom i originalnim obrascima, i postupi.

Neki muslimanskim zajednicama da i dalje gaje politike neprijateljstva od zastrašujućih dimenzija prema hrišćanima i Jevrejima, bez obzira na gore ajet i drugim ajetima Kur'ana koje slave sljedbenici Knjige, su predstavnici ove gotovih fanatične vjere, a ne islam Kur'an.

Neki ljudi padnu u ovu grešku svjesno, a drugi nesvjesno. Svrha ovog Knjiga je upozoriti one koji spadaju u ovu grešku i da pokaže neke protivnike islama da vjera koju su protiv nije pravi islam.

Za razliku od svih tvrdnje su fanatici, Kur'an kune neprijateljstvo prema sljedbenika Knjiga i savjetuje ljubavi za njih. Pogledajmo sada na dokaz za to:

Odgovori Kur'ana onima koji u Kur'anu traže opravdanje za neprijateljstvo ka jevrejima

Jevreji posebno, jedan od sljedbenika knjige, već godinama na gubitku je shvatiti neke muslimana 'neprijateljstvo prema njima. Oni su zamišljali da mora postojati takva zapovijed u Kur'anu a da su muslimani u pitanju djeluju u tom kontekstu; neki od njih su zbog toga uvijek krivili islam. Oni ne znaju da je Kur'an zapravo kune ljudi koji su neprijateljski prema Jevrejima.

Postoje dva glavna tvrdnje da su Jevreji i pronalazak koji se protiv njih, da su Jevreji su prokleti i da se mogu porediti sa majmuna a svinja (sigurno naše jevrejske braću i sestre su izvan toga). Fanatici, u svojim mislima, zasnovati ove tvrdnje o Kur'anu. Pogledajmo sada a vidi šta Kur'an zaista kaže:

Poređenje sa "majmunima i svinjama" i ono što Kur'an zaista kaže o onima kojima je data Knjiga prije nas

Sljedbenika Knjiga zauzimaju posebno mjesto u Kur'anu. Bog hvali iskreni Jevreji i kršćani i otkriva da On će ih nagraditi na ahiretu. Svi sljedbenika Knjiga su povjereni muslimanima. To poveravanje izražava osjećaje ljubavi i naklonosti da muslimani treba osjećati. To ne znači da su ljudi u Knjiga je potrebna zaštita, međutim.

Neki fanatici pogledati na ajete iz Kur'ana u nastojanju da pronađu dokaze za svoje neprijateljstvo prema Jevrejima i da je ujedno i najveći adut u rukama od nekih zapadnih protivnika islama. Ovi ljudi ohrabriti neprijateljstvo prema Židovima od strane glupo ukazujući na ajete u Kur'anu i kaže da su Jevreji su prokleti i u odnosu na "majmune i svinje." Kada pogledamo Kur'an, međutim, ljudi koji su psovali i u odnosu na životinje su mušrici koji su se pojavili među Jevrejima i uključe se u licemjerstvo i agresije.

Neka nas ispitati ajete Kur'ana na temu:

U ajetu 60 sure Al-Ma'ida, Bog se odnosi na zajednicu koja je donesena "majmune i svinje." U svjetlu prethodnog ajeta, ova zajednica sastoji od ljudi iz onih koji su "s obzirom na knjige," iz među hrišćanima i Jevrejima, drugim riječima:**Pregled ajeta 60 sure al-Ma'ida:**

O vjernici, ne prijateljujte s onima koji vjeru vašu za podsmijeh i zabavu uzimaju, bili to oni kojima je data Knjiga prije vas, ili bili mnogobošci – i Allaha se bojte ako ste vjernici. (Kur'an, 5:57)

i kad pozivate na molitvu i to za podsmijeh i zabavu uzimaju, zato što su oni ljudi koji ne shvaćaju. (Kur'an, 5:58)

Reci: "Hoćete li da vam kažem koji su gori od takvih i koje će Allah još teže kazniti? Oni koje je Allah prokleo i na koje se rasrdio i u majmune i svinje pretvorio, oni koji su se šejtanu klanjali – njih čeka najgore mjesto, jer oni su najdalje s Pravoga puta odlutali." (Kur'an, 5:60)

Ovi ajeti su obraćajući se zajednici koji je nastao unutar sljedbenici Knjige; Međutim, ova zajednica je obožavao lažne bogove. Oni su Propeler koji su insistirali na činjenje haram / zabranjeno djela i ismijavali su vjeru. Izraz "Ljudi knjige" se koristi samo za identifikaciju društva iz kojih ova dva lica ljudi su se pojavili, ne znači da sljedbenici Knjiga u cjelini su krivi za takve stvari (sigurno su izvan toga).

Možemo vidjeti cijeli opis kada pogledamo ajete prije ajet 60 sure Al-Ma'ida. Ajet 57 kaže: "Ne uzimajte kao prijatelji [pokrovitelja] bilo koji od tih obzirom na Knjiga prije vas, ili nevjernike koji se rugaju i igru iz svoje religije." Izraz "pred vama", znači prije muslimana, i riječi: "s obzirom na knjige" srednja kršćani i Jevreji, kao i ajet odnosi na ljude koji su nevjernici i koji se rugaju religije iz među hrišćanima i Jevrejima.

Podsetimo da ovo nije opšti pojam Jevrejima i hrišćanima, ali na nereligiozne, agresivan i podrugljivo zajednica koja je nastala iz među njima. Takva zajednica je ozbiljnu prijetnju i pošasti, ne samo za muslimane, ali i za Jevreje i hrišćane. Da bi reč "nevjernik" koja se pojavljuje u ajetima ovdje naveo i ispod ne bi trebalo da bude nesporazuma, predmet treba da bude jasno: Neko može vjerovati u religiji ili ne može. On je slobodan da izabere, a to je pitanje on će odlučiti o prema svom savjesti. A vjernik nikada neće tražiti da se nametne svoju uvjerenja o nekome ko ne vjeruje u te religije. Takav nagon je izričito zabranjeno u Kur'anu. Doista, kao što smo vidjeli u prethodnim sekcijama, musliman ima odgovornost da zaštiti nevjernik, čak i po cijenu svog života.

Međutim, ako je nevjernik Mocks i smeh na vjeru, i na taj način pokušava da naškodi vjernika i njihovih vrijednosti, ako on napusti ljubavi i naklonosti i ponaša se neprijateljski način umjesto toga, pa čak i postaje agresivan, onda je on počinio prekršaj protiv Boga. Nevjernike u ajetima ovdje posjeduju te kvalitete i vrlo su prekoračio granice. Bog uspoređuje ovim ljudima da majmune i svinje jer su licemjeri i uzrok problema za vjernike.

Jevreji koji su pohvaljeni

Kao što smo vidjeli, ispitivanje ajeta prije ajetu 60 sure Al-Ma'ida pokazuje attribute ove zajednice. Ispitivanje ajeti koji slijede otkriva osobine pravog Jevreja a kršćana u očima Kur'ana:

Oni koji su vjerovali, pa i oni koji su bili jevreji, i sabejci, i kršćani – oni koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili – ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati. (Kur'an, 5:69)

Postoje radosnu vijest u ovom ajetu a oni su usmjereni prema Jevrejima i prema kršćana koji vjeruju u Boga a činiti dobra djela. Bog je predskazuje da su Jevreji a kršćani koji su iskreni a koji vjeruju u Njega će okusiti bez straha. Ovo je dobra vijest za raj za njih jer je Bog obećava da će oni ne znaju za tugu; Bog ih stavlja u uzvišenim mjestu. Bog izražava svoju ljubav prema njima.

Pregled ajeta 166 of sure al-A'raf

I upitaj ih o gradu koji se nalazio pored mora kad su propise o suboti kršili: kada su im ribe, na oči njihove, dolazile dok su subotu svetkovali, a kad nisu svetkovali, one im nisu dolazile. Eto, tako smo ih u iskušenje dovodili zato što su stalno grijeshili. (Kur'an, 7:163)

A kad neki od njih rekoše: "Zašto opominjete narod koji će Allah uništiti ili ga teškim mukama namučiti?" – oni odgovoriše: "Da bismo se pred Gospodarom vašim opravdali i da bi se oni grijeha klonili." (Kur'an, 7:164)

I kada zaboraviše ono čime su bili opominjani, Mi izbavismo one koji su od nevaljalih djela odvrćali, a teškom kaznom kaznismo grješnike, zato što su stalno u grijehu bili. (Kur'an, 7:165)

I pošto su oni bahato odbili da se okane onoga što im se zabranjivalo, Mi smo im rekli: "Postanite majmuni prezreni!" (Kur'an, 7:166)

Kada pogledamo na ajete koje prethode ajet 166 sure Al-A'raf, vidimo se direktno obratio sinovima Izraela. Zajednica koja je nastala iz Children Izraela, među Jevrejima u drugim riječima, ne pridržava subote (subota). Oni zaboravljaju i bez obzira na podsjetnika dati ih u ime vjere i se bune insistiranjem na rade nešto što ne bi trebalo. Dakle, ti ljudi su u stanju neposredne poricanja vlastite religije. To je zajednica koja je nastala iz jevrejskog društva i da odbija da voditi računa.

Gledajući ovih ajeta, postoji jedna zajednica iskren Jevreja i drugi, među tim Jevrejima, koji predstavlja zajednicu negatora koji odbijaju obraća pažnju. Na primjer, u ajetu 164 ima Jevreja koji uporno upozoravaju ovoj zajednici i pozvati ih na istinu. Njihov cilj je da ih pozove na pravi put ", tako da nadam se da će steći straha od Boga." Ajet 165 navodi se da je iskren zajednica koja zabranjuju zlo su spašeni. Oni koji baciše bili su nevjernici koji su odbili da slušaju savjete i koji su problemi za iskrenom Jevreje.

Prije ovih ajeta, Bog hvali pravedan Jevreja u ovim uslovima:

U narodu Musaovu ima ljudi koji na Istinu upućuju i koji prema njoj pravedno sude. (Kur'an, 7:159)

Bog hvali zajednice naroda Mojsija, koji se ponašaju pravedno a vodič za istinu zbog ovakvog ponašanja. Ima mnogo mudrosti u Boga šalje ovaj ajet. On opisuje u savršenom način stav da muslimani treba da usvoji prema iskreni Jevrejima.

Pregled ajeta 65 of sure al-Baqara

i kada smo od vas zavjet uzeli i brdo iznad vas podigli: "Svojski prihvatite ono što smo vam dali i neka vam je na umu ono što je u Knjizi, da biste se kazne sačuvali!" (Kur'an, 2:63)

vi ste poslije toga odustali, i da nije bilo Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, uistinu biste stradali. (Kur'an, 2:64)

Vama je poznato ono što se dogodilo onima od vas koji su se o subotu ogriješili, kao i to da smo im Mi rekli: "Budite majmuni prezreni!" (Kur'an, 2:65)

U subotu je zabrana jedinstven Jevrejima. Stoga možemo reći da je ova zajednica iz ajetu mora pojavili su se iz redova Jevreja. Ajeti pred iznad ajeti odnose na ljude koji su život teško je Poslanik Mojsije (as) cijelo vrijeme u divljini, a opis ovdje je slična onoj s obzirom u Tori. Nakon što se opisuje ponašanje ove zajednice negatora koji je stvorio mnogo problema za Poslanik Mojsije (as), su rekli smo da im je rečeno da se "sjetiti zapovijedi Tore i ponašaju se u skladu s tim." Bez obzira na to, oni okrenuli leđa na taj

savjet . Bog prezire te ljude koji su prekršili subotu, koji se suprotstavio Toru, drugim riječima.

Kao što se može vidjeti, ovi ljudi su oni koji su poslušali Toru, iako zavjet je napravljen s njima: Drugim riječima, oni nisu Jevreji, ali poriču. Njihova bezobzirnost na temu subote potvrđuje. Jedna od karakteristika ovih ljudi je da pored toga što poriču, oni stalno prave probleme za Poslanik Mojsije (as) i iskren Jevreja. To je razlog zašto su dostojni prezira.

Još jedna značajna činjenica je u tome da u ajetu neposredno prije ove, iskreni Jevreji i kršćani su pohvalili i dati radosnu vijest za u daljnjem tekstu:

One koji su vjerovali, pa i one koji su bili jevreji, kršćani i sabejci – one koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili – doista čeka nagrada od Gospodara njihova; ničega se oni neće bojati i ni za čim neće tugovati! (Kur'an, 2:62)

Kao što smo vidjeli, iskreni Jevreji a kršćani se smatraju zaslužuje pohvale u Kur'anu. Muslimani će voljeti oni koje Bog voli. Pored toga što je obaveza, koji je također prirodan osjećaj u srcu a savjesti. Iz tog razloga, jer se ponavlja mnogo puta u Kur'anu, a kao što je propisano ovim ajetima, muslimani moraju voljeti a štititi kršćani a Židovi a prema njima odnose s ljubavlju. Kao što se jasno može vidjeti, Bog ne pravi razliku između iskrenih Jevreja a kršćana a muslimana iskren u ovim ajetima. Ovaj ajetu eliminira sve neprijateljstvo prema sljedbenici Knjige.

Greška zbog koje su jevreji prokleti

Prvo i najvažnije, da kaže da su "svi Jevreji su prokleti" je potpuno nespojiva sa pravosudnim Boga a vjere on kreirao. Prvo, judaizam je pravi vjera a je otkrio da je Poslanik Mojsije (savs), koji je također bio prorok za muslimane. Bog govori o Jevrejima a judaizma u Kur'anu. On hvali iskren Jevreja. Prema Kur'anu, muslimani imaju odgovornost da vole a štite sljedbenici Knjige. Neki ajeti iz Kur'ana su direktno obratio sinovima Izraela i sljedbenici Knjige. To znači da će biti Jevreji a kršćani koji čitaju - a pažnju - Kur'an. Ipak, prema fanatike, to je neprihvatljivo za Jevrej čak da drži Kur'an u ruci.

Drugo, svi dolaze na ovaj svijet da se testiraju. Svoje pozicije u daljem tekstu će se odrediti prema rezultatima tog testa. Bog otkriva da je ovaj svijet je mjesto testiranja kako slijedi:

Onaj koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati; – On je Silni, Onaj koji prašta. (Sura al-Mulk-67,2)

Dakle, musliman je podvrgnut isti test kao Jevrejin. Tvrditi da je dijete rodila jevrejske porodice, potpuno nesvjesni svijeta, je proklet muve u lice pravde Boga; zamisliti da dijete koje još nije testiran je neopozivo proklet, a očekivati takve nepravde od Boga (Bog je sigurno iznad toga), znači da je nisu shvatili Njegove pravde, samilosti a milosti. Oni koji tvrde da su "Jevreji su prokleti" su sposobni da koriste ovaj perverznan način razmišljanja protiv svih Jevreja, što ne dodatak za bilo da su djeca i odrasli. Ali, kako su fanatici gledaju u Kur'anu za dokaz za ideju da su "svi Jevreji su prokleti"?

Pregled ajeta 88 sure al-Baqara:

Oni govore: "Naša su srca okorjela." A nije tako, nego je Allah njih prokleo zbog nevjerovanja njihova, i zato je vrlo malo njih koji vjeruju. (Kur'an, 2:88)

A pogled na prethodnim ajetima pokazuje da su ljudi koji su se obratili ovdje smo zajednica iz naroda Poslanika Mojsije (savs), među Jevrejima. Razlog za to zajednica koja proklet je savršeno jasno: "njihov demanti" ... Zajednica ovdje je zajednica negatora koji su izdali judaizma, pa čak i otišao na takve krajnosti da se pokušao ubiti njihova proroka, kao što je prikazano od strane gore ajete. Na isti način na koji agresivni poricatelji među muslimanima su psovali u Kur'anu, tako da su oni koji nastaju iz redova Jevreja. Stoga je buntovne poricatelji koji su psovali, a ne Jevreji ili muslimani.

Pregled ajeta 155 sure an-Nisa'

i iznad njih smo brdo digli, zbog zavjeta koji su dali, i Mi smo im rekli: "Na kapiju pognutih glava udite!" – i još smo im rekli: "O subotu se ne ogriješite!" – i od njih smo čvrsto obećanje uzeli. (Kur'an, 4:154)

Ali zato što su zavjet prekršili i što u Allahove dokaze nisu povjerovali, što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali i što su govorili: "Naša su srca okorjela" – Allah im je, zbog nevjerovanja, njihova srca zapečatio, pa ih je samo malo vjerovalo – (Kur'an, 4:155)

U prethodnim ajetima zajednice poricatelja iz reda sljedbenika Knjiga je opisana. Obećanje osigurana ove zajednice, koji su se oprostili od Boga bez obzira na sve njihove ispade, navodi se u ajetu 154 od An-Nisa '. Ajet 155 onda otkriva vratili su se na njihove riječi, vratili u svoje poricanje a ubio proroci. To su razlozi zbog kojih su psovali.

Naknadni ajeti ponovo se odnose na jevrejsku zajednicu, a Bog pravi razliku između onih koji su poricatelji i onih koji posjeduju dubokom vjerom:

Ali onima među njima koji su u nauku sasvim upućeni (jevrejima) i pravim vjernicima – oni vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe – naročito onima koji molitvu obavljaju i onima koji zekat daju i u Allaha i u onaj svijet vjeruju – njima ćemo, sigurno, veliku nagradu dati. (Kur'an, 4:162)

Za one koji su Jevreji negatorima i ponašaju se na višak primjenjuju različite odredbe na isti način na koji različite odredbe se odnose na muslimane koji su poricatelji i ponašaju se pretjerano. Međutim, Bog izričito isključuje iskren Jevreja, i kaže da će "ih plaćati ogromne zarade." Kako bi koga je Bog pohvale ove jevrejske zajednice i kaže da će nagraditi eventualno biti proklet? Kako neko može eventualno ustati i reći da su "svi Jevreji su psovali i oni moraju svi biti ubijeni", kada ih je Bog hvali? Problem sa fanatika je da oni ne cijene Bog treba, ne razumiju Kur'an i su pali u zamku gotovih hadisa na tu temu da ćemo se gledajući u odjeljku koji slijedi.

Podsetimo se jedan vrlo važna stvar ovdje; netko može biti negatoru na ovom svijetu, ali tako dugo dok on nije licemjer, ne znači da problemi za vjernike i živi pošteno i poštovanje života, on je i dalje pod zaštitom muslimana: Ovo je odgovornost nametnut muslimanima kroz Qur'an. Zajednici koja je proklet, međutim, je onaj koji je izdao zajednica vjernika, ponašao licemerno drugim riječima,

i čak ubili proroke. Bog smatraju njihova ubijanja proroka kao osnov za psujući ih. On također opisuje ih kao zajednica koja bode vjernici u leđa "razbijanje njihove zavet." Ti ljudi su predstavljali prijetnju Poslanika Mojsiju (as) i pobožni vjernici. Drugim riječima, ova zajednica poricatelja je proklet, ne od nastajanja među jevrejske društva ili zbog njihovog poricanja sam, ali zbog njihovih zločina u očima Boga. To je važno za ovu razliku da se dobro razumio.

Stav da kršćane i jevreje ne treba uzimati za prijatelje

Jedan od ajeta iz Kur'ana koji fanatici a neki protivnici islama na Zapadu ukazuju na što treba dokaz za neprijateljstvo prema Jevrejima a hrišćanima je u Surat Al-Ma'ida:

O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike jevreje i kršćane! Oni su sami sebi zaštitnici! A njihov je onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati; Allah uistinu neće ukazati na Pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine. (Kur'an, 5:51)

Riječ "prijatelj" se pojavljuje dva puta. Prvobitni arapski riječi "prijatelji" u prolazu "Ne uzimajte Jevreje i kršćana kao prijatelji [pokrovitelja]" je "awliyao." Pravo značenje ove riječi je "Čuvari, oni koji su odgovorni u skladu sa zakonom, sveci, gospodari, vlasnici ili vladara. "Originalni arapska riječ prevedena kao" prijatelji "u prolazu" Svaki od vas koji ih uzima kao prijatelja "je" yatawallahum. "Značenje ovog riječ" koji obavezuje da se brine za, koji podrazumijeva punjenje od. "Kada pogledamo originalni arapski značenje možemo lako vidjeti da je pozivanje na" prijatelji "u ovom ajetu zapravo znači" vladari. "Ono što je zabranjeno za muslimane ovdje je za njih da dođu pod vlašću i upravljanje Jevreja i Hrišćani. (dr Bayraktar Bayraklı, Tekst Kur'ana)

Mudrost ovdje nije uopće teško shvatiti: Iako su sve Božansko vjera dijele iste monoteističkih vjerovanja i su izgrađeni na istim osnovama, oni imaju svoje načine obožavanja i imaju svoje zapovijedi. Dakle, postoji vrlo velika mogućnost da musliman pod upravom Jevrej ili kršćanin će iskusiti teškoće u pogledu obožavanja i prakse. To je razlog zbog zapovijedi u ovom ajetu.

Još jedan pogrešno shvaćen concept: Taqiyya (Prikriivanje)

Taqiyya znači "prikriivanje, predostrožnost, čuva." Koncept se pojavljuje i to u Kur'anu:

Onoga koji zaniječé Allaha, nakon što je u Njega vjerovao – osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri – čeka Allahova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika... (Kur'an, 16:106)

Ovaj ajet opisuje vrlo poseban stanje stvari; dozvoljeno je za nekoga reći da je on negira Boga ili prikriti svoju vjeru na privremenoj osnovi, iako je on zapravo smatra kako bi izbjegli ugnjetavanja. Prikriivanje nema drugog značenja u Kur'anu.

Ipak, neki ljudi s loše iskrivljeno razumijevanje islama primjenjuju pretvaranja u vrlo drugačiji način, a također je vrlo različito shvatiti neki protivnici islama. Neki ljudi sa sujevernog razumijevanje islama nastoje da koriste pretvaranja kao taktiku značilo da upravlja čitav svoj život, te su lako mogli posegnuti za ne-islamske prakse čak i kada su

njihovi životi nisu u opasnosti i pretvarati se, zahvaljujući relevantnim lažnih hadisa uključen, za liječenje ljudi oni zapravo smatraju neprijatelje kao prijatelja umjesto toga.

Neki protivnici islama ili ljudi koji su sumnjičavi islama zbog radikalizma općenito naglasiti i tvrde da nikad ne treba vjerovati kako musliman govori o miru i ljubavi i da su muslimani zapravo priprema za veliki sukob. Oni tvrde da su Muslimani u pitanju primjenjuju pretvaranja opisan u Kur'anu na taj način, i da su muslimani koji su stvarno nestrpljivo pripremaju za rat samo se pretvaraju da su Izaslanici mira i ljubavi. Stoga, u ovim ljudima očiju, svaki musliman koji govori mira i ljubavi laže.

Glavni problem sa obje strane je da su oni u stvari neuki Kur'ana.

Postoji jedan vrlo važan Uslov vezan za prikrivanje koja se pojavljuje u Kur'anu: "... Osim nekoga primoran na to cijje je srce i dalje ostaje u mirovanju u svojoj vjeri" ... UVJET vezan za prikrivanje u ajetu zabrinutosti Što je osoba U opasnosti, pod teškim okolnostima, a skrivajući svoju vjeru da pobjegne Progon; ne da prikrije gorčine i neprijateljstva. Svemogućí Bog otkriva u Kur'anu kako je bio član faraonove porodice koji su imali vjeru, ali Koji je skriven na:

A jedan čovjek, vjernik, iz porodice faraonove, koji je Krio vjerovanje svoje, reče: "Zar da ubijete čovjeka zato što govori: '! Gospodar moj je Allah ...'" (Kur'an, 40:28)

Ta osoba koja sakrio vjera je u Jasna i neposredna opasnost. On je živio uz faraona, najokrutniji despot svog vremena, i skriveno svoju vjeru, ili prikrile, jer je bio pod prijetnjom smrti. Ovo je kompatibilan s uslov vezan za prikrivanje u Kur'anu. Ta osoba skrivena svoju vjeru, iako je bio vjernik, jer je bio pod ozbiljnim prijetnjama. To je jedini način, u pogledu Kur'ana, u kojem prikrivanje je prihvatljiv.

Prakse pod nazivom pretvaranja dijela nekih torbari od gluposti, a neki protivnici islama koji zamisliti da ovakva praksa su kompatibilni sa islamom, pokušavaju da blokiraju put ka miru i ljubavi, jer oni su daleko od Kur'ana. Prikrivanje se doživljavaju i primjenjuje različito od svojih prava definicija je u Kur'anu podržava trenutnu klimu rata i sukoba koji donosi nasilje u svijetu. Na taj način, utisak je s obzirom da mir nikada neće doći, i to masovno klanje i divljaštva će se nastaviti.

Na ovaj način razmišljanja je isto toliko kršenje logike kao Kur'ana. Zamislite musliman koji posvećuje čitav svoj život posvetio miru i bratstvu i druženje sa ljudima, za Boga miloga, koji je ugrožen zbog toga od strane zagovornici rata i radikala, ugrožava njegov život, uvjerava Jevreja i kršćana da budu njegovi prijatelji, uprkos štetnosti islamofobije, i daje se njegov novac, sredstva i mladih radi to prijateljstvo. A onda zamislite iznenada odluči da pobije ljude koje je okupio u lice toliko poteškoća i sa kojim je uspostavljen obveznice ljubavi! To je potpuno perverzno perspektivu. Ako neko ima takve đavolske ideje i namjere na klanje ljudi, onda je lako mogli naći priliku da to uradi. On može djelovati na taj đavolski ideja bilo kad i bilo. Ako on namjerava učiniti da u ime vjere, onda je vrsta ljudi koji zloupotrebljavaju religiju da ubije drugi nisu daleko.

Musliman ne može da živi svoj život sa laž. To je Haram / Zabranjeno prema islamu. A pravi musliman uvijek živi u skladu sa Kur'anom. U svjetlu ajete Kur'ana, muslimani imaju obavezu da donese ljubav na svijetu (Sura Maryam, 96), da se uspostavi mir u

svijetu (Surat Al-Baqara, 208), i da bi o jedinstvu i Union (Al-Anfal, 73). Im se naredi da štite čak i nevjernicima, ako je potrebno i po cenu vlastitog života (Surat at-sure, 6). Oni imaju odgovornost da budemo prijatelji i braća od sljedbenika Knjige, koji zauzimaju posebno mjesto u Kur'anu. Oni imaju odgovornost da ih prihvate, jer su ih vole i jer to je ono što je Bog naredbe i zato što oni kažu, "Bog je jedan." Oni nisu zapovjedio da ih kolju i prisiliti ih pretvoriti u svoju vjeru. Oni koji su lažno zloupotrebljavaju koncept pretvaranja da prikažu islam kao religija rata neće uspjeti u svojim podmukao plan, jer zlo parcele su stvoreni kao osuđen na propast. Bez obzira na sve scenarije rata, predstavnici tri vjere će donijeti mir na svijetu. Bog uvijek daruje pobjedu na istinu, i želje mira i ljubavi. On je stvorio čovječanstvo i cijeli svemir na temelju ljubavi.

Vidjeli smo pravo značenje ajeta koji su fanatici i protivnici islama nastoje koristiti kao dokaz za neprijateljstvo prema Jevrejima. Sada pogledajmo na gotovih hadisa se koristi za nametanje antipatiju prema Jevrejima, hadisa koji vjeruju u bezuslovno:

Izmišljeni hadisi o kršćanima i jevrejima, te objašnjenja zasnovana na Kur'anu

Pojam ubijanja jevreja koji uđu u adolescenciju

Prenosi Atiyyah al-Qurazi: Ja sam bio među zarobljenicima od Banu Qurayzah. Oni (drugovi) ispitao nas, a oni koji su počeli da rastu kose (dlake) ubijeno je, a oni koji nisu nisu ubijeni. Ja sam bio među onima koji nisu porastao za kosu. (Sunan Abu Davud, Knjiga 38, 4390 Hadis)

Sa ovim izmišljenim hadis, svi Židovi koji su u pubertet su zapovjedio da budu ubijeni. Islam je religija koja se tiče nepravednih ubijanje kao najveći zločin, koji obećava iskreni Jevreji veliku nagradu i da savjetuje ljubavi i naklonosti. Killing osoba ", koje je počinio nikakav zločine kakve" kada je završila adolescencije, samo zato što je jevrejski, nikako ne biti odredbu islama, a kamoli na činjenicu da je ova religija mira komande prašta čak i postojanje bilo kakvog zločine. Naravno ne postoji takva zapovijed u Kur'anu; takva ideja je klevete protiv Kur'ana i fine vjeru Gospodina našega. To bi bilo ubistvo u pogledu Kur'ana. Sve dok on ne iskreno vjerujem iz neznanja, osoba koja smatra da takav lažni Hadis kao odredba primjenjuje i nije musliman, ali ubica. Činjenica da su fanatici vjeruju u ovu naredbu u pogledu bezuvjetno ubijanje Jevreja, kada je Bog hvali iskren Jevreja, pokazuje skali od njihovog neznanja.

Potvaranje jevreja za grijeh muslimana

"Na Sudnjem danu, moj ummet (narod) će se prikupljati u tri grupe. ... Jedne sorte će doći ležaj na leđima gomile grijeha poput velike planine. ... Bog će reći: "Ispraznite grijeh od njih a stavio istu nad Jevrejima a hrišćanima ... " (110 Hadis Qudsi Poglavlje 1, Hadis 8; spominje u Mustadrak od Hakim)

Neka nam odgovori na ova lažna Hadis Kur'an: Svi muslimani koji dolaze planine grijeha će se suditi za svoje grijeh, a Jevreji će se suditi svoje grijeh. Niko neće moći

učitati svoje grehe na nekog drugog. On će biti ispitan samo o svom grijehu. Ovo je otkriveno izričito u Kur'anu:

Onaj ko ide Pravim putem, od toga će samo on koristi imati, a onaj ko luta – na svoju štetu luta, i nijedan grješnik neće tuđe grijeh nositi... (Kur'an, 17:15)

U drugom ajetu u Kur'anu, Bog izdaje eksplicitan izricanje vezi svakoga ko pokuša da učitate svoje grijeh na drugo:

A onaj ko kakav prijestup ili grijeh počini pa time nedužna čovjeka potvori – natovario je na sebe i kletvu i grijeh očiti. (Kur'an, 4:112)

Svi će biti odgovoran za svoje postupke u daljem tekstu. Kao što je Bog otkriva, "I **bojte se Dana kada ćete se svi Allahu vratiti, kada će se svakome ono što je zaslužio isplatiti – nikome krivo neće učinjeno biti.**" (Kur'an, 2:281) ne nepravda će biti sebi na bilo koga u daljem tekstu. Niko neće moći reći, u prisustvu našeg Gospoda, "moje grijeh su prebačeni na , tako da sam bez grijeha." On će biti u mogućnosti da ponovite ovaj besramni perspektivu tamo jer mu je savjest će znati da je ova ideja je u činjenica lažni jedan.

Pojam da se hrana kvari zbog jevreja

"Da nije bilo za djecu Izraela, hrana ne bi ustajalost, a meso ne bi pokvarilo."
(Sahih Muslim, Knjiga 8, 3472 Hadis)

Ova lažna Hadis je veoma značajan dokaz za razumijevanje načina razmišljanja koji izmišljaju takve hadisa i za pokazujući kako su lažne. U gotovih hadisa smo raspravljali u ovom Knjiga su proizvod koji način razmišljanja. To je, naravno, ne čudi da je mentalitet koji navodi da hrana ne bi pokvarilo i meso ne bi bilo otići tamo nema Jevreja u svijetu ima zastrašujući način gledanja na žene, životinje, umjetnost i sve društvenog života. Lažna Hadis u pitanju je i dokaz koliko je hadisa koji su prezreni od i neprijateljski prema Jevrejima su izmišljotine. Sistem uvjerenje da tvrdi da je zajednica koja se spominje i pohvalio u Kur'anu, a to je potomak Poslanika Mojsija (as), može dovesti do hrane pokvari i meso da ode, da je većina definitivno ne pripadaju istinske vere. Također je potrebno imati na umu da naš Gospod čini Halal / dozvoljeno da jedu hranu pripremaju Jevreja i kršćana u ajetu 5 sure Al-Ma'ida. Perspektiva da gledamo, koja se razlikuje od onog u Kur'anu, je vrlo definitivno jedan fanatični. Dubok kolaps logike ovdje je dovoljno za ilustraciju iskrivljene logike fanatici 'u cjelini.

Ideja da dvije religije ne smiju koegzistirati u arapskom svijetu

Posljednjih izjava da je Poslanik (savs) mi bio: "O Gospode, nestati Jevreji a kršćani ... Ne smije biti dva vjera u Arabiji.." (Malik 511: 1588)

Ova lažna Hadis je opet strašan klevete našeg Poslanika (savs). Svemogućí Bog govori o postojanju kršćanstva a judaizma u Kur'anu a otkriva da je Kur'an bio poslat kako bi se potvrdila ova dva istinita vjera. Kur'an ne poništava načela ove dvije vjere, ali ih potvrđuje. Ova važne informacije date su u nekoliko ajeta. Jedna glasi:

On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je. (Sura Al 'Imran - 3, 3)

Kur'an nam govori da neće biti Jevreji i kršćani na ovom svijetu i kao što je navedeno u linijama gore, neki od njih će biti iskren i izaberite zajednica je tako od Boga. Bog je Halal / dozvoljeno u Kur'anu za muslimane da se uda kršćanskih i jevrejskih žena i da jede za stolom s njima (ovo će biti postavljena u detaljno uskoro) čini. Osim toga, naš Svemogući Gospod kaže da je najbliži ljudi muslimanima u smislu ljubavi su "kršćani". Ti ljudi koji šire ideju "Neka Bog nestati Jevreja i kršćana", kao da su to bili riječima našeg Poslanika (as) , kada je Bog zapravo hvali i govori nagrađivanja i postojanju tih zajednica, pod pretpostavkom da su odgovornost za strašnu klevetu. Lažna Hadis u pitanju je potpuno pobija riječi hvale za sljedbenika Knjiga u Kur'anu i naši Poslanika (as) ponašanje prema sljedbenici Knjige. Mi ćemo uskoro gledati na ajete iz Kur'ana i ponašanje našeg Poslanika (as) o tom predmetu.

Ideja da je nazivanje nekoga jevrejom uvreda i da se proklinjanje jevreja nagrađuje Prenosi Abdullah ibn Abbas: Poslanik (savs) je rekao: "Kada čovjek zove drugi Jevrej mu dati dvadeset udaraca bičem." (At-Tirmidhi, Hadis 1024)

Neka onaj ko nema para da daju siromašnima prokletstvo Jevrej umjesto toga, nagrada zarađuje više neće biti isto. (Ad-Daylami, Ibn 'Adiyy)

Namjera ovih gotovih hadisima je da prikaže termin "Jevrejin" kao uvredu. Psujući Jevrejin je prikazana kao izvor nagrada, ideja je bila da se širi mržnju Jevreja na ovaj način. Jasno je zašto su fanatici žive takvim različitih vjera; Kur'an, koji kaže da iskreni Jevreji će biti nagrađeni u daljnjem tekstu a kojom se hvali njihova iskrenost, je daleko svijeta ovih ljudi.

Izvor mržnje za Jevreje a hrišćane je intelektualni stečaj šire ovog praznovjerja. Ovo je najvažnija stvar da oni koji traže da se širi pritužbe fanatizam u obliku opozicije u islam treba da se koncentriše na. Po postava vodstvo protiv pravi islam a muslimane iskren, oni pokušavaju da eliminiše jedan veliki oružje koje bi mogle uništiti mentalni sklop fanatika, a stoga priprema katastrofa koja će se oporave da ih napadne.

Ideja prisiljavanja jevreja na uske dijelove puta

Ebu Hurejre prijavio Božjeg Poslanika (savs) je rekao: ". Ne pozdravljaju Jevreja i kršćana prije nego oni vas pozdravljam, a kada smo se upoznali bilo koji od njih na putevima prisiliti ga da ode u najuži deo" (Sahih Muslim , Knjiga 26, 5389 Hadis)

Ovaj hadis, gotovih proizvoda u odnosu na zapovijedi pravog veru da komanduje ljubav, dobrotu i, što je posebno, zaštita prema sljedbenici Knjige, predstavlja teško nasilje i je i kleveta našeg Poslanika (savs). Jedan od načina razmišljanja koji potpuno u suprotnosti sa akcijama našeg Poslanika (savs), koji je liječio Jevreja i kršćana veliku ljubav a privrženost, opisan je u ovom gotovih Hadis kao da je došao iz svog usta.

Garkad, jevrejsko drvo

Ebu Hurejre prijavio Božjeg Poslanika (savs) je rekao: "... bi Židovi se sakriju iza kamen ili drvo a kamen ili drvo bi rekao:" Musliman, ili sluga Božji, tu je Jevrejin iza mene ; doći a ubiti ; 'ali drvo Gharqad ne bih rekao, jer je drvo Jevreja. "(Sahih Muslim, Knjiga 41, 6985 Hadis)

Možda je najčešće zaposleni Hadis u kontekstu neprijateljstva prema Jevrejima je ove lažne Hadis o Gharqad stablo. Prema ovom hadis, Židov mora biti ubijen kada je krije iza kamen ili drvo. Nema razlike u ovom logično osiromašeni način razmišljanja, ako je Židov u pitanju je nevin i bez grijeha. Jevrejin može biti dijete, odani ili netko pun ljubavi. Opet prema ovom lažne hadis, kada Jevrej krije iza drveta, bez obzira na njegove lične osobine, stijena i drveća će reći musliman ovoga, i da Jevrejin moraju biti ubijen, bez izuzetka, čak i ako je malo dijete .

Međutim, to je ubistvo u pogledu Kur'ana. Ako neko ko sebe smatra musliman vjeruje ovih gotovih hadisa i ubija Jevrejin krije iza drveta s obrazloženjem da je "drvo mi je rekao da to uradi," Jevrej može ići u raj, ali muslimanski će se kazniti za grijeh ubistva u daljnjem tekstu, osim ako on pokaje njegove akcije. Ovo je također takav užasan sistem koji oni koji vjeruju u to lako moglo napraviti lažne izjave da "mi stablo je rekao" ili "kamen mi je rekao," i ubijaju na toj osnovi. Na pitanje zašto, oni mogu navesti naredbu izdavanje iz stijene i neće biti nikoga ko ih drži odgovornim pod takvom sistemu. Oni su u svakom slučaju ne rade svoj sistem na osnovu Kur'ana. Njihov je sistem koji se tiče ubijanja, poniženja i prisiljavanje ljudi na uski dio puta kao legitimne. Ipak, Kur'an prezire ove lažne sistema:

Šta vam je, kako rasuđujete?!

Zašto ne razmislite?

Ili, gdje vam je dokaz očiti?

Donesite Knjigu svoju, ako istinu govorite! (Kur'an, 37:154-157)

Pogledajmo sada kako ove gotovih hadisa u vezi Jevreja i kršćana su opovrgnuta Kur'ana a prakse našeg Poslanika (savs):

Vrijednost koju Kur'an pridaje sljedbenicima Knjige

Muslimani mogu se udati za pripadnike sljedbenici Knjige, a oni i Muslimani mogu jesti hranu koju je pripremio drugi:

Od sada vam se dozvoljavaju sva lijepa jela; i dozvoljavaju vam se jela onih kojima je data Knjiga, i vaša jela su njima dozvoljena; i čestite vjernice su vam dozvoljene, i čestite kćeri onih kojima je data Knjiga prije vas, kad im vjenčane darove njihove dadete s namjerom da se njima oženite, a ne da s njima blud činite i da ih za prilježnice uzimate. A onaj ko otpadne od prave vjere – uzalud će mu biti djela njegova i on će, na onome svijetu, nastradati. (Kur'an, 5:5)

Ovaj ajet opisuje vrijednost da muslimani staviti na sljedbenika Knjiga sa različitim komadima važan detalj. Prema ovom ajetu, musliman je dozvoljeno da se oženi ženu od sljedbenika Knjige. Ovo je značajan dozvola, jer se naredi u ajetu, "Korumpirani žene su za korumpirane ljude i korumpirani ljudi su za korumpirane žene, dobre žene su za dobre ljude i dobri ljudi su za dobre žene ..." (An-Nur, 26), muslimani imaju odgovornost da se uda za dobro, čisto ljudi. Ovo ukazuje na to da su Jevreji i kršćani dobar, čist ljudi.

Osim toga, tu je vrlo važan kriterij u ovom ajetu. Musliman će namjeravaju da jevrejsku ili hrišćanin ženu kao svoju ženu, da je zovu "draga, voljeni," za početak obitelj s njom, da provede svoj život s njom, pa čak i da provede vječnog života s njom. Ovo je jedina osoba tokom svog života s kojom će podijeliti sve svoje probleme i sve njegove sreće. Ova dva izgled nakon što je jedan drugi kada su bolesni, i veruj jedni druge.

Prema načinu na koji fanatici 'razmišljanja, osoba treba iznenada osjećati neprijateljstvo prema ženi on naziva "voljeni", s kojom je proveo svoj život i povjerava svoj život da, majka njegove djece, i odjednom proglasi joj da bude proklet samo zato što je kršćanin ili Jevrej. Kako on može odlučiti, nakon što je proveo cijeli svoj život s njom, da kaže: "Ovo drvo mi je rekao da je moja supruga je Jevrej i da se krije iza toga", a zatim da je ubije? Jedan bi morala biti duboko psihološki poremećen da to uradi. Ovaj ajet opisuje ljubav koji će se prikazivati Jevrej ili hrišćanin racionalnom Muslimana koji poklanja pa`nju Kur'ana.

Ajet također daruje posebne dozvole na muslimane: ovlasti da jedu hranu koju je pripremio sljedbenici Knjige. Ovo je vrlo važno. Kao što znamo, muslimani moraju platiti veliku pažnju na određene zabrane prilikom pripremanja hrane; svinjetina, a meso iz životinju koja nije zaklane u ime Boga, zabranjeno je u islamu. Činjenica da je hrana koju pripremaju Jevreji i kršćani čine halal / dozvoljeno pokazuje da su ti ljudi da može vjerovati. Ista stvar se odnosi i na hrišćane i Jevreje, a ajet čini hranu pripremio muslimani Halal / dozvoljeno za njih.

To će također biti od koristi da se odnosi na drugi izraz prijateljstva ovdje. Sljedbenika Knjiga i muslimani mogu jesti zajedno pod istim krovom, biti jedan drugi gosti, sjesti za isti sto i igrati domaćin jedni drugima. Ovo je opis prijateljstvo. Ono što je opisano nije okruženje zasnovan na mržnji i ubijanju, ali je jedan od ljubavi, prijateljstva i bratstva.

Reference u ovom ajetu su oni koji bi ne fanatic nikada se prijavite na. Ova dozvola odobrena kroz Kur'an je i Haram / Zabranjeno u svijetu, ali i zastrašujući scenario. Pitajte fanatic da li se može udati za nekog iz sljedbenici Knjige, ili sjesti i jesti s njima kao njihov gost, a on će besno ga odbaciti. Fanatici ne postupaju u skladu sa odredbama Kur'ana, jer negiraju da je Kur'an koji nameće zapovijedi.

Ovo nije jedini ajet da određuju položaj sljedbenika Knjige. Bog hvali sljedbenika Knjiga u mnogim Kur'ana ajete. Ajeti koji se odnose uključuju:

U narodu Musaovu ima ljudi koji na Istinu upućuju i koji prema njoj pravedno sude. (Kur'an, 7:159)

Ali, nisu svi oni isti. Ima ispravnih sljedbenika Knjige koji po svu noć Allahove ajete čitaju i mole se; oni u Allaha i u onaj svijet vjeruju i traže da se čine dobra djela, a od

nevaljalih odvrćaju i jedva čekaju da učine dobročinstvo; – oni su čestiti; bilo kakvo dobro da urade, biće za nj nagrađeni. – A Allah dobro zna one koji se Njega boje. (Kur'an, 3:113-115)

Ima i sljedbenika Knjige koji vjeruju u Allaha i u ono što se objavljuje vama i u ono što je objavljeno njima, ponizni su prema Allahu, ne zamjenjuju Allahove riječi za nešto što malo vrijedi; oni će nagradu od Gospodara njihova dobiti. – Allah će zaista brzo račune svidjeti. (Kur'an, 3:199)

Oni kojima smo dali Knjigu prije Kur'ana, vjeruju u nj,

a kad im se kazuje, govore: "Mi vjerujemo u nj, on je istina od Gospodara našeg, mi smo i prije bili muslimani." (Kur'an, 28:52- 53)

Ali onima među njima koji su u nauku sasvim upućeni, i pravim vjernicima – oni vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe – naročito onima koji molitvu obavljaju i onima koji zekat daju i u Allaha i u onaj svijet vjeruju – njima ćemo, sigurno, veliku nagradu dati. (Kur'an, 4:162)

One koji su vjerovali, pa i one koji su bili jevreji, kršćani i sabejci – one koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili – doista čeka nagrada od Gospodara njihova; ničega se oni neće bojati i ni za čim neće tugovati! (Kur'an, 2:62)

Oni koji su vjerovali, pa i oni koji su bili jevreji, i sabejci, i kršćani – oni koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili – ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati. (Kur'an, 5:69)

... Ti ćeš, sigurno, naći da su vjernicima najljući neprijatelji jevreji i mnogobošci; i svakako ćeš naći da su vjernicima najbliži prijatelji oni koji govore: "Mi smo kršćani", zato što među njima ima svećenika i monaha i što se oni ne ohole. Kada slušaju ono što se objavljuje Poslaniku, vidiš kako im liju suze iz očiju jer znaju da je to Istina, pa govore: "Gospodaru naš, mi vjerujemo, pa upiši i nas među one koji su posvjedočili. Zašto da ne vjerujemo u Allaha i u Istinu koja nam dolazi, kada jedva čekamo da i nas Gospodar naš uvede s dobrim ljudima." I Allah će im, zbog onoga što govore, kao nagradu džennetske bašče dati, kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno boraviti; a to će biti nagrada za sve one koji dobra djela čine. (Kur'an, 5:82-85)

Allah je prihvatio zavjet sinova Israilovih – a između njih bili smo postavili dvanaest starješina – i Allah je rekao: "Ja sam s vama! Ako budete molitvu obavljali i milostinju davali, i ako budete u poslanike Moje vjerovali, pomagali im i drage volje zajam Allahu davali, sigurno ću preći preko hrđavih postupaka vaših i uvešću vas u džennetske bašče kroz koje će rijeke teći. A onaj među vama koji ni poslije ovoga ne bude vjerovao – s Pravog puta je skrenuo." (Kur'an, 5:12)

Kao što je ovih ajeta jasno pokazuju, čisti a iskreni Jevreji a kršćani su pohvalili finim riječima u Kur'anu i obećao novčanu kaznu nagradu od Boga; Bog kaže da će On uzeti te ljude u raj. Ovo je izraz Njegove ljubavi za njih. Kako može biti Musliman neprijatelj nekoga koga Bog voli, je zadovoljan a pozdravlja u raj? To je nemoguće prema Kur'anu. Takvo neprijateljstvo je zločin prema Kur'anu. Stoga, fanatici koji su prihvatili lažne

hadise kao njihov vodič - bez obzira na ajete Kur'ana koji jasno pokazuju suprotno - Kažnjivo je u pogledu islama širenjem neprijateljstvo prema sljedbenici Knjige.

Poziv muslimana sljedbenicima Knjige

I sa sljedbenicima Knjige raspravljajte na najljepši način, ali ne i sa onima među njima koji su nepravedni – i recite: "Mi vjerujemo u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno vama, a naš Bog i vaš Bog jeste – jedan, i mi se Njemu pokoravamo." (Kur'an, 29:46)

Reci: "O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!" (Kur'an, 3:64)

Ovi ajeti pokazuju da je dužnost muslimana je da ne omalovažavati i sljedbenici Knjige, prisiliti ih u ćošak, osjećati mržnju ili za čak ih ubiti. To je samo da ih pozove na jedinstvo Boga u najprijatniji način. Monoteizam je temeljna doktrina u sve tri vjere. Muslimani mogu sastati a razgovarati sa sljedbenici Knjige, propovedaju da ih a pozvati ih da vjeruju u jedinstvo Boga a sve svete spise koje su spustili. Komunikacija, propovijedanje a prijateljstvo među njima postoje. Prema Kur'anu, musliman ima odgovornost da govori ljubazno da Jevrej ili kršćanin kad vidi jedan a da ga pozove da vjeruju u jedinstvo Boga pomoću vrlo ljubazan riječima, umjesto da se tiska ga u kut.

Pravedno ponašanje muslimana prema sljedbenicima Knjige

Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični. (Kur'an, 60:8)

Kao što smo vidjeli, ljudi koji se trude protiv vjernika, da teškoće za njih i pokušati ih ili izgnanstvo ih ubiti svoje zemlje, bez obzira na to kojoj zajednici mogu potiču , jevrejske, Christian ili muslimanski, prezreni su u Kur'anu . Muslimani imaju odgovornost za liječenje i svi ostali, oni koji nisu zli u drugim riječima, s pravom. Pravda ponekad može zahtijevati osoba da djeluje protiv svoje vlastite interese, ali održavanje pravde, čak i ako to radi protiv jednog, ipak je velika vrlina. Muslimani drže da je vrlina kao zapovijed od Boga. Ova odgovornost je utvrđeno kako slijedi u drugom ajetu:

Allahovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je kao Gospodar dovoljan... (Kur'an, 4:135)

Ovaj zahtjev znači da muslimani imaju odgovornost da ponekad izdvojiti svoja prava i braniti one Jevreja i kršćana, pa čak i nevjernika. Sistem pravosuđa u Kur'anu se stoga dijametralno nasuprot perverzne fanatičnim ideju da tvrdi da "svako ko psuje Jevrej će biti nagrađeni."

Status sljedbenika Knjiga u Kur'anu je jasno. Navodni hadisa navode u ovom poglavlju su u direktnoj suprotnosti sa Kur'anom. Možemo jasno vidimo u akcijama našeg Poslanika (as) i svih onih muslimana koji su prihvatili svoje postupke i njihove uzore:

Odnosi našeg poslanika (savs) sa sljedbenicima Knjige

- **Postoje računi našeg Poslanika (as) koji pohađaju vjenčanje gozbe o sljedbenici Knjige, gostujući ih kada su bili bolesni i dajući im poklone.**

- **Kada su ga kršćani Najran posjetili, poslanika Muhammeda (as) raširili mantije na terenu za sjednu na i pozdravio ih na taj način.**

- **Jedan od supruge našeg Poslanika (as) je Marya bint Sham'ûn (također poznat kao Maryam al-Qubtiyyah), a koptski hrišćanin iz Egipta.**

- **Naša majka Safiyya bint Huyayy, jedan od supruge Poslanika (as), bila je kći šefa jevrejskog plemena Benu Nadir Medina, Huyayy ibn Akhtab.**

- **Poslanik Muhammed (as) dozvolio Jevrejima da postane članica na Ustav Medine potpisan sa klanovima AWS i Khazraj, čime se osigurava opstanak Jevreja kao zasebna vjerske grupe među muslimanima.**

- **Prema članku, "Jevreji Banu Avf su zajednica, zajedno sa vjernicima. Jevrejima njihova religija, i da muslimanske svoje vjere," Ustava Medina, temelj poštovanje koje muslimani imaju za Jevreje 'tradicije i vjerovanja je postavljen u vremenu od našeg Poslanika (as). čl 26-33 iste države ustav da su pripadnici naroda Knjiga uživaju ista prava kao i muslimani, dok članak 16. navodi da nema nepravde je da bude sebi na njih.**

- **U godini 630 AD, naš Poslanik (as) je izdao sljedeću naredbu za izaslanike kralja Himyar koji su došli u Medinu da objavim da su oni postali muslimani: "Ako Jevrej ili hrišćanin postaje musliman, on postaje jednaka vjernicima [uživa ista zakonska prava sa muslimanima]. Ko god želi da ostane kao Jevrejin ili hrišćanin, on se nije ometao." (Ibn Hišam, kao-SEERA, II, 586)**

- **Hrišćani Najran poslao delegaciju od 60 članova u Medinu. Kada je delegacija stigla u Medinu su ušli u prisustvu našeg Poslanika (as), a kad dođe vrijeme za molitvu su željeni posjetiti džamiju. Ljudi prigovor na ovo, ali je Poslanik (as) je džamiju na raspolaganju za njih. Okrenuli su se na istoku i molio. (Ibn Hišam, kao-SEERA, Bejrut, ja, 573-574;. Hamidullah, Poslanik islama, I, 619-620)**

- Prava sljedbenika Knjiga je stavljena pod zaštitu u vrijeme Poslanika (as) pod ugovorima napravljen sa Jevrejima i hrišćanima. Kad god je neslaganje nastao u kasnijim vremenima, sljedbenika Knjiga bi ukazivalo na ovim ugovorima. Na primjer, kada se kršćani od Damishq imali problem, oni pokazali svoju ugovor na Hazrat Umar, kalif vremena, i zatražio rješenje. To je poznata činjenica koje se pojavljuju u istorijskim knjigama.

- Tekst zavjet našeg Poslanika (as) sa Christian Ibn Harit ibn Ka'b i njegovi ljudi sadrži prolaza; "Da Sayyid Ibn Harith ibn Ka'b, njegov co-religioznih, a svi oni koji ispovijedaju hrišćanske religije, bilo da su u istoku ili zapadu, u neposrednoj blizini područja ili udaljenih područja, bilo da su Arapi ili stranci, poznati ili nepoznati. ... Obavezujem se da ih podrže, da stave osobe pod mojom zaštitom, kao i njihove crkve, kapele, oratorijume, manastiri njihove monaha, rezidencija njihovih anchorites, gdje god da se nalaze, bilo da su u planinama ili doline, jame ili naseljenim područjima, u ravnicama ili u pustinji. Ja ću zaštititi svoju vjeru i svoju crkvu gdje god se našli, bilo da se radi o zemlji ili na moru, na Zapadu ili na Istoku, sa najvećom budnost s moje strane, ljudi iz moje kuće, a muslimani u cjelini. ... No Christian će biti muslimanska silom: I vi ne spor sa sljedbenici Knjige, osim sa sredstvima bolji (29:46). Oni moraju biti pokrivena krilo milosti. Odbiti svaku štetu koja bi mogla doći do njih gdje god da se nađu i u bilo kojoj zemlji u kojoj se nalaze. "

- U povelje dao našeg Poslanika (as) na sljedbenika Knjiga iz Adruh, Makna, Hajbera, Najran i Akaba "također pokazuju da su životi i imovina sljedbenika Knjiga bili pod zaštitom muslimana i prepoznali svoju slobodu vjerovanja i obožavanja.

- Kada je naš Poslanik (as) prvi je počeo da propoveda je prvi put naišao na broj hrišćana u Meki. Zaista, jedan od prvih ljudi koji govore da naš Poslanik (as) i hazreti Kadija u prvim danima otkrivenja bio Waraqa bin Naufal, hrišćanin sa rukom pisanim kopije Evanđelja. (Sahih Bukhari)

- Crkve koji su uništeni u vrijeme kalifa obnovljena su Muslimani, i da je data dozvola za nove sinagoge i crkve da se gradi. Na primjer, samostana sv Sergios koji su spalili patrijarh Mar Amme je obnovljen u vrijeme hazreti Osmana.

- muslimani koriste za obavljanje molitve petkom u crkvi svetog Ivana u Damasku nakon osvajanja Sirije. Kršćani izvode njihovim vjerskim obreda tamo nedjeljom. Članovi oba vjera koristili istu bogomolja u miru.

- Kada su ashabi putovali oni ostati u manastirima na njihovim rutama, a tu su i članci na tu temu u ugovorima s sljedbenici Knjige.

Biblija i Tora u Kur'anu

Muslimanska mora vjerovati u sve proroke i sve Božanske knjige. Muslimani komandovao u Kur'anu ne pravi razliku između jedan prorok od ostalih, i svako ko ne

poslušna upute koje se smatraju ne poštuju taj ajet i nakon abjured vjere. Stoga, na isti način na koji je Poslanik Muhamed (as) je naš prorok kao muslimani, Poslanik Isus (as) i Poslanik Mojsije (as) su i naši proroci. Na isti način na koji smo svi sljedbenici Muhammeda, tako da smo i sljedbenici Isusa i Mojsija. Ovo je jedan od glavnih i najvažnijih preduslova za kao musliman.

Na isti način na koji Kur'an govori Jevreja i kršćana, tako da je i govori o Tore i Evandjelja. Bog hvali ove Božanske spisa u Kur'anu. Kao što smo već vidjeli, Kur'an je poslan dole, ne da bi se uklonila ovim svetim tekstovima, nego kao "potvrda" od njih. Iako ove knjige sadrže sekcije koje su pogrešno protumačili zbog protoka vremena, onih dijelova koji su kompatibilni sa Kur'anu se ponovo potvrđuje to. Ovo je izričito navedeno u mnogim ajetima iz Kur'ana:

“On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je.” (Kur'an, 3:3)

Stoga, mi muslimani imaju odgovornost da se rukovoditi Kur'ana i vjeruju da su te knjige dolaze od prisustva Boga. Svaka zapovijed, praksa ili riječ potvrđuje i Kur'an je vodič za muslimane.

Što se tiče prave knjige pohvalio u Kur'anu kao nevažeći na osnovu lažnih hadisa proizvodi fanatici je neprihvatljivo u islamu. Vodič za pravi muslimani je Kur'an, a Kur'an izgovara i to na Tore i Evandjelja:

Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (Kur'an, 2:136)

Mi smo objavili Tevrat, u kome je uputstvo i svjetlo. Po njemu su jevrejima sudili vjerovjesnici, koji su bili Allahu poslušni i čestiti ljudi, i učeni, od kojih je traženo da čuvaju Allahovu knjigu, i oni su nad njom bdjeli. Zato se, kada budete sudili, ne bojte ljudi, već se bojte Mene, i ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici. (Kur'an, 5:44)

Poslije njih poslali smo Isaa, sina Merjemina, koji je priznavao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je također bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali, (Kur'an, 5:46)

Knjiga Musaova je bila putovođa i milost prije njega. A ovo je Knjiga na arapskom jeziku koja nju potvrđuje da bi opomenula one koji rade zlo i da bi obradovala one koji čine dobro. (Kur'an, 46:12)

On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja; – a Allah je silan i strog. (Kur'an, 3:3-4)

i sljedbenicima Indžila smo bili naredili da sude prema onome što je Allah objavio u njemu. Oni koji nisu sudili prema onome što je Allah objavio – pravi su grješnici. (Kur'an, 5:47)

A ova Knjiga, koju objavljujemo, blagoslovljena je, ona potvrđuje onu prije nje da opominješ Mekku i ostali svijet. A oni koji u onaj svijet vjeruju – vjeruju i u nju i o molitvama svojim brigu brinu. (Kur'an, 6:92)

Jevreji ne poznaju Allaha kako treba – kad govore: "Nijednom čovjeku Allah nije ništa objavio!" Reci: "A ko je objavio Knjigu koju je donio Musa kao svjetlo i putokaz ljudima, koju na listove stavljate i pokazujete – a mnogo i krijete – i poučavate se onome što ni vi ni preci vaši niste znali?" Reci: "Allah!" Zatim ih ostavi neka se lažima svojim zabavljaju. (Kur'an, 6:91)

A tebi objavljujemo Knjigu, samu istinu, da potvrdi knjige prije nje objavljene i da nad njima bdi. I ti im sudi prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i ne odstupaj od Istine koja ti dolazi; svima vama smo zakon i pravac propisali. A da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne vjere učinio, ali, On hoće da vas iskuša u onome što vam propisuje, zato se natječite ko će više dobra učiniti; Allahu ćete se svi vratiti, pa će vas On o onome u čemu ste se razilazili obavijestiti. (Kur'an, 5:48)

Da se oni pridržavaju Tevrata i Indžila i onoga što im objavljuje Gospodar njihov, imali bi šta jesti, i od onoga što je iznad njih i od onoga što je ispod nogu njihovih. Ima ih i umjerenih, ali ružno je ono što radi većina njih. (Kur'an, 5:66)

I Mi smo Musau Knjigu dali, nakon što smo drevne narode uništili, da bude svjetlo ljudima i uputstvo i milost – da bi sebi došli. (Kur'an, 28:43)

"O narode naš" – govorili su – "mi smo slušali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvrđuje da su istinite i one prije nje, i koja ka istini i na Pravi put upućuje. (Kur'an, 46:30)

Ima i sljedbenika Knjige koji vjeruju u Allaha i u ono što se objavljuje vama i u ono što je objavljeno njima, ponizni su prema Allahu, ne zamjenjuju Allahove riječi za nešto što malo vrijedi; oni će nagradu od Gospodara njihova dobiti. – Allah će zaista brzo računati svidjeti. (Kur'an, 3:199)

"i da potvrdim istinitost Tevrata, objavljenog prije mene, i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaz od Gospodara vašeg – zato se Allaha bojte i mene slušajte." (Kur'an, 3:50)

Ovo (Kur'an) nije izmišljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene, i objašnjava sve, i putokaz je i milost narodu koji vjeruje. (Kur'an, 12:111)

Bog opisuje Tora kao "buđenje srca ljudi i vodeći na milost" i kao "svjetlo i smjernice" u Kur'anu. On opisuje Evanđelje kao "koji sadrži smjernice i svjetlo, potvrđuje Toru prije njega," i kao pravi Tora i Evanđelje se pohvalio kao svjetlo i smjernice "smjernice i opomena za one koji imaju strah od Boga."; to je ono što Kur'an izgovara i to čini tako eksplicitno. Oni koji kažu nešto drugačije i koji tvrde da su ove knjige nevažeći su, kao što smo vidjeli, govore neistine.

Možemo vidjeti ovo i iz prakse našeg Poslanika (as):

Praksa našeg poslanika (savs) u vezi sa Torom i Biblijom

Prenosi Ebu Hurejre: Narod Knjiga se koristi za čitanje Tore na hebrejskom, a zatim objasniti na arapskom Muslimanima. (Sahih Buhari, Knjiga 92, Hadis 460)

Al-Hafiz al-Zahabi u vezi da je Abdullah ibn Salam, preobraćen na islam iz judaizma, došla do Poslanika (as) i rekao: "Ja sam pročitao Kur'an i Tora (sinoć)." On je odgovorio: "Read jedan u jednoj noći, a drugi na još jednu noć. "(Al-Thalabi, Al-Iman al-Thalabi Tathkarar al-Huffadh, Vol. 1, str. 27)

Abdullah ibn Amr, jedan od bliskih drugovi Poslanika (as), da često pročitati Tora. Jedne noći je sanjao da je držao ulje u jednoj ruci i meda u drugim, i da je ponekad jeo iz jedne ruke, a ponekad i sa druge strane. Abdullah ibn Amr je opisao njegov san da je Poslanik (as). Poslanik (as) tumači svoj san kao što znači dvije knjige, a njegov čitanje ponekad iz jednog, a ponekad od druge. (Sahih Buhari, Vol. 6, Hadis 987, str. 439)

Abu Sa'id al-Khudri: Pitali smo je Poslanik (as): "O Poslanik Boga! Možemo se odnose računati od sinova Israilovih? "On je rekao:" Da, možete se odnose računati iz sinove Izraela. Nema problema. Znate da ako se odnose računati od njih, postoji više zanimljivih informacija kao i. "(Musnad Ibn Hanbal, 111/12, Hadis 11034)

Jevreji imaju parvo da žive u svetoj zemlji prema Kur'anu

Od nekih muslimanskih zajednica nisu upoznati sa ajetima Kur'ana i izuzetno su neznalice na temu islama, oni nastoje ukloniti Jevreje iz Svete zemlje ili da obriše države Izrael sa mape. Oni ne znaju da je u tome što se bune protiv Kur'ana.

Prema Kur'anu, Jevreji imaju pravo da žive u Svetoj zemlji. Ajeti na temu čitanja:

A kada Musa reče narodu svome: "O narode moj, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada je neke od vas vjerovjesnicima učinio, a mnoge vladarima, i dao vam ono što nijednom narodu nije dao; o narode moj, uđite u Svetu zemlju, koju vam je Allah dodijelio, i ne uzmičite nazad, pa da se vratite izgubljeni" (Kur'an, 5:20-21)

i poslije toga rekosmo sinovima Israilovim: "Naselite se u zemlji, pa kad Smak svijeta dođe, dovešćemo vas izmiješane." (Kur'an, 17:104)

Kao što je jasno prikazano u ajetima Kur'ana, i Tore i Kur'ana države koja mora postojati Jevreji u Svetoj zemlji. Zaista je dobra stvar da postoji Jevreji u Svetoj zemlji, a to je izvor radosti za pravi muslimani. To je izuzetno fino je vidjeti kako obećanje koje je Bog prije 3000 godina dolaze istinito i svjedoci onoga što je preorekao od Poslanika Abrahama (as) i Poslanik Mojsije (as). Bog je otkrio da, "Jevreji će biti u tim zemljama", hiljade godina prije, a vidimo da čudo manifestira sada. Ovo je prekrasan stanje stvari kojih se treba pridržavati sa žarom i radošću.

To je od velike važnosti da se kaže da je Bog nameće jedan od osnovnih uslova na iskrene vjernike, kako u Kur'anu i Tora - "Mir." Neće biti Jevreji u Svetoj zemlji; tu će biti i

muslimana i hrišćana tamo, i oni će u potpunosti osigurati da ljubav i mir prevladavaju u cijeloj regiji. Oni će živjeti u bratstvu. Ima dosta mjesta za sve. Niko će biti prisiljeni iz svog doma ili odvezeni. To se neće dogoditi. Bog uvijek želi mir za sve nas.

Da bi tu da bude mir, glad za zemljište i neprijateljstva moraju doći do kraja, a fanatični način razmišljanja mora biti eliminirana. Pravi vjera, vjerskih moralnih vrijednosti, vjernicima i Kur'an su sve bitne za tu svrhu. Sukobi na osnovu želju za zemljište ili ideologije uvijek rastu i pretpostaviti najstrašniji dimenzije. Ono što mogu učiniti daleko sa svim tim je odgovarajuće obrazovanje u pravom razumijevanju vjere koristeći Kur'an kao referentna točka. Ovo obrazovanje može eliminirati sve te greške i upijaju sve neprijateljstva. Jednom kada ljudi način razmišljanja promijenio, neće biti osnova za neprijateljstva ili ratu i jedini način da se postigne da promjene u načinu razmišljanja je kroz obrazovanje.

Pogovor

Pošasti radikalizma trenutno potresa cijeli svijet, na najudaljeniju poziciju Zapada na najudaljenije East point. Kada se ovaj problem prvi podigao glavu, mnogim zapadnim zemljama zamisliti moglo bi se lako baviti. Ali to nije ono što se dogodilo jer je radikalni islam je vjerovanje sistem hranila gotovih hadisa i mnogim islamskim zemljama i islamskih učenjaka vjeruju u tim gotovih hadisima, čak i ako oni osuđuju rat i nasilje. Stoga je vrlo teško za rješenje za radikalnog islama da se iz tih zemalja i naučnici.

Koristeći vojnim sredstvima da se bave radikalizam je pokušao mnogo puta, i nije uspjelo na svakoj prilici. To je slab i glup politike koja je zaklana na hiljade nevinih ljudi, ostavio je na hiljade više bez kuće ili zemlju i na sebi još gore nestabilnosti na zemlje. Glavni atribut oružanih radikala nije njihov dobro koristi svoje oružje, ali njihov sljedeći lažne ideologije. Traži rješenje samo ubijanjem, zanemarujući njihove lažne ideologije, neće služiti nikakve druge svrhe osim nanosi još veća katastrofa na svijetu i jačanje radikala još više kao što se zaista dogodilo do danas.

Jedini način otklanjanja ovog divljaka i opasno sistem uvjerenje da muči gotovo cijelosti islamskog svijeta je pravi islam. Nijedna druga sredstva za osvajanje ljudi preko, bez oružja i bez prijetnje su bilo kakvo rješenje za taj problem. Tu jednostavno nema drugog rješenja nego pravi islam.

Oni koji traže rješenje za radikalizam mora uzeti prvi korak prema izbjegavanju ponašanja i inicijative koje osuđuju islam i beskrajne sumnje u to. Oni moraju da se onima koji govore sa Kur'an slušati. Oni moraju krivotvoriti savez sa takvim ljudima reći svijetu istinu. Oni ne smiju podleći defetizma i apatije govoreći, "Kakvo dobro možemo učiniti?" Oni ne smiju zaboraviti da radikalne zajednice okupljaju navijači isključivo šire svoje ideje lažnih širom svijeta putem društvenih medija. Oni moraju zapamtiti da je istina će se širiti još brže, i mora uspostaviti strategiju odgovarajućeg obrazovanja bez odlaganja. Sjetimo se da se to može učiniti samo muslimani iz Kur'ana koji se pridržavaju pravi islam i očišćeni od svih sujeverna koncepata.

Podsetimo važnu činjenicu naglasio je na početku ove knjige: Islam mi zastupaju nije islam koji je modernizirana ili je umjereniji u toku vremena (sigurno Islam je iznad toga). Islam se zalažu je pravi islam u Kur'anu. Mi imamo dužnost da propagandom iznova pravi islam toliko islamskog svijeta je zaboravio, ako je svet znati mir i tišinu. Oni koji su odgovorili na nasilje s nasiljem ili koji sanjaju o svijetu bez islam zbog akcije šačice radikala će uvijek nesvjesno stvoriti više radikala i suočavaju sa sve veće divljaštvo. Ovi ljudi treba da znaju da je svijet nikada ne može biti bez islama. Mir i ljubav prema kojima svijet čezne može doći samo kroz islam. Imamo Kur'an, pravi i nepromjenljiva Knjiga islama za to; jedina stvar potrebe da se uradi je educirati ljude sa Kur'anom.

ZABLUDA EVOLUCIJE

Reci: "Zar da za Gospodara tražim nekog drugog osim Allaha, kad je On Gospodar svega? Što god ko uradi, sebi uradi, i svaki grješnik će samo svoje breme nositi. Na kraju Gospodaru svome ćete se vratiti i On će vas o onome u čemu ste se razilazili obavijestiti. (Kur'an, 6:164)

Ako analiziramo teoriju evolucije vidjet ćemo da je ova teorija pobijena naučnim otkrićima. Dizajn koji je vidljiv u živim bićima daleko je kompleksniji i efektniji od dizajna u neživom svijetu. Naprimjer, možemo analizirati i uspoređivati nivo osjetljivosti ravnoteža kojima su uređeni atomi u neživom svijetu, u odnosu kako složenim mehanizmima su ovi atomi ujedinjeni u živom svijetu, te kako ono što je nastalo od atoma, kao što su proteini, enzimi i ćelije, predstavljaju savršene mehanizme.

Upravo otkrića u vezi sa ovim savršenim dizajnom u živim bićima, krajem XX stoljeća pobila su Darwinovu teoriju evolucije.

Ovu temu detaljno smo obradili i nastavljamo sa obradom u našim drugim radovima. Međutim, smatramo da je od koristi da i u ovoj knjizi iznesemo jedan kratak osvrt na to.

Naučno pobijanje darvinizma

Iako je to doktrina koja datira još od vremena stare Grčke, teorija evolucije je temeljito iznesena u XIX stoljeću, a najznačajniji momenat koji je ovu teoriju uvrstio u dnevni red naučnih krugova je *Porijeklo vrsta*, knjiga Charlesa Darvina, objavljena 1859. godine. Darwin se u ovoj knjizi usprotivio činjenici da su različite vrste, svaka ponaosob, stvorene od strane Boga. Prema Darwinu, sve vrste potječu od jednog zajedničkog pretka, a raznolikost vrsta nastala je postepenim izmjenama u toku dugog vremenskog perioda.

Darvinova teorija nije se zasnivala ni na jednom konkretnom naučnom otkriću, bilo je to, kao što je i sam priznao, samo "logičko rasuđivanje". U jednom od poglavlja, "Poteškoće teorije", Darwin čak priznaje da je teorija nedovoljna za objašnavanje mnogo značajnih pitanja.

Darvin se, pak, nadao da će se poteškoće koje su se ispriječile prevazići razvojem nauke, da će nova naučna otkrića ojačati njegovu teoriju. Ovo je na mnogo mjesta u svojoj knjizi i istakao. Međutim, sasvim suprotno Darwinovim nadanjima, razvojem nauke temeljne tvrdnje teorije su, jedna za drugom, bivale pobijane.

Poraz darvinizma pred naukom može se analizirati pod tri temeljne tačke:

1) Teorija apsolutno ne daje odgovor na pitanje prvobitnog nastanka života na Zemlji.

2) Ne postoji nikakvo naučno otkriće koje bi pokazalo da "evolucionisti mehanizam", koji ističu evolucionisti, posjeduje utjecaje koji uzrokuju evoluciju.

3) Suprotno predviđanjima teorije evolucije, fosilni zapisi su iznijeli sasvim suprotnu sliku.

U ovom dijelu knjige ćemo, u osnovnim crtama, iznijeti činjenice vezane za ove tri temeljne tačke.

Prva nepremostiva barijera: porijeklo života

Teorija evolucije tvrdi da sve žive vrste vode porijeklo od jedne jedine žive ćelije, koja se prije 3.8 milijardi godina pojavila u primitivnim uvjetima Zemlje. Kako se dogodilo to da su se milioni kompleksnih različitih vrsta razvili iz jedne jedine ćelije i, ako se zaista i dogodila jedna ovakva evolucija, zašto se tragovi toga nisu našli na fosilnim zapisima? Ovo su pitanja na koja teorija evolucije ne može dati odgovor. Međutim, prije svega ovoga potrebno se zadržati na prvoj stepenici navodnog procesa evolucije. Kako je nastala aktualna "prva ćelija"?

Zbog toga što odbija stvaranje, što ne prihvata nikakvu natprirodnu intervenciju, isključujući bilo kakvu koncepciju, plan i organiziranost, teorija evolucije tvrdi da je ta "prva ćelija" nastala sasvim slučajno unutar prirodnih zakona. Dakle, prema Darwinu, proizlazi da je neorganska materija, igrom slučaja, proizvela prvu organsku ćeliju. Međutim, ova tvrdnja je u koliziji sa najosnovnijim zakonima biologije.

"Život potječe iz života"

Darvin se u svojoj knjizi uopće nije doticao pitanja porijekla života, pošto je primitivno naučno shvatanje njegovog vremena pretpostavljalo da živa bića posjeduju jednu sasvim prostu građu. Prema teoriji "spontane generacije", koja datira još od srednjeg vijeka, vjeruje se da se živo biće može formirati slučajnim udruživanjem neorganskih materija. U ovom periodu bilo je rašireno mišljenje da se insekti formiraju od ostataka hrane, a miševi od pšenice. Da bi dokazali ovu tvrdnju, načinili su i zanimljiv pokus. Na prljavu krpu je stavljeno malo pšenice i smatralo se da će nakon izvjesnog vremena iz ove smjese obrazovati miševi.

Crvanje mesa također se smatralo dokazom da život nastaje iz nežive materije. Kasnije će se, međutim, ispostaviti da crvi na mesu ne nastaju sami od sebe, već da se razvijaju iz larvi, koje su nevidljive prostom oku, a koje mušice donose i polažu.

A mišljenje da bakterije mogu nastati od nežive materije bilo je široko prihvatljivo od strane naučnih krugova u periodu kada je Darwin pisao knjigu *Porijeklo vrsta*.

Međutim, pet godina nakon što je Darwin objavio svoju knjigu, poznati francuski biolog **Louis Pasteur** kategorički je pobio ovo mišljenje koje predstavlja osnovu teorije evolucije. Pasteur na slijedeći način rezimira rezultat do kojeg je došao nakon dugotrajnog rada i pokusa: "Tvrđnja da život može nastati iz nežive materije je konačno postala stvar prošlosti." (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977. str. 2)

Branioци teorije evolucije dugi niz godina opirali su se Pasteurovim otkrićima. Kada je, pak, razvijena nauka predočila kompleksnost građe žive ćelije, postala je još očitija neosnovanost tvrdnje da život može nastati sam od sebe.

Uzaludni napori tokom XX stoljeća

Prvi evolucionista koji je u XX stoljeću uzeo u razmatranje pitanje porijekla života bio je poznati ruski biolog **Alexander Oparin**. Određenim tezama koje je izbacio 30-ih godina, Oparin je nastojao dokazati da se živa ćelija može formirati slučajno. Međutim, ova nastojanja su se neslavno okončala, a Oparin je bio primoran da iznese slijedeće priznanje: "Nažalost, porijeklo ćelije predstavlja najtamniju tačku koja je u sebe apsorbirala cijelu teoriju evolucije." (Alexander I. Oparin, *Porijeklo života*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), str. 196)

Evolucionisti koji su slijedili Oparinov put nastojali su načiniti nekoliko pokusa koji bi doveli do odgovora na pitanje o porijeklu života. Najpoznatiji od ovih pokusa je 1953. godine načinio američki hemičar **Stanley Miller**. U svom eksperimentu Miller je upotrijebio mješavinu gasa, za kakvu je pretpostavio da je postojala na prvobitnoj Zemlji, sastavljenu od amonijaka, metana, hidrogena i vodene pare. Budući da ovi gasovi ne bi reagirali jedni sa drugima u prirodnim uvjetima, on je u ovaj milje uveo i energetska stimulaciju da bi pokrenuo reakciju među njima.

Narednih godina će se, ipak, ispostaviti da je ovaj pokus, koji se prvobitno smatrao značajnim napretkom na polju evolucije, nevažeci i da je korištena imitacija prvobitne atmosfere veoma različita od one koja je postojala na prvobitnoj površini Zemlje. ("Novi dokazi o evoluciji u ranoj atmosferi i životu", *Bulletin of the American Meteorological Society*, tom 63, novembar 1982, str. 1328-1330.)

Poslije dugog perioda šutnje, sam Miller je također priznao da atmosferski uvjeti koje je on koristio u svom eksperimentu nisu bili realni. (Stanley Miller,

Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, str. 7)

Svi naponi koje su evolucionisti ulagali tokom XX stoljeća radi donošenja odgovora na pitanje porijekla života uvijek su se neslavno okončavali. Ovu činjenicu je priznao i poznati geohemičar sa San Diego Scripps instituta, **Jeffrey Bada**. U tekstu, objavljenom 1998. godine u evolucionističkom *Earth* časopisu, Bada na sljedeći način priznaje bespomoćnost evolucionista što se tiče ovog problema:

„Danas kada napuštamo dvadeseto stoljeće, još uvijek se susrećemo sa najvećim neriješenim problemom koji smo imali kada smo ulazili u dvadeseto stoljeće: kako je život na Zemlji započeo? (Jeffrey Bada, *Earth*, februar 1998, str. 40)

Kompleksna građa života

Jedan od glavnih razloga zbog kojih je, o pitanju porijekla života, teorija evolucije zapala u tako veliki problem je činjenica da čak i najprostija živa bića imaju nevjerovatno složenu građu. Živa ćelija je složenija od svih tehnoloških proizvoda koje je čovjek uspio napraviti, tako da je danas čak i u najsavremenijim laboratorijama svijeta nemoguće proizvesti živu ćeliju spajanjem neživih materija.

Uvjeta potrebnih za nastanak jedne ćelije je toliko mnogo da se apsolutno ne mogu objasniti slučajnošću. Vjerovatnoća slučajnog formiranja proteina, kao najosnovnije gradivne jedinice, izgrađenog od oko 500 aminokiselina, je jedan naprema broju koji se dobije stavljanjem 950 nula iza jedinice. Međutim, vjerovatnoća koja je manja od 1 naprema 1050 matematički se smatra da ima nultu mogućnost realizacije.

DNK molekul, koji se nalazi u jezgri ćelije i koji skriva genetske podatke, nevjerovatna je baza podataka. Ukoliko bismo pokušali zapisati informacije šifrirane u DNK, tada bi to značilo da ćemo sakupiti biblioteku koja sadrži 900 tomova enciklopedija, od kojih svaka ima 500 stranica.

Ovdje se pojavljuje jedna veoma interesantna dilema: dok se DNK može replicirati (kopirati, umnožavati) jedino uz pomoć nekih enzima koji su, ustvari, proteini, sinteza ovih enzima može biti realizirana jedino pomoću informacija šifriranih u DNK. Pošto oboje podjednako zavise jedno od drugog, oboje su morali postojati da bi moglo doći do umnožavanja. Upravo je ovo činjenica koja u čorsokak baca scenario o tome da je život nastao sam od sebe.

Ovu činjenicu priznaje i evolucionista sa University of San Diego California, **prof. Leslie Orgel**, koji 1994. godine u oktobarskom broju časopisa *Scientific American* piše slijedeće:

„Izuzetno je nevjerovatno da proteini i nukleinske kiseline (RNK i DNK), oboje izuzetno kompleksne građe, nastanu spontano na istom mjestu i u isto vrijeme. Ali, isto tako je nemoguće da jedno nastane bez drugoga. Prema tome, primorani smo da zaključimo da je apsolutno nemoguće da je život nastao putem slučajnih

hemijskih reakcija.“ (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth, Scientific American*, tom 271, oktobar 1994, str. 78)

Nesumnjivo, ako je nemoguće da je život nastao u ishodu prirodnih uticaja, onda se mora priznati da je stvoren na jedan natprirodan način. Ova činjenica sasvim jasno pobija teoriju evolucije čiji je jedan od temeljnih ciljeva osporavanje stvaranja.

Imaginarni mehanizmi evolucije

Drugi važan momenat u pobijanju Darwinove teorije je ispostavljanje da dvije ideje, koje su predstavljene kao "mehanizmi evolucije", u stvarnosti, također, ne posjeduju nikakvu evolucionu moć.

Svoju tvrdnju o evoluciji, Darwin je u potpunosti vezao za mehanizam "prirodne selekcije". Koliku je važnost pridavao ovom mehanizmu vidi se i iz samog naziva knjige: *Porijeklo vrsta, putem prirodne selekcije...*

Prirodna selekcija znači prirodni odabir i zasniva se na mišljenju da će, u borbi života u prirodi, opstati ona živa bića koja su prilagođenija prirodnim uvjetima sredine i koja su jača. Naprimjer, sasvim je prirodno da će, pod prijetnjom krvoločnih životinja, od krda jelena preživjeti oni koji brže trče. Na taj način će se formirati stado jelena koje će činiti brze i jake jedinke. Ali, ovaj mehanizam neće nikada ove jelene transformirati u neku drugu živu vrstu, konje, recimo. Jeleni će uvijek ostati jeleni.

Prema tome, mehanizam prirodne selekcije ne posjeduje apsolutno nikakvu evolucionu moć. I Darwin je također bio svjestan ove činjenice i bio je primoran da u svojoj knjizi *Porijeklo vrsta* prizna slijedeće: "Prirodna selekcija ne može ništa uraditi ukoliko ne dođe do korisnih preobražaja." (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, str. 189)

Lamarckov utjecaj

Dobro, kako se mogu formirati "korisni preobražaji"? U okvirima primitivnih naučnih shvatanja svog vremena, Darwin je odgovor na ovo pitanje pokušao dati oslanjajući se na **Lamarcka**. Prema francuskom biologu Lamarcku, koji je živio prije Darvina, živa bića prenose osobine koje su stekla tokom života sa jedne generacije na drugu i na taj način evoluiraju, tako se, dakle, pojavljuju nove vrste. Prema Lamarcku, žirafa je, naprimjer, evoluirala od jedne vrste antilope tako što je, generacijama, istezala vrat pokušavajući, radi prehrane, dohvatiti sve višojke i višojke lišće.

Darvin je također naveo slične primjere. Ilustracije radi, u knjizi *Porijeklo vrsta*, Darwin je ustvrdio da je, ulazeći u vodu u potrazi za hranom, jedna vrsta medvjeda poprimila karakteristike u skladu sa životom u vodi, dobila velika usta i da se, na kraju, preobratala u jednog ogromnog kita. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, str. 184)

Međutim, dok je eho Darwinove knjige odjekivao, jedan austrijski botanikar, **Gregor Mendel**, 1865. godine otkrio je zakone nasljeđivanja, koji su, opet, kategorično pobili legendu o generacijskom prenošenju stečenih osobina. Na taj način je prirodna selekcija ostala "sama" i to kao mehanizam koji uopće nema nikakvu evolucionu moć.

Neodarvinizam i mutacije

Da bi našli izlaz iz ove situacije, darvinisti su krajem 30-ih godina izbacili teoriju moderne sintetike, odnosno neodarvinizam, kako je to i šire poznato. Pored prirodne mutacije, neodarvinizam je dodao i mutacije kao "razlog korisnih preobražaja", odnosno devijacije u genima koje su nastale kao posljedica pogrešaka prilikom kopiranja ili kao posljedica vanjskih uticaja kao što je radijacija.

Neodarvinizam je model koji je i danas još uvijek u svijetu održava paradu u ime evolucije. Teorija tvrdi da su se milioni živih vrsta na svijetu, bezbroj njihovih kompleksnih organa, kao što su uši, oči, pluća, krila, formirali "mutacijama", odnosno nakon jednog procesa koji se zasniva na genetskim devijacijama. Međutim, postoji jedna sasvim jasna naučna činjenica, koja teoriju ostavlja bespomoćnom: mutacije ne doprinose razvoju živih bića, nego naprotiv, uvijek su škodljive po njih.

Razlog za ovo je veoma jednostavan: DNK ima jednu veoma kompleksnu građu i bilo kakva slučajna djelovanja mogu jedino uzrokovati štetu ovoj molekuli. Američki genetičar **B. G. Ranganathan** ovu činjenicu obrazlaže na slijedeći način:

„Mutacije su male, slučajne i štetne. One se rijetko dešavaju i, u najboljem slučaju, one će biti bez efekta. Ove tri karakteristike mutacija impliciraju da one ne mogu voditi evolucionom razvitku. Jedna slučajna promjena u nekom visoko specijaliziranom organizmu je ili bez efekta ili je štetna. Slučajna promjena u nekom

ručnom satu ne može poboljšati taj sat. Ona će ga najvjerojatnije oštetiti ili će, u najboljem slučaju, biti bez efekta. Zemljotres ne poboljšava grad, on donosi razaranje.“ (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Ni do danas nije uočen niti jedan primjer pozitivne mutacije, odnosno mutacije koja je razvila genetski podatak. Pokazalo se da su sve mutacije štetne. Sasvim je jasno da su mutacije, koje su darvinisti predstavili kao "evolucioni mehanizam", genetski incident koji, u biti, samo sakati i uništava živa bića. (Jedan od najčesće uočljivih uticaja mutacije kod čovjeka je rak.) Nesumnjivo, uništavajući mehanizam ne može biti "evolucioni mehanizam". A što se tiče prirodne selekcije, ona, kao što je to i sam Darwin priznao, "sama ništa ne može uraditi". Ova činjenica nam jasno stavlja do znanja da u prirodi ne postoji nikakav "evolucioni mehanizam". A s obzirom da ne postoji nikakav evolucioni mehanizam, nije se mogao dogoditi ni imaginarni proces zvani evolucija.

Fosilni zapisi: ni traga od prijelazne forme

Fosilni zapisi su najjasniji dokaz da se u stvarnosti nije dogodio proces koji zastupa teorija evolucije.

Prema teoriji evolucije, svaka živa vrsta proizašla je iz svoga prethodnika. Prethodno postojeće vrste su se vremenom pretvorile u nešto drugo i sve vrste su nastale na ovaj način. Prema teoriji, transformacija se odigravala postepeno, milionima godina.

Ukoliko je ovo bio slučaj, tada su brojne "prijelazne vrste" morale postojati i živjeti tokom ovog dugog transformacijskog perioda.

Naprimjer, neke pola-ribe/pola-reptili koje su stekle neke reptilske crte kao dodatak crtama riba koje su već imale, trebale su živjeti u prošlosti. Ili, trebali su postojati neki reptili-ptice, koji su stekli neke osobine ptica kao dodatak reptilskim osobinama koje su već imali. Evolucionisti upućuju na ova imaginarna bića, za koja oni vjeruju da su postojala u prošlosti, kao na "**prijelazne oblike**".

Ukoliko su takve životinje već postojale, trebali bi biti prisutni milioni i čak trilioni takvih primjeraka u količini i raznolikosti. Što je još važnije, ostaci ovih čudnih stvorenja trebali bi biti prisutni u fosilnom zapisu. Broj ovih prijelaznih oblika trebao bi biti čak i veći od broja prisutnih životinjskih vrsta, i njihovi ostaci bi se trebali nalaziti širom svijeta. U *Porijeklu vrsta*, Darwin je objasnio:

„Ukoliko je moja teorija istinita, bezbrojne prijelazne vrste, koje najbliže povezuju sve vrste jedne iste grupe, posve sigurno su morale postojati... Stoga bi dokaz njihovog bivšeg postojanja trebao biti nađen jedino među fosilnim ostacima.“ (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, str. 179)

Izgubljene Darwinove nade

Međutim, iako su još od sredine XIX stoljeća širom svijeta vršili intenzivno istraživanje fosila, prijelazna forma nije pronađena. Svi iskopani fosili pokazali su da se, suprotno vjerovanju evolucionista, živa bića na Zemlji pojavljuju iznenada i potpuno formirana.

Čuveni britanski paleontolog, **Derek W. Ager**, priznaje ovu činjenicu, čak iako je i sam evolucionista:

„Problem je u slijedećem: kada detaljno ispitamo fosilni zapis, bilo na nivou redova ili na nivou vrsta, mi uvijek i nanovo nalazimo ne na postepenu evoluciju, nego iznenadnu eksploziju jedne grupe.“ (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, tom 87, 1976, str. 133)

Dakle, fosilni zapisi ukazuju da su se sve žive vrste pojavile iznenada, u savršenom obliku i bez ikakve prijelazne forme. Ovo je apsolutno suprotno Darwinovim predviđanjima. Šta više, ovo je veoma jak dokaz da su žive vrste stvorene, pošto je stvaranje jedino objašnjenje da su se živa bića mogla pojaviti bez pretka iz kojeg su evoluirale, odjednom i u savršenom obliku.

Ova činjenica je priznata i od strane istaknutog biologa - evolucioniste **Douglassa Futuymaa**:

"Stvaranje ili evolucija su jedina dva moguća objašnjenja korijenja živih bića. Organizmi su se, ili pojavili na zemlji sasvim savršeno razvijeni, ili nisu. Ako nisu, onda su se morali razviti iz prethodno postojećih vrsta, pomoću nekog procesa modifikacije. A ako su se pojavili u jednom sasvim razvijenom stanju, onda su doista morali biti stvoreni od neke svemoćne inteligencije." (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. str. 197)

Što se tiče fosila, oni pokazuju da su se živa bića na Zemlji pojavila u savršenom obliku. Dakle, "korijeni vrsta" leže u stvaranju, a ne u evoluciji, kako je to Darwin smatrao.

Bajka o evoluciji čovjeka

Pitanje koje najčešće na dnevni red iznose branitelji teorije evolucije je pitanje porijekla čovjeka. Darwinistička tvrdnja o ovom pitanju drži da je savremeni čovjek evoluirao iz određenih vrsta majmunolikih bića. Tvrdi se da su za vrijeme ovog navodnog evolucionog procesa, za koji se pretpostavlja da je počeo prije 4-5 miliona godina, postojale neke "prijelazne forme" između savremenog čovjeka i njegovih predaka. Prema ovom, u biti potpuno imaginarnom scenariju, postojale su 4 osnovne kategorije:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus

4. Homo sapiens

Imenom "**Australopithecus**", što znači "Južnjački majmun", evolucionisti nazivaju prvog navodnog majmunolikog pretka ljudi. Australopithecus nije ništa drugo do jedna izumrla majmunska vrsta. Opširna istraživanja koja su urađena na različitim primjercima Australopithecusa od strane dva svjetski renomirana anatomicara iz Engleske i USA, Lorda **Sollya Zuckermana** i profesora **Charlesa Oxnarda**, pokazala su da ova bića nisu ništa drugo do izumrla vrsta majmuna i da nemaju nikakve sličnosti sa čovjekom. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, str. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, No: 258, str. 389)

Slijedeći stupanj ljudske evolucije evolucionisti klasificiraju kao "**homo**", to jest "čovjek". Prema tvrdnji evolucionista, živa bića u Homo seriji su razvijenija nego Australopithecus. Stavljajući u jedan niz fosile koji su pripadali ovim različitim vrstama evolucionisti su načinili jednu imaginarnu šemu evolucije. Ova šema je čista izmišljotina, pošto, u biti, nikada nije dokazano da između ovih različitih klasa postoji neka evolucionarna povezanost. Jedan od najvažnijih branilaca teorije evolucije XX vijeka, **Ernst Mayr**, također priznaje ovu činjenicu: "Lanac koji se proteže do Homo sapiensa se, u biti, gubi." (J. Rennie, "Darvin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, decembar 1992)

Skicirajući ovako lanac povezanosti: "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens", evolucionisti impliciraju da je svaka od ovih vrsta predak one koja slijedi iza nje. Međutim, skorašnji pronalasci paleoantropologa otkrili su da su Australopithecus, Homo habilis i Homo erectus postojali na različitim dijelovima svijeta u isto vrijeme. (Alan Walker, *Science*, vol. 207, 1980, str. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, str. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, str. 272)

Štaviše, jedan određeni segment ljudi, klasificiran kao Homo erectus, živio je sve do veoma skoro. Homosapiens neanderthalensis i Homo sapiens (savremeni čovjek) koegzistirali su u istoj regiji. (*Time*, novembar, 1996)

Ova situacija očito pokazuje ništavnost tvrdnje da su oni bili preci jedan drugome. Sasvim je sigurno da ne postoji takvo porodično stablo. Jedan paleontolog sa Harvard University, **Stephen Jay Gould**, premda je i sam evolucionist objašnjava ovaj ćorsokak evolucije:

„Šta biva sa našom evolucionom ljestvicom ako postoje tri čovjekolike loze koje su paralelno egzistirale? Sasvim je jasno da nijedna nije nastala iz druge. Štaviše, kada se izvrši usporedba među njima, nijedna od njih tri ne pokazuje bilo kakav evolucionni trend.“ (S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, str. 30)

Ukratko, šeme određenih živih bića "polu-majmun/polu-čovjek" koje srećemo u medijima i školskim udžbenicima, odnosno scenario evolucije čovjeka koji se putem propagande nastoji održati u životu, su jedna bajka koja nema nikakve naučne utemeljenosti.

Jedan od najčuvenijih i najpoštovanijih znanstvenika u Velikoj Britaniji, Lord **Solly Zuckerman**, u vezi s ovim pitanjima vršio je dugogodišnja istraživanja (osobito je na istraživanju *Australopithecusa* potrošio 15 godina). Nakon svega, iako i sam evolucionista, Zuckerman je došao do zaključka da, u biti, ne postoji porodično stablo koje se proteže od majmunolikih živih bića do čovjeka.

Zuckerman je također sačinio jednu interesantnu "naučnu skalu". On je formirao jedan spektar nauka rangirajući ih - od onih koje on smatra naučnim, do onih koje smatra nenaučnim. Prema Zuckermanovom spektru, "najnaučnije", a to znači one koje se zasnivaju na konkretnim podacima, su hemija i fizika. Poslije njih dolaze biološke, a onda socijalne nauke. Na samom kraju spektra, u dijelu koji Zuckerman smatra da je "najnenaučnijim", je "izvan-osjetilna percepcija" - tu spadaju koncepti poput telepatije i šestog čula - i, konačno, koncept "ljudske evolucije". Zuckerman ovako objašnjava ovaj kraj svoje skale:

„Pomaknuvši se na kraj ovog spektra, pomakli smo se sa registriranja objektivne istine i stvarnosti u ona polja pretpostavljenih bioloških nauka, poput izvan osjetilne percepcije ili interpretiranja historije fosila čovjeka, gdje je "vjernima" sve moguće - i gdje je "čvrsti vjernik" ponekad u stanju da vjeruje u nekoliko oprečnih činjenica u isto vrijeme.“ (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, str. 19)

I sama bajka o evoluciji čovjeka svodi se, također, samo na komentare određenih fosila, koje su pristrasno pisali oni koji slijepo vjeruju u teoriju evolucije.

Darvinistička formula!

Pored svih tehničkih dokazi koje smo razmatrali do sada, neka nas sada za jednom, ispitati kakav je praznovjerja posjeduju evolucionisti primjer tako jednostavan kao što bi se čak i shvatiti djeca:

Teorija evolucije tvrdi da je život stvoren slučajno. Prema ovom iracionalan tvrdnju, beživotno i bez svesti atomi došli zajedno da se formira ćeliju, a onda su nekako formirali drugih živih bića, uključujući i čoveka. Neka nas misle o tome. Kada smo okupiti elemente koji su u zgradi-blokove života, kao što su ugljen, fosfor, dušik i kalij, formira samo gomila. Bez obzira na sve tretmane ona prolazila, ova gomila atoma ne može formirati ni jedan živo biće. Ako vam se sviđa, da nam formuliše "eksperiment" na ovoj temi i razmotrimo u ime evolucionista ono što oni stvarno tvrde bez izricanja glasno pod nazivom "Darvinove formula":

Neka evolucionisti stave mnoštvo materijala prisutnih u sastavu živih bića, kao što su fosfor, dušik, ugljik, kisik, željezo, magnezij i u velike bačve. Osim toga,

neka dodaju u ovu burad bilo koji materijal koji ne postoji u normalnim uvjetima, ali misle kako je potrebno. Neka ih dodali u ovaj preparat što više aminokiselina i što više proteina god žele. Neka ih izložiti ove smeše na čak topline i vlage god žele. Neka ih promiješati ih sa god tehnologijom žele. Neka ih najistaknutijih naučnika pored ovih buradi. Neka ovi stručnjaci čekati u red pored ovih buradi milijardama, pa čak i trilionima godina. Neka se slobodno koristiti sve vrste uvjeta koje smatraju neophodnim za formiranje ljudskom. Bez obzira na ono što rade, oni ne mogu proizvesti iz ovih barela ljudski, kažu profesor koji ispituje strukturu svojoj ćeliji pod elektronskim mikroskopom. Oni ne mogu proizvesti žirafe, lavove, pčele, kanarinci, konji, delfini, ruže, orhideje, ljiljane, karanfile, banane, naranče, jabuke, datumi, paradajz, dinje, lubenice, smokve, masline, grožđe, breskve, paunove, fazani, šarena leptiri, ili milijune drugih živih bića, kao što su ove. Zaista, oni ne mogu dobiti ni jednoj ćeliji bilo jedan od njih.

Ukratko, bez svesti atomi ne može formirati ćeliju dolaze zajedno. Oni ne mogu da donese novu odluku i podijeliti u dvije ćelije, a zatim uzeti druge odluke i stvaraju profesora koji je prvi izmisliti elektronski mikroskop, a zatim ispitati vlastite strukturu ćelija pod mikroskopom to. Materija je svesti, beživotno gomila, i to dolazi na život s Bogom pretpostavljeni stvaranja.

Teorija evolucije, koja tvrdi suprotno, totalna je zabluda potpuno suprotna razumu. Razmišljanje čak malo o tvrdnjama evolucionista otkriva ovu realnost, baš kao u gornjem primjeru.

Tehnologija oka i uha

Još jedna tema za koju teorija evolucije nema komentar je savršen kvalitet percepcije oka i uha.

Prije nego predemo na oko, hajde da kratko odgovorimo na pitanje “kako vidimo”. Svjetlosne zrake koje dolaze od objekata padaju naopačke na retinu oka. Tamo se te svjetlosne zrake pretvaraju u električne signale u ćelijama i prenose se do malene tačke na kraju mozga koju nazivamo centar za vid. Ovi električni signali su u ovom centru percipirani kao slike nakon serije procesa. Sa ovakvom tehničkom pozadinom, hajde da malo razmislimo.

Mozak je izoliran od svjetla. To znači da je unutar mozga potpuna tama i da svjetlost ne seže do mjesta na kojem se mozak nalazi. Mjesto koje zovemo centar vida je potpuno tamno mjesto gdje se svjetlost nikada ne pojavljuje. To je vjerovatno najtamnije mjesto koje postoji. Međutim vi posmatrate svijetal, jasan svijet preko tog mrklog mraka.

Slika koja se formira u oku tako je izoštrena i jasna da čak ni tehnologija 21. stoljeća nije u stanju da je sustigne. Na primjer, pogledajte knjigu koju čitate, ruke kojima je držite, zatim podignite svoju glavu i pogledajte oko sebe. Da li ste ikada vidjeli tako izoštrenu i jasnu sliku poput ove igdje drugo? Čak ni najrazvijeniji televizijski ekran proizveden od najrenomiranijih proizvođača televizora ne može

vam obezbjediti tako jasnu sliku. Ovo je trodimenzionalna, izuzetno oštra slika u boji. Više od 100 godina hiljade inženjera su pokušavali postići ovakvu oštrinu. Fabrike, ogromne prostorije su obezbjeđene, rađena mnoga istraživanja, planovi i dizajni su stvarani s ovim ciljem. Pa opet pogledajte u televizijski ekran i u knjigu koju držite u svojim rukama. Uočit ćete da postoji ogromna razlika u oštrini i jasnoći. Šta više, televizijski ekran pokazuje vam dvodimenzionalnu sliku dok vaše oko gleda u trodimenzionalnom obliku.

Godinama su hiljade inženjera pokušavale napraviti trodimenzionalni televizor i dosegnuti kvalitetom slike kvalitet vida. Da, napravili su trodimenzionalni televizijski sistem ali nije ga moguće gledati bez da koristite naočale. To je ipak samo umjetna trodimenzionalnost. Pozadina je zamagljena a prednja strana izgleda kao papirnata konstrukcija. Nikada nije bilo moguće proizvesti tako oštar i jasan prikaz kao što je onaj koji ima oko. I kod kamere i kod televizora dolazi do gubitka kvaliteta slike.

Evolucionisti tvrde da je mehanizam koji proizvodi ovu oštru i jasnu sliku nastao slučajno. A ako bi vam neko rekao da je televizor u vašoj sobi nastao slučajno, da su se svi njegovi atomi nekako slučajno sklopili i sačinili taj uređaj koji proizvodi sliku, šta biste pomislili? Kako atomi sami mogu uraditi ono što hiljade ljudi zajedno ne mogu?

Ako uređaj koji proizvodi primitivniju sliku nego oko ne može nestati sam od sebe, onda je evidentno da ni oko, ni slika koju ono vidi ne mogu nastati slučajno. Ista se logika primjenjuje i na uho. Vanjsko uho skuplja raspolžive zvukove ušnom školjkom i usmjerava ih u srednje uho. Srednje uho prenosi zvuk vibracijama intenzivirajući ih. Unutrašnje uho šalje ove vibracije mozgu prevodeći ih u električne signale. Baš kao i sa okom, proces sluha se finalizira u centru za sluh u mozgu.

Situacija sa okom identična je onoj sa uhom. To znači da je mozak izolovan od zvukova baš kao i od svjetla: ne pušta nikakav zvuk unutra. Dakle, bez obzira koliko bučno vani može biti, unutrašnjost mozga je potpuno tiha. Ipak, najoštrij zvukovi se percipiraju u mozgu. U svom mozgu, koji je izolovan od zvukova, vi čujete simfonije orkestrara i čujete svu buku u gužvi. Ali ako bi se nivo zvuka u vašem mozgu mjerio preciznim uređajem u tom trenutku, uvidjeli bismo da unutra vlada potpuna tišina.

Baš kao i sa snimkama, decenijama se ljudi trude stvoriti i reprodukovati zvuk koji je vjeran originalu. Rezultati ovih napora su snimači zvuka, HI-FI sistemi i sistemi za detekciju zvuka. Uprkos svoj tehnologiji i hiljadama inženjera i stručnjaka koji su radili na ovom poduhvatu, ni jedan zvuk još nije dosegao istu oštrinu i jasnoću kao zvuk koji čujemo ušma. Pomislite na najvlalitetnije HI-FI sisteme proizvedene u najvećim kompanijama u muzičkoj industriji. Čak i kod ovih uređaja kada se zvuk snima jedan se dio gubi ili kada uključite HI-FI sistem uvijek čujete zvižduću buku prije nego krene muzika. Ipak, zvukovi koje proizvodi tehnologija

ljudskog tjela ekstremno su oštri i jasni. Ljudsko uho nikada ne percipira zvukove u pratnji sa zviždućim prizvukom ili sa atmosferskim smetnjama kao što je slučaj sa HI-FI uređajima. Ono percipira zvuk upravo onakvim kakav i jeste, jasno i oštro. To je tako oduvijek, od kako je čovjek stvoren.

Do sada, ni jedan video ili uređaj za snimanje ili reprodukovanje zvuka, koji su ljudi proizveli, nije tako osjetljiv niti uspješan u evidentiranju čulnih podataka kao što su to oči ili uši.

Međutim, što se tiče vida i sluha, mnogo važnija činjenica štoji iza svega toga.

Kome pripada svijest koja vidi i čuje unutar mozga?

Ko je onaj ko posmatra primamljivi svijet u svom mozgu, sluša simfonije i cvrkut ptica i ko miriše ruže?

Simulacije koje dolaze iz očiju, ušiju i nosa ljudskih bića putuju do mozga kao elektro-hemijski nervni impulsi. U knjigama iz biologije, psihologije i biohemije možete pronaći mnoge detalje i tokove kako se formira slika u mozgu. Međutim, nikada nećete naići na ono najvažnije o ovoj temi: ko je onaj koji je svjestan ovih elektro-hemijskih nervnih impulsa u vidu slika, zvukova, mirisa i čulnih događaja u mozgu? Postoji svijest koja opaža sve ovo bez da su joj potrebne oči, uši ili nos. Kome ova svijest pripada? Nema sumnje da ova svijest ne pripada nervima, sloju masti ni neuronima od kojih se sastoji mozak. Zato materijalisti i darvinisti, koji vjeruju da je sve sastavljeno od materije, ne mogu dati odgovor na ovo pitanje.

Jer ta je svijest duša koju je stvorio Bog. Duša ne treba ni oči da bi vidjela slike, ni uši da bi čula zvukove. Nadalje, njoj ne treba ni mozak da bi razmišljala.

Svako ko pročita ovu jasnu naučnu činjenicu bi trebao razmisliti o Svemogućem Bogu, trebao bi Ga se bojati i od Njega tražiti zaštitu, jer On je u stanju da sažme cijeli univerzum u potpuno tamno mjesto od svega nekoliko kubnih centimetara u trodimenzionalnom, obojenom, sjenovitom i svijetlom obliku.

Materijalistička vjera

Sve ono što smo dovdje iznijeli jasno nam ukazuje na činjenicu da je teorija evolucije jedna tvrdnja koja je u očitj koliziji sa naučnim otkrićima: Darwinova tvrdnja po pitanju porijekla života je u oprečnosti s naukom, navedeni evolucionari mehanizmi ne posjeduju evoluirajuće djelovanje i fosilni zapisi upućuju na činjenicu da nisu postojale prijelazne forme, koje su neophodne za realizaciju navedene tvrdnje. U ovom slučaju, svakako treba odbaciti teoriju evolucije kao ideju koja je u oprečnosti sa naukom. U historiji je također zabilježeno da je niz teorija, poput modela evolucije sa centrom Zemlje, izbačeno sa naučnog dnevnog reda.

Međutim, teorija evolucije uporno se drži kao naučno aktualna i osnovana teorija. I ne samo to, čak se oni koji kritiziraju teoriju nastoje prikazati kao ljudi koji "napadaju nauku". Dobro, ali zašto je to tako?

Nesumnjivo, povod tome je činjenica da je teorija evolucije za određene krugove ljudi jedno dogmatsko ubjeđenje koga se nikada neće odreći. Ovi krugovi su slijepo vezani za materijalističku filozofiju, a darvinizam prihvataju iz razloga što je to jedino materijalističko objašnjenje prirode.

Što je dosta interesantno, oni također sa vremena na vrijeme priznaju ovu činjenicu. Dobro poznati genetičar i otvoreni evolucionista **Richard C. Lewontin** sa Harvardskog univerziteta na slijedeći način priznaje da je on "prije svega materijalista, a onda naučnik":

„Mi imamo jednu materijalističku vjeru, a to je 'a priori' vjera. Ono što nas primorava da na svijet donosimo materijalistička objašnjenja nisu naučne metode ni principi. Naprotiv, zbog naše apriorne privrženosti materijalizmu mi montiramo istraživačke pojmove i principe koji će iznijeti neko materijalističko objašnjenje. A i s obzirom da je materijalizam apsolutan, mi ne možemo dozvoliti pojavljivanje nekih stavova koji upućuju na religiju.“ (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9. januar, 1997, str. 28)

Ova izjava je sasvim jasno upozorenje da je darvinizam jedna dogma koja se drži u životu zbog privrženosti materijalističkoj filozofiji. Ova dogma podrazumijeva da ne postoji ništa izvan materije. Upravo iz ovog razloga vjeruje se da je neživa, nesvjesna materija stvorila život. Milioni različitih živih vrsta, na primjer ptice, ribe, žirafe, leopardi, insekti, drveće, cvijeće, kitovi i čovjek su se oformili reakcijama unutar same materije, nastali su dakle unutar nežive materije kao posljedica padanja kiše ili udara groma. U stvarnosti je ovo poimanje koje je u oprečnosti i sa razumom, a i sa naukom. Darwinisti, međutim, nastavljaju braniti ovu apsurdnost iz razloga što ne smiju "dozvoliti pojavljivanje nekih stavova koji upućuju na religiju".

A svi oni koji na porijeklo života ne gledaju sa jednom materijalističkom predrasudom će sasvim lako dokučiti slijedeću nepobitnu činjenicu: sve živo je djelo Stvoritelja, koji posjeduje neograničenu moć i razum. Taj Stvoritelj je Allah, Onaj koji je čitav kosmos stvorio iz ničega, koji ga je na najsavšeniji način organizirao i Onaj koji je sve živo stvorio i dao mu oblik.

Teorija evolucije: najmoćnija magija na svijetu

Svako ko nije podložan predrasudama ili pod utjecajem neke ideologije, ko koristi svoj razum i logiku, jasno će uvidjeti da je vjerovanje u teoriju evolucije, koja podržava sujevjerja nekih društava koja nisu imala pristup nauci ni civilizaciji, potpuno neodrživo.

Kao što je prethodno i objašnjeno, oni koji vjeruju u teoriju evolucije smatraju da bacanjem nekoliko atoma i molekula u bačvu može proizvesti stavove i razmatranja univerzitetskih profesora i studenata, naučnike poput Einsteina i Galilea, umjetnike

poput Humphreya Bogarta, Franka Sinatre i Luciana Pavarottija, te antelope, limunova stable i karanfile. Šta više, s obzirom da su naučnici i profesori koji u sve ovo vjeruju obrazovani ljudi, potpuno je opravdano govoriti o teoriji evolucije kao o "najmoćnijoj magiji na svijetu." Nikada ranije niti jedno uvjerenje niti ideja nije u toj mjeri ljudima oduzela moć rasuđivanja, uskratila im inteligenciju i logičnost, te sakrila istinu od njih kao da su im oči pokrivene povezom. Ovo je čak gore i nevjerovatnije sljepilo nego obožavanje totema u pojedinim dijelovima Afrike, naroda Saabe koji je obožavao Sunce, plemena poslanika Ibrahima/Abrahama (sav) koje je obožavalo idole koje su pravili sopsvenim rukama ili nekih sljedbenika poslanika Musaa/Mojsija (sav) koji su obožavali zlatno tele.

Zapravo, Allah ističe ovaj nedostatak razuma u Kur'anu. U mnogim ajetima, Allah objavljuje da će umovi nekih ljudi biti zatvoreni i da će oni biti nemoćni da vide istinu. Neki od tih ajeta su slijedeći:

Onima koji neće da vjeruju doista je svejedno – opominjao ih ti ili ne opominjao – oni neće vjerovati. Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema. (Kur'an, 2:6-7)

... Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju – a njima ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni. (Kur'an, 7:179)

Kad bismo njih radi kapiju na nebu otvorili i oni se kroz nju uspinjali, opet bi oni, zacijelo, rekli: "Samo nam se pričinjava, mi smo ljudi opčinjeni!" (Kur'an, 15:14-15)

Riječima je nemoguće opisati koliko je zaprepašujuće da je ova magoja orobila tako veliku zajednicu, da drži ljude daleko od istine i da ne jenjava 150 godina. Razumljivo je da jedna ili nekoiko osoba mogu povjerovati u nemoguće scenarije i iznositi tvrdnje prepune gluposti i nelogičnosti. Međutim, "magija" je jedino moguće objašnjenje da ljudi širom svijeta vjeruju da je nesvjesni i beživotni atom odjednom odlučio da se sastavi i stvori svemir koji besprijekorni sistem – organizovan, disciplinovan, razuma i savjestan, planet zvanu Zemlja sa svim svojim osobinama koje savršeno pogoduju životu i živim bićima koja se sastoje od bezbroj kompleksnih sistema.

Zapravo, u Kur'anu Allah objavljuje incident poslanika Musaa/Mojsija (sav) i faraona kako bi ukazao na to da ljudi koji podržavaju ateističke filozofije koriste magiju da utječu na druge. Kada je faraon saznao za pravu religiju, rekao je poslaniku Musai (sav) da se sastane sa njegovim čarobnjacima. Poslanik Musa (sav) je to učinio i rekao im da pokažu svoje sposobnosti prvi. Ajet kaže slijedeće:

"Bacite vi" – reče on. I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše. (Kur'an, 7:116)

Kao što smo i vidjeli, faraonovi čarobnjaci su bili sposobni da ubijede sviju osim poslanika Musaa (savs) i one koji su vjerovali. Međutim, njegovi su dokazi uklonili magiju, tj. "progutali ono što su oni izveli," kako kaže i slijedeći ajet:

I Mi naredismo Musau: "Baci štap svoj!" – i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokazala se da je bilo lažno ono što su oni priredili. (Kur'an, 7:117-118)

Kao što možemo i vidjeti, ljudi su shvatili da su bili pod dejstvom magije i da je ono što su vidjeli samo iluzija, pa su faraonovi čarobnjaci izgubili kredibilitet. I danas, također, oni koji po utjecajem slične iluzije vjeruju u ove smiješne tvrdnje pod naučnom krinkom i provode svoje živote zastupajući ih, osim ukoliko ne napuste ovu sujevjernu religiju, bit će poniženi kada potpuna istina izađe na vidjelo, a iluzija bude razotkrivena. Zapravo, svjetski poznati britanski pisac i filozof Malcom Muggeridge, koji je bio ateis i zastupao teoriju evolucije nekih 60 godina, ali je kasnije shvatio istinu, otkriva poziciju u kojoj će se teorija evolucije naći u vrlo skoroj budućnosti, slijedećim riječima:

*Ja sam lično ubijeđen da će **teorija** evolucije, posebno stepen u kojem se primjenjuje, **biti jedna od najvećih šala u historijskim knjigama u budućnosti.** Naše potomstvo prosto će biti zaprepašteno kako je tako labava i sumnjiva hipoteza mogla biti prihvćena sa tako nevjerovatnom kredibilnoću. (Malcolm Muggeridge, Kraj kršćanstva, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, str. 43)*

"Hvaljen neka si" – rekoše oni – "mi znamo samo ono čemu si nas Ti poučio; Ti si Sveznajući i Mudri." (Kur'an, 2:32)